

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 4.12.2003
COM(2003) 445 definitief/2

CORRIGENDUM

nuvelles notes de bas de page 92 et 93 et
modification de la foot note 108.de fin du document

Concerne les 11 versions linguistiques.

Traduction des foot notes 26 et 48 de fin du document
Modification de la 4, insertion de la 35 et suppression de
la 114 de fin du document.

Concerne uniquement le EN.

VERSLAG VAN DE COMMISSIE

**BESCHERMING VAN DE FINANCIËLE BELANGEN VAN DE
GEMEENSCHAPPEN EN FRAUDEBESTRIJDING**

- JAARVERSLAG 2002 -

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	4
Titel I – Werkzaamheden van de Gemeenschap ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en ter bestrijding van fraude: belangrijkste ontwikkelingen in 2002.....	6
1. Een algemeen en samenhangend fraudebeleid	6
1.1. Het betrekken van de kandidaat-landen bij een beleid inzake fraudepreventie en -bestrijding	6
1.2. Versterken van de rechtsinstrumenten voor opsporing, controle en sancties	13
2. Samenwerking met de lidstaten en derde landen.....	18
2.1. Samenwerking met de bevoegde instanties bij de bestrijding van bepaalde vormen van criminaliteit.....	18
2.2. Samenwerking met derde landen.....	21
3. Een interinstitutionele aanpak ter voorkoming en bestrijding van corruptie.....	22
3.1. Interinstitutioneel kader	22
3.2. Disciplinaire en gespecialiseerde instanties.....	23
4. Versterking van de strafrechtelijke dimensie.....	24
4.1. De strafrechtelijke dimensie op het gebied van de bescherming van de financiële belangen	25
4.2. Justitiële strafrechtelijke samenwerking.....	27
5. Follow-up van het actieplan 2001-2003	29
Titel II – Tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag door de lidstaten in 2002 - Maatregelen ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap	30
6. Teksten die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag – belangrijkste wettelijke en bestuursrechtelijke ontwikkelingen	31
7. Teksten die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen	34
8. Organisatie van de diensten die belast zijn met de bescherming van de financiële belangen van de gemeenschappen	36
9. Coördinatie van de diensten binnen de lidstaten	42

Titel III – Statistieken en analyses	44
10. De situatie in 2002	44
10.1. Inleiding	44
10.2. Door de lidstaten gemelde gevallen.....	45
10.3. Gevallen die door OLAF worden onderzocht.....	54
11. Specifieke analyse: trends.....	56
12. Financiële follow-up	64
STATISTISCHE BIJLAGEN	71
BIJLAGE TITEL I: FOLLOW-UP VAN HET ACTIEPLAN 2001-2003	84
BIJLAGE TITEL II: TENUITVOERLEGGING VAN ARTIKEL 280 DOOR DE LIDSTATEN IN 2002	107

Inleiding

Uit hoofde van het EG-Verdrag moet de Commissie, in samenwerking met de lidstaten, jaarlijks aan het Europees Parlement en de Raad verslag uitbrengen over de ter uitvoering van artikel 280 van het EG-Verdrag genomen maatregelen. Om het beginsel van de gedeelde verantwoordelijkheid van de lidstaten en de Commissie voor de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap in het licht te stellen, bestaat het verslag, evenals vorig jaar, uit drie onderdelen: de communautaire initiatieven, de maatregelen van de lidstaten, en de resultaten van de operationele werkzaamheden van de lidstaten en de Commissie om de schendingen van de financiële belangen op te sporen en fraude te bestrijden. De Commissie heeft met name tot taak het beleid ter bescherming van de financiële belangen te ontwikkelen en te dien einde met beleids- en wetgevingsinitiatieven te komen.

Het eerste deel van het verslag volgt de logica van de algemene strategische aanpak op het gebied van fraudebestrijding 2000-2005¹, maar is toegespitst op opmerkelijke activiteiten die in 2002 op dit gebied hebben plaatsgevonden. In dit deel gaat, een jaar vóór de toetreding, bijzondere aandacht naar de inspanningen die zijn gedaan om de kandidaat-landen een plaats in die aanpak te geven. Anderzijds kan dankzij de nauwkeuriger informatie die dit jaar door de lidstaten is verstrekt, beter worden aangetoond hoe belangrijk een goede organisatie van de verschillende controleniveaus, met inbegrip van de specifiek op fraudebestrijding gerichte onderzoeken, is. Ter illustratie worden enkele voorbeelden gegeven.

In de bijlage is bovendien een volledig en gedetailleerd overzicht opgenomen van de maatregelen die in het actieplan 2001-2003 voor 2002 waren gepland². De overzichtstabel bevat de voornaamste gegevens op het gebied van verantwoordelijkheid, planning en follow-up die nodig zijn om de voortgang van dit programma te beoordelen. De Commissie zal voor 2004-2005 een nieuw actieplan uitwerken op basis van de algemene strategische aanpak 2000-2005, waarbij zij uiteraard rekening zal houden met de aanbevelingen in het evaluatieverslag over de werkzaamheden van het Europees Bureau voor fraudebestrijding³, met het advies van het Comité van toezicht en met de door de andere instellingen vastgestelde richtsnoeren.

Deel II van het verslag betreft de maatregelen die door de lidstaten zijn genomen om artikel 280 ten uitvoer te leggen. Het omvat ook inlichtingen die door de lidstaten zijn gegeven over de resultaten van hun controles⁴. Voorts brengt het verslag uit over de inspanningen die de lidstaten hebben gedaan om voor de grootst mogelijke complementariteit en samenhang van de activiteiten van hun controle- en onderzoekdiensten te zorgen, zowel uit het oogpunt van het toezicht op de verrichtingen, als uit dat van systeemaudits en fraudeonderzoeken.

---

¹ Bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap - Fraudebestrijding - Naar een algemene strategische aanpak (COM(2000) 358 def. van 28.6.2000).

² Zie Actieplan 2001-2003 - Bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen (COM(2001) 254 def. van 15.5.2001) voor de tenuitvoerlegging van de algemene strategie 2001-2005.

³ Evaluatieverslag van de werkzaamheden van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF): artikel 15 van de Verordeningen (EG) nrs. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en (Euratom) 1074/1999 van de Raad (COM(2003)154 van 02.04.2003).

⁴ Met name in de jaarverslagen van de lidstaten overeenkomstig artikel 17, lid 3, van Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van Besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen (PB L 130 van 31.5.2000).

Deel III van het verslag geeft een overzicht van de statistische gegevens met betrekking tot het niveau van de fraude en van andere onregelmatigheden, alsook van de resultaten op het gebied van terugvordering en van het optreden van de lidstaten en de Commissiediensten.

Deze resultaten worden geanalyseerd uit het oogpunt van de opsporing van fraude en andere onregelmatigheden, zoals die worden meegedeeld door de nationale overheidsdiensten uit hoofde van de uit de sectorale voorschriften voortvloeiende verplichtingen. Omdat de vorig jaar verstrekte gegevens onvolledig en weinig homogeen waren, brengt de Commissie eerst verslag uit over de vooruitgang die bij het elektronisch uitwisselen van de gegevens is geboekt, en probeert zij vervolgens een eerste analyse te geven van de ontwikkelingen op het gebied van gemelde onregelmatigheden, waarbij zij uitgaat van een budgettaire (inkomsten/uitgaven) en sectorale benadering die het gehele communautaire beleid bestrijkt.

*

Meer in het algemeen geeft het verslag 2002 een beeld van de bevoegdheidsverdeling tussen de verschillende actoren en van de convergentie van het optreden op de verschillende niveaus (communautair en nationaal). Dankzij de inlichtingen die door de lidstaten⁵ zijn verstrekt, is het nu mogelijk beter verslag uit te brengen over de activiteiten van de verschillende diensten die een bijdrage aan de bescherming van de financiële belangen leveren. Uit de analyse van deze inlichtingen door de Commissie blijkt dat de risico's beter gedekt zijn, met name uit het oogpunt van de controle, ongeacht of het gaat om controle van de regelmatigheid van de verrichtingen, systeemaudits of onderzoeken en vervolging. Voorts blijkt er zowel op het niveau van de Gemeenschap (titel I) als op dat van de lidstaten (titel II) een samenhang te bestaan tussen de verschillende taken, waaronder de specifieke actie op het gebied van fraudebestrijding, volgens de vier krachtlijnen van de strategische aanpak. In titel III wordt aan de hand van de gegevens die de lidstaten over fraude en andere onregelmatigheden hebben verstrekt, nader ingegaan op de controle- en onderzoeksystemen, de aanpassing van deze systemen aan het soort risico en de resultaten ervan op het gebied van terugvordering. Aldus vormt dit verslag een bevestiging van de logica van de complementariteit die in de algemene strategische aanpak van de fraudebestrijding wordt voorgestaan en die de Commissie in staat stelt, in aanvulling op het eigen optreden van de lidstaten, de middelen waarover de Gemeenschap beschikt, te optimaliseren.

---

⁵ Aan de hand van deze inlichtingen kunnen vergelijkingen worden gemaakt met een aantal vaststellingen in het verslag over de toepassing van ex-artikel 209A van het EG-Verdrag (zie vergelijkende analyse van de verslagen van de lidstaten over de maatregelen die zij op nationaal niveau hebben genomen ter bestrijding van verspilling en verduistering van communautaire middelen (COM(95) 556 van 13.11.1995) en het aanvullende verslag over administratieve controles en sancties (SEC(2000) 843 def. van 24.5.2000).

TITEL I – WERKZAAMHEDEN VAN DE GEMEENSCHAP TER BESCHERMING VAN DE FINANCIËLE BELANGEN VAN DE GEMEENSCHAPPEN EN TER BESTRIJDING VAN FRAUDE: BELANGRIJKSTE ONTWIKKELINGEN IN 2002

De Commissie heeft haar algemene beleidsdoelstellingen op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen vastgelegd in de algemene strategische aanpak die op 28 juni 2000⁶ werd goedgekeurd voor de periode 2001-2005. Zij brengt er regelmatig verslag over uit, met name door middel van dit verslag. De algemene aanpak omvat de communautaire initiatieven op dit gebied, met inbegrip van de onder titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie vallende maatregelen, met name wanneer deze verband houden met de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen. De doelstelling ervan is een wettelijk en bestuursrechtelijk kader voor de bescherming van de financiële belangen tot stand te brengen dat geschikt is voor het gehele Europese beleid en de mogelijkheid te bieden tot samenwerking en partnerschap met degenen die in de praktijk op dit gebied werkzaam zijn binnen en buiten de Unie. Aan de hand van enkele voorbeelden van controles of onderzoeken wordt een beeld geschetst van de manier waarop in de praktijk te werk wordt gegaan om criminaliteit te voorkomen en op te sporen, maar ook om de verantwoordelijken te straffen en de financiële schade te vergoeden telkens als dat mogelijk is.

In de bijlage bij titel I wordt een gedetailleerd overzicht gegeven van de uitvoering in 2002 van de maatregelen waarin het actieplan 2001-2003 voorziet. Hierna wordt in deel 1 aandacht besteed aan enkele van de belangrijkste ontwikkelingen in de maatregelen die de Commissie in 2002 overeenkomstig de vier krachtlijnen van de algemene strategische aanpak heeft genomen, alsook aan enkele horizontale thema's zoals de algemene organisatie van de bescherming van de financiële belangen uit het oogpunt van opsporing, controle, onderzoek en sancties (financiële, administratieve en gerechtelijke follow-up)⁷. Ook de laatste voorbereidende werkzaamheden met het oog op de toetreding van de kandidaat-lidstaten krijgen extra aandacht.

1. EEN ALGEMEEN EN SAMENHANGEND FRAUDEBELEID

1.1. Het betrekken van de kandidaat-landen bij een beleid inzake fraudepreventie en -bestrijding

Door de financiële controle, goed financieel beheer, de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en de fraudebestrijding met het oog op de onderhandelingen over het acquis in een apart hoofdstuk onder te brengen (hoofdstuk 28 - "financiële controle") heeft de Commissie duidelijk gemaakt hoeveel belang zij eraan hecht dat de kandidaat-landen hun begroting beheren overeenkomstig de beginselen van goed financieel beheer

---

⁶ COM(2000) 358 def. van 28.6.2000.

⁷ Dankzij de nauwkeurige gegevens die dit jaar door de lidstaten zijn verstrekt over de organisatie van hun controles en de coördinatie van hun diensten. Zie titel II, punt 8 van het verslag en de bijlage, punten 3 en 4.

In haar strategiedocument van 9 oktober 2002 "Op weg naar de uitgebreide Unie", dat tegelijk met de periodieke verslagen over de vorderingen van iedere kandidaat-lidstaat op de weg naar toetreding werd gepresenteerd, heeft de Commissie opnieuw onderstreept dat communautaire financiering pas ter beschikking kan worden gesteld als aan alle voorwaarden inzake goed beheer van de communautaire middelen is voldaan⁸. Hiertoe is niet alleen een volledige aanpassing aan het wetgevend acquis nodig, maar moeten er ook - wat wellicht nog belangrijker is - voldoende institutionele garanties worden geboden.

In het strategiedocument staat immers dat de kandidaat-landen hun bestuurlijke structuren en capaciteit moeten versterken om tegen de tweede helft van 2003 de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap te kunnen garanderen.

De ondersteunende werkzaamheden van de Commissie hebben hoofdzakelijk op twee niveaus plaatsgevonden. Enerzijds heeft de Commissie de kandidaat-landen aangemoedigd om met het oog op de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen allereerst voor een goed financieel beheer in het algemeen te zorgen door een controle- en auditmodel te volgen dat zij niet alleen voor de communautaire middelen, maar ook voor de nationale ontvangsten en uitgaven kunnen gebruiken. Anderzijds heeft zij bijstand geboden die specifiek op een versterking van de bescherming van deze belangen en van de fraudebestrijding in de kandidaat-landen was gericht. De Commissie heeft de vorderingen die op deze nauw met elkaar verbonden gebieden zijn gemaakt, op de voet gevolgd in het kader van hoofdstuk 28 van het acquis en van de periodieke verslagen aan het Parlement en de Raad. Er zij op gewezen dat er ook in de andere hoofdstukken van het acquis⁹, telkens als dat nodig is, volledig rekening wordt gehouden met de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap. In het kader van dit verslag zal de Commissie zich evenwel beperken tot de maatregelen die zijn genomen in het kader van het specifieke hoofdstuk over de financiële controle (hoofdstuk 28).

1.1.1. Controle op pretoetredingsinstrumenten (PHARE, SAPARD en ISPA¹⁰)

Naarmate de betrekkingen met de kandidaat-landen in het afgelopen decennium werden aangehaald, heeft er zich een verandering in de aard en de intensiteit van de

---

⁸ Zie ook paragraaf 43 van de resolutie die het Europees Parlement op 13 maart 2003 heeft aangenomen over het jaarverslag 2001 over de bescherming van de financiële belangen.

⁹ De Commissie heeft ook in het kader van andere hoofdstukken van het acquis, met name de hoofdstukken 24 (samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken), 25 (douane-unie) en 29 (financiële en budgettaire bepalingen), de vorderingen gevolgd die zijn gemaakt op het gebied van de bescherming van de financiële belangen of op daarmee samenhangende gebieden. Wat bijvoorbeeld de traditionele eigen middelen betreft, heeft de Commissie in het kader van hoofdstuk 29 acties ondernomen om zich ervan te vergewissen of de administratieve en boekhoudkundige systemen van de tien toetredingslanden aan de communautaire regels ter zake beantwoorden.

¹⁰ Het PHARE-programma, dat in 1989 werd ingesteld om steun aan Polen en Hongarije te verlenen, is nu op de 10 kandidaat-landen van Midden- en Oost-Europa gericht en draagt ongeveer 11 miljard EUR bij aan de cofinanciering van technische bijstand, investeringssteun, versterking van de instellingen en de overheidsdiensten en bevordering van de economische en sociale samenhang. SAPARD (speciaal pretoetredingsprogramma voor de landbouw en de plattelandontwikkeling) is opgezet om de kandidaat-landen te helpen bij het oplossen van problemen bij de structurele aanpassing van hun landbouwsectoren en plattelandgebieden, alsook bij de uitvoering van het communautaire acquis op het gebied van het GLB (het gemeenschappelijk landbouwbeleid) en de daarmee samenhangende wetgeving. ISPA (pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid) is de voorloper van het Cohesiefonds voor steun van de Gemeenschap ten behoeve van projecten op vervoer- en milieugebied.

communautaire steun voltrokken. Sinds het einde van de jaren negentig is PHARE¹¹ uitsluitend gereserveerd voor het toetredingsproces, vooral op het gebied van institutionele opbouw en aanpassing aan het acquis. Hierbij werden alsmaar striktere financiële beheerssystemen ingevoerd. In de loop van een dynamisch overgangsdecennium hebben de toetredingslanden zich omgevormd tot opkomende markteconomieën. De jaarlijkse steun van de Gemeenschap werd in 2000 verdubbeld, hetgeen op het niveau van de aanvullende pretoetredingsinstrumenten SAPARD en ISPA echter ook gepaard ging met strengere, aan de toenemende verantwoordelijkheden van de kandidaat-landen aangepaste beheers- en controleregels.

Wat PHARE betreft, werd het beheer reeds enkele jaren geleden gedecentraliseerd (DIS) en is de overgang naar een uitgebreid gedecentraliseerd uitvoeringssysteem (EDIS) aan de gang. In het kader van EDIS zal er geen behoefte meer bestaan aan de goedkeuring ex-ante van de inschrijving voor en de gunning van projecten.

De geboekte vooruitgang vertoont van land tot land aanzienlijke verschillen. De acht toetredingslanden van Midden- en Oost-Europa zouden eind 2003-begin 2004 om de instelling van hun agentschappen moeten verzoeken. Cyprus en Malta zouden in de loop van 2003 volledig moeten worden vrijgesteld van de controle ex-ante. De verplichting dat de overgang naar een volledig gedecentraliseerd beheer voor PHARE voltooid moet zijn op het moment van de toetreding is opgenomen in een bepaling van het toetredingsverdrag.

Om voor een hoge graad van complementariteit en voldoende controle op het functioneren van EDIS te zorgen, zal de delegatiebevoegdheid in iedere lidstaat tot een jaar na de toetreding worden gehandhaafd.

SAPARD is het eerste programma voor buitenlandse hulp van de EU dat volledig gedecentraliseerd ten uitvoer wordt gelegd. Dit betekent dat het SAPARD-agentschap vanaf het moment dat het het besluit tot overdracht van het beheer van de Commissie ontvangt, verantwoordelijk is voor de oproep om voorstellen voor steun in te dienen, de selectie van de projecten, de goedkeuring van de subsidies, de contracten met de begunstigden, het beheer van de kasmiddelen en de schulden, de betalingen, het bijhouden van de rekeningen en de controles ex-post. Op basis van een nationale erkenning keurt het Nationaal Fonds de beheers- en controlesystemen goed die overeenkomstig de voorwaarden van de meerjarenovereenkomst voor de financiering zijn ingesteld. De nationale ordonnateur is, als verantwoordelijke voor het Nationaal Fonds, financieel volledig garant en verantwoordelijk voor de communautaire middelen. De controleurs van de Commissie voeren audits uit om te verifiëren of zij met redelijke zekerheid kunnen aannemen dat het systeem zal werken zoals voorzien. Indien het resultaat van de audit positief is, wordt een ontwerpbesluit opgesteld ter goedkeuring van de van het beheer aan het SAPARD-agentschap, het Nationaal Fonds en de uit hoofde van het nationale erkenningsbesluit vereiste maatregelen.

---

¹¹ Het PHARE-programma omvat de 10 kandidaat-landen van Midden- en Oost-Europa: Bulgarije, de Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Slowakije, Slovenië en Roemenië. Voor Malta en Cyprus is er een specifiek financieel instrument ingesteld bij Verordening (EG) 555/2000 van 13 maart 2000 betreffende de uitvoering van acties in het kader van de pretoetredingsstrategie voor de Republiek Cyprus en de Republiek Malta (PB L 68 van 16.3.2000).

In 2001 en 2002 heeft het Directoraat-generaal Landbouw een besluit tot tijdelijke overdracht aan acht SAPARD-agentschappen¹² in de toetredingslanden, alsook in Bulgarije en Roemenië genomen.

Vervolgens zullen de diensten van de Commissie voor de goedkeuring van de rekeningen overgaan tot audits inzake de boekhouding en inzake de overeenstemming van de uitgaven met de communautaire voorschriften, alsmede tot financiële correcties indien nodig.

De Commissie heeft streng de hand gehouden aan de eisen in het kader van SAPARD, om ervoor te zorgen dat de landbouwfondsen na de toetreding met redelijke zekerheid correct zullen worden beheerd.

Meer in het algemeen kan hieruit worden geconcludeerd dat er bij de kandidaat-landen een bewustwording inzake goed financieel beheer en de invoering van nieuwe methodes heeft plaatsgevonden. Als de procedure van de overdracht van het beheer van de SAPARD-steun helemaal rond is, voldoen de kandidaat-landen aan de basisvoorwaarden die hen in staat moeten stellen ten volle de verantwoordelijkheid op zich te nemen voor de uitvoering van de financieringen van de Europese Unie op het gebied van de landbouw.

Ook wat ISPA betreft, is er gestadig vooruitgang geboekt. De hoofdregels inzake financieel beheer, financiële controle en behandeling van onregelmatigheden sluiten nauw aan bij die welke van toepassing zijn op het Cohesiefonds en de Structuurfondsen. De sleutelementen hebben betrekking op interne financiële controles die de nauwkeurigheid van de opgegeven uitgaven, de adequatie van de interne-auditcapaciteit, de toereikendheid van de audittrail en een passende behandeling van onregelmatigheden moeten garanderen. De invoering van adequate systemen voor ISPA is dus een belangrijke stap in de voorbereiding van deze landen op het beheer van het Cohesiefonds en de Structuurfondsen in de toekomst. Het voornemen om de kandidaat-landen voor ISPA te laten overstappen op EDIS is nog een nieuwe dimensie. Vooraleer toelating tot de overgang naar EDIS te geven, controleert de Commissie eerst of het land voldoet aan een aantal specifieke voorwaarden en criteria die hoofdzakelijk betrekking hebben op goed financieel beheer en financiële controle.

In 2002 heeft de Commissie haar in 2001 aangevatte verificatiewerkzaamheden afgerond met een tweede reeks van audits van de systemen in de ISPA-landen om te controleren of de voor het beheer van de ISPA-middelen ingevoerde systemen adequaat en in overeenstemming met de communautaire voorschriften waren. Via een follow-up van de voorgaande audits en door alle uitvoeringsorganen en –systemen in haar onderzoek te

---

¹² De Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, de Slowaakse Republiek en Slovenië voor de functies en de criteria die zijn vastgelegd in de Verordeningen van de Raad 1258/1999, 1266/1999 en 1268/1999 en Verordening van de Commissie 2222/2000. Er vindt een audit van de overdrachtsprocedure plaats om ervoor te zorgen dat de nationale procedures in overeenstemming zijn met de meerjarenovereenkomst voor de financiering, en met name dat:

- de rekeningen correct, volledig en zinvol zijn,
- de verdeling van de bevoegdheden ten uitvoer is gelegd,
- er schriftelijke procedures voor iedere functie en verrichting zijn, alsook schriftelijke overeenkomsten met de gedelegeerde organen die controlefuncties uitoefenen,
- het SAPARD-agentschap en het Nationaal Fonds een volledige auditregistratie hebben voor elk artikel dat in de rekeningen wordt opgenomen,
- het informaticasysteem volledig beschermd en gecontroleerd is.

betrekken, heeft de Commissie zich ervan vergewist dat de kandidaat-landen volledig op de hoogte waren van de regels die voor het beheer van de communautaire middelen gelden en dat de sleutelementen van de beheers- en controlesystemen waren ingevoerd. Telkens als er tekortkomingen werden vastgesteld, deed de Commissie aanbevelingen om die binnen een vastgestelde termijn te verhelpen.

Eén kandidaat-land stelde zich eind 2002 officieel kandidaat voor EDIS. Een aanzienlijk aantal andere landen zou zijn voorbereiding op EDIS in 2003 moeten afronden.

De Commissie zal ook hoge prioriteit geven aan de financiële controle in haar controleverslagen van november 2003 en in het evaluatieverslag over het nakomen van de verbintenissen die nodig zijn voor de programmering van de Structuurfondsen. Zij zal daarbij bijzondere aandacht besteden aan de vooruitgang die inzake financieel beheer en financiële controle in het kader van de actieplannen is geboekt, zodat zij indien nodig sneller corrigerend kan optreden.

1.1.2. Opbouw van een algemene capaciteit op het gebied van interne financiële controle en verificatie van de overheid ("public internal financial control – PIFC")

De belangstelling van de Commissie voor financiële controle en verificatie in de kandidaat-landen reikt verder dan de controle met betrekking tot de pretoetredingsinstrumenten. Overeenkomstig het beginsel van een gelijkwaardige bescherming van de nationale en communautaire middelen heeft de Commissie de kandidaat-landen actief aangemoedigd een algemene capaciteit op het gebied van financiële controle en verificatie op te bouwen waardoor een gezond financieel beheer in de overheidssector kan worden gewaarborgd, ongeacht of het om communautaire dan wel nationale middelen gaat.

De vraag om bijstand op dit gebied is van de zijde van de kandidaat-landen gekomen: zij vroegen om raad over de ontwikkeling van doeltreffende internecontrolestructuren in het kader van hun overgang naar een modern economisch en financieel beleid.

Omdat de Commissie rechtstreeks belang had bij de invoering van een gezond financieel beheer door de kandidaat-landen zowel vóór als na de toetreding, heeft zij in dit kader een moderne aanpak van de interne controle uitgewerkt (interne financiële controle van de overheid - PIFC) die op binnen en buiten de Unie opgedane ervaring berust. Deze aanpak gaat uit van drie basisconcepten: beheersverantwoordelijkheid voor een goed financieel beheer van de nationale begrotingsmiddelen, opbouw van een interne-auditcapaciteit en oprichting van een gecentraliseerd orgaan dat verantwoordelijk is voor de ontwikkeling en de harmonisatie van de organisatie en de methodologie van de besturings- en controlesystemen.

Deze beginselen van PIFC stemmen tot op grote hoogte overeen met de beginselen van goed financieel beheer van de communautaire middelen.

De Commissie heeft ook bijstand verleend bij het opzetten van de bevoegde diensten, met name de interne-auditdiensten in alle ministeries en de diensten voor gecentraliseerde harmonisatie van de interne controle in de hele overheidssector.

Tegelijkertijd hebben de kandidaat-landen meer gerichte bijstand gekregen van hetzij nationale deskundigen in het kader van stedenbandovereenkomsten, hetzij gespecialiseerde agentschappen.

Al deze inspanningen hebben tot een uniformering van de strategieën, het beleid en de wetgeving op het gebied van interne controle in de kandidaat-landen geleid. Hoewel niet in alle kandidaat-landen evenveel vooruitgang is geboekt, stonden de betrokken regeringen over het algemeen pal voor het door de Commissie voorgestelde internecontrolemodel.

Aangezien de betrokken wetgeving in de meerderheid van de kandidaat-landen al grotendeels is ingevoerd, is de aandacht nu van analyse en ontwikkeling van wetgeving naar opleiding en toepassingsmaatregelen verschoven.

1.1.3. Versterking van de bescherming van de financiële belangen van de EG en de fraudebestrijding in de kandidaat-landen

Overeenkomstig de tijdens de onderhandelingen gedane toezeggingen en in nauw overleg met de Commissie hebben de kandidaat-landen in 2002 hun inspanningen aanzienlijk opgevoerd om doeltreffende coördinatiediensten voor fraudebestrijding (Anti-Fraud Coordinating Structures - AFCOS) op te zetten die nodig zijn om de wetgevende, administratieve en operationele activiteiten ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen te coördineren.

Eind 2002 werden deze coördinatiediensten in elf kandidaat-landen ingesteld. In Estland, Letland, Cyprus en Slovenië werden de structuren in 2002 vastgelegd¹³. In de andere kandidaat-landen, waar reeds soortgelijke diensten bestonden, dienden de in 2002 uitgevoerde activiteiten om de coördinatiediensten volledig operationeel te maken. Hiertoe was onder meer een nauwkeuriger omschrijving nodig van de samenwerkingsprocedures van AFCOS en van de betrekkingen tussen AFCOS en andere bij de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen betrokken instellingen en organen, alsook tussen AFCOS en OLAF. Daarnaast werd het operationeel kader van AFCOS versterkt, gingen opleidingsactiviteiten van start en werd personeel aangeworven. Al deze maatregelen hebben bijgedragen aan een versterking van de bestuurlijke capaciteit van de kandidaat-landen om bij een vermoeden van onregelmatigheden of fraude op te treden. Door hun fraudebestrijdingsstructuren doeltreffender te maken, hebben de kandidaat-landen tevens bewezen dat zij zich willen inzetten voor de bescherming van de communautaire middelen.

Om de autoriteiten van de kandidaat-landen in staat te stellen hun eerste ervaringen met betrekking tot de oprichting en de werking van hun coördinatiediensten voor fraudebestrijding uit te wisselen, werden regelmatig vergaderingen van vertegenwoordigers van de AFCOS van de kandidaat-landen en van OLAF gehouden. De eerste van die vergaderingen vond op 7 en 8 oktober 2002 in Brussel plaats. Naast de inlichtingen- en onderzoeksdiensten waren de rechtsvervolgingsdiensten van de kandidaat-landen er vertegenwoordigd. Deze vergadering werd gevolgd door twee parallelle werkvergaderingen van enerzijds de openbare aanklagers van de kandidaat-landen en de rechterlijke ambtenaren van de eenheid "Rechterlijke ambtenaren, advies en juridische follow-up" van het Bureau en anderzijds de vertegenwoordigers van de AFCOS van de kandidaat-landen, van de onderzoekers van het Bureau en de leden van de inlichtingendiensten. Er vonden nog andere vergaderingen plaats.

---

¹³ Bulgarije heeft in januari 2003 een besluit ter zake genomen.

Deze vergaderingen zijn een nuttig forum voor het uitwisselen van inlichtingen en ervaringen en voor het volgen van de inspanningen die de kandidaat-landen doen om hun bestuurlijke structuren met het oog op de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen te versterken.

De steun voor deze activiteiten en voor andere vormen van samenwerking tussen OLAF en de kandidaat-landen zal in de toekomst in het kader van een specifiek programma, het op 16 mei 2002 aangenomen PHARE-meerlandenprogramma "fraudebestrijding"¹⁴, worden verleend. Dit programma voorziet in meerjarige steun (voor een totaal bedrag van 15 miljoen EUR) op drie gebieden: totstandbrenging van fraudebestrijdingsstructuren, opzetten van telecommunicatienetwerken en databanken en verbetering van de operationele knowhow van de coördinatiestructuren op het gebied van fraudebestrijding en samenwerking met de politie en de rechtsvervolgingsautoriteiten. De uitvoering van het programma is in 2003 begonnen¹⁵.

Zoals uit het volgende voorbeeld blijkt, werkt het Bureau op operationeel niveau in concrete gevallen al een tijdje samen met de autoriteiten van de kandidaat-landen:

Fraude van een adviesbureau – externe steun aan de kandidaat-landen

In juli 2002 heeft het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) conform artikel 3 van Verordening nr. 1073/99 een extern onderzoek ingeleid op basis van inlichtingen van de delegatie van de Gemeenschap in Kroatië. Uit die inlichtingen bleek dat er in het kader van financieringen mogelijk sprake was van dubbele facturering door een Duits bedrijf aan een adviesbureau op het gebied van harmonisatie van het nationale recht met het Gemeenschapsrecht. Er wordt geschat dat het om een bedrag van ongeveer 110 000 EUR gaat, hoofdzakelijk in het kader van PHARE- en OBNOVA-financieringen. Het Bureau heeft bewijzen gevonden van onregelmatigheden in verband met projecten die het Duitse bedrijf in Slowakije, de Tsjechische Republiek en Kroatië heeft beheerd. Bij die onregelmatigheden ging het onder meer om overfacturering en dubbele facturering. Het Bureau heeft de Tsjechische openbaar aanklager gewaarschuwd en de Tsjechische politie heeft de kantoren doorzocht, waarbij computers, gegevens en duizenden documenten werden aangeslagen. De door het Bureau vergaarde bewijzen werden aan de procureur-generaal in Berlijn doorgezonden. Er werd een arrestatiebevel uitgevaardigd. De Duitse autoriteiten zijn overgegaan tot de arrestatie van een verdachte; de uitspraak wordt in 2003 verwacht.

De delegatie van de Gemeenschap heeft in augustus 2002, kort na de inleiding van het onderzoek, een punt gezet achter het project in Kroatië omdat het te weinig resultaten opleverde.

De projecten in de Tsjechische Republiek en Slowakije zijn echter tot tevredenheid van de Tsjechische en Slowaakse autoriteiten uitgevoerd overeenkomstig de regelingen voor het gedecentraliseerde beheer van de communautaire fondsen.

Sindsdien heeft de Commissie het nodige gedaan om de betaling aan de Tsjechische autoriteiten te schorsen voor een bedrag dat gelijk is aan de steun die moet worden teruggevorderd in het kader van twee in de Tsjechische Republiek lopende projecten van hetzelfde Duitse bedrijf. Zodoende probeert de Commissie de financiële belangen van de Gemeenschap te beschermen in afwachting van de uitspraak van de rechter in Berlijn.

¹⁴ PHARE-meerlandenprogramma fraudebestrijding ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap (PH/2002/1412).

¹⁵ Naast het PHARE-meerlandenprogramma fraudebestrijding heeft de PHARE-steun op het gebied van justitie en binnenlandse zaken, douane en grenzen in verleden, heden en toekomst een positieve invloed op de algemene fraudebestrijdingscapaciteit.

Om de uitwisseling van informatie over onregelmatigheden te vergemakkelijken, zoals overwogen in de pretoetredingsinstrumenten (PHARE, ISPA, SAPARD) en de communautaire wetgeving, heeft het Bureau zich ertoe verbonden de overheidsinstanties van de kandidaat-landen uit te rusten met terminals van het antifraude-informatiesysteem AFIS¹⁶. Momenteel zijn er, verspreid over tien kandidaat-landen, vijftien terminals van dit type in dienst. In het kader van de pretoetredingsinstrumenten is er tegelijkertijd steun in verband met de melding van onregelmatigheden gegeven om duidelijkheid omtrent de ter zake toe te passen procedures te scheppen.

1.2. Versterken van de rechtsinstrumenten voor opsporing, controle en sancties

Een doeltreffend beleid ter bescherming van de financiële belangen is alleen maar mogelijk als alle betrokken autoriteiten op communautair en nationaal niveau zich ervoor inzetten. Het beheer van de communautaire middelen is voor 80% gedecentraliseerd. Voor de inning van de eigen middelen van de Gemeenschap zijn de lidstaten verantwoordelijk¹⁷. Anderzijds wordt een deel van de begroting rechtstreeks door de diensten van de Commissie beheerd, hetgeen een goed financieel beheer van het gehele systeem moet waarborgen.

Uit de navolgende uiteenzetting blijkt hoe het algemene systeem op het gebied van controle, follow-up en sancties op het niveau van de lidstaten en de Gemeenschap is opgezet om te waarborgen dat de verschillende verantwoordelijkheidsniveaus complementair functioneren met inachtneming van de beginselen van een doeltreffende en gelijkwaardige bescherming van de financiële belangen overal op het grondgebied van de Europese Unie. Hierbij wordt verwezen naar de presentatie door de lidstaten, in titel II van het verslag van dit jaar, van de organisatie van hun controles en onderzoeken en de coördinatie van hun diensten die meewerken aan de bescherming van de financiële belangen, alsmede naar bepaalde analyses in titel III betreffende de melding van fraude en andere onregelmatigheden.

1.2.1. Opsporing en controle

Op het gebied van de controles bestaat de bijdrage van de lidstaten aan de bescherming van de financiële belangen, zoals uit deel II van het verslag blijkt, in de eerste plaats in een ruim toezicht op de verrichtingen (handelstransacties, programma's of projecten) en een stelselmatige controle op de regelmatigheid van de procedures, aangevuld met strategieën voor systeemaudit en controle op het gebruik van de middelen. Ten slotte verrichten de bevoegde diensten op basis van vermoedens van fraude onderzoeken om de feiten of onregelmatige gedragingen te achterhalen waarbij individuele verantwoordelijkheden op administratief of strafrechtelijk vlak in het geding kunnen worden gebracht. Uit titel III (en met name punt 11.3) valt aan de hand van de meldingen van de lidstaten inzake fraude en andere onregelmatigheden af te leiden dat het algemene controlesysteem waarvoor een lidstaat kiest in sommige sectoren gevolgen

---

¹⁶ Zie voor AFIS ook onder 2.1.

¹⁷ Zie deel II van het verslag, waar de lidstaten verslag uitbrengen over de organisatie van hun diensten voor het beheer van de middelen, de controle op het juiste gebruik ervan, de inning van de heffingen en de terugvordering van ten onrechte betaalde bedragen en misgelopen ontvangsten.

heeft voor de terugvordering (aandeel van de vóór de beëindiging van een programma geschorste betalingen, aandeel van terugvorderingen achteraf). Voorts worden er (met name onder 11.2) voorstellen gedaan om de strategieën voor controle en onderzoek aan het soort risico aan te passen (gevallen waarmee hoge bedragen gemoeid zijn, sectoren of producten met een hoog percentage onregelmatigheden).

Op het niveau van de Gemeenschap zijn de controles voor de bescherming van de financiële belangen op soortgelijke wijze gestructureerd. De controles op de regelmatigheid en de juiste toepassing van de geldende wetgeving worden, gecoördineerd met de lidstaten, verricht door de voor de betrokken uitgaven bevoegde directoraten-generaal, die samen met de nationale overheidsdiensten eveneens verantwoordelijk zijn voor de controles op het gebruik van de middelen en de door de diverse sectorale voorschriften opgelegde systeemaudits. Zoals uit het navolgende voorbeeld blijkt, gaat dit partnerschap vaak zeer ver. Bij ingebrekeblijving neemt de Commissie passende maatregelen.

Ontwikkeling van de Joint Audit Agreement op het gebied van de traditionele eigen middelen

De Commissie en de interne-auditdiensten van bepaalde lidstaten werken in het kader van de *Joint Audit Agreement* op het gebied van de traditionele eigen middelen samen om de uitwisseling van ervaring, deskundigheid en technieken inzake interne audit te vergemakkelijken. Volgens deze benadering verricht de interne-auditdienst van de betrokken lidstaat de controle conform de passende module¹⁸ op het vooraf gekozen douane- en/of boekhoudgebied. Als de werkzaamheden zijn afgerond, richt de dienst zijn verslag zowel aan de nationale overheidsinstantie als aan de Commissie. Deze laatste bestudeert de resultaten van de verrichte audit en controleert de werkdocumenten en de gebruikte methodologie. Vervolgens stelt de Commissie haar eigen verslag op. Eventuele – geïsoleerde of structurele - anomalieën vormen het voorwerp van budgettaire regularisatie onder de gewone voorwaarden. Indien uit de analyse van de systemen blijkt dat de anomalie als structureel kan worden aangemerkt, wordt de Commissie in kennis gesteld van de maatregelen die de lidstaat voorstelt om iets te doen aan de onderliggende zwakke plekken van het systeem. De Commissie en de lidstaten – en met name de voortrekkers Denemarken, Oostenrijk en Nederland – hebben vastgesteld dat aldus georganiseerde controles veel voordelen bieden. Er zijn reeds zeven dergelijke controles met deze lidstaten verricht, waarvan drie in 2002.

Auditopdrachten met betrekking tot de Structuurfondsen

Zoals ook blijkt uit de gegevens die door de lidstaten over het personeelsbestand voor controles zijn verstrekt¹⁹, vertonen de nationale systemen voor de opsporing, melding en follow-up van onregelmatigheden een aantal zwakke plekken. Dat er verbetering moet komen op dit gebied, is als een prioriteit erkend²⁰ en de Commissie heeft er zich in het kader van kwijtingprocedure 2000 toe verbonden audits inzake de toepassing van Verordening 1681/94 voor de Structuurfondsen, en inzake Verordening 1831/94 voor het Cohesiefonds te verrichten. Deze audits hebben met name betrekking op: 1) controle van de nationale systemen voor de melding van onregelmatigheden voor de Structuurfondsen en het Cohesiefonds; 2) de toepassing van artikel 8 van Verordening 438/2001 en artikel 3 van Verordening 448/2001, die respectievelijk het bijhouden van een rekening van terug te vorderen bedragen en de procedure inzake financiële correctie betreffen.

¹⁸ Momenteel zijn de volgende modules beschikbaar: vrij verkeer, met inbegrip van boekhouding A, extern douanevervoer (T1 en TIR), opslag, algemeen preferentiestelsel, actieve veredeling, boekhouding B.

¹⁹ Zie titel II van het verslag.

²⁰ Zie het Witboek over de hervorming (actie 97) en de mededeling van de Commissie van 7 augustus 2001 hierover (doc. C(2001) 2517 betreffende de verbetering van de financiële follow-up en de controle op de Structuurfondsen). Zie ook onder 1.2.2 van het actieplan 2001-2003.

De conclusies en aanbevelingen van deze tussen november 2002 en januari 2003 uitgevoerde audits zullen in de loop van 2003 worden meegedeeld aan alle lidstaten, voorzover ze hen aangaan, alsmede aan het Europees Parlement, de Raad en de Rekenkamer.

De verschillende soorten controles en onderzoeken dragen bij aan de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap en de coördinatie tussen de verschillende bevoegde autoriteiten is van doorslaggevend belang. Zo kunnen anomalieën die aan het licht zijn gebracht door de met routinecontroles belaste diensten of tijdens een audit tot een diepgaander onderzoek naar de individuele verantwoordelijkheid van betrokken economische subjecten leiden. Dit laatste soort operationele acties, dat gericht is op het onderzoek van feiten of onregelmatige gedragingen die tot administratieve of strafrechtelijke vervolging kunnen leiden, valt onder de verantwoordelijkheid van het Europees Bureau voor fraudebestrijding²¹. Uit het navolgende onderzoek blijkt dat de controles complementair zijn:

Geval van fraude in de visserijsector

In 2002 ontving OLAF informatie over een verwerkingsbedrijf dat zich niet hield aan de minimumprijzen die in het visseizoen 2000-2001 in Griekenland aan de visserijproducenten moesten worden betaald. In het kader van een extern onderzoek uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1258/1999 betreffende het gemeenschappelijk landbouwbeleid en van Verordening (EG) nr. 2185/96, heeft het Bureau bij bepaalde bedrijven controles ter plaatse uitgevoerd en de informatie geverifieerd. De onregelmatigheden hadden betrekking op minstens 8 coöperaties. In het onderzoeksverslag van januari 2003 werd het terug te vorderen bedrag op 1 472 023 EUR geraamd. De Griekse gerechtelijke instanties werden op de hoogte gebracht en hebben een onderzoek ingeleid. In februari 2003 heeft het Bureau in samenwerking met het Directoraat-generaal Visserij, zoals gebruikelijk, zijn aanbevelingen aan het Griekse Ministerie van Landbouw gericht. Er is een gerechtelijke en administratieve follow-up opgestart.

De hierboven beschreven verschillende benaderingen van de controles zijn complementair, maar zoals uit titel II van het verslag blijkt, kan het zeer beperkte aandeel (gemiddeld 8% over alle sectoren) personeelsleden dat op nationaal niveau wordt toegewezen aan controles ter bestrijding van fraude (onderzoeksdiensten van de ministeries, politieorganen en gerechtelijke instanties) erop wijzen dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met het strafrechtelijke aspect van ernstige gedragingen die schade toebrengen aan de communautaire overheidsfinanciën. OLAF doet dan ook zijn best om zijn eigen onderzoekscapaciteit, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel, in te zetten waar het optreden van de lidstaten minder doeltreffend blijkt te zijn. OLAF heeft immers van de wetgever eigen administratieve onderzoeksbevoegdheden gekregen²² en hoewel de op marktdeelnemers en bedrijven gerichte onderzoeken in het veld moeilijk te organiseren blijven²³, kan het Bureau zich rechtstreeks in betrekking stellen met de politieke en gerechtelijke instanties.

---

²¹ Zie de bovengenoemde evaluatie van de activiteiten van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) (COM(2003)153 van 02.04.2003), met name onder 1.1.2.

²² Met name de controles ter plaatse uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2185/96, de communautaire missies ter bestrijding van fraude in derde landen uit hoofde van Verordening (EG) nr. 515/97. Zie evaluatieverslag artikel 15, aanbeveling nr. 3. Om de eigen onderzoeksbevoegdheden van OLAF te versterken, overweegt de Commissie deze regeling uit te breiden tot het terrein van de directe uitgaven.

²³ Als gevolg van de verspreiding van de rechtsgrondslagen voor de controles en verificaties ter plaatse over de verschillende sectorale regelingen, waarnaar in artikel 9 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 wordt verwezen, overweegt de Commissie, ter aanvulling van de eigen onderzoeken van OLAF (zie vorige voetnoot), in 2003 gevolg te geven aan het actieplan 2001-2003 (punt 1.2.2) en een voorstel voor een verordening van de Raad te doen. Zonder aan de bestaande regelingen te raken, zou deze verordening één

1.2.2. *Zorgen voor een doeltreffender beheer van de financiële follow-up en versterken van de sancties*

De Commissie moet zich houden aan de procedures voor de terugvordering van de ten onrechte betaalde communautaire gelden in de lidstaten en moet daar verslag over uitbrengen in de jaarrekening²⁴; hiertoe zijn in de loop van 2002 belangrijke maatregelen inzake terugvordering aangenomen. Daarnaast hebben de grote inspanningen die de Commissie sinds 2000 heeft gedaan om de regels voor het financieel beheer binnen de instellingen te vernieuwen in 2002 tot de aanneming van het nieuwe Financieel Reglement geleid²⁵.

1.2.2.1. Verbetering van de doeltreffendheid en duidelijker omschrijving van de bevoegdheden op het gebied van het gedecentraliseerde beheer van de communautaire middelen

Uit financieel oogpunt zijn het de lidstaten, of de derde landen, die moeten overgaan tot de terugvordering bij de eindbegunstigden en de overmaking van de bedragen aan de Commissie (zie titel III voor de statistieken per beleidsterrein). Dit heeft betrekking op de ten onrechte betaalde bedragen in het kader van het communautaire beleid dat gedecentraliseerd wordt uitgevoerd (EOGFL-Garantie, Structuurfondsen, externe steun). De Commissie is uit hoofde van de Gemeenschapswetgeving harerzijds gehouden de terugvorderingsprocedures te volgen die in dit kader door de lidstaten worden ingeleid, en eventueel de procedures voor de goedkeuring van de rekeningen toe te passen²⁶. De traagheid van deze procedures en de accumulatie van tegoeden van de Gemeenschap zijn zorgpunten voor de Commissie, de Rekenkamer en de begrotingsautoriteit, en met name het Europees Parlement, dat er geregeld op terugkomt in zijn resoluties over de bescherming van de financiële belangen²⁷.

In het kader van de uitvoering van het Witboek over de interne administratieve hervorming heeft de Commissie zich ertoe verbonden de doeltreffendheid van de terugvordering te verbeteren door de bevoegdheden van de verschillende actoren te verduidelijken²⁸. In haar mededeling van 3 december 2002²⁹, die op het wegwerken van de achterstallige bedragen in verband met onregelmatigheden in afwachting van

---

enkele nieuwe rechtsgrondslag invoeren voor de onderzoeken ter bestrijding van fraude die op verzoek van het Bureau worden verricht door de nationale onderzoeksdiensten. Zij zou bovendien een doeltreffende en geharmoniseerde follow-up van de resultaten van de onderzoeken vergemakkelijken, met name op het gebied van de regels inzake vertrouwelijkheid en gegevensbescherming. Zie bovengenoemde evaluatie van de activiteiten van OLAF, aanbeveling nr. 3, onder 1.1.2.

²⁴ De Commissie stelt overeenkomstig het Financieel Reglement tegen 1 mei van het volgende boekjaar de geconsolideerde jaarrekening en balans van het afgesloten boekjaar op.

²⁵ Nieuw Financieel Reglement: Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 248 van 16.9.2002); nieuwe uitvoeringsvoorschriften: Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 van de Commissie tot vaststelling van de uitvoeringsvoorschriften van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad (PB L 357 van 31.12.2002).

²⁶ Op 30 juni 2002 bedroeg het achterstallige bedrag – over de uitvoering van de begroting gedurende bijna dertig jaar (1972-2000) – van de tegoeden van de Gemeenschap in verband met vereffening van voorschotten of als gevolg van fouten, onregelmatigheden naar vorm of inhoud en, in sommige gevallen, fraude meer dan 3 miljard EUR, waarvan 2,3 miljard EUR voor het EOGFL-Garantie, 387 miljoen EUR voor de Structuurfondsen en 373 miljoen EUR voor de directe uitgaven (zie COM(2002) 671, blz. 3).

²⁷ Paragrafen 6 t/m 8 van de resolutie over het jaarverslag 2001 van de Commissie van 13 maart 2003.

²⁸ Mededeling van mevrouw Schreyer aan de Commissie over actie 96 van het Witboek (COM(2000)200 def./2 van 05.04.2000): «Doeltreffender beheer van ten onrechte betaalde bedragen» van 13 december 2000 – SEC(2000)2204/3. Zie ook punt 1.2.2 van het bovengenoemde actieplan 2001-2003.

²⁹ COM(2002) 671 def van 03.12.2002.

terugvordering in de sector van het EOGFL-Garantie is gericht, heeft de Commissie de instelling van een tijdelijke *task force* «terugvordering» aangekondigd om het wegwerken van de gevallen van vóór 1999 tot een goed einde te brengen. De resultaten van de werkzaamheden van deze *task force* zullen in het verslag over 2003 worden gepresenteerd.

1.2.2.2. Vereenvoudiging van het directe beheer van de communautaire middelen en versterking van de sancties

Wat de tegoeden van de Gemeenschap die voortvloeien uit het directe beheer door de Commissie betreft, implementeert het nieuwe financiële kader³⁰, dat sinds 1 januari 2003 van toepassing is en door de Commissie ten uitvoer wordt gelegd, het beginsel van scheiding van functies (ordonnateur, gedelegeerde ordonnateur, rekenplichtige, controleur, fraudeonderzoeker). Het nieuwe kader leidt bovendien tot een verbetering op het gebied van de vaststelling van schuldvorderingen van de Gemeenschap en de terugvorderingsmethodes (door middel van afschrijvingen, beslag op vooraf gestelde zekerheden, dwingende invorderingsopdrachten).

Met betrekking tot sancties schrijft het nieuwe Financieel Reglement³¹ voor dat onbetrouwbare economische subjecten die misleidende of frauduleuze informatie verstrekken worden uitgesloten van deelname aan een opdracht en van alle toekomstige procedures gedurende een zekere periode³². Van de gunning van een opdracht zijn voorts uitgesloten de gegadigden en inschrijvers bij wie sprake is van een belangenconflict of die zich in de procedure voor het plaatsen van de opdracht schuldig hebben gemaakt aan het afleggen van valse verklaringen. De inlichtingen over deze personen worden opgenomen in een centrale gegevensbank, waartoe ook de andere Europese instellingen toegang hebben. Deze uitsluitingsbepalingen zijn ook van toepassing op begunstigden van subsidies. In dit verband zij tevens verwezen naar een voorstel voor een richtlijn betreffende de nationale procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten dat momenteel in het Europees Parlement en de Raad ter tafel ligt³³.

---

³⁰ Zie hierboven de verwijzingen naar het nieuwe Financieel Reglement, de nieuwe uitvoeringsvoorschriften en de nieuwe interne procedurevoorschriften voor de invordering van tegoeden die voortvloeien uit het directe beheer en de invordering van boeten, forfaitaire sommen en dwangsommen uit hoofde van de Verdragen. Anderzijds heeft de Commissie om beter de verantwoordelijkheid op zich te kunnen nemen voor de financiële gevolgen van dossiers die aan de strafrechter worden overgedragen, aan haar diensten (OLAF/Juridische Dienst) gevraagd een ontwerpbesluit op te stellen om het lid van de Commissie dat verantwoordelijk is voor fraudebestrijding te machtigen de Commissie in strafzaken die te maken hebben met de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen burgerlijke partij te stellen bij de rechtbanken van de lidstaten of van derde landen.

³¹ Met name in de artikelen 93-95 en 113.

³² In geval van een ernstige fout in de uitoefening van hun beroep, van veroordeling bij een rechterlijke beslissing voor fraude, corruptie, deelname aan een criminele organisatie of enige andere illegale activiteit ten nadele van de financiële belangen van de Gemeenschappen, of indien zij na een procedure voor de plaatsing van een opdracht of een procedure voor de toekenning van een subsidie uit de communautaire begroting ernstig in gebreke zijn gesteld wegens niet-nakoming van hun contractuele verplichtingen.

³³ Voorstel voor een richtlijn COM (2000) 275 def. van 10.5.2000 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten voor leveringen, diensten en werken (PB C 29 E van 30.1.2001). Een van de doelstellingen van de nieuwe richtlijn is de autoriteiten te verplichten onbetrouwbare economische subjecten uit te sluiten. De Raad en het Parlement hebben geoordeeld dat de tenuitvoerlegging van artikel 46 van het voorstel voor een richtlijn de invoering van een systeem voor de uitwisseling van informatie overbodig maakt.

2. SAMENWERKING MET DE LIDSTATEN EN DERDE LANDEN

Overeenkomstig artikel 280, lid 3, van het EG-Verdrag moeten de lidstaten samen met de Commissie een nauwe en geregelde samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten organiseren³⁴. De Commissie neemt met name haar verantwoordelijkheid op zich door bijstand te verlenen op het gebied van inlichtingen, alsook op operationeel gebied.

Dit houdt onder meer effectieve samenwerking in met de nationale autoriteiten in gevallen waarin de Commissie de lidstaten op basis van informatie waarover zij beschikt, vraagt een onderzoek in te stellen. Overeenkomstig de prioriteit die in de algemene strategische aanpak onder de titel «communautair dienstenplatform» is geformuleerd, heeft de Commissie in de loop van 2002 haar best gedaan om het partnerschap in het kader van de externe onderzoeken te versterken³⁵. Hoe doeltreffend dit partnerschap is, kan worden aangetoond aan de hand van enkele belangrijke relevante procedures.

2.1. Samenwerking met de bevoegde instanties bij de bestrijding van bepaalde vormen van criminaliteit

2.1.1. *Gezamenlijke burgerlijke procedure bij het Amerikaanse gerecht (fraude op het gebied van sigaretten)*

De lidstaten en de Gemeenschap hebben gemeenschappelijke belangen, zoals heel duidelijk blijkt uit de bestrijding van de illegale handel in sigaretten die nadelige gevolgen heeft voor de douanerechten, de accijnzen en de BTW-ontvangsten (deze laatste zijn niet alleen nationale ontvangsten maar ook eigen middelen van de Gemeenschap).

De Europese Commissie heeft in de Verenigde Staten met de steun van tien lidstaten³⁶ rechtsvervolging ingesteld tegen sigarettenproducenten die zij beschuldigt van deelname aan een systeem van sigarettensmokkel op het grondgebied van de Europese Unie. Dit systeem heeft minstens gedurende tien jaar, naast andere schade, grote verliezen voor de communautaire en nationale financiën veroorzaakt. Het gaat om een belangrijk dossier waaruit de wil tot samenwerking tussen de Gemeenschap en de lidstaten blijkt. De procedure heeft betrekking op een internationaal systeem van smokkel en van massale witwasoperaties waar zeer hoge bedragen mee gemoeid zijn. Er zij op gewezen dat de illegale handel in sigaretten samenhangt met zeer zware vormen van georganiseerde misdaad, en met name de drugshandel en de daarmee verband houdende witwascircuits. Aldus brengen de opbrengsten van de drugshandel in de Europese Unie en in andere landen smokkel op gang, waarvan de opbrengsten op hun beurt terug naar het oorsprongsland van de betrokken bedrijven vloeien.

---

³⁴ Met deze samenwerking wordt bedoeld samenwerking tussen de lidstaten met alle middelen waarover deze beschikken, met inbegrip van hun wetshandhavingsapparaat. Daarom hebben de Commissie en de wetgever OLAF de nodige middelen gegeven om de gesprekspartner van politie en justitie te zijn.

³⁵ Ondanks deze samenwerking nemen de Commissie en het Europees Bureau voor fraudebestrijding, zoals in het «artikel 15»-verslag in herinnering wordt gebracht, met inachtneming van het bij het Verdrag en het afgeleide recht vastgestelde subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel, een eigen verantwoordelijkheid op zich door de uitoefening van de bevoegdheden die hun door de Europese wetgever op het gebied van eigen, onafhankelijke onderzoeken overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening nr. 1073/1999 zijn toegekend. In het kader van deze onderzoeken is het Bureau direct verantwoordelijk voor de financiële, administratieve en gerechtelijke follow-up (zie hierna onder 1.2.2.2).]

³⁶ België, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal en Finland.

Deze burgerlijke procedures in de Verenigde Staten zijn een aanvulling van de belangrijke inspanningen die de Commissie en alle lidstaten doen om de tabaksmokkel en het witwassen van geld daadwerkelijk te bestrijden. Over het geheel genomen hebben deze inspanningen enkele opmerkelijke successen opgeleverd. Maar de sigarettensmokkel en het witwassen van geld blijven grote problemen die nog altijd zwaar wegen op de overheidsfinanciën van de Gemeenschap en de lidstaten. Deze zijn tot de slotsom gekomen dat een oplossing van dit probleem slechts mogelijk is door het kwaad aan de wortel aan te pakken.

De rechtsvervolging werd in de Verenigde Staten ingesteld omdat de verweerders Amerikaanse bedrijven zijn die ervan worden verdacht de smokkel in de Verenigde Staten, in overtreding van het Amerikaanse recht, te hebben georganiseerd. De Amerikaanse rechtbanken zijn dus het geschikte forum om een procedure in te leiden uit hoofde van de zogenaamde *RICO Act (Racketeer Influence and Corrupt Organizations Act)*, een belangrijk instrument in de strijd tegen de georganiseerde misdaad. Bij het Amerikaanse gerecht kunnen bovendien boeten en dwangsommen worden verkregen, die bij de preventie van dit soort criminaliteit zeer doeltreffend zouden kunnen blijken te zijn.

Een eerste burgerlijke procedure, die in november 2000 bij het “United States District Court - Eastern District” van New York werd ingeleid tegen de sigarettenfabrikanten Philip Morris, R.J. Reynolds en Japan Tobacco, werd wegens een procedurefout verworpen. In augustus 2001 werd er opnieuw een procedure met de tien lidstaten als mede-eisers ingeleid. Op 19 februari 2002 verwierp het gerecht de op smokkel gebaseerde beweringen; besluitvorming momenteel in beroep. De Commissie heeft vervolgens een nieuwe klachtprocedure tegen R.J. Reynolds ingeleid, ditmaal wegens het witwassen van geld, een motief dat door de Amerikaanse rechter werd aanvaard.

Op 15 januari 2003³⁷ heeft het Gerecht van eerste aanleg de klachten van de drie sigarettenfabrikanten Philip Morris, R.J. Reynolds en Japan Tobacco verworpen waarmee deze een nietigverklaring wegens onbevoegdheid probeerden te verkrijgen van de procedure die de Europese Commissie bij een Amerikaans gerecht had ingesteld. De Commissie kreeg in deze procedure, naast van het Europees Parlement, steun van acht landen³⁸. De eisers zijn in beroep gegaan.

De Commissie onderstreept dat deze conclusies de Gemeenschap stijven in haar vaste voornemen om alle fraude te bestrijden die de financiële belangen van de Unie schaadt.

2.1.2. *Samenwerking tegen bepaalde vormen van criminaliteit die de belangen van de Gemeenschappen schaden*

Bij de in de algemene strategische aanpak aangegeven sleutelsectoren heeft de Commissie erop gewezen dat de bestrijding van de georganiseerde misdaad moet worden verbeterd, en met name die van de transnationale misdaad die communautaire belangen schaadt welke samenhangen met die waar het bij de bestrijding van fraude en corruptie om gaat. Op welbepaalde terreinen waar er reeds communautair beleid of materiële rechtsregels bestaan, met name op het gebied van de bescherming van de euro

---

³⁷ Arrest van het Gerecht van eerste aanleg “*Philip Morris, Reynolds en Japan Tobacco/Commissie*” in de gevoegde zaken T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 en T-272/01.

³⁸ Spanje, Frankrijk, Italië, Portugal, Finland, Duitsland, Griekenland en Nederland.

of de bestrijding van piraterij en namaak³⁹, kan de ervaring die op het terrein is opgedaan worden gebruikt om de samenwerking met de lidstaten te versterken en eventueel het regelgevingskader aan te passen.

- Aangezien er een wetgevingskader⁴⁰ voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij bestaat, zet de Commissie transnationale en multidisciplinaire projecten op voor uitwisseling, bijstand en opleiding⁴¹. In de loop van 2002 zijn er zeven projecten uitgevoerd in het kader van het programma “Pericles”, waarbij vertegenwoordigers van OLAF, de Europese Centrale Bank en Europol waren betrokken. De bescherming van de euromuntstukken is het voorwerp van een specifieke communautaire actie die is toevertrouwd aan het Europees Wetenschappelijk en Technisch Centrum, dat wordt beheerd door twee functionarissen van de Commissie (OLAF), van wie er een in de Parijse Munt is gestationeerd. In 2002 zijn er initiatieven genomen voor de analyse van nagemaakte euromunten, de legalisering van euromunten en het opzetten van een databank inzake gebruikte materialen.

Industriële en commerciële namaak en, meer in het algemeen, economische criminaliteit tegen de intellectuele eigendom vormen de voedingsbodem waarin de grijze economie welig tiert, vaak via smokkelcircuits waardoor de Gemeenschap eigen middelen worden onthouden. Deze ontwikkeling maakt een verbetering en versterking noodzakelijk van de bestaande regeling om de veiligheid en de bescherming van consumenten en de eerbiediging van de intellectuele-eigendomsrechten van houders te waarborgen, alsmede de financiële belangen van de Gemeenschap veilig te stellen.

In 2002 heeft de Commissie twee nieuwe rechtsinstrumenten uitgewerkt, die zij in januari 2003 heeft gepresenteerd: een voorstel voor een verordening⁴² dat als doel heeft de intellectuele eigendom uit te breiden tot nieuwe producten, stappen van houders van rechten bij de douaneautoriteiten te vergemakkelijken en het optreden van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij een vermoeden van namaak met betrekking tot uit derde landen afkomstige goederen te vereenvoudigen; een voorstel voor een richtlijn⁴³ dat als doel heeft in de nationale wetgevingen van de Europese Unie de instrumenten te harmoniseren waarmee de intellectuele-eigendomsrechten kunnen worden gehandhaafd, en een kader voor de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde nationale autoriteiten vast te stellen. Met dit voorstel wil de Commissie voor de houders van

---

³⁹ Verordeningen (EG) nrs. 3295/94 en 1367/95 (PB L van 30.12.1994 en PB L 133 van 17.6.1995). Groenboek – Bestrijding van namaak en piraterij in de interne markt - COM(1998) 569 def.

⁴⁰ Verordeningen nrs. 1338/01 en 1339/01 van de Raad en Besluit van de Raad, die samen de wetgevingsbasis (eerste en derde pijler) vormen voor de samenwerking tussen alle betrokken institutionele actoren (ECB, Europol, Commissie/OLAF), centrale bureaus en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, alsook van derde landen. De lijst van de bevoegde autoriteiten is in juli 2002 bekendgemaakt (PB C 173 van 19.7.2002, 2002 C 178/06).

⁴¹ Besluit van de Raad van 17.12.2001 tot vaststelling van een actieprogramma inzake uitwisselingen, bijstand en opleiding voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (Besluit 2001/923/EG, PB L van 21.12.2001).

⁴² Voorstel voor een verordening van de Raad inzake het optreden van de douaneautoriteiten ten aanzien van goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op bepaalde intellectuele-eigendomsrechten en de door de bevoegde autoriteiten te nemen maatregelen ten aanzien van goederen waarvan is vastgesteld dat zij inbreuk maken op bepaalde intellectuele-eigendomsrechten (doc. COM(2003) 20 def. van 20.01.2003).

⁴³ Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de maatregelen en procedures om de handhaving van de intellectuele-eigendomsrechten te waarborgen (doc. COM (2003) 46(01) van 30.1.2003).

rechten in de Europese Unie overal dezelfde voorwaarden creëren, de maatregelen tegen overtreders versterken en zodoende namakers en piraten afschrikken.

2.2. Samenwerking met derde landen

Sinds 1998 doet de Commissie met de organen van de Raad inspanningen om de hinderpalen voor de bestrijding van economische en financiële criminaliteit op internationaal niveau, en met name met de Zwitserland, weg te werken. Zij beseft hoe belangrijk het is dat de bij het protocol van 1997 vastgestelde mechanismen voor wederzijdse bijstand op douanegebied⁴⁴ worden uitgebreid tot andere gebieden, zoals belastingen en uitgaven van de Gemeenschap⁴⁵. Voorts vertoont de gerechtelijke samenwerking leemten op het gebied van de bestrijding van belasting- en douanefraude en het witwassen van de opbrengsten daarvan. Er zijn nog altijd belemmeringen voor het vragen van toegang tot documenten bij Zwitserse economische subjecten en begunstigden van communautaire middelen.

In zijn resolutie van 1 maart 2003 over de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en fraudebestrijding spreekt het Europees Parlement zijn bezorgdheid uit over het gebrek aan vooruitgang in de onderhandelingen over fraudebestrijding met Zwitserland in 2002. Men is er inderdaad nog niet in geslaagd over een reeks centrale kwesties significante vooruitgang te boeken. Het toekomstige akkoord moet tot een kwalitatieve verbetering van de samenwerking leiden op basis van de normen van de Europese Unie op het gebied van administratieve bijstand, rechtshulp en bestrijding van het witwassen van geld.

De Commissie houdt vast aan de doelstelling die door de Raad in het mandaat van 14 december 2000 is opgenomen en is van plan de onderhandelingen met Zwitserland in 2003 af te ronden.

De samenwerking met derde landen groeit ook via de operationele samenwerking, en met name communautaire onderzoeksmissies die uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening nr. 515/97 worden verricht. Hierna volgt een opmerkelijk voorbeeld van deze operationele samenwerking:

Onderzoek – Elektriciteitsbedrijf van Kosovo

Eind april 2002 werd het Europees Bureau voor fraudebestrijding door de missie van de Verenigde Naties in Kosovo (UNMIK) gewaarschuwd in verband met een vermoeden van fraude. Het Bureau besloot overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1073/1999, artikel 5, lid 1, een extern onderzoek in te leiden.

Uit inlichtingen die in Kosovo waren verkregen, bleek dat de Europese middelen in kwestie (ongeveer 4,2 miljoen USD of 4 miljoen EUR) naar een bank in Gibraltar waren overgemaakt. Een andere poging van de hoofdverdachte om de middelen van Gibraltar naar Belize over te maken, werd door de bank gedwarsboemd.

⁴⁴ Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat tot toevoeging van een aanvullend protocol inzake wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken bij de overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat – Gemeenschappelijke verklaring (PB L 169 van 27.06.1997, blz. 77-84).

⁴⁵ Zie mededeling van de Commissie aan de Raad betreffende het verslag over de onderhandelingen met landen over de spaarfiscaliteit (SEC(2002)1287 def. van 27.11.2002).

De procureur-generaal van Gibraltar is er op verzoek van OLAF in geslaagd van het hoogste gerechtshof een bevrozing van de betrokken bankrekeningen te verkrijgen. In augustus 2002 heeft OLAF ervoor kunnen zorgen dat het verduisterde bedrag opnieuw in de begroting van Kosovo terecht kwam. Het Bureau heeft vervolgens een procedure ingesteld om voor de terugbetaling van het saldo te zorgen en toegang te krijgen tot de rekeninguittreksels.

In juli 2002 heeft het Bureau alle inlichtingen en documenten die het tijdens zijn onderzoek over de vermoede fraude had verkregen, aan de Duitse gerechtelijke instanties doorgezonden. In december 2002 heeft de hoofdverdachte, een voormalige VN-medewerker, zich bij het bureau van de Duitse openbaar aanklager in Bochum gemeld, waar hij preventief in hechtenis werd genomen. Het Duitse gerecht, dat zijn bevoegdheid *ratione personae* erkende, heeft de verdachte in juni 2003 tot 3,5 jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens verduistering van geld dat voor het elektriciteitsbedrijf bestemd was.

Hoewel er complexe internationale contacten moesten worden gelegd, werd het onderzoek in zeer korte tijd tot een goed einde gebracht dankzij de samenwerking van de autoriteiten van Duitsland, Gibraltar, Kosovo en Servië. De deelname van de gerechtelijke instanties in Duitsland en Gibraltar, alsook de met de Verenigde Naties in New York gelegde contacten zijn in deze zaak van cruciaal belang geweest voor de overlegging van bewijzen.

3. EEN INTERINSTITUTIONELE AANPAK TER VOORKOMING EN BESTRIJDING VAN CORRUPTE

3.1. Interinstitutioneel kader

Sinds mei 1999 beschikt de Gemeenschap over een wettelijk kader ter bestrijding van fraude, corruptie en alle andere onwettige activiteiten ten nadele van de financiële belangen van de Europese Gemeenschap en om binnen de instellingen, organen en instanties de bescherming van de communautaire belangen tegen onregelmatige gedragingen te waarborgen⁴⁶. In de loop van 2002 heeft dit rechtskader aanleiding gegeven tot verschillende geschillen⁴⁷ die nuttige aanwijzingen hebben gegeven over de samenhang van het interinstitutionele kader van de interne onderzoeken⁴⁸. Dit kader is algemeen van toepassing op alle instellingen, organen en instanties die zijn ingesteld bij de EG- en Euratom-Verdragen of door de Raad, welke ook hun rechten zijn, op de leden van de instellingen ongeacht of dezen ja dan nee onder het Statuut vallen en ja dan nee onder tuchtrechtelijke controle staan. Uit de recente rechtspraak blijkt met name dat de

---

⁴⁶ Aanneming op 25 mei 1999 van de Verordeningen (EG) nr. 1073/1999 en (Euratom) nr. 1074/1999 betreffende de door het Europees Bureau voor fraudebestrijding verrichte onderzoeken, waardoor dit laatste wordt belast met het opsporen van ernstige feiten in verband met de uitoefening van de werkzaamheden in dienstverband die onverenigbaar kunnen zijn met de plichten van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Gemeenschappen en aanleiding kunnen geven tot disciplinaire en, in voorkomend geval, strafrechtelijke sancties, dan wel onverenigbaar kunnen zijn met de analoge verplichtingen van de leden van instellingen en organen, de bestuurders van instanties of personeelsleden van instellingen, organen of instanties die niet vallen onder het Statuut. Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) (PB L 136 van 31.5.1999). Besluit van de Commissie nr. 1999/352/EG, EGKS, Euratom van 28.4.1999.

⁴⁷ In antwoord op een verzoekschrift tot nietigverklaring dat werd ingediend door 71 leden van het Europees Parlement, heeft het Gerecht van eerste aanleg geoordeeld dat het besluit van deze instelling een maatregel van algemene strekking is die van toepassing is op alle leden van het Europees Parlement, ongeacht hun statutaire rechten (arrest van 26 februari 2002 van het Gerecht van eerste aanleg in zaak T-17/00 (Rothley en 70 andere leden van het Europees Parlement).

⁴⁸ Zie bovengenoemd arrest van het Gerecht van eerste aanleg, alsook de conclusies van de advocaat-generaal van 3 oktober 2002 in de zaken C11-00 Commissie/ECB en C15-00 Commissie/EIB.

in artikel 280 van het EG-Verdrag genoemde “financiële belangen van de Gemeenschap” niet alleen de onder de communautaire begroting vallende ontvangsten en uitgaven omvatten, maar ook de ontvangsten en uitgaven die onder de begroting van andere bij het EG-Verdrag opgerichte organen en instanties vallen, zoals de ECB en de EIB⁴⁹, alsmede alle fondsen en middelen van de instellingen, organen en instanties van de Gemeenschap ongeacht hun oorsprong.

Uit de geleidelijke invoering van dit kader blijkt bovendien dat de functie van interne onderzoeken ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap niet van die aard is dat zij de onafhankelijkheid en de beheersautonomie van de verschillende instanties zou aantasten, met name omdat deze zelf beslissen over de passende gevolgen die aan de onderzoeken, behalve op strafrechtelijk gebied, moeten worden gegeven. In een arrest van juli 2003 brengt het Hof van Justitie in herinnering dat er waarborgen bestaan om te zorgen voor een waarachtige onafhankelijkheid van OLAF, de gebondenheid van OLAF aan de volledige eerbiediging van het Gemeenschapsrecht, de duidelijke afbakening van het voorwerp van zijn bevoegdheden en actiemiddelen en de diverse specifieke regels waaraan de uitoefening daarvan is onderworpen.

Dezelfde vraag is opgeworpen in verband met de in het kader van de derde pijler ingestelde organen: Europol, dat in principe uitsluitend door de lidstaten wordt gefinancierd en waarvan het personeel een eigen statuut heeft, is hier niet bij betrokken; Eurojust zal daarentegen tot op zeer grote hoogte uit de communautaire begroting worden gefinancierd en zal beschikken over een secretariaat dat bestaat uit ambtenaren die onder het statuut van de communautaire ambtenaren vallen. Om die reden mag het Europees Bureau voor fraudebestrijding uit hoofde van artikel 38, lid 4, van het Besluit van de Raad⁵⁰ interne onderzoeken binnen Eurojust verrichten⁵¹.

3.2. Disciplinaire en gespecialiseerde instanties

Iedere instelling, ieder orgaan of instantie beschikt over eigen tuchtinstanties, die soms bevoegd zijn voor interne onderzoeken. In februari 2002 heeft de Commissie harerzijds een Bureau voor onderzoek en tucht ingesteld, dat is belast met het verrichten van administratieve onderzoeken⁵² en het voorbereiden van tuchtprocedures. Zaken die verband houden met ernstige feiten of feiten met betrekking tot de communautaire financiële belangen worden echter eerst aan OLAF voorgelegd wegens de deskundigheid van dit laatste op strafrechtelijk gebied en op het gebied van de economische en financiële criminaliteit.

---

⁴⁹ Arrest van het Hof van Justitie in de zaken C-11/00, Commissie/ECB, en C-15/00, Commissie/EIB, tot nietigverklaring van het besluit van 7.10.1999 van de Europese Centrale Bank en van het besluit van 10.11.1999 van de Europese Investeringsbank.

⁵⁰ Besluit van de Raad nr. 2002/187/JBZ van 28 februari 2002 betreffende de oprichting van Eurojust teneinde de strijd tegen ernstige vormen van criminaliteit te versterken (PB L 63 van 06.03.2002).

⁵¹ Om rekening te houden met de gevoelige activiteiten van Eurojust inzake onderzoek en vervolging, heeft OLAF uit hoofde van het besluit van de Raad geen toegang tot informatie die in bezit wordt gehouden of wordt opgesteld in het kader van die activiteiten.

⁵² Zie artikel 2 van het Besluit van de Commissie van 19 februari 2002 (C(2002) 540). In artikel 5, lid 2, van dit besluit wordt de verdeling van de bevoegdheden op het gebied van interne administratieve onderzoeken verduidelijkt.

Anderzijds voorziet het nieuwe Financieel Reglement⁵³ van 25 juni 2002 in de oprichting door elke instelling van een gespecialiseerde, functioneel onafhankelijke instantie die zich uitspreekt over het bestaan van een financiële onregelmatigheid en de gevolgen daarvan. Het door deze instanties uitgebrachte advies doet niets af aan de bevoegdheid van de organen die bevoegd zijn op het gebied van fraude en corruptie. Bij de algemene invoering van de regeling inzake interne controle kan het nodig zijn protocolakkoorden te sluiten om iedere overlapping van bevoegdheden te voorkomen.

Intern onderzoek van een delegatie van de Commissie

Gevallen van interne corruptie hebben vaak betrekking op misbruik van de procedures voor de toewijzing van overheidsopdrachten.

Het Europees Bureau voor fraudebestrijding heeft een onderzoek ingesteld naar een werknemer van de Commissie in de delegatie van Zagreb (Kroatië) die verdacht werd van corruptie. Er werd beweerd dat de offertes voor de aankoop van uitrusting en informaticadiensten stelselmatig waren vervalst. Dit zou hebben geleid tot het sluiten van contracten met bedrijven waarmee twee werknemers banden hadden. Gevolg gevend aan de aanbevelingen die OLAF in zijn onderzoeksverslag op 05.09.2002 aan de diensten heeft gedaan, is de Commissie bezig met een terugvorderingsbevel inzake dubbele facturering en tuchtmaatregelen ten aanzien van een van haar functionarissen.

Interne onderzoeken worden gewoonlijk ingesteld naar aanleiding van hetzij onthullingen die door personeelsleden van de instellingen zijn gedaan⁵⁴, hetzij inlichtingen die tijdens een extern onderzoek zijn verkregen. Alle inlichtingen betreffende ambtenaren, functionarissen, bestuurders of leden van de instellingen, organen en instanties worden geëvalueerd door het Europees Bureau voor fraudebestrijding. Sinds het besluit van de Commissie van april 2002⁵⁵ kan de functionaris of de ambtenaar die, zoals het zijn plicht is, te goeder trouw inlichtingen aan het Europees Bureau voor fraudebestrijding heeft verstrekt, aan de instelling vragen hem tegen oneerlijke of discriminerende behandeling te beschermen.

4. VERSTERKING VAN DE STRAFRECHTELIJKE DIMENSIE

Voor de versterking van de strafrechtelijke dimensie op het gebied van onwettige activiteiten die de financiële belangen van de Gemeenschappen schaden, zijn er initiatieven van de Commissie nodig die zijn afgestemd op de specifieke aard en behoeften van de bestrijding van deze vormen van criminaliteit ten nadele van Europa. De totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid houdt bovendien, overeenkomstig de Raad van Tampere van oktober 1999, een versterking van de samenwerking tussen de lidstaten en tussen de verschillende bevoegde organen op het gebied van justitiële en politieke samenwerking in.

---

⁵³ Artikel 66, lid 4, van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 248 van 16.09.2002).

⁵⁴ Overeenkomstig artikel 4 van het modelbesluit gehecht aan het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999.

⁵⁵ Besluit van de Commissie van 4 april 2002 over het melden van vermoede ernstige wanpraktijken (doc. C(2002) 845).

Op dit gebied zijn er in 2002 enkele opmerkelijke vorderingen gemaakt, met name inzake de ratificatie van overeenkomsten, in het debat over de instelling van een Europees openbaar ministerie en inzake de justitiële strafrechtelijke samenwerking.

4.1. De strafrechtelijke dimensie op het gebied van de bescherming van de financiële belangen

4.1.1. Ratificatie van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen en van enkele bijbehorende protocollen

Een belangrijke mijlpaal op het gebied van de bescherming van de financiële belangen in het algemeen was de inwerkingtreding op 17 oktober 2002, na ratificatie door alle lidstaten, van de zogenaamde «PIF»-Overeenkomst⁵⁶, van het eerste protocol bij die overeenkomst⁵⁷ en van het protocol van 29 november 1996 betreffende de bevoegdheid van het Hof van Justitie. Op deze ratificaties wordt nader ingegaan in titel II van het verslag. Op grond van deze overeenkomst en het eerste protocol zijn de lidstaten gehouden de strafrechtelijke definitie van fraude en (actieve en passieve) corruptie ten nadele van de financiële belangen van de Gemeenschappen in hun nationaal recht op te nemen en de strafrechtelijke aansprakelijkheid van bedrijfsleiders voor deze inbreuken in te voeren. Dit doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Commissie uit hoofde van artikel 280 van het EG-Verdrag, noch aan haar bevoegdheid om voorstellen te doen met het oog op de versterking van de strafrechtelijke dimensie. De Commissie zou nu moeten onderzoeken hoe de lidstaten zich hebben gehouden aan hun verplichting op het gebied van de strafbaarstelling van fraude en corruptie (alook van het witwassen van geld, na ratificatie van het tweede protocol) en het resultaat van dat onderzoek moeten meedelen.

Het tweede protocol van 1997⁵⁸ is daarentegen nog niet in werking getreden, omdat het ondanks de oproep van de Raad in zijn conclusies van 8 november 2002⁵⁹ nog niet door alle lidstaten is geratificeerd. Dit leidt opnieuw tot vertraging waardoor de doeltreffendheid vermindert van het optreden op communautair niveau ter bestrijding van het witwassen van geld en van de technische en operationele samenwerking tussen de vervolgingsinstanties en met de Commissie (OLAF). Deze nauwe en geregelde samenwerking is zo specifiek dat zij niets afdoet aan de noodzaak van de coördinatie van de Commissie (OLAF) met Europese organen die bevoegd zijn op het gebied van criminaliteitsbestrijding.

Gezien de urgentie waarmee volledig uitvoering moet worden gegeven aan de samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie, zoals trouwens voorgeschreven bij

---

⁵⁶ Op grond van artikel K3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie opgestelde Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen – PB C 316 van 27.11.1995.

⁵⁷ Protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen – PB C 313 van 23.10.1996.

⁵⁸ Tweede protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen betreffende het witwassen van geld afkomstig van frauduleuze gedragingen die de financiële belangen van de Gemeenschap schaden, de aansprakelijkheid van rechtspersonen, de confiscatie van goederen en samenwerking met de Commissie – PB C 221 van 19.7.1997.

⁵⁹ Punt 10 van de conclusies van de ECOFIN-Raad van 8 november 2002 over de bescherming van de financiële belangen en fraudebestrijding (document 13244 FIN 409).

artikel 280, lid 3 van het EG-Verdrag⁶⁰ en het afgeleide recht, houdt de Commissie hoe dan ook vast aan haar voorstel voor een richtlijn betreffende de strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap⁶¹, dat zij als het beste middel beschouwt om voor een doeltreffende en evenredige toepassing van het Gemeenschapsrecht te zorgen. Het voorstel voor een richtlijn, dat door het Europees Parlement en de Rekenkamer wordt gesteund, zou de Gemeenschap, als het eenmaal is aangenomen, bovendien in staat stellen haar verplichtingen op het gebied van controles na te komen⁶².

4.1.2. *Groenboek inzake de strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap en de instelling van een Europese officier van justitie*

De noodzaak om daders van strafbare feiten die schade toebrengen aan de financiële belangen van de Gemeenschap op doeltreffender wijze te kunnen vervolgen, zeker in het kader van een uitgebreid Europa, is voor de Commissie aanleiding geweest tot het voorstel een Europees openbaar aanklager in te stellen om een einde te maken aan de versnippering van de Europese strafrechtelijke ruimte op dat gebied⁶³. De Commissie heeft op 12 december 2001 een groenboek over een Europese officier van justitie aangenomen⁶⁴ en in 2002 een jaar lang een ruim debat met alle betrokken kringen gevoerd: nationale parlementen en regeringen, communautaire instellingen en organen, beroepsbeoefenaren die werkzaam zijn op het gebied van het strafproces, rechtspractici en academici, relevante niet-gouvernementele organisaties. Op 16 en 17 september 2002 heeft de Commissie een openbare hoorzitting met vertegenwoordigers van de belanghebbenden georganiseerd.

Wat de hoofdzaak betreft zijn de reacties voor het merendeel voor het beginsel van de instelling van een Europees openbaar aanklager, maar tonen de regeringsinstanties zich wat terughoudender dan het Europees Parlement⁶⁵, het Comité van toezicht en de Rekenkamer of dan de juridische beroepsbeoefenaars en de vertegenwoordigers van de civiele maatschappij. Velen dringen er dan ook op aan dat het voorstel van de Commissie moet worden verfijnd, zodat het beantwoordt aan de voorwaarden inzake doeltreffendheid en volledige eerbiediging van de grondrechten. Een deel van de voorstanders van het project verdedigt bovendien het idee om de toetsing van de handelingen van de Europees openbaar aanklager op communautair niveau te laten plaatsvinden.

---

⁶⁰ Zoals vastgelegd in artikel 1, lid 2, van Verordening 1073/99 en artikel 2, lid 2, van Besluit van de Commissie nr. 1999/352/EG, Euratom, alsook in Verordening 2185/96 van de Raad (artikel 4).

⁶¹ PB C 240 E van 28.8.2001.

⁶² Dezelfde analyse ligt ten grondslag aan een voorstel voor een richtlijn betreffende de strafrechtelijke bescherming van het milieu op grond van artikel 175 van het EG-Verdrag, waarover het Hof van Justitie zich binnenkort moet uitspreken. Bij die gelegenheid kan het Hof ook meer duidelijkheid scheppen over de kwestie van de bevoegdheden op strafrechtelijk gebied in de Verdragen.

⁶³ COM(2000)34. Aanvullende bijdrage van de Commissie ten behoeve van de Intergouvernementele Conferentie over de institutionele vraagstukken – De strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap: een Europese officier van justitie, 29.9.2000, COM(2000) 608. Voorstel inzake de opname van een nieuw artikel 280 bis in het EG-Verdrag, niet overgenomen door de Europese Raad van Nice.

⁶⁴ COM(2001)715. De Europese Raad heeft in zijn conclusies van Laken (14 en 15 december 2001) de Raad verzocht dit groenboek, rekening houdend met de verscheidenheid van de rechtsstelsels en de juridische tradities, onverwijld te bestuderen.

⁶⁵ Zie met name de paragrafen 59 t/m 62 van de resolutie van het Europees Parlement van 13.03.2003 over de bescherming van de financiële belangen – jaarverslag 2001.

Het groenboek heeft dus zijn werk gedaan en de Commissie heeft, in de lijn van haar voorstel op de Intergouvernementele Conferentie (IGC) 2000, de Conventie over de toekomst van Europa een aanzienlijke bijdrage voorgelegd en actief deelgenomen aan de werkzaamheden van de Conventie. In het kader van de Conventie hebben een aantal regeringen verklaard dat de Europees openbaar aanklager naar hun mening ruimere bevoegdheden moet krijgen dan voorgesteld door de Commissie. Andere regeringen hebben zich opnieuw uitgesproken tegen de instelling van een openbaar aanklager. Het ontwerpverdrag tot vaststelling van een grondwet voor Europa omvat een bepaling waardoor de Raad bij eenparigheid van stemmen een “Europees openbaar ministerie” kan instellen dat bevoegd is voor de bestrijding van strafbare feiten die de belangen van de Unie schaden en van ernstige criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie. De Commissie is verheugd over deze mogelijkheid, maar betreurt de zwakke formulering, en met name de vereiste eenparigheid van stemmen.

4.2. Justitiële strafrechtelijke samenwerking

Zoals de Raad van Tampere in oktober 1999 heeft gezegd, is voor de totstandbrenging van een Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een versterking van de samenwerking tussen de lidstaten nodig, met name door de onderlinge aanpassing van het strafrecht⁶⁶ en de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning. De vorderingen die op dit gebied in 2002 zijn gemaakt, en met name het kaderbesluit betreffende het Europees aanhoudingsbevel⁶⁷, ter vervanging van de uitleveringsprocedures tussen lidstaten, zullen een positief effect op de bescherming van de financiële belangen hebben.

Anderzijds is door de geleidelijke totstandkoming van de Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid de behoefte aan partnerschap tussen de in het kader van de «derde pijler» (titel VI van het EU-Verdrag) ingestelde organen en de communautaire instanties die bevoegd zijn voor de bescherming van de financiële belangen toegenomen. Met name de samenwerking met de instanties op het gebied van justitiële en politieke samenwerking (bevoegd inzake internationale georganiseerde misdaad) is er in 2002 sterk op vooruitgegaan door het besluit van de Raad om het mandaat van Europol uit te breiden en Eurojust op te richten.

In de bijlage bij het Besluit van de Raad van 6 december 2001 houdende uitbreiding van het mandaat van Europol tot de in de bijlage bij de Europol-overeenkomst vermelde ernstige vormen van internationale criminaliteit⁶⁸ had de Raad gevraagd onderhandelingen over een akkoord tussen Europol en de Commissie te beginnen om rekening te houden met de bevoegdheden van OLAF en van de Commissie. De onderhandelingen⁶⁹ werden in 2002 voortgezet en op 18 februari 2003 afgerond met de

---

⁶⁶ Mededeling van Commissie aan de Raad en het Europees Parlement – Halfjaarlijkse bijwerking van het scorebord van de vorderingen op het gebied van de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid in de Europese Unie – COM(2001)628 def.

⁶⁷ Kaderbesluit van de Raad van 13.06.2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten - 2002/584/JBZ - PB L 190 van 18.07.2002, om te zetten vanaf 1 januari 2004.

⁶⁸ PB C 362 van 18.12.2001.

⁶⁹ De onderhandelingen zijn begin 2001 in het kader van de aanneming van Verordening (EG) 1338/2001 van de Raad van 28 juni 2001 betreffende de bescherming van de euro tegen valsemunterij aangevat. In het verslag van de Commissie (COM(2001)771 def. van 13.12.2001) wordt vastgesteld dat niet alle lidstaten erin zijn geslaagd zich te houden aan artikel 6 van het kaderbesluit van de Raad van 29.05.2000 (2000/383/JBZ – PB L 140 van 14.06.2000). Dit artikel bepaalt dat iedere lidstaat de nodige maatregelen

ondertekening van een administratieve samenwerkingsregeling. Deze regeling vormt het algemene kader voor samenwerking op het gebied van respectieve bevoegdheden, met name voor overleg, wederzijdse bijstand en uitwisseling van informatie op gebieden van gemeenschappelijk belang, met uitzondering van de uitwisseling van persoonsgegevens. In de administratieve regeling wordt bovendien bepaald dat OLAF op het gebied van zijn operationele activiteiten, waar het onafhankelijk is, met Europol rechtstreeks regelingen over de wijze van samenwerking kan overeenkomen.

Anderzijds is na de oprichting van Eurojust bij besluit van de Raad van 28 februari 2002 doorgewerkt om voor synergie tussen de respectieve bevoegdheden van Eurojust en OLAF te zorgen en om de uitwisseling van operationele informatie tussen deze beide organen te bevorderen. Hiertoe moet met name de onderlinge afstemming worden omschreven van de «nauwe en geregelde samenwerking» van artikel 280, lid 3, van het EG-Verdrag (tussen de bevoegde autoriteiten en met de Commissie) en de via de leden van Eurojust georganiseerde samenwerking tussen nationale autoriteiten in het kader van de derde pijler⁷⁰. De intentieverklaring waarover in 2002 werd onderhandeld en die op 14 april 2003 door OLAF en Eurojust werd ondertekend, voorziet in een nauwe coördinatie tussen de eenheid rechterlijke ambtenaren van OLAF en de leden van Eurojust.

Overeenkomstig het actieplan voor fraudebestrijding van de Commissie voor 2001-2003⁷¹ is er in 2002 vooruitgang geboekt bij de omschrijving van de praktische aspecten van de samenwerking tussen organen die geroepen zijn om bevoorrechte gesprekspartners te worden in het licht van de eerbiediging van de beginselen van artikel 280 van het EG-Verdrag. Het gaat uiteraard slechts om een eerste stap in het proces dat moet leiden tot een coherent, transparant en duidelijk systeem op het niveau van alle Europese organen die zich met de bestrijding van transnationale criminaliteit bezighouden en tot, met name op het gebied van de bescherming van de financiële belangen, de instelling van een Europees openbaar ministerie in het Verdrag.

---

moet treffen om ervoor te zorgen dat op de handelingen die als valsemunterij worden aangemerkt doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke sancties staan.

⁷⁰ In overweging 8 van het besluit van de Raad staat dat de bevoegdheden van Eurojust de bevoegdheden van de Gemeenschap inzake de bescherming van haar financiële belangen onverlet laten. En de Commissie heeft de volgende aan het besluit van de Raad toegevoegde verklaring afgelegd: «Aangezien de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap een gedeelde verantwoordelijkheid is van de Gemeenschap en haar lidstaten, dient te worden onderstreept dat, wat de verdragen betreft, artikel 280 van het EG-Verdrag de specifieke rechtsgrondslag vormt voor samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten (artikel 280, lid 3, VEG) en voor het nemen van de nodige maatregelen ter voorkoming en bestrijding van fraude en elk ander strafbaar feit dat de financiële belangen van de Gemeenschap schaadt (artikel 280, lid 4, VEG). Met name binnen dit kader zou de blijvende nauwe samenwerking tussen het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF) en de nationale wetshandavingsinstanties enerzijds en tussen de Commissie (OLAF) en Eurojust anderzijds gewaarborgd moeten worden».

⁷¹ Mededeling van de Commissie van 15 mei 2001 - Bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen - Fraudebestrijding - Actieplan voor 2001-2003 (COM(2001) 254 def.), onder 2.1.2.

5. FOLLOW-UP VAN HET ACTIEPLAN 2001-2003

De Commissie presenteert thans een tussenverslag over de uitvoering van het actieplan inzake de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen 2001–2003⁷², waarin vooral aandacht wordt besteed aan de verwezenlijking van de voor 2002 geplande maatregelen, met inachtneming van de verwezenlijking van de grote doelstellingen uit de strategische aanpak van juni 2000 en van de noodzakelijke aanpassingen van het tijdschema en het werkprogramma van de Commissie.

In de in de bijlage opgenomen⁷³ tabel zijn de relevante gegevens opgenomen met betrekking tot de naleving van de voorlopige planning, de leidende diensten en de identificatie van juridische of administratieve instrumenten. Er wordt telkens een verband gelegd met de initiatieven van het actieplan en eventueel informatie verstrekt over de follow-up die verder reikt dan het begrotingsjaar 2002.

---

⁷² COM (2001) 254 def. van 15.5.2001.

⁷³ In de tabel zijn geen maatregelen opgenomen waaraan in 2002 niet is gewerkt (geen initiatief, noch follow-up). De kolommen in de tabel hebben de volgende inhoud:

- in de twee eerste kolommen worden de doelstelling en de maatregel vermeld zoals opgenomen in het in mei 2001 goedgekeurde actieplan;
- in de derde kolom is aangegeven welk directoraat-generaal een leidende rol vervult;
- in de vierde kolom wordt aangegeven of en hoe de doelstelling is verwezenlijkt; de follow-up van maatregelen kan zich uitstrekken voorbij het jaar waarop de tabel betrekking heeft;
- in voorkomende gevallen bevat de vijfde kolom een korte toelichting op de uitvoeringsomstandigheden en de effecten van het initiatief.

TITEL II – TENUITVOERLEGGING VAN ARTIKEL 280 VAN HET EG-VERDRAG DOOR DE LIDSTATEN IN 2002 - MAATREGELEN TER BESCHERMING VAN DE FINANCIËLE BELANGEN VAN DE GEMEENSCHAP

Overeenkomstig artikel 280 van het EG-Verdrag wordt in het jaarverslag van de Commissie ook een overzicht gegeven van de inspanningen die de lidstaten in het voorgaande jaar hebben geleverd met het oog op de bestrijding van fraude en andere onrechtmatige handelingen waardoor de financiële belangen van de Gemeenschap worden geschaad.

In tegenstelling tot de vorige jaren zijn de antwoorden van de lidstaten op de verschillende onderdelen van de vragenlijst opgenomen in de bijlage. Zij bieden, per onderzochte sector, een volledig overzicht van de maatregelen die de lidstaten gedurende de afgelopen twaalf maanden hebben genomen ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap. In deze titel van het verslag wordt derhalve slechts een overzicht gegeven van de meest opvallende feiten die door de lidstaten zijn gemeld.

De Commissie heeft dit overzicht opgesteld op basis van de antwoorden van de lidstaten op een vragenlijst (“artikel 280-vragenlijst”), die is aangepast in het licht van de opgedane ervaring. Daarbij is evenwel gezorgd voor de nodige continuïteit ten opzichte van de voorgaande jaren, om de follow-up van de fraudebestrijdingsactiviteiten van de lidstaten in de afgelopen jaren te vergemakkelijken.

Het overzicht begint met een samenvatting van de voornaamste wettelijke en bestuursrechtelijke ontwikkelingen in de lidstaten met het oog op de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap tegen fraude en onregelmatigheden. Vervolgens wordt een afzonderlijke paragraaf gewijd aan elk van de drie belangrijkste sectoren van de communautaire middelen en uitgaven (traditionele eigen middelen, landbouwuitgaven en structuurmaatregelen).

Evenals in de voorgaande jaren is de tweede rubriek (punt 7) gewijd aan de tenuitvoerlegging van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap en de aanvullende protocollen bij die Overeenkomst. De stand van de ratificatie van deze zogenoemde instrumenten van de “derde pijler” heeft slechts betrekking op het tweede protocol, aangezien de Overeenkomst zelf en de overige protocollen in 2002 door de laatste lidstaten zijn geratificeerd.

De derde en de vierde rubriek (punten 8 en 9) hebben respectievelijk betrekking op de organisatie van de controlewerkzaamheden uit het oogpunt van het personeelsbestand in de drie betrokken sectoren (eigen middelen, landbouwuitgaven en structuurmaatregelen) en de coördinatie tussen de diensten binnen elke lidstaat. De bedoeling is een eerste beeld te schetsen van het systeem dat elke lidstaat heeft ingevoerd om de financiële belangen van de Gemeenschap te beschermen. De Commissie heeft een analyse proberen te maken van de kwantitatieve gegevens die de lidstaten met betrekking tot dit deel van het verslag hebben verstrekt.

Door het jaarlijkse, horizontale en multisectorale karakter van het jaarverslag is het moeilijk om een grondige beoordeling te maken van alle aspecten van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap door de lidstaten⁷⁴. Daarom wil de Commissie in de toekomst een meer gerichte en meerjarige benadering toepassen.

6. TEKSTEN DIE BIJDRAGEN AAN DE TENUITVOERLEGGING VAN ARTIKEL 280 VAN HET EG-VERDRAG – BELANGRIJKSTE WETTELIJKE EN BESTUURSRECHTELIJKE ONTWIKKELINGEN

De nieuwe maatregelen ten behoeve van de tenuitvoerlegging van artikel 280 die de lidstaten in antwoord op de “artikel 280-vragenlijst” voor 2002 hebben gemeld, zijn van diverse aard: nieuwe wetgevende maatregelen, institutionele aanpassingen, de goedkeuring van interpretatieve teksten over de communautaire wetgeving inzake de bescherming van financiële belangen, en de invoering van nieuwe informatica-instrumenten.

Het is duidelijk dat deze diverse maatregelen een verschillende impact hebben op het niveau van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap binnen de lidstaten.

De meest opvallende feiten die de lidstaten hebben gemeld, zijn hieronder per beleidsterrein (eigen middelen, landbouwwitgaven, structuurmaatregelen) samengevat. Het gaat om een niet-limitatief overzicht over 2002.

Een volledig overzicht van alle nieuwe maatregelen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag in 2002 is te vinden in de bijlage (tabellen 1.1., 1.2. en 1.3.).

Zoals verscheidene lidstaten in antwoord op de vragenlijst hebben aangegeven, kunnen uit een eventueel gebrek aan nieuwe maatregelen in 2002 geen algemene conclusies over het niveau van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap in de betrokken lidstaat worden getrokken. Integendeel, dit gebrek aan nieuwe maatregelen is soms juist te verklaren door een grotere wet- of regelgevende activiteit in de vorige jaren.

6.1. Eigen middelen

In tabel 1.1. zijn, per lidstaat, de nieuwe wettelijke en bestuursrechtelijke ontwikkelingen in 2002 met betrekking tot de eigen middelen weergegeven.

---

⁷⁴ Het Parlement heeft bij twee gelegenheden verklaard dat de lijst van nieuwe nationale maatregelen vergezeld moet gaan van een analyse van de Commissie, waarin de aandacht wordt gevestigd op eventuele tekortkomingen bij de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen (resolutie van het Europees Parlement van 13 maart 2003 over de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en fraudebestrijding – jaarverslag 2001; resolutie van het Europees Parlement van 29 november 2001 over het jaarverslag 2000 van de Commissie inzake de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en fraudebestrijding en over de mededeling van de Commissie “Bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen – Fraudebestrijding – Actieplan voor 2001-2003”).

Een van de meest in het oog springende ontwikkelingen op douanegebied is de wijziging van de douanewet in Denemarken, waardoor de douane en de belastingdienst alle bedragen boven de 15 000 EUR in beslag kunnen nemen.

In Frankrijk zijn na de feitelijke tenuitvoerlegging van het nieuwe artikel 28-1 van het wetboek van strafvordering in december 2001, waardoor opsporingsbevoegdheid aan douaneambtenaren kan worden verleend, met name op het gebied van fraude ten nadele van de financiële belangen van de Gemeenschap, in 2002 nieuwe bepalingen vastgesteld met het oog op de invoering van een autonome dienst voor de betrokken douaneambtenaren. Hierdoor kunnen meer middelen ter beschikking van de gerechtelijke instantie voor economische en financiële zaken worden gesteld.

De Italiaanse douanedienst heeft per circulaire nieuwe procedures voor het geautomatiseerde beheer van de specifieke boekhouding van de eigen middelen ingevoerd.

De Britse overheid heeft aangegeven dat haar douanedienst samen met die van andere lidstaten actief deelneemt aan de werkgroep “wederzijdse bijstand in douanezaken”, die in het kader van de Werelddouaneorganisatie werkt aan de modernisering en herziening van de multilaterale overeenkomst van Nairobi inzake wederzijdse bijstand. De voorgestelde nieuwe overeenkomst zal ertoe bijdragen dat de internationale douanediensten efficiëntere controles kunnen uitvoeren en in het algemeen een positief effect hebben op de belastingcontroles en fraudebestrijding in het handelsverkeer tussen de EU en derde landen.

In België is een nieuwe faillissementswet aangenomen, waardoor het gebruik van lege vennootschappen kan worden tegengegaan, doordat het gemakkelijker wordt om de liquidatiebalans op te stellen en de oorzaken en omstandigheden van het faillissement, alsmede de aansprakelijkheid van feitelijke of wettelijke bestuurders die zich schuldig hebben gemaakt aan ernstige en georganiseerde belastingfraude, vast te stellen.

De Ierse overheid meldt de goedkeuring in maart 2002 van de Overeenkomst inzake het douane-informatiesysteem (DIS) en de Overeenkomst van Napels II, alsmede van daarmee samenhangende instrumenten. Daardoor is de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake de voorlopige toepassing van de DIS-overeenkomst sinds 1 juni 2002 mogelijk geworden.

6.2. Landbouwwitgaven

Op het gebied van de landbouwwitgaven waren er in 2002 verscheidene opvallende ontwikkelingen.

De Oostenrijkse overheid heeft aangegeven dat in 2002 het aantal betalingsautoriteiten van 3 tot 2 is teruggebracht, door de overheveling, sinds 16 oktober, van de taken van de betalingsautoriteit op het gebied van “plattelandontwikkeling” (Ministerie van Landbouw) naar een andere uitbetalende instantie, Agrarmarkt Austria (AMA). Deze maatregel is gericht op de concentratie van geldstromen, administratieve procedures en meldingssystemen, de invoering van een gestandaardiseerd en uniform auditsysteem, de verbetering van de technische deskundigheid, de efficiëntie en de terugvordering van middelen en de concentratie

en standaardisering van de certificeringsprocedure voor de goedkeuring van rekeningen door de betalingsautoriteit.

In Griekenland zijn de controle- en sanctieregelingen op het gebied van plattelandsontwikkeling versterkt. Een ministerieel besluit voorziet in sancties tegen onregelmatigheden die inbreuk maken op de communautaire en nationale voorschriften, bestaande uit financiële correcties over een deel of het geheel van de communautaire financiering, en in de gelijktijdige inleiding van de procedure voor de terugvordering van ten onrechte uitgekeerde bedragen. Ernstige onregelmatigheden kunnen leiden tot de uitsluiting van de betrokken organisatie.

Andere interessante ontwikkelingen op horizontaal niveau deden zich voor in Spanje, waar de instantie die belast is met de coördinatie van controles en sancties op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid is versterkt, en in Italië, waar nieuwe sanctieprocedures in het kader van Verordening nr. 4045/89 zijn ingevoerd.

In de bijlage (tabel 1.2) wordt een volledig overzicht gegeven van de nieuwe maatregelen van de lidstaten op het gebied van de landbouwuitgaven. De concrete toepassing van deze nieuwe maatregelen zal nauwlettend worden gevolgd.

6.3. Structuurmaatregelen

In het speciaal verslag 10/2001 van de Rekenkamer⁷⁵ wordt de aandacht gevestigd op een aantal zwakke punten in de nationale opsporings-, meldings- en follow-upsystemen op het gebied van de structuurmaatregelen. In het licht van het speciaal verslag van de Rekenkamer verdienen de nieuwe wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen die de lidstaten in 2002 op het gebied van de structuurmaatregelen hebben genomen dan ook bijzondere aandacht.

Een van de belangrijkste ontwikkelingen in 2002 is de inwerkingtreding, in Nederland, van twee wetten die een belangrijke impact hebben op de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap. Het gaat in de eerste plaats om de wet inzake de controle op communautaire steun, waarin, naast het terugvorderingsrecht en de aanwijzingsbevoegdheid, ook het recht op informatie is geregeld. Deze wet is met name van toepassing op de Structuurfondsen. In het najaar van 2003 zal een verslag over de toekenning van communautaire steun in de periode van mei tot en met december 2002 aan het Nederlandse parlement worden voorgelegd. De organen voor gedecentraliseerd beheer als bedoeld in de wet zullen de overheidsdiensten informeren over de Europese steun die zij hebben ontvangen. De tweede wet, die betrekking heeft op de achtste wijziging van de comptabiliteitswet, voorziet in de toewijzing van controlebevoegdheden aan de Nederlandse Rekenkamer ten aanzien van de besteding van communautaire subsidies tot op het niveau van de uiteindelijke ontvanger.⁷⁶

---

⁷⁵ Speciaal verslag nr. 10/2001 over de financiële controle van de Structuurfondsen, Verordeningen (EG) nrs. 2064/97 en (EG) 1681/94 van de Commissie (PB C 314 van 8 november 2001).

⁷⁶ Voor een uitvoerige beschrijving van de wet TES en de achtste wijziging van de comptabiliteitswet, zie de Nederlandse bijdrage in de jaarverslagen 2000 en 2001 met betrekking tot artikel 280 van het EG-Verdrag.

In Finland is de wetgeving op het gebied van regionale ontwikkeling herzien en verlengd. De nieuwe wetgeving bevat, net als de vorige, bepalingen met betrekking tot de toekenning, betaling, follow-up en controle van middelen en het vervolg dat aan onregelmatigheden moet worden gegeven, alsmede criteria voor de terugvordering van middelen. De provincie Åland meldt de goedkeuring van een nieuwe wet inzake de bescherming van financiële belangen, waardoor misdrijven tegen de overheidsfinanciën worden bestraft, ongeacht de herkomst (provinciaal, nationaal of communautair) van de middelen.

De Griekse overheid maakt gewag van een ingrijpende herziening van de procedure voor de terugvordering van ten onrechte of onrechtmatig uitgekeerde bedragen in het kader van communautaire programma's. Deze herziening, waarmee in 2002 werd begonnen, is gericht op de invoering van een nationaal systeem voor financiële correcties overeenkomstig Verordening nr. 438/2001 van de Commissie.

In Portugal is een wetsbesluit aangenomen waardoor de voor de Structuurfondsen geldende normen inzake financiële controle ook van toepassing worden op het Cohesiefonds, als integrerend bestanddeel van het derde communautair bestek (CB). Met het oog op de aanzienlijke bedragen die in het kader van het Cohesiefonds in Portugal worden uitgekeerd, beschouwt de Portugese overheid de wettelijke omschrijving van het operationele kader en van de voor de controle van dit kader bevoegde instanties als een nieuwe belangrijke stap in de toepassing van de belangrijkste maatregelen op het gebied van de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen.

In het Verenigd Koninkrijk zijn de procedures voor de controle en inspectie van projecten eveneens versterkt, met name wat de financiering van uitgaven in het kader van het Europees Sociaal Fonds betreft.

De volledige lijst van nieuwe maatregelen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 op het gebied van de structuurmaatregelen is opgenomen in de bijlage (tabel 1.3).

7. TEKSTEN DIE BIJDRAGEN AAN DE TENUITVOERLEGGING VAN DE OVEREENKOMST AANGAANDE DE BESCHERMING VAN DE FINANCIËLE BELANGEN VAN DE GEMEENSCHAPPEN

In 2002 hebben de laatste lidstaten de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen⁷⁷ geratificeerd, alsmede het eerste protocol⁷⁸, waarin actieve en passieve corruptie worden gedefinieerd, en

---

⁷⁷ Overeenkomst, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, ondertekend in Brussel op 26 juli 1995 (PB C 316 van 27.11.95). België heeft de ratificatie van deze overeenkomst aangemeld op 12.03.2002, Ierland op 3.06.2002 en Italië op 19.07.2002. De Belgische overheid heeft verklaard dat de wet van 17 februari 2002, houdende instemming met de Overeenkomst en de drie bijbehorende protocollen, op 15 mei 2002 in het Belgisch Staatsblad is gepubliceerd en in werking is getreden.

⁷⁸ Protocol, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, ondertekend in Dublin op 27 november 1996 (PB C 313 van 23.10.96). België heeft

het protocol van 29 november 1996 inzake de prejudiciële uitlegging door het Hof van Justitie van de overeenkomst⁷⁹. Door de ratificatie zijn deze drie instrumenten van de “derde pijler” op 17 oktober 2002 in werking getreden.

De lidstaten zijn thans verplicht in hun strafrecht geharmoniseerde definities en sancties op te nemen met betrekking tot fraude en actieve en passieve corruptie ten nadele van de financiële belangen van de Gemeenschappen. Voorts wordt de strafrechtelijke samenwerking tussen de lidstaten versterkt op het gebied van bevoegdheid, wederzijdse rechtshulp, uitlevering en overdracht en centralisering van strafvervolgingen.

Het tweede protocol van 19 juni 1997⁸⁰, met bepalingen betreffende het witwassen van geld, de verantwoordelijkheid van rechtspersonen, de inbeslagname van instrumenten en opbrengsten van inbreuken en de verticale samenwerking met de Commissie (OLAF), moet nog door Italië, Luxemburg en Oostenrijk worden geratificeerd.⁸¹

In tabel 2.1 van de bijlage wordt een gedetailleerd overzicht gegeven van de stand van ratificatie van dit tweede protocol en is de datum aangegeven waarop de lidstaat de ratificatie bij de Raad heeft aangemeld.

In tabel 2.2 is de stand van de tenuitvoerlegging van de vier conventionele instrumenten op het niveau van de lidstaten weergegeven, met een beschrijving van de nieuwe maatregelen die in 2002 zijn genomen met het oog op de omzetting van de overeenkomst van 1995 en de protocollen bij die overeenkomst. In voorkomende gevallen worden de aspecten of bepalingen waarvoor nog geen overeenkomstige nationale maatregelen zijn genomen, alsook de bij de omzetting ondervonden moeilijkheden vermeld.

Op het gebied van de omzetting van de overeenkomst en de protocollen ervan is met name vooruitgang geboekt in Duitsland, Nederland, Portugal en Finland.

Andere lidstaten hebben aangegeven dat de omzetting van deze instrumenten reeds grotendeels vóór 2002 was gerealiseerd.

---

de ratificatie van dit protocol aangemeld op 12.03.2002, Ierland op 3.06.2002, Italië op 19.07.2002 en Nederland op 28.03.2002.

⁷⁹ Protocol, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de prejudiciële uitlegging, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, ondertekend in Brussel op 29 november 1996 (PB C 151 van 20.05.97). België heeft de ratificatie van dit protocol aangemeld op 12.03.2002, Ierland op 3.06.2002 en Italië op 19.07.2002.

⁸⁰ Tweede protocol, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen – Gezamenlijke verklaring over artikel 13, lid 2 – Verklaring van de Commissie over artikel 7 - PB C 221 van 19.07.1997.

⁸¹ Duitsland en Finland hebben de ratificatie aangemeld in 2003.

8. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN DIE BELAST ZIJN MET DE BESCHERMING VAN DE FINANCIËLE BELANGEN VAN DE GEMEENSCHAPPEN

De bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap is grotendeels gebaseerd op de primaire bevoegdheid van de lidstaten, die verantwoordelijk zijn voor het beheer van 80% van de uitgaven en voor de inning van alle traditionele eigen middelen. Bij de verschillende soorten controles als omschreven in de sectorale voorschriften zijn talrijke partijen en ambtenaren op verschillende niveaus van het binnenlands bestuur betrokken (betaalbureaus, beheersautoriteiten, centrale en gedeconcentreerde nationale diensten, gemeentelijke en provinciale diensten).

Dit geheel van controles draagt bij aan de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap op de gebieden waarop de lidstaten effectieve maatregelen dienen te nemen die gelijkwaardig zijn aan de maatregelen die zij nemen ter bescherming van hun eigen belangen.

Het gaat hierbij enerzijds om zogenaamde regelmatigheidscontroles als bedoeld in de sectorale voorschriften en anderzijds om meer gerichte controles in het kader van fraudebestrijding als bedoeld in artikel 280 van het EG-Verdrag.

De regelmatigheidscontroles bestaan in de eerste plaats uit controles van documenten, die soms controles “op het eerste niveau” of “controles ex ante/a priori” worden genoemd. Bij deze controles wordt nagegaan of de procedures op de juiste wijze zijn doorlopen en of is voldaan aan de criteria die in de voorschriften voor de toekenning van financieringen of voordelen zijn vastgelegd.

Een ander onderdeel van de regelmatigheidscontroles zijn de controles die achteraf (“ex post/ a posteriori”) worden gedaan (bijvoorbeeld na uitkering van de gelden) en waarbij wordt nagegaan of diensten daadwerkelijk zijn verricht, de gefinancierde projecten daadwerkelijk doorgang hebben gevonden en of een controlesysteem betrouwbaar is. Deze controles zijn vaak gebaseerd op een risicoanalyse, zoals door de communautaire regelgeving voor verscheidene sectoren is voorgeschreven⁸².

Daarnaast dienen de lidstaten meer gerichte controles ter bestrijding van fraude te verrichten. Deze controles (fraudeonderzoeken) worden uitgevoerd op basis van vermoedens van fraude die naargelang van de lidstaat bij een van de volgende instanties zijn gerezen: douane, politie, belastingdiensten en, in een gevorderd stadium, gerechtelijke autoriteiten.

Aangezien de organisatie van de diensten onder de uitsluitende bevoegdheid van de lidstaten valt, heeft de Commissie de lidstaten verzocht hun controleactiviteiten te organiseren volgens de bovengenoemde typologie. Daarin wordt als uitgangspunt de gecontroleerde sector genomen in plaats van de organisatorische eenheid waartoe het betrokken personeel behoort.

---

⁸² Zie bijvoorbeeld Verordening (EG) nr. 3122/94 van de Commissie van 20 december 1994 tot vaststelling van de criteria voor de risicoanalyse inzake landbouwproducten waarvoor restituties worden toegekend (PB L 330/31 van 21.12.94); Verordening (EG) nr. 2064/97 van de Commissie van 15 oktober 1997 tot vaststelling van de voorwaarden ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad wat de financiële controle door de lidstaten op door de Structuurfondsen medegefinancierde verrichtingen betreft (PB L 290/1 van 23.10.97).

In de tabellen 3.1., 3.2. en 3.3. van de bijlage wordt een gedetailleerd overzicht gegeven van de schattingen van de lidstaten met betrekking tot het aantal personeelsleden dat in 2002 voor elke soort controle (ex ante, ex post en fraudebestrijding) in de drie betrokken sectoren (traditionele eigen middelen, landbouwwitgaven en structuurmaatregelen) is ingezet. Om vergelijkbare cijfers te verkrijgen, werden de gevraagde gegevens en de begrippen inzake controle zo duidelijk mogelijk omschreven. In de laatste twee kolommen van elke tabel wordt het aantal personeelsleden vergeleken met de totale uitgaven en de gecontroleerde middelen. Op basis van deze gegevens kunnen de lidstaten een eerste beoordeling maken van de mate waarin zij zich houden aan de beginselen van gelijkwaardigheid, doeltreffendheid en assimilatie als bedoeld in artikel 280 van het EG-Verdrag.

Aangezien het echter gaat om schattingen, die mogelijk gebaseerd zijn op verschillende interpretaties van de definities inzake controle en personeel, moeten deze gegevens omzichtig worden geïnterpreteerd en hebben ze slechts een indicatieve waarde. Ze dienen vooral om enkele belangrijke tendensen zichtbaar te maken, die in het kader van een gestructureerde dialoog met de lidstaten nader moeten worden gepreciseerd.

Uit de tabellen kan worden afgeleid dat in alle lidstaten en alle betrokken sectoren het overgrote deel van het beschikbare personeel in 2002 voor controles ex ante is ingezet (controles ex ante: 81%; controles ex post: 11%; fraudeonderzoeken: 8%).

Hieruit blijkt dat over het algemeen prioriteit is gegeven aan toezicht en voorafgaande controle. Daarbij gaat het, voor de ontvangstenzijde, om de controle van douaneaangiften en, voor de uitgavenzijde, om het onderzoeken van financieringsaanvragen.

Kwantitatief gezien vereisen controles op de besteding van gelden of de uitvoering van projecten (controles ex post/a posteriori) gewoonlijk minder middelen, omdat ze gebaseerd zijn op programmering, steekproeven of risicoanalyse.

Wat het aantal personeelsleden voor controles in het kader van fraudebestrijding betreft, moet erop worden gewezen dat de ambtenaren die voor dit soort controles verantwoordelijk zijn vaak in meerdere sectoren worden ingezet (in Griekenland geldt dit bijvoorbeeld voor de eenheid die bevoegd is voor de vervolging van economische criminaliteit), en dat sommige lidstaten ook ambtenaren met opsporingsbevoegdheid in hun cijfers hebben verwerkt.

Over het geheel genomen hebben de lidstaten meer personeel ingezet in de sector van de traditionele eigen middelen (50 467) dan in de twee andere sectoren (landbouwwitgaven: 16 240; structuurmaatregelen: 6 769).

Het te controleren bedrag per ambtenaar was het hoogst voor de Structuurfondsen, namelijk 3,10 miljoen EUR per controleambtenaar (landbouwwitgaven: 2,56 miljoen EUR; eigen middelen: 0,29 miljoen EUR)⁸³. Dit resultaat strookt met de conclusies van de vergelijkende analyse van 1995 en 1998 betreffende de

---

⁸³ Deze cijfers zijn gebaseerd op de bijdragen aan de begroting en de operationele uitgaven per lidstaat voor 2001.

tenuitvoerlegging van artikel 209 A van het Verdrag (280 sinds het Verdrag van Amsterdam)⁸⁴.

De gegevens worden hieronder per begrotingsterrein toegelicht.

Ofschoon uit deze gegevens kan worden afgeleid dat de lidstaten een verschillende aanpak op het gebied van controles hanteren, moet nog een lange weg worden afgelegd om tot een echte kwalitatieve beoordeling te komen. Een dergelijke beoordeling vereist nader onderzoek naar de controle-instrumenten en -methoden die elke lidstaat toepast.

8.1. Traditionele eigen middelen

In de betrokken sector:

- hebben de controles ex ante betrekking op toezicht als bedoeld in artikel 4, lid 13, van het communautair douanewetboek, douanecontroles als bedoeld in artikel 4, lid 14, van dit wetboek, en de controle van documenten en het onderzoek van goederen als bedoeld in artikel 68 van hetzelfde wetboek, met uitzondering van controles die betrekking hebben op restituties bij uitvoer van landbouwproducten;
- hebben de controles ex post betrekking op de in artikel 4, lid 14, en artikel 78 van het communautaire douanewetboek bedoelde controles;
- worden fraudeonderzoeken verricht in geval van vermoedens van onregelmatigheden, met inbegrip van onderzoeken door de onderzoeksdiensten en in voorkomende gevallen door de vervolgingsinstanties.

Op het gebied van de traditionele eigen middelen zetten de meeste lidstaten het grootste gedeelte van het personeel in voor controles ex ante (alle lidstaten tezamen: 80,4% voor controles ex ante, 9,8% voor controles ex post en 9,8% voor fraudeonderzoeken). Er bestaat echter weinig homogeniteit tussen de lidstaten wat de verdeling van het personeel over de drie soorten controles betreft (ex ante, ex post en fraudebestrijding).

Zoals aangegeven in tabel 3.1. van de bijlage hebben twee lidstaten (Denemarken, Verenigd Koninkrijk) meer personeel voor controles ex post dan voor controles ex ante ingezet.

Wat de fraudeonderzoeken betreft, heeft één lidstaat (Spanje) meer personeel hiervoor ingezet (43,4%) dan voor elk van de twee andere soorten controles.

Uit de gegevens blijkt dat de lidstaten verschillende controlestrategieën toepassen, waarbij het accent nu eens op de ene, dan weer op de andere methode wordt gelegd.

---

⁸⁴ Bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap – synthesedocument van de vergelijkende analyse van de verslagen van de lidstaten over de maatregelen die zij op nationaal niveau hebben genomen ter bestrijding van verspilling en verduistering van communautaire middelen, COM(95) 556 def.; aanvullend document gewijd aan administratieve controles en sancties (1998).

Er zij echter op gewezen dat sommige lidstaten problemen hadden met de uitsplitsing naar soort controle en dat andere lidstaten hebben aangegeven dat hun controleambtenaren verantwoordelijk zijn voor verschillende sectoren, waardoor het moeilijk is de situatie grondiger te analyseren, vooral wat het te controleren bedrag per ambtenaar betreft.

Dit bedrag varieert van 0,05 tot 2,51 miljoen EUR. Voor alle lidstaten tezamen ligt het rond de 0,29 miljoen EUR. Voor Denemarken, en in mindere mate België en het Verenigd Koninkrijk, is dit cijfer aanzienlijk hoger.

Aanvullende informatie die de lidstaten in hun jaarverslagen op grond van artikel 17, lid 3, van Verordening nr. 1150/2000 hebben verstrekt

Krachtens artikel 17, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1150/2000⁸⁵ dienen de lidstaten ook cijfergegevens te verstrekken met betrekking tot het personeelsbestand van de nationale douanediensden.

Op basis van deze verslagen kunnen de gegevens die de lidstaten in antwoord op de artikel 280-vragenlijst verstrekken, worden aangevuld. In absolute cijfers zijn de op basis van de artikel 280-vragenlijst verstrekte cijfers echter lager dan die welke de lidstaten op grond van Verordening nr. 1150/2000 hebben meegedeeld. Dit verschil is een logisch gevolg van het feit dat de artikel 280-vragenlijst betrekking heeft op duidelijk omschreven controlegebieden, terwijl de syntheseverslagen meer algemene gegevens bevatten⁸⁶.

Volgens de syntheseverslagen voor 2002⁸⁷ bedroeg het aantal douaneambtenaren in totaal 89 566. In vergelijking met 2001 betekent dit een daling met 2,00%; deze daling is vrij algemeen, maar geldt niet voor Griekenland, Spanje, Luxemburg, Finland en Zweden.

Volgens de in het kader van Verordening nr. 1150/2000 opgestelde jaarverslagen zijn in 2002 in totaal 14 184 ambtenaren ingezet voor controles ex post. Dit betekent een verhoging van 9% ten opzichte van 2001. Er waren echter geen opmerkelijke stijgingen op nationaal niveau, behalve in twee lidstaten. In Ierland steeg het aantal personeelsleden voor dit soort controles van 43 in 2001 tot 99 in 2002⁸⁸. De cijfers voor het Verenigd Koninkrijk (919 ambtenaren) verschillen eveneens sterk van die van vorig jaar (101 ambtenaren); dit is het gevolg van een reorganisatie binnen de douane- en belastingdiensten.

---

⁸⁵ Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van Besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 130 van 31.05.2000).

⁸⁶ De op grond van Verordening nr. 1150/2000 verstrekte gegevens omvatten met name de controles op restituties bij uitvoer van landbouwproducten, die in de artikel 280-vragenlijst zijn opgenomen in de rubriek "landbouwuitgaven". De artikel 280-vragenlijst heeft bovendien uitsluitend betrekking op controlepersoneel.

⁸⁷ Aangezien de Commissie geen enkel antwoord van Portugal heeft ontvangen, heeft zij zich voor deze lidstaat gebaseerd op de gegevens met betrekking tot 2001.

⁸⁸ In reële cijfers bleef het personeelsbestand voor controles na in-/uitklaring op nationaal niveau stabiel in vergelijking met 2001. Het hogere cijfer ten opzichte van 2001 is te verklaren door het feit dat, in tegenstelling tot voorgaande jaren, ook ambtenaren die controles uitvoeren in opslagplaatsen enz. in de berekening zijn verwerkt.

De op grond van artikel 17, lid 3, verstrekte gegevens bevatten ook informatie over het aantal aanvaarde aangiften en het aantal aangiften waarop een controle a posteriori is uitgevoerd. Uit deze gegevens komt eveneens een algemeen beeld van de controleactiviteiten naar voren. Zowel het totale aantal aanvaarde aangiften als het totale aantal gecontroleerde aangiften is gestegen. Sinds 1999 laten deze cijfers een constante stijging zien. De lidstaten hebben in 2002 114 741 680 aangiften aanvaard, een verhoging met 5,85% ten opzichte van 2001. Anderzijds hebben de nationale douanediens ten 7 943 620 aangiften gecontroleerd in 2002, wat een stijging met 2,4% ten opzichte van 2001 betekent. Een aantal lidstaten heeft percentages opgegeven die een aanzienlijke daling van de gecontroleerde aangiften laten zien, terwijl het aantal aanvaarde aangiften is gestegen. In het kader van het raadgevend comité voor de eigen middelen zal op dit punt om nadere informatie worden verzocht.

8.2. De landbouwsector

In de betrokken sector worden op het niveau van de lidstaten de volgende controles uitgevoerd:

- controles a priori: fysieke controles en controles van betalingsaanvragen door douanediens ten en betaalorganen, alsook controles met betrekking tot uitvoerrestituties, controles van steunmaatregelen in het kader van de interne markt en controles van maatregelen op het gebied van de regulering van de landbouwmarkten;
- controles a posteriori: controles ter plaatse en controles bij ondernemingen als bedoeld in Verordening nr. 4045/89;
- fraudeonderzoeken in geval van vermoedelijke onregelmatigheden.

Ook in deze sector hebben de lidstaten in 2002 veel meer personeel ingezet voor controles a priori dan voor de twee andere soorten controles (alle lidstaten tezamen: 88% voor controles a priori, 7,5% voor controles a posteriori en 4,5% voor fraudeonderzoeken). Hier bleek er meer homogeniteit tussen de controlepraktijken van de verschillende lidstaten te bestaan, wat ten dele kan worden verklaard door de wettelijke verplichtingen op dit gebied.

Wat de controles a priori en met name de controles a posteriori betreft, zijn de controleverplichtingen en de methodes inzake risicoanalyse nauwkeuriger in de communautaire voorschriften omschreven (krachtens de Verordeningen (EG) 4045/89 en 386/90 moet bijvoorbeeld 5% van de uitgaven worden gecontroleerd). Deze vaststelling lijkt te stroken met de conclusies van de vergelijkende analyse betreffende de tenuitvoerlegging van artikel 209 A⁸⁹. Daarin wordt een verband gelegd tussen, enerzijds, de gemeenschappelijke vaststelling van voorschriften op het gebied van beheer, controle en sancties en, anderzijds, de gelijkwaardigheid van controlesystemen.

---

⁸⁹ Zie punt 3 van de algemene inleiding.

Uit tabel 3.2. van de bijlage kan worden afgeleid dat de meeste lidstaten het minste personeel inzetten voor fraudeonderzoeken (minder dan 10% voor tien lidstaten). Drie lidstaten vormen hierop een uitzondering (Italië: 28,9%; Oostenrijk: 12,1%; Finland: 19,3%). Eén lidstaat kon geen schatting maken van het aantal personeelsleden op dit gebied en verklaarde dat vermoedelijke fraudegevallen verplicht bij het openbaar ministerie moeten worden gemeld.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat voor de landbouwwitgaven, zoals voor de eigen middelen, de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen hoofdzakelijk is gebaseerd op controles a priori. Daarnaast worden de belangen van de Europese Unie ook beschermd door de auditdiensten op het gebied van de landbouwwitgaven, die in het kader van de goedkeuring van de rekeningen controles a posteriori op de beheers- en controlesystemen van de lidstaten uitvoeren.

8.3. Structuurmaatregelen

In de betrokken sector:

- hebben de controles ex ante betrekking op controles en onderzoeken van projecten of maatregelen die op verschillende niveaus (beheersautoriteiten, betalingsautoriteiten, gedelegeerde of bemiddelende instanties, eindbegunstigden) worden uitgevoerd om de juistheid, regelmatigheid en ontvankelijkheid van aanvragen voor communautaire steun te controleren⁹⁰;
- hebben de controles ex post betrekking op onderzoeken en controles ter plaatse die worden uitgevoerd door personeel dat onafhankelijk is van de beheers- en betaalorganen⁹¹;
- worden fraudeonderzoeken verricht in geval van vermoedens van onregelmatigheden.

Ook in de sector van de structuurmaatregelen is het grootste gedeelte van het controlepersoneel in de lidstaten voor controles ex ante (68%) ingezet. Het verschil met de controles ex post (27,9%) was echter kleiner dan in de andere sectoren. Dit resultaat strookt met de conclusies van de vergelijkende analyse betreffende de tenuitvoerlegging van artikel 209 A van het Verdrag. Daarin wordt vastgesteld dat op het gebied van de structuurmaatregelen de lidstaten bij voorkeur gebruik maken van externe controles.

Uit tabel 3.3. van de bijlage blijkt dat drie lidstaten (Griekenland, Spanje, Portugal⁹²) in 2002 meer personeel voor controles ex post dan voor controles ex ante hebben ingezet.

---

⁹⁰ Zie de bijlage bij titel II, punt 3.3.

⁹¹ Zie de bijlage bij titel II, punt 3.3.

⁹² Voor nader informatie betreffende Portugal, zie de noot bij de tabel in punt 3.3 van de bijlage bij Titel II.

Er is betrekkelijk weinig personeel ingezet voor fraudeonderzoeken (4,1%). Drie lidstaten hebben aangegeven dat deze onderzoeken in de andere soorten controles waren inbegrepen.

Over het geheel genomen was het personeelsbestand van de lidstaten op dit gebied, alle soorten controles in aanmerking genomen, beperkt (6 769) in vergelijking met het totale controlepersoneel in de sector van de eigen middelen (50 467) en de landbouwwitgaven (16 240).

Dit heeft niets te maken met de omvang van het te controleren deel van de begroting. Het controlepercentage, uitgedrukt als deel van de begroting dat elke controleambtenaar moet controleren, was immers hoger dan voor de twee andere sectoren.

Een mogelijke verklaring is de verschillende aard van de te controleren uitgaven (in vergelijking met de landbouwwitgaven gaat het om betrekkelijk grote projecten), waardoor een andere controlestrategie moet worden toegepast, en het feit dat de lidstaten moeite hadden om precieze informatie over het personeelsbestand te verkrijgen bij alle betrokken instanties op de verschillende niveaus van het binnenlands bestuur, dat op dit gebied sterk gedecentraliseerd is.

Dit lijkt te worden bevestigd door de lage respons op de vraag hoeveel ambtenaren, ook binnen de diensten strafvervolging, verantwoordelijk zijn voor fraudeonderzoeken op dit gebied. Slechts zeven lidstaten konden de gevraagde informatie verstrekken.

Wat het te controleren bedrag per controleambtenaar betreft, lag het cijfer in de meeste lidstaten rond de 3,10 (controlepercentage voor het geheel van de lidstaten), met uitzondering van Griekenland (16,15), Spanje (15,00) en Portugal (10,88⁹³).

In het licht van verslag nr. 10/2001 van de Rekenkamer en het feit dat sinds 2001 meer controlebevoegdheden zijn gedecentraliseerd naar de lidstaten, moeten de risico's op dit terrein echter hoog worden ingeschat en dient de organisatie van de fraudebestrijding bijzonder efficiënt te zijn om de gebreken van de controles aan de bron zoveel mogelijk te compenseren.

9. COÖRDINATIE VAN DE DIENSTEN BINNEN DE LIDSTATEN

Een doeltreffende bestrijding van fraude en onregelmatigheden door de lidstaten vereist intensieve coördinatie tussen de verschillende diensten die bevoegd zijn voor de controle van de communautaire middelen en uitgaven.

Uit de bijdragen van sommige lidstaten blijkt dat zij in 2002 nieuwe horizontale maatregelen hebben genomen om de coördinatie en uitwisseling van informatie tussen de verschillende diensten die betrokken zijn bij de bescherming van de financiële belangen te versterken. Zo is in Zweden een raad opgericht die ressorteert onder de instantie voor de bestrijding van financiële criminaliteit en als voornaamste

---

⁹³ Voor deze twee laatste lidstaten zie de noten bij de tabel in punt 3.3 van de bijlage bij Titel II.

taak heeft de samenwerking tussen de diensten welke rechtstreeks of onrechtstreeks verantwoordelijk zijn voor de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap te verbeteren.

De door de lidstaten gemelde regelingen op het gebied van coördinatie en uitwisseling zijn echter van sectorale aard (traditionele eigen middelen, landbouwwitgaven, structuurmaatregelen).

In de tabellen 4.1, 4.2 en 4.3 van de bijlage zijn, per sector, de nieuwe maatregelen aangegeven die de lidstaten in 2002 hebben genomen om deze coördinatie te organiseren.

Het gaat met name om maatregelen ter coördinatie van de controles en onderzoeken van de verschillende organen (om te voorkomen dat zich eventuele overlappingsen voordoen of dat in een bepaald geval niet wordt opgetreden), maatregelen inzake de uitwisseling van informatie tussen de verschillende diensten die belast zijn met de controles en de onderzoeken (administratieve autoriteiten, politie, douane, gerechtelijke instanties, enz.), en maatregelen waardoor de administratieve autoriteiten vermoedelijke fraudegevallen aan de gerechtelijke instanties kunnen melden.

TITEL III – STATISTIEKEN EN ANALYSES

10. DE SITUATIE IN 2002

10.1. Inleiding

Ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap op alle communautaire beleidsterreinen zijn in de communautaire wetgeving regels vastgelegd betreffende de melding van fraudegevallen en andere onregelmatigheden door de lidstaten⁹⁴. De lidstaten zijn dus verplicht de Commissie op de hoogte te brengen van alle onregelmatigheden waarmee meer dan 4 000 EUR is gemoeid (10 000 EUR als het om traditionele eigen middelen gaat). De lidstaten houden de Commissie ook op de hoogte van het verdere verloop van de procedure voor de terugvordering van de betrokken bedragen.

Het verschil tussen fraude en andere onregelmatigheden is dat in geval van fraude⁹⁵ alleen de rechter aan het einde van een gerechtelijke procedure kan vaststellen of het om een strafbaar feit gaat. Voor de Commissie gaat het dus, tot het moment waarop de gerechtelijke procedure wordt afgesloten, om onregelmatigheden, waarvan sommige tot vermoedens van fraude leiden. Het is duidelijk dat de kwaliteit van de informatie, en vooral de snelheid waarmee de lidstaten deze gevallen melden en de nauwkeurigheid van hun gegevens, maar ook het feit dat het gaat om een gecentraliseerd beheerssysteem van invloed zijn op het algemene beeld dat uit de statistieken naar voren komt van de onregelmatigheden (soms fraudegevallen) die zich bij het beheer van de communautaire middelen kunnen voordoen. Erkend moet worden dat de betrouwbaarheid van het meldingssysteem door deze verschillende problemen wordt aangetast.

De praktijken van de nationale overheden lopen nog steeds uiteen, ondanks de harmonisatie-inspanningen op dit gebied. De door de lidstaten gemelde gegevens zijn vaak onvolledig, en in veel gevallen is niet aangegeven welke bedragen met de onregelmatigheden zijn gemoeid, noch om welke producten het gaat. Ook wat het onderscheid tussen “fraude” en andere onregelmatigheden betreft, blijven er verschillen tussen de lidstaten bestaan, omdat deze uiteenlopende opvattingen over het “misdaadrisico” hebben. Bijgevolg wordt in veel meldingen niet aangegeven of het om fraude dan wel om een gewone onregelmatigheid gaat.

De onderhavige cijfers moeten derhalve zeer voorzichtig worden geïnterpreteerd. Ze mogen in geen geval leiden tot simpele conclusies over de omvang van fraudegevallen in bepaalde delen van de Unie of over de doeltreffendheid van de

---

⁹⁴ Zie met name artikel 3, lid 1, van de Verordeningen (EEG) nr. 595/91 van de Raad van 4 maart 1991 (PB L 67 van 14.03.1997), (EG) nr. 1681/94 van de Commissie van 11 juli 1994 en (EG) nr. 1831/94 van de Commissie van 26 juli 1994 (PB 191 van 27.07.94), in verband met de uitgaven, en artikel 6, lid 5, van Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad, in verband met de traditionele eigen middelen.

⁹⁵ Zie de definitie in artikel 1 van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen van 26 juli 1995 (PB C 316 van 27.11.1995), in werking getreden op 17 oktober 2002.

diensten die bijdragen aan de bescherming van de financiële belangen. De Commissie werkt nauw samen met de lidstaten om het systeem voor de melding van onregelmatigheden te verbeteren, waarbij met name wordt getracht de begrippen “fraude” en “onregelmatigheden” te verduidelijken⁹⁶. De Commissie spant zich ook in om de terugvorderingsprocedures voor de oude gevallen te bespoedigen en de belangrijke achterstand bij de inning van schuldvorderingen op bepaalde gebieden weg te werken (zie hieronder punt 12.2).

Gezien de resultaten van de meldingen door de kandidaat-landen, bleek een specifieke vermelding van deze gegevens in dit stadium niet gerechtvaardigd. Dit is niet verrassend, aangezien het beheer van communautaire middelen pas sinds kort aan deze landen is overgedragen. De Commissie ziet echter toe op de naleving van de regels betreffende de melding van onregelmatigheden in het kader van de toetreding.

10.2. Door de lidstaten gemelde gevallen

In het algemeen is het aantal gemelde fraudegevallen en onregelmatigheden in 2002 gestegen: na een daling in 2001, deed zich een stijging voor met 13,1% bij de traditionele eigen middelen (zie bijlage 1) en 36% bij de landbouwuitgaven (zie bijlage 3); wat de structuurmaatregelen betreft, is het aantal gevallen meer dan verviervoudigd, hetgeen is toe te schrijven aan de afsluiting van de programma's voor de periode 1994-1999 (zie bijlage 5). Het aantal gemelde gevallen steeg eveneens op het gebied van de directe uitgaven (+21%, zie bijlage 6).

In alle sectoren, behalve die van de directe uitgaven, kan ook een stijging van de betrokken bedragen worden waargenomen, wat in overeenstemming is met de trend op middellange termijn. Deze stijging bedraagt 35,8% voor de traditionele eigen middelen (zie bijlage 1) en 41% voor de landbouwuitgaven (zie bijlage 3). Op het gebied van de structuurmaatregelen is het totaalbedrag verdriedubbeld, wat strookt met de toename van het aantal gevallen (zie bijlagen 4 en 5). In de sector van de directe uitgaven (bijlage 6) bleef het totaalbedrag stabiel.

Er zij echter op gewezen dat de financiële gevolgen van fraudegevallen en andere onregelmatigheden minder dan 1% van de betrokken begroting bedragen, behalve op het gebied van de Structuurfondsen om de bovengenoemde redenen in verband met de looptijden van programma's.

10.2.1. Traditionele eigen middelen (bijlage 1)

Overeenkomstig artikel 6, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1150/2000 brengen de lidstaten de Commissie via het systeem OWNRES op de hoogte van fraudegevallen

---

⁹⁶ De Commissie is een dialoog aangegaan met de vertegenwoordigers van de lidstaten om duidelijkheid te scheppen over de basisbegrippen en alle lidstaten ervan te overtuigen dat de melding van onregelmatigheden geen enkel prejudicieel effect heeft op de afloop van strafrechtelijke procedures. Er is ook een werkdocument opgesteld over de praktische aspecten van de melding van onregelmatigheden. De discussies worden voortgezet in het Raadgevend Comité Coördinatie Fraudebestrijding (CoCoLaF).

en onregelmatigheden waarmee meer dan 10 000 EUR is gemoeid. Op basis van deze informatie kan de Commissie een aantal trends vaststellen:

10.2.1.1. Aantal fraudegevallen en onregelmatigheden

In totaal bevat het OWNRES-bestand voor de periode 1989-2002 – en op basis van de gegevens die op 06.06.2003 beschikbaar waren – 30 184 meldingen (waarvan 16 666 eerste meldingen en 13 518 bijwerkingen).

Alleen al voor 2002 zijn 2 119 meldingen door de lidstaten verricht, tegen 1 873 voor 2001, wat een stijging met 13,1% betekent. Deze stijging houdt een zekere trendbreuk met de voorgaande jaren in, aangezien in de periode 1997-2001 een dalende tendens van het aantal gemelde gevallen kon worden vastgesteld.

In vergelijking met 2001 vond met name een spectaculaire stijging plaats in België (+63,5%), Denemarken (+40,3%), Griekenland (+136,4%), Italië (+48,5%) en Zweden (+88,9%). Het aantal gemelde gevallen daalde echter aanzienlijk in Nederland en het Verenigd Koninkrijk (respectievelijk 15,6% en 35,4%).

10.2.1.2. De vastgestelde bedragen zijn met 35,8% gestegen ten opzichte van 2001.

Met de meldingen voor 2002 is in totaal een bedrag van 324 544 459 EUR gemoeid, een stijging met 35,8% ten opzichte van 2001. Deze cijfers bevestigen de stijgende trend van de vastgestelde bedragen sinds 1998 (afgezien van het bijzonder hoge cijfer voor 2000 in verband met het dossier “*Nieuw-Zeelandse zuivelproducten*”). In 2002 bedroeg het geïnde bedrag 80 562 638 EUR, d.w.z. 24,82% van het vastgestelde bedrag, tegen 21,46% in het voorgaande jaar.

Uit de analyse van de ontwikkeling van de vastgestelde bedragen blijkt dat in sommige lidstaten deze ontwikkeling geen verband houdt met de stijging of daling van het aantal gevallen. In vergelijking met 2001 vond met name een spectaculaire stijging van het vastgestelde bedrag plaats in België (+253,4%), Duitsland (+324,5%), Nederland (+465,4%) en Ierland (+79,4%). Het niveau van de vastgestelde bedragen liet daarentegen een forse daling zien in Finland (-75,1%), Griekenland (-97,5%), Italië (-56,7%), Spanje (-61,7%) en het Verenigd Koninkrijk (-52,3%).

Aan de hand van een gedetailleerde vergelijking tussen de meldingen voor 2002 en 2001 kunnen enkele oorzaken voor deze belangrijke verschillen worden aangewezen. Van de 484 gevallen die België heeft gemeld, hebben 26 betrekking op de invoer van bananen uit de Verenigde Staten onder vervalste AGRIM-certificaten en 62 op sigarettensmokkel; daarnaast is een onregelmatigheid vastgesteld in verband met de betaling van antidumpingrechten bij de invoer van silicium. De door Duitsland gemelde stijging heeft betrekking op 28 gevallen van onregelmatigheden in verband met suiker. Wat Griekenland betreft, kan de daling van het vastgestelde bedrag worden verklaard door het feit dat deze lidstaat in 2001 twee gevallen met betrekking tot rundvlees heeft gemeld voor een bedrag van ongeveer 6,2 miljoen EUR.

Finland meldde in 2001 een belangrijk bedrag in verband met de invoer van petroleumderivaten; in 2002 is in dit land geen enkele opvallende ontdekking gedaan. De stijging in Ierland is het gevolg van 2 gevallen met betrekking tot de

invoer van auto's uit de Verenigde Staten, waarmee een bedrag van ongeveer 0,622 miljoen EUR was gemoeid. Voor het jaar 2002 meldde Italië 100 gevallen van sigarettensmokkel; het vastgestelde bedrag daalde in vergelijking met 2001, omdat in dat jaar 22 onregelmatigheden in verband met bananen werden vastgesteld voor een bedrag van ongeveer 78,2 miljoen EUR. In Nederland stegen de vastgestelde bedragen als gevolg van 19 gevallen van sigarettensmokkel, waarmee 50,03 miljoen EUR was gemoeid.

In Spanje daalt het vastgestelde bedrag ten opzichte van 2001 als gevolg van de melding in dat jaar van 12 onregelmatigheden met betrekking tot vliegtuigen, waarmee ongeveer 17,85 miljoen EUR was gemoeid. In Zweden stijgt het aantal gevallen, maar blijft het betrokken bedrag aan de lage kant. Wat het Verenigd Koninkrijk betreft, kan, zelfs in vergelijking met de gegevens van 2001, geen enkele bijzondere oorzaak voor de algemene daling van het aantal gevallen en het vastgestelde bedrag worden aangewezen. Mogelijk wijzen de cijfers voor 2002 op een dalende activiteit van de overheid; de betrokken lidstaat zal hierover uitleg moeten verschaffen tijdens de volgende bijeenkomst van het raadgevend comité voor de eigen middelen.

10.2.2. *Landbouwuitgaven (bijlagen 2 en 3)*

In 2002 hebben de lidstaten 3 285 onregelmatigheden als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 595/91 gemeld, tegen 2 415 in 2001. Dit betekent een stijging met meer dan 36%. Het totale betrokken bedrag bedroeg in 2002 ongeveer 198 miljoen EUR, tegen 140 miljoen EUR in 2001, een stijging met meer dan 41%. Het totale bedrag van de gemelde onregelmatigheden op dit gebied belooft echter slechts 0,46% van de landbouwbegroting. Bovendien daalt het gemiddelde bedrag per onregelmatigheid sinds 1994. In bijlage 2 wordt een overzicht gegeven van het aantal onregelmatigheden per lidstaat en van de betrokken bedragen als percentage van de EOGFL-uitgaven.

In 2001 werden voor al het personeel van de lidstaten opleidingen georganiseerd, om ervoor te zorgen dat vanaf 2002 de meldingen aan OLAF van onregelmatigheden als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 595/91 in digitaal formaat en niet op papier zouden worden verricht. Helaas gebruiken nog niet alle lidstaten het digitale formaat. Eind 2002 maakten drie lidstaten (Duitsland, Spanje en Griekenland) nog altijd gebruik van papier. Duitsland en Spanje nemen bovendien meer dan 52% (1 709 meldingen) van het totale aantal meldingen voor hun rekening.

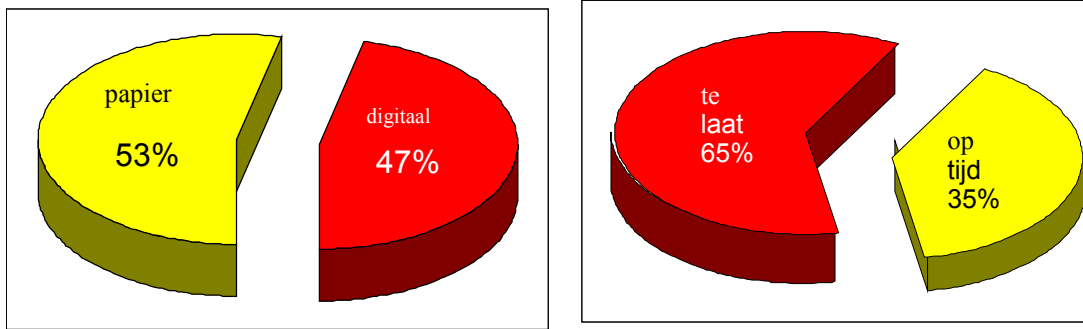
Voorts moet worden gewezen op het probleem van de zeer late melding van onregelmatigheden⁹⁷. Meer dan 2 147 meldingen zijn te laat verricht. Het digitale formaat maakt nochtans een gemakkelijke en tijdige melding mogelijk.

In diagram 10.1 wordt de manier waarop de meldingen zijn verricht, weergegeven:

---

⁹⁷ De onregelmatigheden moeten worden gemeld binnen een termijn van 2 maanden na het einde van elk kwartaal (artikelen 3 en 5 van Verordening nr. 595/91).

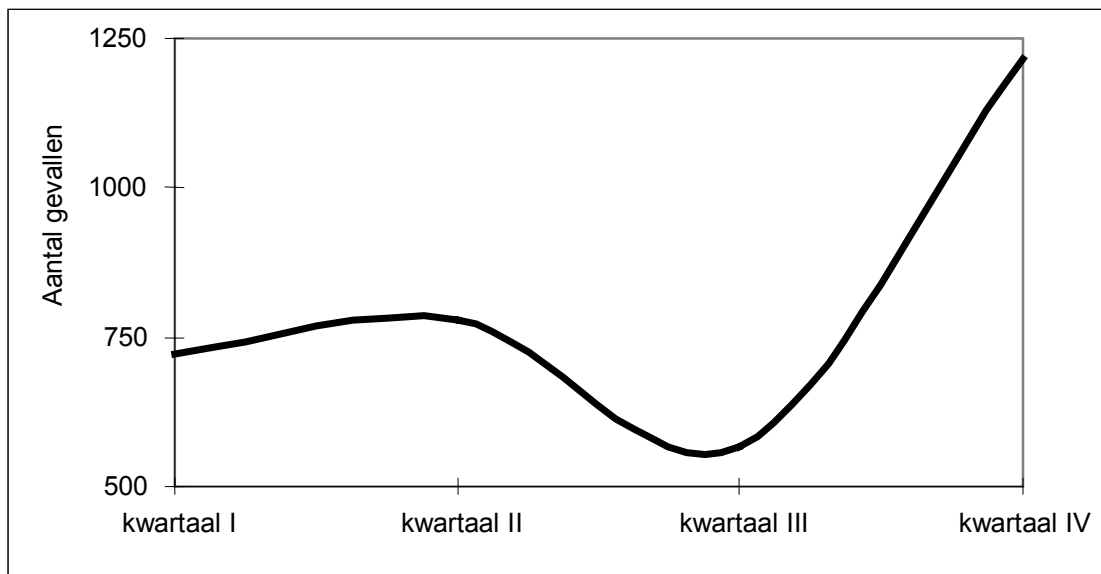
10.1: Door de lidstaten gemelde onregelmatigheden

Zoals aangegeven in het jaarverslag 2001, is het niet duidelijk of het totale aantal ontvangen meldingen overeenkomt met het totale aantal fraudegevallen en onregelmatigheden dat door de lidstaten is vastgesteld. Een van de redenen hiervoor is dat bepaalde lidstaten niet voor elk kwartaal meldingen hebben verricht, maar alleen voor één of twee kwartalen. Een andere reden is dat sommige lidstaten reeds onregelmatigheden hebben gemeld voor het jaar 2003, met name de eerste 2 maanden van dat jaar. In deze periode moeten normaal de onregelmatigheden van het vierde kwartaal worden gemeld, en derhalve is het mogelijk dat deze gevallen in feite betrekking hebben op 2002. Er moet ook rekening worden gehouden met het feit dat niet alle meldingen met betrekking tot het vierde kwartaal van 2002 (termijn: 28 februari 2003) binnen de termijn zijn verstuurd en ontvangen. In april 2003 ontving OLAF van Spanje en Duitsland respectievelijk 300 en 250 meldingen voor 2002. In het verleden hebben bepaalde lidstaten gevallen pas zes maanden na het verstrijken van de termijn gemeld.

In diagram 10.2. is weergegeven hoe meldingen in de loop van het jaar zijn gedaan.

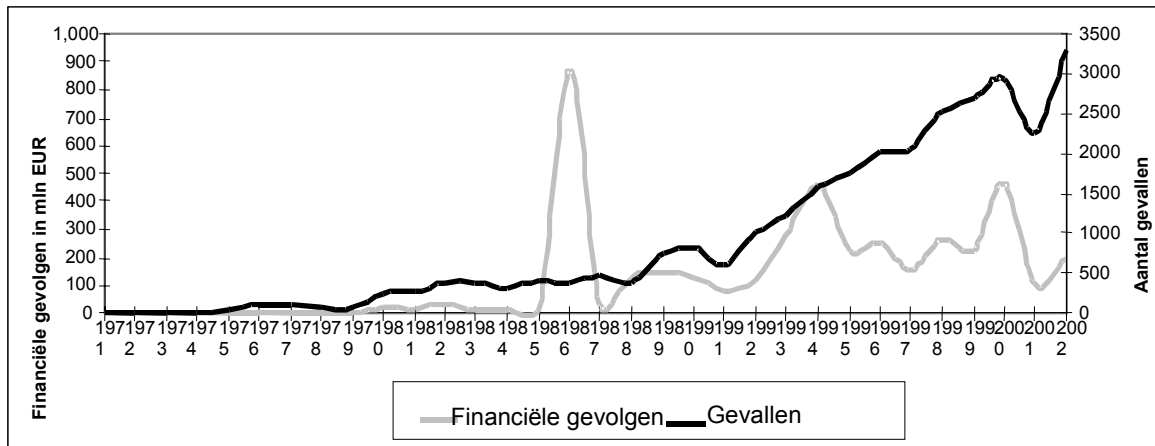
Diagram 10.2: Door de lidstaten gemelde onregelmatigheden in 2002

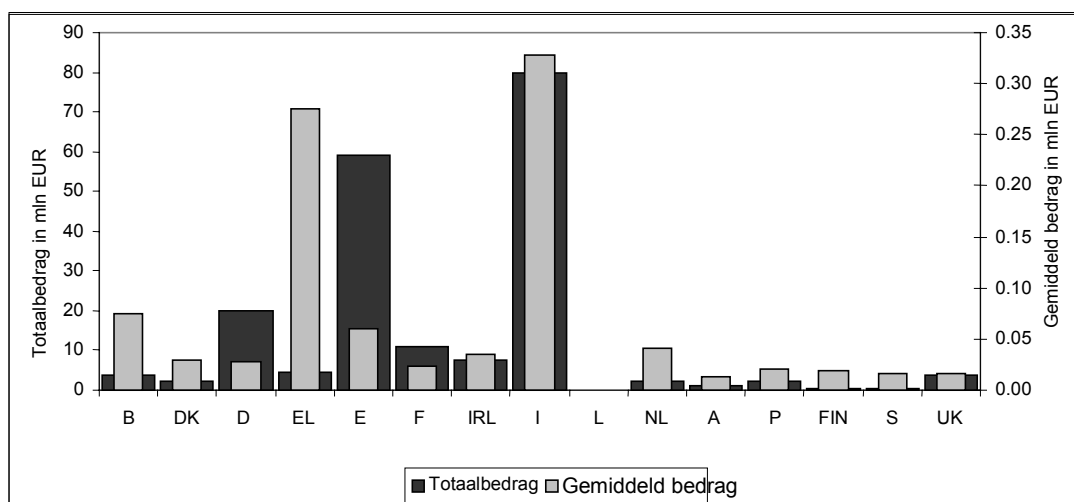
In 2001 werd een trendbreuk vastgesteld ten aanzien van de regelmatige en sterke stijging van het aantal gevallen in de afgelopen jaren. De cijfers voor 2002 laten echter zien dat deze stijgende tendens zich voortzet. De 3 285 gevallen die in 2002 zijn gemeld, zijn alleen al goed voor een bedrag van ± 198 miljoen EUR, tegen ± 140 miljoen EUR in 2001, een stijging met 870 gevallen en bijna 60 miljoen EUR. Opvallend is dat het gemiddelde bedrag per onregelmatigheid sinds 1994 daalt. In diagram 10.3. zijn het totale aantal gevallen per jaar en het totale bedrag per jaar weergegeven. In bijlage 3 wordt een overzicht van de jaren 1998-2002 gegeven.

Diagram 10.3.: Door de lidstaten gemelde onregelmatigheden voor de periode 1971-2002

Spanje, Duitsland en Frankrijk namen in 2002 het grootste aantal meldingen voor hun rekening. Wat de financiële gevolgen van de fraudegevallen en onregelmatigheden betreft, bereikte Italië het hoogste niveau met bijna 80 miljoen EUR, gevolgd door Spanje, dat een bedrag van meer dan 59 miljoen EUR heeft gemeld. Samen nemen Spanje en Italië meer dan 70% van het totale bedrag van de fraude en onregelmatigheden voor hun rekening. De door Duitsland, Frankrijk, Ierland en het Verenigd Koninkrijk gemelde bedragen zijn aan de lage kant. In deze vier landen is het aantal gevallen relatief hoog, maar het betrokken bedrag veeleer klein. In bijlage 2 wordt een overzicht per lidstaat gegeven.

Diagram 10.4.: Verhouding tussen het totaalbedrag en het gemiddelde bedrag

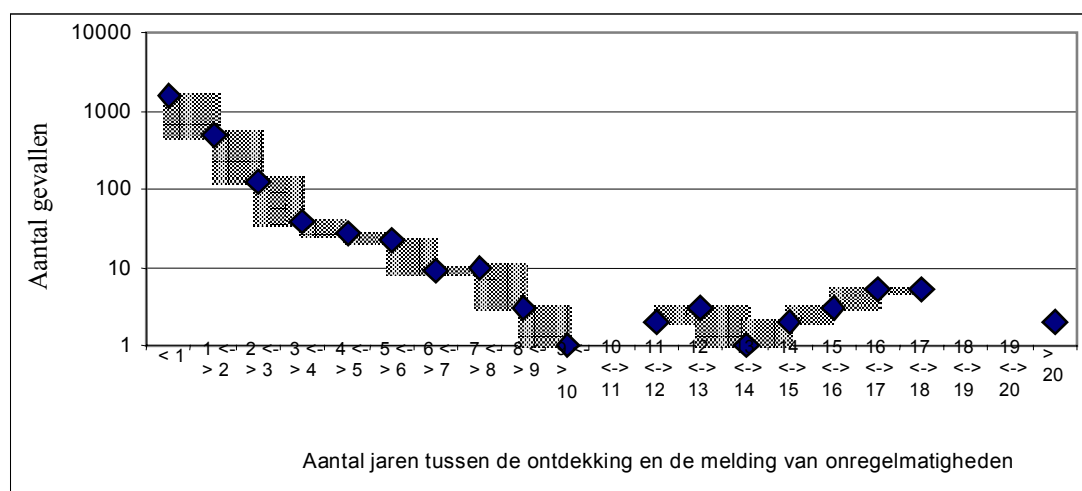
In diagram 10.4. is de verhouding tussen het totaalbedrag van de onregelmatigheden per lidstaat en het gemiddelde bedrag per onregelmatigheid per lidstaat weergegeven. Voor bijna alle lidstaten is er sprake van een vergelijkbare verhouding tussen het totaalbedrag en het gemiddelde bedrag per geval. De resultaten voor Griekenland en Spanje zijn daarentegen opmerkelijk. Spanje heeft een groot aantal gevallen gemeld, die betrekking hebben op relatief kleine bedragen. Voor Griekenland is het tegenovergestelde het geval: het gemiddelde bedrag per geval is bijzonder hoog in vergelijking met het totaalbedrag. Dit zou kunnen leiden tot een vermoeden van “fraude”. Om een duidelijker beeld van deze gevallen te krijgen, zal worden nagegaan om welke “soort onregelmatigheid” het gaat en welke methode is toegepast.

De lidstaten moeten in hun meldingen ook het jaar van de uitgaven vermelden. Zij doen dit slechts in 26,7% van de gevallen. Het is zorgwekkend dat een relatief groot aantal meldingen van de lidstaten (25,3%) betrekking heeft op onregelmatigheden of fraude die vijf jaar of nog langer geleden hebben plaatsgevonden.

Daarnaast vermelden de lidstaten ook de datum van de ontdekking van de onregelmatigheden en de datum waarop deze bij OLAF zijn gemeld. In diagram 10.5. wordt de tijd (in aantal jaren) aangegeven die tussen de ontdekking van de onregelmatigheid en de melding ervan is verstreken. In twee gevallen zijn de onregelmatigheden meer dan 20 jaar geleden ontdekt, maar pas onlangs bij OLAF gemeld. Deze twee gevallen werden als “fraude” aangemerkt en hadden betrekking op meer dan 4 miljoen EUR. De andere gevallen, die 10 jaar na de ontdekking ervan of nog later zijn gemeld, werden als fraude aangemerkt of niet nader omschreven. Het totale betrokken bedrag beliep bijna 13 miljoen EUR.

Bijna 90% van de onregelmatigheden wordt binnen een termijn van 2 jaar na de ontdekking ervan gemeld.

Diagram 10.5.: Aantal jaren tussen de ontdekking en de melding van onregelmatigheden

De late melding van een geval kan ertoe leiden dat de betrokken lidstaat niet alle nodige maatregelen neemt om de financiële gevolgen van onregelmatigheden te beperken of te verkleinen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer een lidstaat administratieve of gerechtelijke procedures inleidt op hetzelfde tijdstip als de melding. Late meldingen kunnen ook gevolgen hebben voor de terugvordering, de beoordeling van de “ijver” van een lidstaat en de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen.

10.2.3. Structuurmaatregelen (bijlagen 4 en 5)

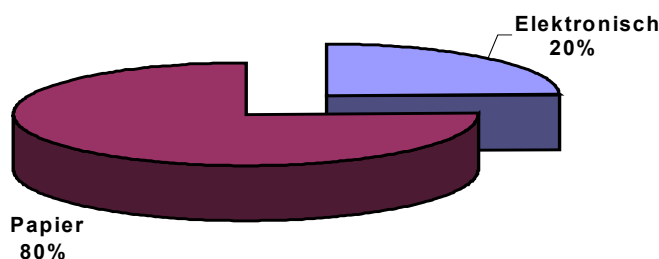
Wat de structuurmaatregelen betreft, dienen de lidstaten overeenkomstig artikel 3 van de Verordeningen nrs. 1681/94⁹⁸ en 1831/94⁹⁹ gevallen van onregelmatigheden binnen twee maanden na het einde van elk kwartaal te melden. Krachtens artikel 5 van deze verordeningen dienen zij ook de stand van zaken van de gemelde gevallen mee te delen.

2002 was in vele opzichten een bijzonder jaar:

⁹⁸ Verordening 1681/94 is van toepassing op de Structuurfondsen, d.w.z. het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), het Europees Sociaal Fonds (ESF), het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Oriëntatie (EOGFL) en het Financieringsinstrument voor de oriëntatie van de visserij (FIOV).

⁹⁹ Verordening 1831/94 is van toepassing op het Cohesiefonds.

Diagram 10.6: Meldingen op grond van de Verordeningen 1681/94 en 1831/94

Ten eerste hebben sommige lidstaten voor het eerst gevallen van onregelmatigheden in elektronisch formaat gemeld.

Tot dusver hebben slechts vier landen (Nederland, Finland, Portugal en Zweden) elektronische meldingen verricht. In diagram 10.6 is aangegeven hoeveel meldingen in digitaal formaat zijn ontvangen. 98% van deze meldingen is door Nederland verricht.

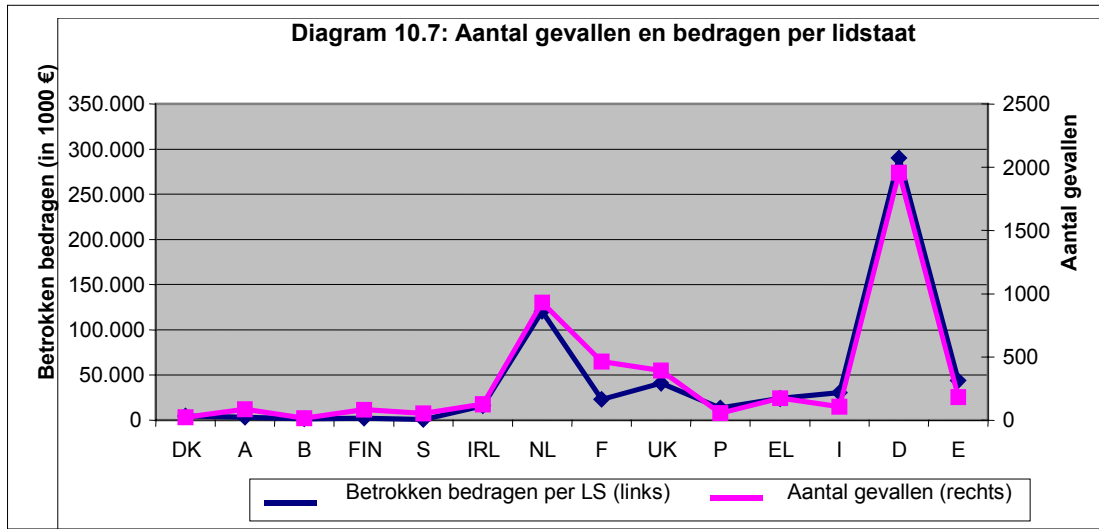
Ten tweede, en dit is zeer belangrijk met het oog op de afsluiting van de programmeringsperiode 1994-1999, is het aantal gemelde gevallen aanzienlijk gestegen, van 1 194 in 2001 tot 4 656 in 2002. De betrokken bedragen stegen eveneens, van 216 tot meer dan 614 miljoen EUR. In de bijlagen 4 en 5 zijn respectievelijk de verdeling van de meldingen per lidstaat en de algemene ontwikkeling op het gebied van de nieuwe gemelde gevallen per jaar weergegeven.

Zoals in 2001 hadden ook in 2002 de meeste door de lidstaten gemelde gevallen betrekking op de Structuurfondsen (EOGFL, afdeling Oriëntatie, ESF, EFRO, en FIOV). Voor het Cohesiefonds (ongeveer 3 miljard EUR per jaar) heeft Spanje als enige van de vier begunstigde lidstaten (Griekenland, Spanje, Ierland en Portugal) geen gevallen van fraude of onregelmatigheden gemeld. Er zijn slechts vier gevallen bij OLAF gemeld, voor een bedrag van bijna 10 miljoen EUR. In sommige gevallen zijn de onregelmatigheden ontdekt vóór de laatste betaling en in de andere gevallen zijn de bedragen volledig teruggevorderd.

Wat het totale aantal gemelde gevallen in 2002 betreft, is het hoogste niveau bereikt bij het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), zowel wat het aantal gemelde gevallen (2 716) als de betrokken bedragen (meer dan 403 miljoen EUR) betreft.

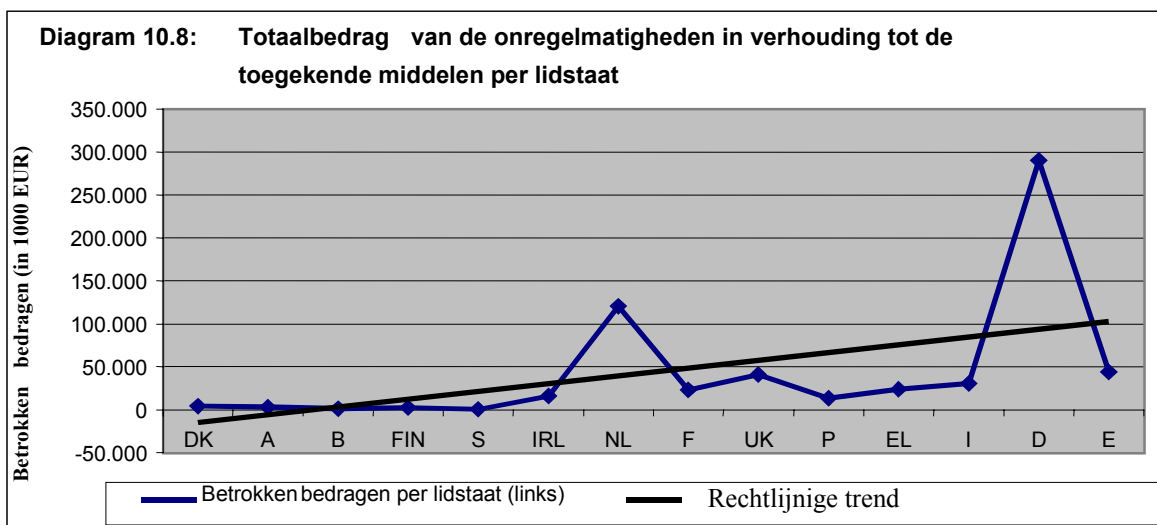
De analyse van de patronen die zich de vorige jaren in de lidstaten aftekenden, wordt in 2002 bevestigd ten aanzien van het Europees Sociaal Fonds (ESF). Nederland heeft op dit gebied de meeste gevallen gemeld, terwijl Duitsland de meeste gevallen in het algemeen, en met name op het gebied van het EFRO heeft gemeld. Duitsland en Nederland nemen samen meer dan de helft van het totaal voor hun rekening, zowel wat het aantal gevallen als wat de betrokken bedragen betreft.

In de diagrammen 10.7 en 10.8 komen een aantal belangrijke aspecten met betrekking tot de meldingen van de verschillende lidstaten naar voren.

De lidstaten zijn gerangschikt volgens grootte van de toegekende sectorale middelen, waarbij het kleinste bedrag aan Denemarken en het grootste bedrag aan Spanje werd toegekend¹⁰⁰. De donkere lijn (met de ruitjes) geeft de bedragen aan die gemoeid waren met de onregelmatigheden die door elke lidstaat zijn gemeld, terwijl de lichte lijn (met de vierkantjes) het aantal gemelde gevallen weergeeft. Uit diagram 10.7 blijkt dat, twee belangrijke uitzonderingen (Nederland en Duitsland) daargelaten, er een duidelijk verband bestaat tussen de per lidstaat toegekende middelen en de vastgestelde onregelmatigheden.

Dit verband blijkt nog duidelijker uit diagram 10.8, waarin alleen het totaalbedrag van de onregelmatigheden is aangegeven. De rechtlijnige trend (donkere rechte lijn) toont dit verband duidelijk aan. Indien Duitsland en Nederland worden weggelaten, is de correlatie tussen beide variabelen nog duidelijker.

¹⁰⁰

Luxemburg is niet in aanmerking genomen, omdat het geen enkele onregelmatigheid heeft gemeld. De cijfers hebben betrekking op de programmeringsperiode 2000-2006.

10.3. Gevallen die door OLAF worden onderzocht

Er zij op gewezen dat in het verslag van de activiteiten van OLAF op grond van Verordening nr. 1073/99 nadere informatie over deze activiteiten van OLAF wordt verstrekt.

In 2002 heeft OLAF 415 nieuwe dossiers geopend, tegen 381 in 2001. De activiteiten van OLAF nemen dus gelijkmatig toe en zijn hieronder uitgesplitst per begrotingsterrein:

Begrotingsterrein	2001	Nieuwe gevallen in 2002
Traditionele eigen middelen	74	155
EOGFL TOTAAL	105	36
- <i>Handel landbouwproducten/exportsubsidies</i>	70	22
- <i>Subsidies en steun</i>	35	14
Structuurmaatregelen	66	38
Directe uitgaven	103	136
<i>Intern beleid</i>	37	39
<i>Extern beleid</i>	66	97
Interne gevallen	33	50
Totaal	381	415

In de tweede tabel zijn de gegevens over de in 2002 afgesloten gevallen en de gevolgen van deze gevallen voor de begroting vermeld. De ontwikkeling van de activiteiten is per beleidsterrein aangegeven en vertoont een gelijkmatige stijging, vooral wat de totale bedragen betreft. De lopende onderzoeken zijn niet in de tabel opgenomen.

Begrotingsterrein	Aantal gesloten gevallen in 2001	Aantal gesloten gevallen in 2002	2001	2002
			<i>(Bedrag in miljoen EUR)</i>	
Traditionele eigen middelen	98	168	276,15	464,90
EOGFL TOTAAL	364	50	198,50	218,70
- <i>Handel landbouwproducten / exportsubsidies</i>	281	28	19,00	65,00
- <i>Subsidies en steun</i>	83	22	8,50	153,70
Structuurmaatregelen	66	270	47,50	211,00
Directe uitgaven	122	128	21,60	28,90
<i>Intern beleid</i>	52	57	13,90	17,40
<i>Extern beleid</i>	70	71	7,70	11,50
Interne gevallen	13	36	20,80	13,72
Totaal	663	652	564,60	937,22

10.3.1. *Traditionele eigen middelen*

Op het gebied van de traditionele eigen middelen zijn 155 nieuwe onderzoeken ingesteld, tegen 74 in 2001. Deze nieuwe gevallen hebben voornamelijk betrekking op fraude in verband met antidumpingrechten, waarbij het vaak om goederen van Aziatische herkomst gaat (China, landen van Zuidoost-Azië). In 2002 zijn 168 gevallen afgesloten (98 in 2001), waarvan de financiële gevolgen ongeveer 464,9 miljoen EUR bedragen. Dit bedrag omvat 375,90 miljoen EUR aan landbouwrechten en rechten op het gebied van suiker en 29 miljoen EUR aan douanerechten op sigaretten, brandstoffen en alcohol.

Met de onderzoeken die momenteel lopen op het gebied van antidumpingrechten zijn veel hogere bedragen gemoeid (ongeveer 60 miljoen EUR voor twee gevallen in verband met de invoer van televisietoestellen en cd-roms). OLAF heeft zijn activiteiten op dit gebied opgevoerd, niet alleen met het oog op de financiële belangen van de Europese Unie, maar ook ter bescherming van de economische belangen, waarin de betrokken tariefmaatregelen een belangrijke rol spelen, met name wat de situatie van de communautaire industrie betreft.

10.3.2. *Landbouw*

Op het gebied van de landbouwwitgaven zijn in 2002 36 nieuwe dossiers geopend (14 voor landbouwsubsidies en 22 voor directe steun), tegen 105 in 2001; de betrokken onderzoeken waren nog niet afgesloten aan het einde van de referentieperiode.

Er zijn 50 gevallen officieel afgesloten, met financiële gevolgen ten bedrage van ongeveer 208,7 miljoen EUR (waarvan 153,7 miljoen EUR voor directe steun). In deze sector besteedde OLAF in 2002 speciale aandacht aan de problemen met het braakleggingsprogramma in Griekenland. Deze werkzaamheden zijn afgesloten, en OLAF heeft het eindverslag doorgezonden aan de gerechtelijke en administratieve autoriteiten in Griekenland, opdat deze een passend vervolg geven aan de gerechtelijke en financiële terugvorderingsmaatregelen tegen de betrokken ondernemingen en personen. De financiële gevolgen belopen ten minste 3,4 miljoen EUR en misschien zelfs 20 miljoen EUR.

In juli 2002 sloot OLAF een zaak af met betrekking tot de uitvoer, door een Belgische ondernemer, van geconserveerde vleesproducten die onrechtmatig voor uitvoer werden aangegeven. Daarbij ging het om teruggaven voor de periode 1996-2001. De Belgische overheid heeft een terugvorderingsprocedure ingeleid voor een bedrag van 7 miljoen EUR. De Belgische onderneming is een filiaal van een Nederlands vleeshandelconcern, waar eerder een gelijksoortige fraude is vastgesteld en waartegen eveneens vervolgmaatregelen zijn genomen.

10.3.3. *Structuurfondsen*

In 2002 zijn op het gebied van de Structuurfondsen 38 nieuwe onderzoeken ingesteld (tegen 66 in 2001), die als volgt zijn verdeeld: 42% ESF, 38% EFRO, 16% EOGFL, afdeling Oriëntatie, en 4% FIOV. Daarbij is prioriteit gegeven aan “ernstige” en “transnationale” gevallen die mogelijk belangrijke gevolgen hebben voor de belangen van de Gemeenschap. Gedurende dezelfde periode zijn 270 onderzoeken

afgesloten (tegen 66 in 2001). Daarbij is een bijzondere inspanning geleverd ten aanzien van de financiële afwikkeling van lopende zaken.

De bij deze onderzoeken vastgestelde frauduleuze praktijken hadden voornamelijk betrekking op valse facturen en valse uitgavenaangiften in verband met ontbrekende bewijsstukken. Er is ook verder gewerkt aan een betere samenwerking met de nationale overheden, vooral wat de controles ter plaatse betreft, en een nauwe samenwerking met de betrokken diensten van de Commissie.

10.3.4. Directe uitgaven (bijlage 6)

De Commissie is als enige verantwoordelijk voor het beheer van de directe uitgaven en de externe steun. Ofschoon het aandeel van deze beleidsterreinen in de algemene begroting van de Gemeenschappen kleiner wordt (minder dan 0,5% van de betrokken begroting wordt getroffen door fraude en andere onregelmatigheden), is er sprake van een toenemende activiteit op dit gebied. Dit kan worden verklaard door het feit dat de Commissie wil zorgen voor een doeltreffende bescherming op dit terrein, waarvoor zij een rechtstreekse beheersverantwoordelijkheid heeft en OLAF over het algemeen de enige onderzoeksinstantie is. In 2002 zijn 136 nieuwe onderzoeken ingesteld (tegen 103 in 2001), waarvan 97 op het gebied van externe steun. In dezelfde periode zijn 128 dossiers afgesloten (122 in 2001). De financiële gevolgen daarvan bedroegen ongeveer 28,90 miljoen EUR.

De in dit verslag genoemde budgettaire gevolgen hebben derhalve alleen betrekking op de in 2002 afgesloten gevallen. Deze cijfers geven geen volledig beeld van de bestrijding van fraude ten nadele van de begroting. Vaak hebben de financiële gevolgen niet uitsluitend betrekking op de communautaire begroting, maar ook op de nationale begrotingen of de begrotingen van verschillende instellingen.

10.3.5. Interne onderzoeken

De interne onderzoeken hebben uiteraard betrekking op alle communautaire beleidsterreinen en blijven een prioritaire activiteit van OLAF.

In 2002 zijn 50 nieuwe onderzoeken ingesteld, tegen 33 in 2001. Er zijn 36 zaken afgesloten, tegen 13 in 2001. Deze toename van de activiteit is een gevolg van de betere samenwerking van de communautaire instellingen, organen en instanties. De lichte daling van het bedrag van de financiële gevolgen (13,72 miljoen EUR) ten opzichte van vorig jaar (20,87 miljoen EUR) houdt geen verband met de beoogde doelstelling op dit terrein, waarin het financiële aspect een kleinere rol speelt.

11. SPECIFIEKE ANALYSE: TRENDS

11.1. Traditionele eigen middelen

Op basis van de meldingen van fraudegevallen en onregelmatigheden door de lidstaten op grond van artikel 6, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1150/2000 kunnen de volgende trends worden vastgesteld:

11.1.1. De uitsplitsing van fraude en onregelmatigheden naar douaneregeling en de typologie van de fraudegevallen en onregelmatigheden laten zien welk effect fraude heeft op het in het vrije verkeer brengen van goederen.

De cijfers voor 2002 (69,37% van de gevallen en 51,59% van de vastgestelde bedragen) bevestigen de belangrijke impact van fraude op het in het vrije verkeer brengen van goederen, maar vertonen duidelijk een dalende tendens (voor het aantal gevallen: 4,04% ten opzichte van 2001 en 10,29% ten opzichte van 2000; voor de vastgestelde bedragen: 34,9% ten opzichte van 2001 en 41,1% ten opzichte van 2000). Uit de gedetailleerde uitsplitsing van de fraude en onregelmatigheden naar soort onregelmatigheid op het gebied van het vrije verkeer blijkt dat de rubriek niet-aangegeven goederen bijzonder fraudegevoelig is en ook een lichte stijging vertoont, zowel wat het aantal gevallen als wat de vastgestelde bedragen betreft.

De gevolgen van fraude bij het douanevervoer zijn echter groter (aantal gevallen: +4,78% ten opzichte van 2001; vastgestelde bedragen: +16,06% ten opzichte van 2001). Er is ook een lichte stijging van de fraude met betrekking tot douane-entrepots vast te stellen (+1,95% ten opzichte van 2001). De rubriek andere procedures vertoont eveneens een stijging. Zoals echter in de vorige jaren reeds is vastgesteld, geven de cijfers voor deze rubriek een vertekend beeld, omdat de betrokken gegevens zeer algemeen zijn.

11.1.2. De uitsplitsing van de gevallen van fraude en onregelmatigheden naar soort goederen en naar oorsprong bevestigt dat er met name met sigaretten veel fraude plaatsvindt.

Op de lijst van de 25 meest fraudegevoelige producten komen, evenals in de vorige jaren, sigaretten en bananen op de eerste plaats, zowel wat het aantal gevallen als wat de vastgestelde bedragen betreft, en deze cijfers blijven stijgen; uit de cijfers voor 2002 blijkt dat er ook veel wordt gefraudeerd met suiker en aluminium. De lijst van de 25 landen van herkomst die het meest te maken hebben met fraudegevallen wordt nog steeds aangevoerd door de Verenigde Staten en China; de producten van oorsprong uit Japan vertonen eveneens een duidelijke stijging. Het aantal gevallen dat is opgenomen in de rubrieken “niet gepreciseerd” of “onbekend” blijft hoog, waardoor de analyse van de gevolgen naar oorsprong niet volledig betrouwbaar is.

11.1.3. De melding van fraudegevallen en onregelmatigheden moet worden verbeterd.

De meldingen van fraudegevallen en onregelmatigheden door de lidstaten weerspiegelen niet altijd de werkelijkheid. De ervaring leert dat de verstrekte gegevens zowel in kwantitatief als kwalitatief opzicht aanzienlijk moeten worden verbeterd. Om ervoor te zorgen dat de gemelde informatie zo nauwkeurig en actueel mogelijk is en een zo getrouw mogelijk beeld geeft van de situatie op fiscaal en douanegebied, verhoogt de Commissie haar inspanningen om de verzameling en de analyse van de door de lidstaten gemelde gegevens te verbeteren. Met het oog hierop heeft de Commissie twee werkerterreinen gedefinieerd:

11.1.3.1. Vergelijking tussen de bedragen die in de specifieke boekhouding zijn opgenomen en de op grond van artikel 6, lid 5, van Verordening nr. 1150/2000 gemelde gevallen.

In maart 2002 verzocht de Commissie de lidstaten een nauwkeurig overzicht op te stellen van de bedragen die op 31 december 2001 in hun specifieke boekhouding voorkwamen.

In afwachting van de definitieve conclusies heeft de Commissie alvast een voorlopige analyse verricht op basis van de eerste antwoorden die zij heeft ontvangen. De Commissie wilde nagaan of zij een verband kon vaststellen tussen de bedragen in de specifieke boekhouding en de via het systeem OWNRES gemelde gevallen. Op basis van deze eerste analyse kwam de Commissie tot de conclusie dat de vaststelling van een dergelijk verband in veel gevallen onmogelijk is door de wijze waarop de lidstaten de beide soorten gegevens beheren; het percentage van de bedragen waarvoor dit verband wel kon worden vastgesteld, verschilt aanzienlijk van lidstaat tot lidstaat. Een van de redenen hiervoor zou kunnen zijn dat de interpretaties van de begrippen fraude en onregelmatigheid sterk uiteenlopen, waardoor sommige lidstaten hun toevlucht nemen tot een derde categorie (noch fraude, noch onregelmatigheid) en derhalve de betrokken bedragen niet melden. De Commissie herinnert eraan dat bedragen van meer dan 10 000 EUR die in de specifieke boekhouding zijn opgenomen, op grond van artikel 6, lid 5, gemeld moeten worden.

Op basis van de analyse van de antwoorden van andere lidstaten zal het mogelijk zijn deze voorlopige conclusies te verfijnen en de belangrijkste oorzaken voor de betrokken situatie aan te wijzen. Het uiteindelijke doel is technische en praktische oplossingen op nationaal en/of communautair niveau voor te stellen. Deze kwestie zal worden behandeld op de volgende vergadering van het raadgevend comité voor de eigen middelen in juli 2003. De Commissie zal de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat deze opmerkingen in aanmerking worden genomen bij de melding van fraudegevallen en onregelmatigheden in 2003.

11.1.3.2. Ontwikkeling van een beter instrument voor gegevensverstrekking om de kwaliteit van de meldingen te verbeteren.

Bij de verstrekking van gegevens doen zich tal van anomalieën en andere problemen voor, waaruit blijkt dat zowel de Commissie als de lidstaten problemen ondervinden bij het beheer van gegevens van fraudegevallen en onregelmatigheden in het kader van het systeem OWNRES. Na een beoordeling en analyse van de behoeften van de gebruikers (de lidstaten en de Commissie) hebben de bevoegde diensten van de Commissie op basis van de webserver een betrouwbaarder en gebruiksvriendelijker programma ontwikkeld om de manier waarop meldingen worden verricht en de kwaliteit van de gegevens te verbeteren. Dit programma zal in de plaats komen van het huidige meldingssysteem, dat te duur en te weinig doeltreffend is gebleken.

Dit nieuwe programma vereist geen nieuwe apparatuur. De lidstaten kunnen in real time gevallen van fraude of onregelmatigheden melden en actualiseren; de gegevens worden onmiddellijk opgeslagen. De lidstaten zullen ook op elk moment wijzigingen kunnen aanbrenen. Bovendien wordt de overdracht van kwantitatieve gegevens door het systeem beveiligd. De invoering van dit systeem zal plaatsvinden in september 2003, na de presentatie ervan in het kader van een seminar dat de Commissie in mei voor de lidstaten zal organiseren.

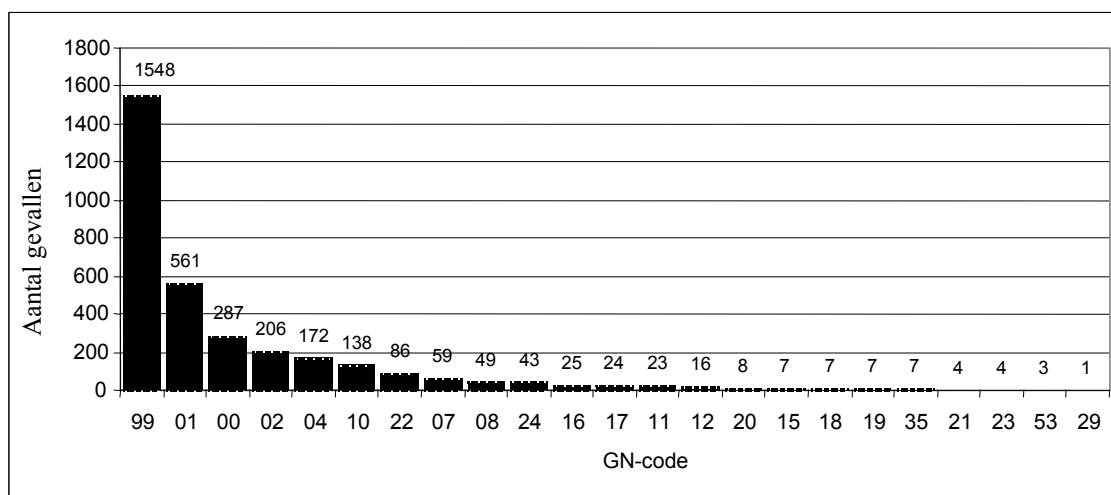
11.2. Landbouwwuitgaven (EOGFL-Garantie)

Tegen eind april 2003 had OLAF 3 285 meldingen voor het jaar 2002 ontvangen. Zoals hierboven reeds is aangegeven, zijn niet alle gevallen die zich in 2002 hebben voorgedaan door de lidstaten gemeld. Zolang OLAF niet alle meldingen voor 2002 heeft ontvangen, kan geen volledig beeld van de situatie worden gegeven. Niettemin kunnen reeds verscheidene conclusies worden getrokken.

Betrokken producten

In de volgende diagrammen zijn de cijfers voor de producten of goederen waarmee fraude en onregelmatigheden zijn gemoeid, weergegeven. In diagram 11.1. wordt een overzicht gegeven van de frequentie van de onregelmatigheden per product. De producten zijn ingedeeld volgens de eerste twee tekens van de gecombineerde nomenclatuur (GN-codes). De meeste onregelmatigheden (1 548 gevallen) zijn gemeld onder de code 99, d.w.z. "onbekend". Dit betekent dat de lidstaten bij 47% van de onregelmatigheden niet konden aangeven om welk product het ging. Dit is opmerkelijk, vooral omdat het gaat om aangiften van uitvoer, waarvan de GN-code duidelijk is vastgesteld. Tweede op de lijst is code 01, die betrekking heeft op levende dieren. Voor deze code hebben de lidstaten 561 onregelmatigheden gemeld, voor een totaalbedrag van 6,2 miljoen EUR. Code 00 ("niet van toepassing") heeft betrekking op onregelmatigheden in verband met directe steun, zoals het plan voor plattelandontwikkeling en milieubescherming, waarmee een bedrag van ongeveer 4,4 miljoen EUR is gemoeid. In de onderstaande diagram wordt een overzicht van de betrokken producten en goederen en van het aantal onregelmatigheden gegeven.

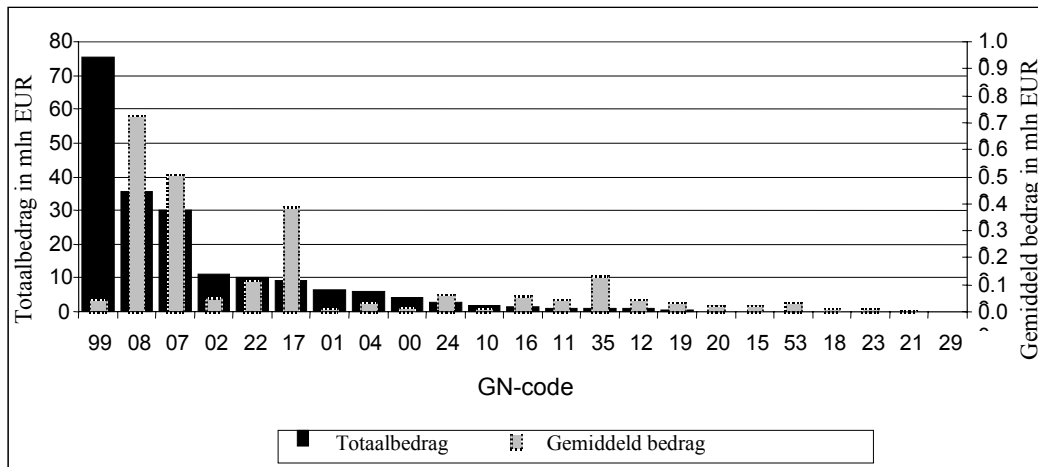
Diagram 11.1: Gemelde gevallen en betrokken producten

De betrokken bedragen geven echter een duidelijker beeld van de situatie. Op basis van een analyse van de bedragen kan worden vastgesteld welke gebieden en sectoren de meeste risico's opleveren. Bovendien kan een dergelijke analyse bijdragen aan de ontwikkeling van een controlesysteem of onderzoeksstrategie waarbij de beperkte personele middelen zo adequaat mogelijk worden ingezet.

In diagram 11.2 wordt een overzicht gegeven van de producten waarvoor het hoogste totaalbedrag en het hoogste gemiddelde bedrag per product is gemeld¹⁰¹.

Diagram 11.2: Totaalbedrag en gemiddeld bedrag per geval

Het hoogste totaalbedrag heeft betrekking op onregelmatigheden waarbij het product door de lidstaten als "onbekend" is aangemerkt en bedraagt ± 75 miljoen EUR. Het gemiddelde bedrag, d.w.z. het bedrag per onregelmatigheid, was daarentegen betrekkelijk laag, namelijk 48 750 EUR. Hieruit blijkt dat de melding van een "onbekend geval" niet bijdraagt aan de identificatie van onregelmatigheden, noch aan het hogere doel van de fraudebestrijding. Deze informatie heeft bijgevolg geen toegevoegde waarde.

Voor producten die wel door de lidstaten zijn omschreven, komen het hoogste bedrag en het hoogste gemiddelde bedrag voor in de rubriek "eetbare vruchten en noten, schillen van citrusvruchten en van meloenen" (code 08). Frankrijk, Griekenland, Italië en Portugal hebben onregelmatigheden in deze sectoren gemeld. In ongeveer 61% van deze gevallen is de onregelmatigheid als "fraude" aangemerkt. Het totale betrokken bedrag bedroeg ongeveer 35,8 miljoen EUR en het gemiddelde bedrag per geval ongeveer 730 000 EUR.

¹⁰¹ In de diagrammen 11.1 en 11.2 wordt de GN-code gebruikt om aan te geven op welke manier een product betrokken is bij een onregelmatigheid. De twaalf belangrijkste categorieën zijn de volgende:

- Code 00: Niet van toepassing
- Code 01: Levende dieren
- Code 02: Vlees en eetbare slachtafvallen
- Code 04: Melk en zuivelproducten
- Code 07: Groenten voor voedingsdoeleinden
- Code 08: Eetbaar fruit
- Code 10: Granen
- Code 16: Bereidingen van vlees
- Code 17: Suiker en suikerwerk
- Code 22: Dranken, alcoholhoudende vloeistoffen en azijn
- Code 24: Tabak
- Code 99: Onbekend of niet aangegeven.

Code 07 (“groenten, planten, wortels en knollen, voor voedingsdoeleinden”) bereikte de tweede "hoogste score". Vijf lidstaten hebben voor deze code onregelmatigheden gemeld: Duitsland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, Italië en Nederland. Het totale betrokken bedrag beliep ongeveer 30 miljoen EUR, terwijl het gemiddelde bedrag per geval 500 000 EUR bedroeg. In ongeveer 34% van deze gevallen is de onregelmatigheid als "fraude" aangemerkt.

Daarnaast moet ook code 17 ("suiker en suikerwerk") worden vermeld. Het totaalbedrag van de gemelde onregelmatigheden is weliswaar niet aanzienlijk, maar het gemiddelde bedrag per onregelmatigheid ligt vrij hoog. Duitsland, Denemarken, Spanje, Frankrijk, Groot-Brittannië, Nederland en Portugal hebben voor deze code onregelmatigheden gemeld. Het gemiddelde bedrag van deze onregelmatigheden bedroeg ongeveer 390 000 EUR. Geen enkel geval werd als "fraude" omschreven. De gevallen zijn als "onregelmatigheden" aangemerkt ($\pm$ 37%) of niet nader omschreven.

Uit dit diagram blijkt ook voor welke onregelmatigheden het bedrag relatief klein is. De informatie over de gebieden/sectoren waarvoor de betrokken bedragen relatief klein zijn, kan ook relevant zijn voor de vaststelling van prioriteiten op het gebied van controles en onderzoeken. De onregelmatigheden hebben betrekking op de volgende producten:

- Code 21: Diverse producten voor menselijke consumptie
- Code 18: Cacao en bereidingen daarvan
- Code 01: Levende dieren
- Code 23: Resten en afval van de voedselindustrie; bereid voedsel voor dieren
- Code 10: Granen

Het gemiddelde bedrag per geval bedraagt minder dan 15 000 EUR.

11.3. Structuurmaatregelen

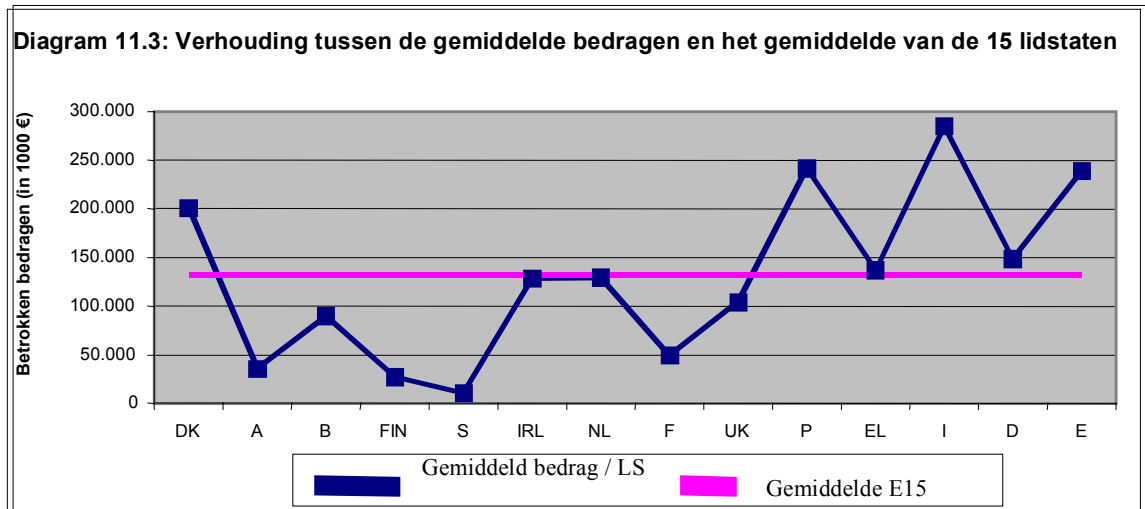
In punt 10.2.3 is aangegeven dat de lidstaten niet consequent zijn bij de melding van onregelmatigheden. In de volgende analyse wordt deze vaststelling nader toegelicht.

In diagram 11.3¹⁰² zijn het gemiddelde bedrag van de onregelmatigheden in iedere lidstaat en de wijze waarop deze bedragen zich verhouden tot het “algemene gemiddelde” (horizontale rechte lijn) weergegeven. De belangrijke verschillen tussen de lidstaten en vooral het grote verschil tussen het hoogste gemiddelde bedrag (Italië:

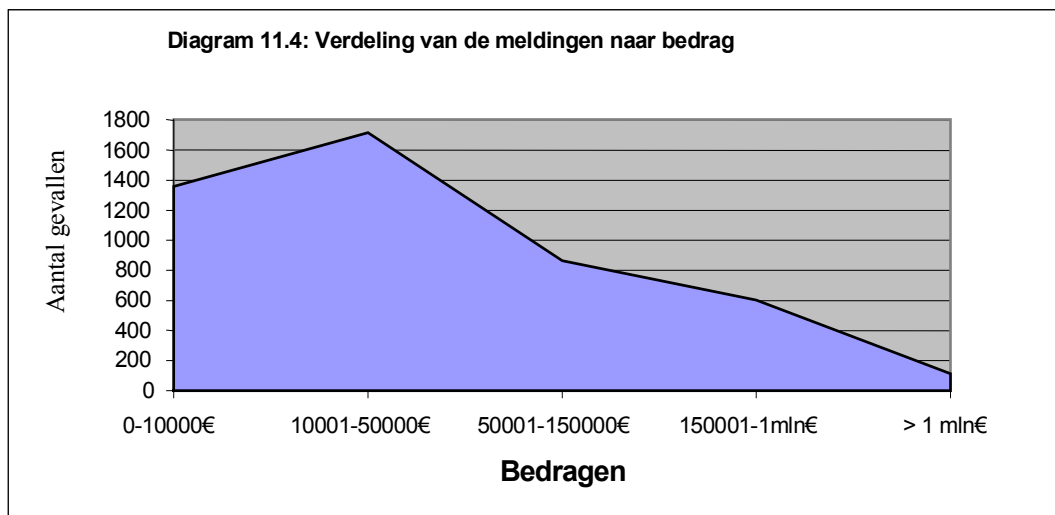
---

¹⁰² De lidstaten zijn gerangschikt volgens de hoogte van het bedrag van de toegekende middelen uit de Structuurfondsen (programmeringsperiode 2000-2006); Denemarken ontving het kleinste en Spanje het grootste bedrag. Luxemburg is niet in aanmerking genomen omdat het geen onregelmatigheden heeft gemeld.

285 006 EUR) en het laagste gemiddelde bedrag (Zweden: 10 063 EUR) zijn opmerkelijk.

In diagram 11.4 zijn de meldingen in vijf categorieën onderverdeeld, volgens het bedrag dat met de onregelmatigheden is gemoeid (4 000 tot 10 000 EUR; 10 001 tot 50 000 EUR; 50 001 tot 150 000 EUR; 150 001 tot 1 miljoen EUR; meer dan 1 miljoen EUR). De meeste gevallen hadden betrekking op bedragen tussen de 4 000 en 50 000 EUR (eerste twee categorieën) en vertegenwoordigen samen bijna 66% van het totale aantal bij OLAF gemelde gevallen.

Er zij op gewezen dat Zweden (het land met het kleinste gemiddelde bedrag) geen gevallen heeft gemeld waarmee bedragen van meer dan 150 000 EUR zijn gemoeid. Wat Finland en Oostenrijk (tweede en derde laagste gemiddelde bedrag) betreft, geldt dit slechts voor respectievelijk 2% en 3% van de gemelde gevallen. Daarentegen heeft 39% van de door Denemarken en 26% van de door Italië gemelde

gevallen betrekking op bedragen van meer dan 150 000 EUR, gevolgd door Duitsland (19%), het Verenigd Koninkrijk (17%), Nederland (16%) en Spanje (15%).

Bovendien verschillen de soorten gemelde onregelmatigheden van lidstaat tot lidstaat. Italië en (in mindere mate) Duitsland hebben verscheidene gevallen van "vervalsing" (van documenten, bewijsstukken, steunaanvragen, rekeningen) gemeld¹⁰³. Ondanks de hoge bedragen deed deze situatie zich in geen enkel ander land voor, buiten enkele kleine uitzonderingen in Spanje en Portugal (elk 1 geval) en het Verenigd Koninkrijk (3 gevallen).

In tabel 11.5 zijn de cijfers met betrekking tot de meest voorkomende onregelmatigheden weergegeven, waarbij een indicatief betrokken bedrag en het gemiddelde betrokken bedrag is vermeld:

Codes	Soort onregelmatigheid	Aantal (alleen)	Aantal (met andere codes)	Indicatief betrokken bedrag	Indicatief gemiddeld bedrag
102	Onjuiste boekhouding	95	134	17 596 993	76 842
210	Ontbrekende of onvolledige bewijsstukken	253	258	49 069 034	96 025
211	Onjuiste bewijsstukken	69	170	28 224 792	118 095
325	Niet in aanmerking komende uitgaven	643	255	97 444 689	108 513
405	Onregelmatige afsluiting	254	10	39 807 292	150 785
601	Niet-naleving termijnen	193	47	57 140 024	238 038
612	Niet-naleving andere voorschriften/contractuele voorwaarden	135	26	16 251 750	100 942
811	Niet voltooide maatregel	401	52	95 924 525	210 268
831	Overfinanciering	75	62	12,906,923	94 211
999	Andere onregelmatigheden	1074	45	147 258 390	131 598
	Vervalsingen ¹⁰⁴	55	27	18 374 684	224 081

Als gevolg van de methode die voor de melding van gevallen wordt gebruikt, kan één enkel geval betrekking hebben op verschillende soorten onregelmatigheden. Daarom wordt in de tabel aangegeven in hoeveel gevallen de melding alleen betrekking heeft op de genoemde soort onregelmatigheid en in hoeveel gevallen de melding ook andere codes omvat. Het indicatief betrokken bedrag is de som van alle

¹⁰³ De Italiaanse autoriteiten hebben aangegeven dat 70% van de gevallen waarmee bedragen van tussen de 150 000 EUR en 1 miljoen EUR zijn gemoeid, betrekking heeft op "vervalsingen". Dat geldt ook voor 55% van de gevallen waarvan de betrokken bedragen meer dan 1 miljoen EUR bedragen.

¹⁰⁴ De categorie "vervalsingen" heeft betrekking op specifieke soorten onregelmatigheden en werd als dusdanig opgenomen in de melding, omdat er in de tekst veelvuldig naar wordt verwezen. Deze categorie omvat de volgende soorten onregelmatigheden: vervalste boekhoudingen, valse of vervalste documenten, valse of vervalste steunaanvragen, valse of vervalste bewijsstukken, valse of vervalste certificaten.

bedragen die betrekking hebben op de aangegeven code, waardoor dit bedrag lichtjes afwijkt van het werkelijke totaalbedrag.¹⁰⁵

De exacte totaalbedragen zijn vermeld in bijlage 4.

Er zij op gewezen dat de meest voorkomende soorten onregelmatigheden dezelfde zijn als in 2001.

Zoals ook vorig jaar het geval was, heeft de code "999 – andere onregelmatigheden" het grootste aandeel in het totaal. Onder deze code vallen de onregelmatigheden die niet onder een van de andere mogelijke beschrijvingen binnen het meldingssysteem vallen.

Het aandeel van deze onregelmatigheden in de totale cijfers is echter gedaald ten opzichte van 2001 (23% in 2002 tegen 28% in 2001 wat het aantal meldingen betreft en 23% tegen 35% wat de bedragen betreft). Niettemin zou nauwkeurigere informatie een betere analyse van de statistieken mogelijk maken.

Ten slotte zij opgemerkt dat wat de meest voorkomende soort onregelmatigheden betreft ("325 – niet in aanmerking komende uitgaven") Nederland de meeste gevallen (205 van de 613 gevallen in de kolom "aantal (alleen)") en Oostenrijk (0), België (0) en Italië (1) het kleinste aantal gevallen hebben gemeld. Het Verenigd Koninkrijk heeft de code "999" het vaakst gebruikt (125 gevallen op 420), terwijl Italië en Finland deze code slechts in twee gevallen hebben gebruikt.

Over het geheel genomen is de kwaliteit van de door de lidstaten gemelde gegevens verbeterd ten opzichte van de voorgaande jaren. Niettemin moet een extra inspanning worden geleverd om te zorgen voor een grotere consistentie en een betere naleving van de termijnen die zijn vastgelegd in de sectorale voorschriften voor de melding van onregelmatigheden aan OLAF. De invoering van het elektronische meldingssysteem door sommige lidstaten zou hieraan moeten bijdragen.

12. FINANCIËLE FOLLOW-UP

De Commissie houdt toezicht op de terugvordering van ten onrechte uitgekeerde bedragen en gederfde inkomsten door de lidstaten. In 2002 werd de trend van de voorgaande jaren bevestigd. Behalve wat de landbouwuitgaven betreft, waarvoor de Commissie thans specifieke maatregelen aan het nemen is, beliepen de teruggevorderde bedragen in 2002 ongeveer een vierde van de bedragen van de nieuwe gevallen van fraude en andere onregelmatigheden in de sector van de traditionele eigen middelen en de directe uitgaven en bijna 40% in de sector van de structuurmaatregelen. Volgens de Commissie is dit resultaat, zelfs gelet op de lange termijnen van de procedures, met name de nationale gerechtelijke procedures, echter onvoldoende, en zij hoopt dit te verbeteren door middel van nieuwe beheers- en controlemethodes en doelgerichte maatregelen om de last van het verleden weg te werken.

---

¹⁰⁵ Daarom is geen "totaal" aangegeven. De bedragen in de kolommen "indicatief betrokken bedrag" en "indicatief gemiddeld bedrag" hebben slechts een "virtueel" karakter.

12.1. Traditionele eigen middelen (bijlage 7)

Besluit 2000/597¹⁰⁶ betreffende het stelsel van eigen middelen, en met name artikel 8, belast de lidstaten met de inning van de traditionele eigen middelen. De Commissie houdt toezicht op de manier waarop de lidstaten zich kwijten van hun taak om te waarborgen dat de inning van deze middelen overeenkomstig de communautaire douanevoorschriften¹⁰⁷ en financiële regels verloopt. Daartoe heeft de Commissie een algemene strategie ontwikkeld¹⁰⁸ op basis waarvan de maatregelen van de lidstaten kunnen worden beoordeeld en corrigerende maatregelen kunnen worden genomen.

Deze strategie is gebaseerd op drie uitgangspunten: steekproefsgewijs onderzoek van lopende zaken, de oninbaarlijdingsprocedure voor bedragen aan eigen middelen van meer dan 10 000 EUR die als oninbaar worden beschouwd en het beginsel van financiële aansprakelijkheid voor bepaalde fouten van de nationale overheden.

12.1.1. Steekproefsgewijs onderzoek

Gezien het zeer hoge aantal meldingen van fraudegevallen en onregelmatigheden (hierna "dossiers fraude" en "dossiers wederzijdse bijstand" genoemd) heeft de Commissie in het kader van haar toezicht op de inning van bedragen een procedure ingevoerd voor de verwerking van gegevens, de zogenoemde B-steekproef, waarbij diepgaand onderzoek wordt verricht naar bijzonder ingewikkelde gevallen die het voorwerp uitmaken van meldingen in het kader van de wederzijdse bijstand.

Deze procedure bestaat erin de terugvorderingsverrichtingen met betrekking tot een bepaald aantal representatieve gevallen te volgen tot de definitieve goedkeuring. Er zijn twee van dit soort verslagen opgesteld, B94 en B98¹⁰⁹. Een derde verslag had moeten verschijnen in 2001; de oorspronkelijke steekproef moest echter worden herzien omdat de behandeling van vier dossiers over onregelmatigheden in verband met oorsprong niet langer gerechtvaardigd was, gelet op het arrest van het Gerecht van eerste aanleg inzake televisietoestellen uit Turkije¹¹⁰. Er is dus een nieuwe steekproef vastgesteld, waarvoor echter aanvullende informatie nodig is. Het derde verslag, verslag B2003, is in voorbereiding.

12.1.2. Procedure van oninbaarlijding

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de traditionele eigen middelen ter beschikking van de Commissie te stellen, behalve in de gevallen waar de inning definitief onmogelijk is om redenen die niet aan de betrokken lidstaat zijn te wijten. De gevallen van oninbaarlijding (bedragen > 10 000 EUR) worden voor onderzoek

---

¹⁰⁶ Besluit 2000/597/EG, Euratom van de Raad van 29.09.2000 (PB L 253 van 07.10.2000).

¹⁰⁷ Communautair douanewetboek, Besluit 94/728/EEG en Verordening nr. 1150/2000.

¹⁰⁸ Voor een uitvoerige beschrijving van deze strategie, zie het verslag van 2000 over de bescherming van de financiële belangen en de fraudebestrijding.

¹⁰⁹ Verslagen van de Commissie over de stand van de invordering van de traditionele eigen middelen bij fraude en onregelmatigheden ("Steekproef B94", COM(1997) 259 def. van 9 juni 1997 en "Steekproef B98", COM(1999) 160 def. van 21 april 1999).

¹¹⁰ Arrest van 10 mei 2001, "Kaufring AG", in de gevoegde zaken T-186/97, T-187/97, T-190/97-T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97-T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 en T-147/99, Jurispr. 2001, blz. II-01337.

gemeld bij de Commissie. Indien de lidstaat kan bewijzen voldoende moeite te hebben gedaan om het betrokken bedrag te innen, kan de vrijstelling worden toegekend. Indien dat niet het geval is, wordt de betrokken lidstaat als financieel aansprakelijk beschouwd overeenkomstig artikel 8 van Besluit 2000/597 en de artikelen 2 en 17 van Verordening (EG) nr. 1150/00. Het toetsen van de moeite die een lidstaat heeft gedaan om een bedrag te innen is een zeer doeltreffend middel om de nationale overheidsdiensten ertoe aan te zetten zich serieus in te spannen voor de inning, omdat zij anders in geval van niet-inning financieel aansprakelijk worden gesteld. Daarnaast biedt de analyse van de gevallen in het kader van artikel 17, lid 2, van Verordening nr. 1150/2000 de Commissie de gelegenheid opmerkingen te maken over de vaststelling van de eigen middelen, de wijze waarop de specifieke boekhouding wordt gevoerd en de overeenstemming van de nationale voorschriften met de communautaire wetgeving.

In 2002 zijn bij de Commissie 87 verzoeken tot oninbaarlijding op grond van artikel 17, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1150/2000 ingediend voor een bedrag van in totaal 103 018 053,43 EUR. Deze dossiers zijn ingediend door zes lidstaten (Duitsland, Spanje, Verenigd Koninkrijk, Ierland, Italië, Nederland). In totaal zijn echter 88 dossiers onderzocht. Het financiële resultaat van de behandeling van deze 88 gevallen (waarvan 11 voor Duitsland, 7 voor Spanje, 35 voor Italië, 1 voor Ierland, 6 voor het Verenigd Koninkrijk, 27 voor Nederland en 1 voor Portugal) is als volgt verdeeld:

<i>Standpunt COM</i>	<i>Aantal gevallen</i>	<i>% gevallen</i>	<i>Bedrag in EUR</i>	<i>% bedrag</i>
Vrijstelling toegekend	30	34,10	12 556 341,20	22,45
Meer informatie gevraagd	18	20,45	5 602 022,24	10,02
Dossier niet correct ¹¹¹	30	34,10	35 279 189,81	63,08
Weigering	10	11,35	2 491 791,54	4,45
Totaal	88 gevallen	100%	55 929 344,79 EUR	100%

Voor 2002 waren er op 10 april 2003 reeds 52 dossiers ingediend (waarvan 15 voor Nederland, 20 voor Spanje, 1 voor Ierland, 6 voor Oostenrijk, 10 voor het Verenigd Koninkrijk) voor een bedrag van 22 658 845,11 EUR.

12.1.3. Toepassing van het beginsel van financiële aansprakelijkheid

12.1.3.1. Financiële aansprakelijkheid van de lidstaten voor administratieve fouten

Overeenkomstig het Besluit inzake traditionele eigen middelen worden de traditionele eigen middelen zo goed mogelijk door de lidstaten geïnd. Als gevolg van dit delegatiemandaat, waarvoor de lidstaten een vergoeding (25% van de geïnde middelen) ontvangen, en om te zorgen voor een gezond en doeltreffend beheer van de openbare middelen zijn de lidstaten financieel aansprakelijk voor elk verlies van middelen als gevolg van een gebrek aan inzet van hun kant. Deze aanpak houdt in

¹¹¹ Indien de toepassingsvoorwaarden van artikel 17 van de genoemde Verordening niet zijn vervuld.

dat de Commissie de nationale overheden financieel aansprakelijk stelt voor hun eigen fouten¹¹².

In 2002 hebben vier landen (het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Oostenrijk, Italië) eigen middelen die als gevolg van fouten van de nationale overheidsdiensten niet konden worden geïnd, ter beschikking van de communautaire begroting gesteld. In totaal hebben deze vier lidstaten een bedrag van 7 471 501 EUR gestort. Andere lidstaten erkennen weliswaar het beginsel van financiële aansprakelijkheid, maar blijven bezwaren uiten tegen de toepassing ervan. Om een eind te maken aan deze verschillende interpretatie van het Gemeenschapsrecht is een inbreukprocedure ingeleid met betrekking tot een zaak die als een modelvoorbeeld inzake financiële aansprakelijkheid kan worden beschouwd. De Commissie heeft deze zaak op 8 november 2002 bij het Hof Van Justitie aanhangig gemaakt (zaak C-329/02).

In totaal zijn in 2002 27 dossiers geopend. Eind 2002 bedroeg het totale aantal dossiers 114, voor een totaalbedrag in hoofdsom van 50 861 860 EUR, tegen 50 933 636 EUR in 2001; deze lichte daling is voornamelijk te wijten aan het feit dat de nieuwe gevallen van financiële aansprakelijkheid in 2002 werden gecompenseerd door het wegvallen van de bedragen met betrekking tot de gevallen waarbij volgens het arrest “televisietoestellen uit Turkije” verjaring was ingetreden, alsmede door de intrekking van een dossier.

12.1.3.2. Externe financiële aansprakelijkheid

De Commissie is gedurende het hele jaar 2002 blijven werken aan de ontwikkeling van het externe aspect van het financiële-aansprakelijkheidsbeginsel om de partners in de internationale handelsovereenkomsten die de Unie met derde landen heeft gesloten of nog zal sluiten een grotere verantwoordelijkheid te laten dragen. Door de houding van de lidstaten en bepaalde landen is er tot nu toe weinig vooruitgang op dit gebied. Na de besprekingen in de Raad tussen de Commissie en de lidstaten hebben deze laatste uiteindelijk op 6 juni 2002 ingestemd met de opname van de financiële-aansprakelijkheidsclausule in de richtsnoeren voor de onderhandelingen met Albanië en de ACS-landen. De tekst van het betrokken artikel werd opgesteld onder voorbehoud van de resultaten van de horizontale gesprekken tussen de Commissie en de lidstaten, waartoe de Commissie zich had verbonden. Deze gesprekken vonden plaats op 31 januari en 10 maart 2003 in het kader van de Groep Douane-unie van de Raad. De resultaten van deze discussies waren zeer verrijkend op technisch gebied, maar kregen niet de politieke gevolgen waarop de meeste lidstaten hadden gehoopt. De Commissie denkt na over een strategie om aan dit dossier een zo goed mogelijk vervolg te geven.

---

¹¹² Deze gevallen worden vastgesteld op basis van artikel 220, lid 2, onder b) (vergissingen van de douaneautoriteiten die de belastingschuldige redelijkerwijze niet kon ontdekken), artikel 221, lid 3, (verjaring tengevolge van het niet optreden van de douaneautoriteiten), de artikelen 869 en 889 van de uitvoeringsbepalingen van het communautair douanewetboek, of als gevolg van de niet-naleving door de douaneautoriteiten van de artikelen van het communautair douanewetboek waaruit een situatie van gewettigd vertrouwen van de belastingschuldige voortvloeit.

12.2. EOGFL-Garantie: landbouwwitgaven (bijlage 8)

In 2002 hebben de lidstaten op grond van Verordening 595/91 3285 gevallen van onregelmatigheden gemeld voor een totaalbedrag van 198 079 000 EUR (zie bijlage 2).

De stand van de te innen bedragen voor 2002 (zie bijlage 8) is als volgt:

- het totaal te innen bedrag bedraagt 2 177 477 000 EUR voor de meldingen van vóór 2002;
- daar is een bedrag van 171 579 000 EUR bijgekomen als gevolg van de meldingen die in de loop van 2002 zijn ontvangen;
- de gevallen waarvoor een gerechtelijke procedure loopt, hebben betrekking op een bedrag van ongeveer 738 466 000 EUR; daarbij gaat het om de periode vóór 2002;
- voor dezelfde periode ten slotte beliepen de bedragen die op grond van artikel 5, lid 2, van Verordening 595/91 oninbaar zijn verklaard in afwachting van een formele beslissing in het kader van de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen, in totaal 149 798 000 EUR.

De Commissie keurde op 3 december 2002 een tweede mededeling goed over “de verbetering van de invordering van tegoeden van de Gemeenschap die voortvloeien uit het directe en het gedeelde beheer van de uitgaven van de Gemeenschap” [COM(2002) 671 def.].

Wat de sector van de EOGFL-Garantie betreft, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er nog steeds een belangrijke achterstand bestaat op het gebied van de informatie over de terugvordering van ten onrechte uitgekeerde bedragen in verband met onregelmatigheden die op grond van Verordening nr. 595/91 door de lidstaten zijn gemeld. Om deze situatie op te helderen en ter voorbereiding van de formele beslissingen over de financiële gevolgen¹¹³ heeft de Commissie besloten een task force inzake terugvordering op te richten.

Deze task force is een gezamenlijk initiatief van OLAF en het DG Landbouw en zal onderzoek verrichten naar alle door de lidstaten gemelde gevallen van onregelmatigheden met betrekking tot de EOGFL-Garantie voor de jaren 1995, 1996, 1997 en 1998, waarvoor de stand van de definitieve inning van ten onrechte betaalde bedragen nog niet is meegedeeld.

Met uitzondering van Italië zijn de meldingen met betrekking tot de jaren vóór 1995 reeds behandeld in het kader van een eerder onderzoek dat is begonnen in 1999; de eindconclusies worden thans onderzocht in het kader van de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen. Wat Italië betreft, zal de task force ook alle gemelde gevallen in verband met de EOGFL-Garantie van de jaren vóór 1995 onderzoeken, om duidelijkheid te scheppen over de werkelijke stand van de ten onrechte betaalde bedragen.

---

¹¹³ Overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Verordening 729/70.

De task force zal ook de formele beslissingen over de financiële gevolgen van alle meldingen die vóór 1999 door alle lidstaten zijn verricht, voorbereiden. Deze formele beslissingen zullen voor elke lidstaat afzonderlijk worden genomen in het kader van de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen¹¹⁴.

12.3. Structuurmaatregelen (bijlage 9)

In 2002 hebben de lidstaten op grond van de Verordeningen 1681/94 (financiering van de structuurmaatregelen) en 1831/94 (financiering van het Cohesiefonds) 4 656 gevallen van onregelmatigheden gemeld voor een totaalbedrag van 614 094 000 EUR (zie bijlage 4).

De stand van de te innen bedragen voor 2002 (zie bijlage 9) is als volgt:

- een nog te innen bedrag van 337 656 000 EUR met betrekking tot meldingen van onregelmatigheden op grond van de Verordeningen 1681/84 en 1831/84 die vóór 2002 zijn ontvangen;
- daar is een bedrag van 368 287 000 EUR bijgekomen als gevolg van de meldingen van onregelmatigheden die in de loop van 2002 zijn ontvangen.

Op het gebied van de Structuurfondsen, waarbij het gaat om maatregelen die in het kader van meerjarenprogramma's worden medegefinancierd, is de beslissende fase voor de financiële follow-up de afsluiting van de betrokken maatregel. Voor de programmeringsperiode 1994-1999 is de afsluiting van de programma's begonnen en dienen de lidstaten ten laatste op 31 maart 2003 de stand van de nog te innen bedragen mee te delen. Voor veel gevallen die overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1681/94 zijn gemeld, moet normaliter kwijting volgen, behalve voor maatregelen die om juridische redenen zijn opgeschort. De afsluiting van de programma's zal in de loop van 2003 door de Commissie worden afgerond. De resultaten van de afsluiting zijn reeds merkbaar in de meldingen voor 2002. Bijna 40% van het met de onregelmatigheden gemoeide bedrag is reeds geïnd (in de meeste gevallen door middel van kortingen op het bedrag van de aanvraag voor de saldobetaling die bij de Commissie is ingediend).

Volgens de nieuwe Verordening (EG) nr. 448/2001 moeten de lidstaten de Commissie eenmaal per jaar de stand van de nog te innen bedragen mededelen. Hierdoor wordt de financiële follow-up in de toekomst vergemakkelijkt en kunnen de als gevolg van nalatigheid verloren gegane bedragen gemakkelijker aan de lidstaten worden toegerekend.

12.4. Directe uitgaven (inclusief externe steun)

De directe uitgaven worden hoofdzakelijk door de Commissie beheerd, en OLAF heeft op dit gebied een bijzondere verantwoordelijkheid. Bij fraudegevallen en onregelmatigheden in verband met directe uitgaven waarbij OLAF na onderzoek van

---

¹¹⁴ Zoals vastgesteld door de Verordeningen 729/70 en 1258/1999 (voor uitgaven die vanaf 1 januari 2000 zijn verricht), alsook door Verordening 1663/95 van de Commissie houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening 729/70 van de Raad aangaande de procedure inzake de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie.

mening is dat het inleiden van een gerechtelijke procedure niet zinvol is, zorgt OLAF ervoor dat belangrijke elementen die tijdens het onderzoek of in de definitieve onderzoeksverslagen zijn geconstateerd, aan de voor de betrokken uitgaven bevoegde DG's worden medegedeeld, opdat tijdig passende voorzorgsmaatregelen kunnen worden genomen en kan worden begonnen met de inning. Voorts verstrekt OLAF het bevoegde DG gedurende de gehele financiële follow-up en inningsprocedure advies en aanvullende informatie.

Indien OLAF echter van mening is dat een strafrechtelijke procedure moet worden ingeleid of indien reeds een strafrechtelijke procedure loopt, ziet OLAF erop toe dat de Commissie in dit verband de nodige maatregelen kan nemen (dan wel gelijkwaardige maatregelen volgens het recht van het betrokken land) om de terugvordering van de ten onrechte betaalde bedragen te bewerkstelligen.

Op het gebied van de directe uitgaven¹¹⁵ zijn tijdens de referentieperiode 50 fraudegevallen/onregelmatigheden gemeld aan de met follow-up belaste eenheid van OLAF. De meeste van deze gevallen staan nog open wegens langdurige gerechtelijke procedures, waarvan een deel strafrechtelijke procedures. Tijdens de betrokken periode zijn 6 gevallen afgesloten, waarvan slechts 3 financiële gevolgen hadden (“financiële follow-up”)¹¹⁶. De werkelijk geïnde bedragen in de betrokken periode beliepen in totaal 3 485 222 EUR. Bij veel fraudegevallen/onregelmatigheden was (zoals reeds in 2001) sprake van niet-toegestane uitgaven, valse of te hoge betalingsverzoeken dan wel niet-levering/fictieve levering van projecten, goederen of diensten.

Met betrekking tot de onderzoeken die OLAF op alle gebieden van de communautaire begroting heeft uitgevoerd, zij opgemerkt dat gevallen waarvoor geen financiële follow-up nodig was niet in de cijfers zijn verwerkt. Dit verklaart, zowel wat het aantal gevallen als de financiële gevolgen betreft, de verschillen tussen deze cijfers en de eerder vermelde cijfers met betrekking tot de door OLAF verrichte onderzoeken.

De gegevens, die uit de interne databank (“case management system”) worden gehaald, worden regelmatig herzien en bijgewerkt.

---

¹¹⁵ 26 gevallen hebben betrekking op externe steun, 19 op directe uitgaven en 5 op corruptiebestrijding.

¹¹⁶ Voor twee van deze gevallen is bijna het volledige bedrag geïnd (5 832 EUR).

STATISTISCHE BIJLAGEN

BIJLAGE 1

Traditionele eigen middelen

Aantal door de lidstaten gemelde fraudegevallen en onregelmatigheden¹¹⁷ 1998 – 2002 (bijgewerkt op 06/06/2003)

(bedragen in EUR)

Lidstaat	1998 Aantal	1998 Bedrag in EUR	1999 Aantal	1999 Bedrag in EUR	2000 Aantal	2000 Bedrag in EUR	2001 Aantal	2001 Bedrag in EUR	2002 Aantal	2002 Bedrag in EUR	Δ% Aantal 2001-2002	Δ% Bedrag in EUR 2001-2002
België	345	8 428 400	294	10 262 848	306	7 890 138	296	8 067 110	484	28 512 202	63,5%	253,4%
Denemarken	127	12 728 705	102	8 373 297	106	9 417 388	67	5 043 982	94	5 869 957	40,3%	16,4%
Duitsland	332	31 302 491	496	45 980 735	491	60 768 581	364	25 743 627	372	109 272 731	2,2%	324,5%
Griekenland	12	302 256	14	437 308	0	0	11	6 752 905	26	167 594	136,4%	- 97,5%
Spanje	73	3 845 653	119	8 157 274	116	8 534 724	134	29 705 373	121	11 368 398	- 9,7%	- 61,7%
Frankrijk	221	18 324 016	268	24 447 596	253	29 987 111	217	17 267 564	199	25 666 442	- 8,3%	48,6%
Ierland	64	2 247 954	40	7 830 492	37	1 855 105	34	1 381 900	36	2 479 009	5,9%	79,4%
Italië	174	17 937 254	293	15 058 257	227	39 770 402	206	98 557 975	306	42 720 132	48,5%	- 56,7%
Luxemburg	5	1 577 693	5	417 184	2	35 620	0	0	0	0	nvt	nvt
Nederland	303	9 852 694	205	8 530 166	264	17 679 935	205	12 192 585	173	68 937 482	- 15,6%	465,4%
Oostenrijk	159	8 090 594	116	11 213 033	93	6 544 668	101	17 341 792	119	19 553 727	17,8%	12,8%
Portugal	17	1 304 203	14	526 374	19	1 293 330	11	1 489 355	15	2 004 205	36,4%	34,6%
Finland	42	1 673 757	36	5 104 165	36	1 598 820	20	3 140 752	18	782 783	- 10,0%	- 75,1%
Zweden	97	8 157 054	65	4 879 518	17	1 084 527	18	2 550 351	34	2 599 246	88,9%	1,9%
Verenigd Koninkrijk	499	99 552 879	534	104 419 824	496	330 805 155	189	9 673 612	122	4 610 551	- 35,4%	- 52,3%
TOTAAL	2 470	225 325 603	2 601	255 638 071	2 463	517 265 504	1 873	238 908 883	2 119	324 544 459	13,1%	35,8%

¹¹⁷ Krachtens artikel 6, lid 5, van Verordening nr. 1150/2000 van 22 mei 2000 zijn de lidstaten verplicht de fraudegevallen en onregelmatigheden waarmee meer dan 10 000 EUR is gemoeid, te melden.

BIJLAGE 2**(bijgewerkt op
07/05/2003)****EOGFL-Garantie****KRACHTENS VERORDENING NR. 595/91 DOOR DE LIDSTATEN GEMELDE
ONREGELMATIGHEDEN****2002**

(bedragen in 1.000 EUR)

<i>Lidstaat</i>	<i>Aantal gevallen</i>	<i>Bedrag</i>	<i>% van de uitgaven uit het EOGFL</i>	
B	49	3.686	0,39	
DK	84	2.436	0,20	
D	712	19.795	0,29	
EL	17	4.668	0,18	
E	997	59.272	1,00	
F	451	10.809	0,11	
IRL	212	7.528	0,44	
I	244	79.916	1,41	
L	0	0	0,00	
NL	58	2.358	0,21	
A	80	1.002	0,09	
P	109	2.309	0,31	
FIN	20	367	0,04	
S	18	289	0,04	
UK	234	3.645	0,11	
TOTAAL	3285	198.079	0,46	

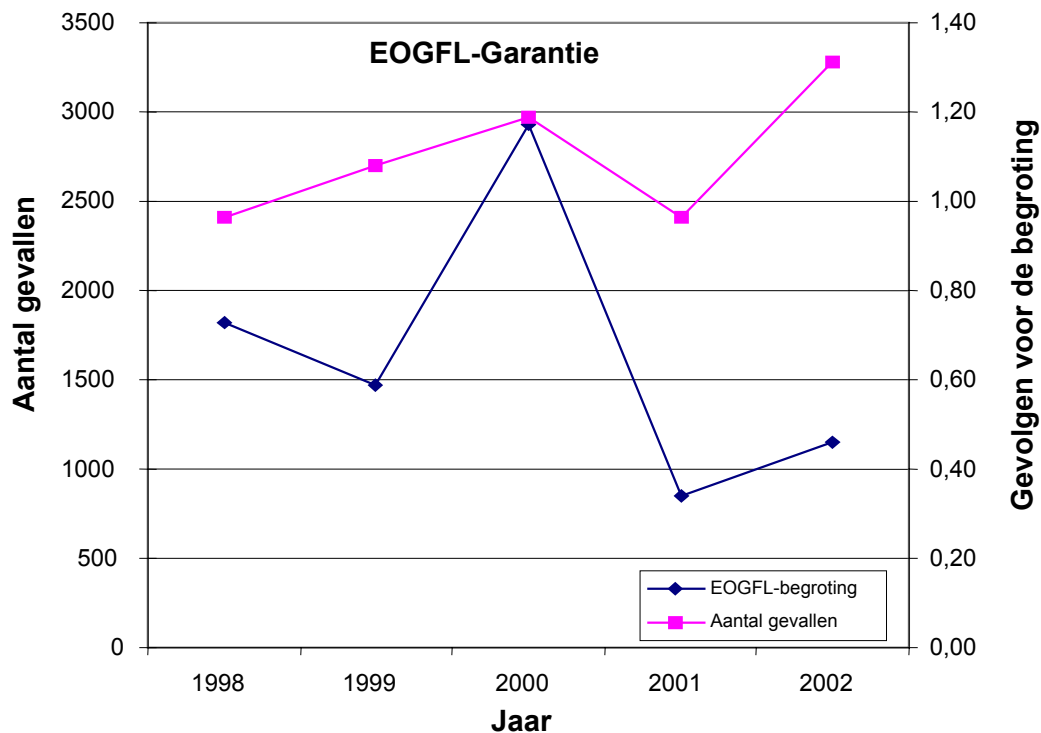
EOGFL-GARANTIE

DOOR DE LIDSTATEN GEMELDE ONREGELMATIGHEDEN

1998 – 2002

JAAR	AANTAL GEVALLEN	BEDRAG	% VAN DE BEGROTING	EOGFL-BEGROTING
2002	3285	198.079	0,46	42.781.898
2001	2415	140.685	0,34	41.866.940
2000	2967	474.562	1,17	40.437.400
1999	2697	232.154	0,59	39.540.800
1998	2412	284.841	0,73	39.132.500

* Onder onregelmatigheden valt ook fraude. Een onregelmatigheid kan pas als fraude, in de zin van crimineel gedrag, worden aangemerkt na een strafrechtelijke procedure.

BIJLAGE 4

STRUCTUURMAATREGELEN (*bijgewerkt op 12/05/2003*)

KRACHTENS DE VERORDENINGEN NRS. 1681/94 EN 1831/94 DOOR DE LIDSTATEN GEMELDE MAATREGELEN

2002

<i>Lidstaat</i>	<i>Aantal gevallen</i>	<i>Bedrag (in 1.000 EUR)</i>
B	14	1 257
DK	22	4 424
D	1 958	290 370
EL*	176	23 951
E	183	43 737
F	463	22 897
IRL*	126	16 046
I	107	30 496
L	0	0
NL	932	120 552
A	87	3 107
P**	58	13 524
FIN	82	2 248
S	54	545
UK	394	40 940
Totaal	4 656	614 094

* Inclusief 1 melding met betrekking tot het Cohesiefonds

** Inclusief 2 meldingen met betrekking tot het Cohesiefonds

BIJLAGE 5

STRUCTUURMAATREGELEN

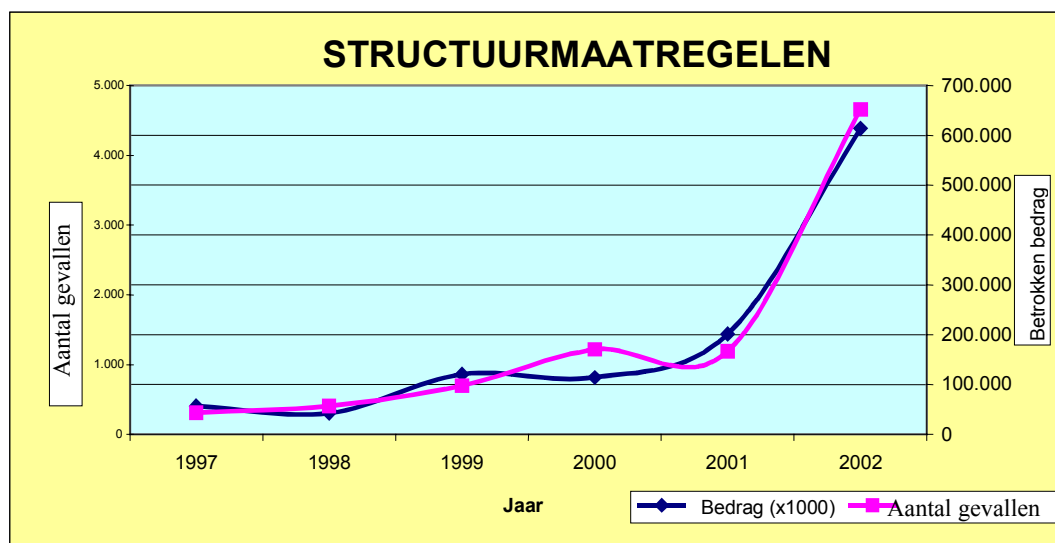
KRACHTENS DE VERORDENINGEN NRS. 1681/94 EN 1831/94 DOOR DE LIDSTATEN
GEMELDE ONREGELMATIGHEDEN* EN GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING 1994-
2002

1994-2002

(bedragen in 1.000 EUR)

Jaar	Aantal gevallen	Bedrag (x1000)	% van de begroting	Totaal van de begroting (x 1000)
2002	4 656	614 094	2,01%	30 556 348
2001	1 194	201.549	0,68%	29 829 680
2000	1 217	114 227	0,45%	25 556 000
1999	698	120 633	0,39%	30 654 450
1998	407	42 838	0,15%	28 365 990
1997	309	57 070	0,22%	26 304 900

*Fraude valt ook onder onregelmatigheden. Een onregelmatigheid kan pas als fraude, in de zin van crimineel gedrag, worden aangemerkt na een strafrechtelijke procedure.

BIJLAGE 6

DIRECTE UITGAVEN

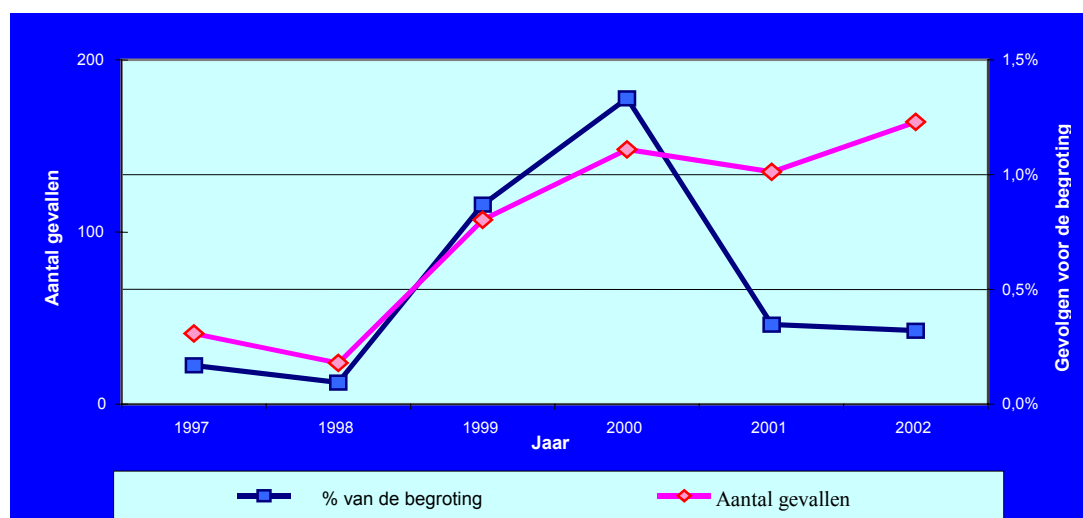
DIRECTE UITGAVEN

Vermoede fraudegevallen en andere onregelmatigheden waarnaar OLAF een onderzoek heeft ingesteld (1)

Jaar	Aantal gevallen	Bedrag (x1000 EUR)	% Van begroting	Totaal sectorale begroting (x1000)
2002	164	42 605	0,32%	13 434 546 ⁽²⁾
2001	135	42 548	0,35%	12 299 409
2000	148	170 374	1,33%	12 788 618
1999	107	73 300	0,87%	8 425 287
1998	24	11 000	0,09%	11 750 900
1997	41	18 000	0,17%	10 681 600

(1) Sinds 2001 omvatten de cijfers niet alle onderzochte gevallen, maar alleen de gevallen die in de betrokken periode zijn afgesloten

(2) Betalingskredieten 2002 – Algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2002

BIJLAGE 7

Traditionele eigen middelen

Fraudegevallen en onregelmatigheden die door de lidstaten in 2002 zijn gemeld**(bijgewerkt op 06/06/2003)***(Bedragen in EUR)*

Lidstaat	Aantal in 2002 gemelde gevallen	Vastgesteld bedrag	Procentueel aandeel in het totaalbedrag EUR-15	Gemiddeld bedrag per geval	Geïnd bedrag van de in 2002 gemelde gevallen
(1)	(2)	(3)	(4)	(5) = (3) / (2)	(6)
B	484	28 512 202	8.8%	58 910	2 739 915
DK	94	5 869 957	1.8%	62 446	4 919 918
D	372	109 272 731	33.7%	293 744	50 033 346
EL	26	167 594	0.1%	6 446	0
E	121	11 368 398	3.5%	93 954	2 347 877
F	199	25 666 442	7.9%	128 977	6 292 134
Irl	36	2 479 009	0.8%	68 861	1 153 006
I	306	42 720 132	13.2%	139 608	668 892
L	0	0	0.0%	0	0
NL	173	68 937 482	21.2%	398 483	4 300 262
A	119	19 553 727	6.0%	164 317	1 226 413
P	15	2 004 205	0.6%	133 614	251 350
FIN	18	782 783	0.2%	43 488	540 992
S	34	2 599 246	0.8%	76 448	2 420 601
UK	122	4 610 551	1.4%	37 791	3 667 932
EUR-15 TOTAAL	2 119	324 544 459	100%	153 159	80 562 638

BIJLAGE 8

(bijgewerkt op 07/05/2003)

EOGFL-GARANTIE

STAND VAN DE INNING VAN DE GEVALLEN DIE KRACHTENS
VERORDENING NR. 595/91 ZIJN GEMELD

(Bedragen in 1.000 EUR)

<i>Lidstaat</i>	<i>Te innen bedrag van vóór 2002 gemelde gevallen</i>	<i>Te innen bedrag van in 2002 gemelde gevallen</i>	<i>Aanhangig vóór 2002*</i>	<i>Oninbare bedragen** vóór 2002</i>
B	73.966	2.775	20.338	605
DK	9.756	350	0	8.042
D	243.797	15.448	46.757	20.685
EL	59.230	4.668	32.242	5.538
E	170.855	57.004	48.814	15.302
F	68.012	9.349	36.866	2.314
IRL	6.919	4.747	4.124	524
I	1.415.158	70.604	518.926	81.036
L	36	0	0	0
NL	34.591	2.046	2.753	2.874
A	5.388	801	0	590
P	30.317	1.570	18.910	665
FIN	100	39	16	0
S	711	164	178	0
UK	58.640	2.013	8.541	11.623
TOTAAL	2.177.477	171.579	738.466	149.798

* *Aanhangig: in afwachting van de afloop van de procedures voor de nationale rechter*

BIJLAGE 9

STRUCTUURMAATREGELEN

Stand van de inning van de gevallen die krachtens de Verordeningen nrs. 1681/94 en 1831/94 zijn gemeld

(Bedragen in 1.000 EUR)

Bijgewerkt op 12/05/2003

<i>Lidstaat</i>	<i>Totaal te innen vóór 2002</i>	<i>Totaal te innen 2002</i>
B	887	561
DK	482	4 124
D	69 409	248 056
EL	9 510	8 939
E	37 403	25 728
F	19 883	8 021
IRL	6 068	272
I	126 317	18 969
L	0	0
NL	1 383	18 969
A	88	514
P	16 519	1 006
FIN	865	934
S	249	117
UK	48 593	28 723
Totaal	337 656	368 287

BIJLAGEN

BIJLAGE TITEL I

FOLLOW-UP VAN HET ACTIEPLAN 2001-2003

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.1. Ontwikkeling van een preventiecultuur en versterking van de wetteksten				
<p><i>1.1.1. Vergroting van de fraudebestendigheid van wetgeving en contractbeheer</i></p>	<p>Voorafgaand onderzoek van enkele nieuwe wetgevings-initiatieven</p> <p>(actie 94 van het Witboek Hervorming)</p>	<p>OLAF, ondersteund door een speciaal voor dit doel opgerichte werkgroep (wetgeving)</p> <p>BUDG, ondersteund door OLAF en de juridische dienst</p>	<p>Lopende actie</p> <p>Op 10 oktober 2002 heeft het Europees Parlement positief gereageerd op de mededeling van de Commissie over fraudebestendigheid van wetgeving en contractbeheer [SEC (2001) 2029 van 7.11.2001].</p> <p>Het jaar 2002 werd gewijd aan de uitvoering van het aspect wetgeving en aan het ter beschikking stellen van gestandaardiseerde overheidsopdrachten en standaardafspraken voor steun aan de Commissiediensten.</p> <p>De interne werkgroep die speciaal voor het aspect wetgeving werd ingesteld, heeft de selectiecriteria van hoogrisicogebieden en de aan OLAF voor te leggen wetgevingsinitiatieven vastgesteld.</p> <p>Wat het contractuele aspect betreft, was de in 2001 op gang gekomen samenwerking tussen OLAF en de centrale eenheid contracten van het DG BUDG in 2002 op de opstelling van handboeken en de bijwerking van de bestaande handleidingen gericht.</p>	<p>Deze actie heeft betrekking op het versterken van wetgevingsinitiatieven op alle gebieden van de communautaire begroting (eigen middelen en uitgaven) uit het oogpunt van fraudebestendigheid, op grond van een door OLAF en de interne Commissiewerkgroep ad hoc gemaakte selectie.</p> <p>Daarnaast worden contractuele aspecten behandeld, te weten:</p> <ul style="list-style-type: none"> - alle uitgaven die rechtstreeks door de Commissie en haar diensten worden beheerd; - bepaalde soorten contractanten en marktdeelnemers, voornamelijk ontvangers van subsidies in het kader van communautaire programma's.

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.1. Ontwikkeling van een preventiecultuur en versterking van de wetteksten				
<p><i>1.1.2. Beveiliging van bepaalde hoofdsectoren</i></p>	<p>De ontwikkeling van een informatiesysteem voor de uitsluiting van veroordeelde inschrijvers op overheidsopdrachten</p> <p>(Actie 94)</p>	<p>MARKT, OLAF, BUDG, JAI</p>	<p>Lopende actie</p> <p>In januari 2002 heeft het Europees Parlement in eerste lezing het voorstel voor een richtlijn COM (2000) 275 def. van 10.5.2000 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen, diensten en werken (PB C 29 E van 30.1.2001) behandeld; in maart 2003 is in de Raad een gemeenschappelijk standpunt aangenomen.</p>	<p>Het voorstel voor een richtlijn is gericht op een grondige herziening van communautaire wetgeving op het gebied van overheidsopdrachten, met als doel de totstandbrenging van een echte Europese interne markt op het gebied van overheidsaankopen en de modernisering, vereenvoudiging en flexibilisering van het bestaande rechtskader.</p> <p>Een van de doelstellingen van de richtlijn is de aanbestedende autoriteiten te verplichten onbetrouwbare marktdeelnemers (inschrijvers die werden veroordeeld wegens deelneming aan een misdaadorganisatie, wegens omkoping, wegens fraude ten nadele van de financiële belangen van de Gemeenschap of wegens witwasoperaties) uit te sluiten. In verband met de verplichting van de aanbestedende autoriteiten om samen te werken met de bevoegde instanties van een andere lidstaat die om inlichtingen over de situatie van de betrokken marktdeelnemers verzoekt, is een politiek compromis gevonden.</p> <p>In het licht van de resultaten van het aldus ingevoerde systeem zal de Commissie onderzoeken of het zin heeft een identificatiesysteem voor de betrokken economische subjecten in te voeren.</p> <p>Voor het rechtstreeks beheer zij verwezen naar de herziening van het Financieel Reglement onder 1.2.2, waardoor een uitsluitingsmechanisme voor onbetrouwbare inschrijvers op overheidsopdrachten en begunstigden van subsidies wordt ingevoerd.</p>

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.1. Ontwikkeling van een preventiecultuur en versterking van de wetteksten				
	Bescherming van de euro tegen namaak: nauwere samenwerking tussen de lidstaten, de Commissie, de ECB en Europol	OLAF, ECFIN, JAI, SJ, ECB, Europol	<p>Doelstelling bereikt</p> <p>Door de aanneming van de basisverordeningen nrs. 1338/2001 en 1339/2001 is deze actie uitgevoerd.</p> <p>In het kader van deze actie is uit hoofde van de tenuitvoerlegging van de verordeningen een lijst bekendgemaakt van de autoriteiten van de lidstaten en van derde landen die bevoegd zijn voor de toepassing van de basisverordeningen .</p> <p>Goedkeuring van de aanbeveling van de Commissie van 19 augustus 2002 betreffende medailles en penningen die gelijkenis vertonen met de euromunten, die tot doel heeft de bescherming van euromunten tegen fraude te versterken.</p>	<p>Doel van deze actie is het in omloop brengen van valse eurobiljetten en -munten terug te dringen en de doeltreffendheid van de bestrijding van valsemunterij te verbeteren.</p> <p>De actie is bestemd voor de lidstaten, die hun wetgeving overeenkomstig de bepalingen van het kaderbesluit van 29 mei 2000 moeten aanpassen.</p> <p>De bekendmaking van de lijst bevoegde autoriteiten voldoet aan de bepalingen van artikel 10 van Verordening 1338/2001 dat bedoeld is voor de met de opsporing van valsemunterij belaste diensten, de inlichtingendiensten en de vertegenwoordigers van centrale banken, ook in de lidstaten die niet tot de eurozone behoren.</p>

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.1. Ontwikkeling van een preventiecultuur en versterking van de wetteksten				
	Programma voor opleiding, uitwisseling en bijstand	OLAF, ECFIN	<p>Doelstelling bereikt</p> <p>Uit hoofde van de tenuitvoerlegging zijn eind 2002 in het kader van het programma «Pericles» zeven projecten van start gegaan (Besluiten 2001/923/EG en 2001/924/EG van de Raad).</p>	<p>De bevoegde nationale autoriteiten van vier lidstaten (D, IT, ES en EL) hebben seminars over de bestrijding van de namaak van de euro georganiseerd; Europol heeft bij volmacht van drie lidstaten een project voor de uitwisseling van directiepersoneel beheerd; het ETWC¹¹⁸ heeft een workshop voor de NMAC¹¹⁹ georganiseerd en OLAF heeft een technische vergadering voor begrotingsdeskundigen gehouden.</p> <p>Voor de uitvoering van het programma «Pericles» in 2002 werd ongeveer 475 000 EUR uitgetrokken.</p>

¹¹⁸ Europees Technisch en Wetenschappelijk Centrum

¹¹⁹ Nationale muntanalysecentra

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.1. Ontwikkeling van een preventiecultuur en versterking van de wetteksten				
	Instelling en ontwikkeling van de rol van het Europees Technisch en Wetenschappelijk Centrum voor de bescherming van de euro	OLAF, ECFIN	<p>Doelstelling in 2001 bereikt</p> <p>In 2002 zijn drie initiatieven genomen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vaststelling van gemeenschappelijke basisprocedures voor de analyse van nagemaakte euromunten; - een akkoord over de parameters en criteria die voor de legalisering van euromunten moeten worden gebruikt; - opzetten van een databank met gegevens over het materiaal dat door vervalsers wordt gebruikt. 	Deze acties zijn bedoeld om de politie en andere bevoegde instanties bijstand te verlenen bij het waarborgen van de echtheid van de euromuntstukken.

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.1. Ontwikkeling van een preventiecultuur en versterking van de wetteksten				
	Bestrijding van piraterij en namaak: tenuitvoerlegging van het groenboek	MARKT, OLAF, BUDG, TAXUD, JAI	<p>Lopende actie</p> <p>Voorstel voor een verordening en voorstel voor een richtlijn.</p>	<p>Het voorstel voor een verordening heeft als doel de intellectuele eigendom uit te breiden tot nieuwe producten, de stappen van houders van rechten bij de douaneautoriteiten te vergemakkelijken en het optreden van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij een vermoeden van namaak met betrekking tot uit derde landen afkomstige goederen te vereenvoudigen.</p> <p>Het voorstel voor een richtlijn heeft als doel in de nationale wetgevingen van de Europese Unie de instrumenten voor de handhaving van de intellectuele-eigendomsrechten te harmoniseren en een kader voor de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde nationale autoriteiten vast te stellen</p> <p>In 2003 zal de Commissie de voorstellen aan het Europees Parlement en de Raad voorleggen (zie COM(2003) 20 def. en COM(2003) 46 def.).</p>

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.1. Ontwikkeling van een preventiecultuur en versterking van de wetteksten				
1.1.3. Het betrekken van de kandidaat-landen bij fraudepreventie	Totstandbrenging van fraudebestrijdingsstructuren in de kandidaat-landen, verbetering van toezicht	ELARG, OLAF, BUDG	<p>Lopende actie</p> <p>Een PHARE-meerlandenprogramma «fraudebestrijding» voor de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen (PH/2002/1412) is op 16 mei 2002 goedgekeurd.</p> <p>In 2002 werden de bepalingen over fraudebestrijding betreffende het beheer van de nationale programma's, de grensoverschrijdende programma's en het PHARE-meerlandenprogramma in overeenstemming gebracht met die van ISPA en SAPARD. Het financieringsmemorandum voor ieder PHARE-programma voorziet in de onmiddellijke toepassing door de kandidaat-landen van een communicatiemechanisme zoals dat waarin Verordening 1681/91 van de Commissie voorziet.</p> <p>Eind 2002 hadden elf kandidaat-landen coördinatiediensten op het gebied van fraudebestrijding, die verantwoordelijk zijn voor de coördinatie van de wetgevende, administratieve en operationele activiteiten ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap (<i>antifraud coordinating service</i>, AFCOS) aangeduid. Estland, Litouwen, Cyprus en Slovenië wezen dergelijke diensten in de loop van 2002 aan. De definitieve aanduiding van een AFCOS door Bulgarije vond begin 2003 plaats.</p>	Het programma voorziet in steun van de Gemeenschap op drie hoofdgebieden: totstandbrenging van fraudebestrijdingsstructuren, communicatie en databanken, alsmede versterking van de operationele expertise. De uitvoering van het programma is in 2003 van start gegaan.

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.2. Versterking van de rechtsinstrumenten voor opsporing, controle en sancties				
<i>1.2.1. Verbetering van de opsporing en de controle op financieel gebied, ook op internationaal niveau</i>	Sluiting van een samenwerkings-overeenkomst inzake fraudebestrijding met Zwitserland	OLAF, RELEX	<p>Lopende actie</p> <p>Op 14 december 2000 heeft de Raad de Commissie een onderhandelingsmandaat voor het sluiten van een fraudebestrijdingsovereenkomst gegeven.</p> <p>De Commissie zet de onderhandelingen voort voor de totstandbrenging van een kader dat een doeltreffende samenwerking tegen de communautaire fraude mogelijk maakt. Over de volgende fundamentele kwesties is nog geen overeenstemming bereikt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de onderzoeksmaatregelen in het kader van de administratieve bijstand; - rechtsbijstand op belasting- en douanegebied, en met name de voorwaarden voor de uitvoering van huiszoekings- en beslagmaatregelen (dubbele strafbaarheid); - bijstand bij witwasoperaties. 	<p>De onderhandelingen zijn wegens de terughoudende opstelling van de Zwitserse autoriteiten al meer dan twee jaar aan de gang. Ondanks de geleverde inspanningen konden zij nog niet worden afgerond.</p>

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.2. Versterking van de rechtsinstrumenten voor opsporing, controle en sancties				
1.2.2. <i>Verbetering van de financiële vervolgcontrole en de sancties</i>	Uitvoering van de mededeling van 13.12.2000 inzake actie 96 van het witboek inzake de invordering van ten onrechte gestorte gelden [SEC (2000) 2204/3]	BUDG, OLAF, ADMIN, AGRI, REGIO, EMPLOI, RELEX, SJ, MCG ¹²⁰	<p>Doelstelling bereikt</p> <p>Op 25 juni 2002 heeft de Raad het nieuwe Financieel Reglement aangenomen [Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen – PB L 248 van 16/09/2002].</p> <p>Op 23 december 2002 heeft de Commissie de verordening houdende uitvoeringsvoorschriften betreffende het nieuwe Financieel Reglement goedgekeurd [Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 van de Commissie – PB L 357 van 31.12.2002]. Deze verordening is op 1 januari 2003 tegelijk met de verordening van de Raad in werking getreden.</p> <p>Op 3 december 2002 is de mededeling van de Commissie COM (2002) 671 def. inzake de verbetering van de invordering van tegoeden van de Gemeenschap die voortvloeien uit het directe en gedeelde beheer van de uitgaven van de Gemeenschap goedgekeurd.</p> <p>Op 9 december 2002 zijn de praktische maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van sommige bepalingen van Richtlijn 76/308/EEG van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen alsmede andere maatregelen vastgesteld bij Richtlijn 2002/94/EG van de Commissie.</p>	<p>Deze maatregelen betreffen alle ordonnateurs-, boekhoudkundige en beheersdiensten met betrekking tot directe uitgaven. Het doel van de actie is de financiële vervolgcontrole en de sancties te verbeteren. Door middel van deze actie voert de Commissie haar beleid inzake terugvordering uit. Zij komt hiermee tegemoet aan de vraag van het Europees Parlement, de Raad en de Rekenkamer om nadere informatie te verstrekken over de vorderingen die zijn gemaakt op het gebied van actie 96 van het Witboek Hervorming betreffende de wegen en middelen om voor een doeltreffender beheer van de terugvordering van ten onrechte betaalde bedragen te zorgen.</p> <p>In haar mededeling van 3 december 2002 over de verbetering van de invordering, vooral in de sector van het EOGFL-Garantie, heeft de Commissie de instelling van een tijdelijke <i>task force</i> «invordering» bestaande uit specialisten van het DG AGRI en OLAF aangekondigd.</p>

¹²⁰ Monitoring and Coordination Group for Reform Actions 92-98.

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.2. Versterking van de rechtsinstrumenten voor opsporing, controle en sancties				
	Actie 97: verbetering van financieel toezicht en controle op de Structuurfondsen. Uitvoering van de mededeling van de Commissie van 07.08.2001 (C(2001)2517)	REGIO	<p>Actie uitgevoerd</p> <p>Overeenkomstig de mededeling van de Commissie van 13 december 2000 (COM(2000)2204) is er in 2002 een nieuwe verordening aangenomen betreffende goed financieel beheer van uit het Cohesiefonds toegekende bijstand, met inbegrip van toezicht op terugvordering en financiële correcties in verband met uit het Cohesiefonds toegekende steun (Verordening (EG) nr. 1386/2002 van de Commissie van 29 juli 2002 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1164/94 van de Raad.</p> <p>Zie interdepartementale protocollen onder 3.1.1.</p>	
	Integratie van administratieve maatregelen en sancties op het gebied van directe uitgaven	OLAF, INFISO, RDT, andere diensten	<p>Lopende actie</p> <p>De interne invorderingsprocedures op het gebied van de directe uitgaven zijn op 17.12.2002 het voorwerp geweest van een herziening en consolidatie.</p>	In 2003 zal een verslag van de dienst interne audit (IAS) worden gepresenteerd, waarvoor er nu nog een audit in de lidstaten loopt.

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
1. ALGEMEEN WETGEVINGSBELEID INZAKE FRAUDEBESTRIJDING				
1.2. Versterking van de rechtsinstrumenten voor opsporing, controle en sancties				
	Harmonisatie van de regelingen voor controles ter plaatse	OLAF, andere diensten	<p>Lopende actie</p> <p>Vergelijkende studie van de rechtsgrondslagen:</p> <p>Op basis van de werkzaamheden van OLAF acht de Commissie het nuttig het debat over het toepassingsgebied van de regelingen voort te zetten, omdat er bepaalde leemten zijn vastgesteld in de samenwerking en coördinatie met de nationale autoriteiten. Het is zaak die samenwerking te versterken op het stuk van de uitwisseling van informatie en administratieve bijstand, alsook – wat de door OLAF geleide onderzoeken betreft - de rechtsmiddelen te versterken die op Gemeenschapsniveau op het gebied van de directe uitgaven beschikbaar zijn ter versterking van de bescherming van de financiële belangen.</p>	Zie evaluatieverslag overeenkomstig artikel 15 van Verordening nr. 1073/99 over de driejaarlijkse evaluatie van de activiteiten van OLAF (zie onder 1.1.2. externe onderzoeken, van het genoemde verslag) [COM (2003) 154 def.].

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
2. NIEUWE CULTUUR VAN SAMENWERKING				
2.1. Instelling van een communautair dienstenplatform				
2.1.1. <i>Het stroomlijnen en valoriseren van samenwerkings-structuren</i>	Bestudering van de diensten die de Commissie/OLAF aan de instellingen en de lidstaten kunnen bieden, evaluatie van de synergie-mogelijkheden	OLAF	<p>Lopende actie</p> <p>Voor 2003 zijn de volgende acties gepland:</p> <ul style="list-style-type: none"> - validering van het dossier bij de lidstaten; - voortzetting van incidentele contacten met bepaalde, nationale autoriteiten waarmee reeds overleg is gepleegd en organisatie van nieuw overleg; - presentatie van het project aan CoCoLaf in de eerste helft van 2003; <p>-instelling van gespecialiseerde werkgroepen binnen CoCoLaf.</p>	<p>Er wordt overwogen in CoCoLaf een discussie op gang te brengen over de omschrijving van de aard en de inhoud van elk van de drie hoofdtaken van OLAF (inlichtingenwerk, operationele taken, beleid en programmering), alsook over de geregelde instelling van gespecialiseerde werkgroepen binnen CoCoLaf teneinde OLAF in staat te stellen zich de knowhow en de ervaring van de lidstaten ten nutte te maken en rekening te houden met de behoeften van de lidstaten.</p> <p>Bovendien worden, uitgaand van het geheel van de huidige taken, alle diensten bekeken die OLAF kan bieden om een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen alle partners van het Bureau tot stand te brengen.</p>
	Versterking van de bestaande coördinatie-structuren	OLAF	<p>Actie uitgesteld</p> <p>De wijziging van het Besluit 94/140/EG tot oprichting van CoCoLaF (Raadgevend Comité Coördinatie Fraudebestrijding) (PB L 61 van 4.3.1994) was voor de tweede helft van 2002 gepland, maar werd uitgesteld tot 2003.</p>	<p>Het belangrijkste doel van deze maatregel is de samenwerking met de nationale overheidsdiensten en de samenwerkingsorganen te verbeteren.</p> <p>De actie doelt op een bijwerking van het besluit.</p>

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
2. NIEUWE CULTUUR VAN SAMENWERKING				
2.1. Instelling van een communautair dienstenplatform				
2.1.2. <i>Ruimere informatie-vergaring, betere benutting en analyse van de inlichtingen</i>	Evaluatie van de synergiemogelijkheden met nationale of externe fraudebestrijdingsinstanties (Eurojust, Europol, Interpol,...)	OLAF	Lopende actie Zie hieronder.	Zie het verslag van de Commissie over de evaluatie van de activiteiten van OLAF, overeenkomstig artikel 15 van de Verordeningen nrs. 1073/1999 en 1074/1999 [COM (2003) 154 def. van 02.04.2003].
	Structurering van de betrekkingen met Eurojust, Europol, Interpol	OLAF, JAI, andere instanties voor politieke en justitiële samenwerking	Lopende actie Opening van onderhandelingen over een memorandum van overeenstemming tussen Eurojust en OLAF (ondertekend op 14 april 2003). De overeenkomst tussen de Commissie en Europol waarvoor de basis begin 2001 werd gelegd in het kader van de aanneming van Verordening (EG) 1338/2001 van de Raad van 28 juni 2001 betreffende de bescherming van de euro tegen valsemunterij, kwam er op 18 februari 2003. Het Bureau onderhoudt op het gebied van samenwerking passende contacten met internationale instanties, zoals Interpol, WDO en de Wereldbank.	Het memorandum van overeenstemming met Eurojust zou praktische regelingen moeten omvatten voor de wederzijdse mededeling van informatie en samenwerking in concrete gevallen en inzake algemenere onderwerpen. De administratieve regeling tussen de Commissie en Europol omvat ook de mogelijkheid tot samenwerking tussen OLAF en Europol.

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
2. NIEUWE CULTUUR VAN SAMENWERKING				
2.2. Nauwer partnerschap met de lidstaten				
2.2.2. <i>Een beleid van evaluatie en prospectief onderzoek</i>	Inventarisatie van de nieuwe maatregelen van de lidstaten in 2001-2002	OLAF	<p>Doelstelling bereikt</p> <p>Opgesteld overeenkomstig artikel 280, lid 5, van het EG-Verdrag, geeft het jaarverslag 2001 inzake de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en fraudebestrijding [COM (2002) 348 def. van 02.07.2002] een opsomming van zowel de initiatieven van de Gemeenschap als de door de lidstaten genomen maatregelen, en schetst het de belangrijkste ontwikkelingen op fraudegebied per communautair beleidsterrein.</p> <p>Toekomstige acties van de Commissie worden genoemd in het actieplan 2001-2003 inzake de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en fraudebestrijding van 15.5.2001 (COM(2001) 254 def.).</p>	<p>In het jaarverslag wordt een algemeen beeld geschetst van de inspanningen van de diensten van de Commissie, wordt een samenvatting gegeven van de maatregelen die door de lidstaten met het oog op de toepassing van artikel 280 van het EG-Verdrag zijn genomen en worden verschillende aspecten van de organisatie van de nationale overheidsdiensten op dit gebied behandeld. Ten slotte omvat het verslag een analyse van de ontwikkelingen op het gebied van fraude en onregelmatigheden.</p> <p>De Commissie zorgt sinds 2001 voor de follow-up en de bijwerking van het actieplan middels het jaarverslag over de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen.</p>
	Jaarlijkse evaluatie van de operationele activiteiten van OLAF (artikelen 11 en 12 van de Verordeningen nrs. 1073/1999 en 1074/1999)	OLAF	<p>Doelstelling bereikt</p> <p>De verslagen van het Bureau, zoals voorgeschreven bij de artikelen 11 en 12 van de Verordeningen nrs. 1073/1999 en 1074/1999, werden respectievelijk in het PB C 234 van 30.9.02 en het PB C 328 van 30/12/2002 gepubliceerd.</p>	<p>Een van de doelstellingen van deze verslagen is het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer regelmatig op de hoogte te houden van de activiteiten van het Bureau.</p> <p>Zie ook het verslag van de Commissie «Evaluatie van de activiteiten van het Europees Bureau voor fraudebestrijding», zoals voorgeschreven bij artikel 15 van de Verordeningen nrs. 1073/1999 en 1074/1999 [COM (2003) 154 def. van 02.04.2003].</p>

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
2. NIEUWE CULTUUR VAN SAMENWERKING				
2.2. Nauwer partnerschap met de lidstaten				
	Vaststelling van de strategische doelstellingen van het Bureau	OLAF	<p>Lopende actie</p> <p>OLAF is bezig met de opstelling van zijn activiteitenprogramma, zoals voorgeschreven bij artikel 11 van de Verordeningen (EG) 1073/1999 en 1074/1999, en gaat daarbij uit van de door de andere instellingen uitgezette krachtlijnen.</p>	
	Evaluatie van de activiteiten van het Bureau overeenkomstig artikel 15 van de Verordeningen nrs. 1073/1999 en 1074/1999	SJ, SG, OLAF, JAI, ADMIN, IAS en BUDG	<p>Lopende actie</p> <p>Vorbereiding van het verslag over 2002 van de Commissie. Hiervoor werd bij besluit van de Commissie van 15 januari 2002 een interne werkgroep op hoog niveau ingesteld.</p> <p>Dit verslag is op 2 april 2003 aangenomen en zal samen met het advies van het Comité de toezicht aan de instellingen worden toegezonden [COM (2003) 154 def. van 02.04.2003].</p>	Algemene evaluatie van de activiteiten van het Bureau teneinde, overeenkomstig het mandaat van de Commissie, de verwezenlijking van de doelstellingen van de wetgever te beoordelen. Zie ook onder 3.2.2.

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
3. EEN INTERINSTITUTIONELE AANPAK TER VOORKOMING EN BESTRIJDING VAN CORRUPPTIE				
3.1. Bewustmaking van alle functionarissen van de instellingen van de principes van goed projectbeheer				
3.1.1. <i>Versterking van de coördinatie en de samenwerking tussen OLAF en de andere diensten van de Commissie (actie 93)</i>	Sluiting van protocolakkoorden tussen OLAF en de gespecialiseerde financiële diensten	OLAF, IAS, SG, SFC, ADMIN (IDOC), andere diensten	Lopende actie Het in 2001 met IAS gesloten protocol werd in 2002 verlengd met een follow-up. De actie «onderhandelingen over de protocollen» loopt nog. In de protocollen die OLAF en de met de Structuurfondsen belaste diensten zullen sluiten, worden de respectieve bevoegdheden op het gebied van de financiële follow-up afgebakend.	Deze maatregel is gericht op het versterken van de samenwerking tussen OLAF en de andere diensten van de Commissie.
3.1.2. <i>Opstelling van richtsnoeren voor een goed financieel beheer (actie 92)</i>	Opleidingsplan, gedragscodes	OLAF, IAS, BUDG, ADMIN, SG	Lopende actie Samenvoeging met volgende actie (typologie van riskant gedrag)	
	Typologie van riskant gedrag	OLAF	Lopende actie Er wordt momenteel de laatste hand gelegd aan de praktische handleiding ter voorkoming van gedrag dat schadelijk is voor de financiële belangen tijdens verschillende stadia van programma's en projecten.	Deze actie is toegespitst op de bewustmaking van ambtenaren, functionarissen en leden van de Commissie op het gebied van riskant gedrag en het voorkomen daarvan.

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
3. EEN INTERINSTITUTIONELE AANPAK TER VOORKOMING EN BESTRIJDING VAN CORRUPCTIE				
3.2. Verbetering van het juridisch kader voor administratieve onderzoeken				
3.2.1. <i>Hervorming van de tuchtrechtelijke procedures</i>	Aanpassing van de administratieve handelwijzen, wijziging van de tuchtrechtelijke regels en verplichtingen die in het Statuut zijn neergelegd (acties 57 en 58)	ADMIN (IDOC), OLAF, SG	<p>Actie uitgevoerd</p> <p>Op 19.2.2002 heeft de Commissie Besluit C (2002)540 inzake het verloop van administratieve onderzoeken en tuchtrechtelijke procedures goedgekeurd.</p> <p>Op 24.4.2002 heeft de Commissie een voorstel voor een Verordening van de Raad tot wijziging van het Statuut van de ambtenaren en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen goedgekeurd [COM(2002) 213/3]; dit voorstel is momenteel in behandeling in de Raad.</p> <p>Bij de herziening van het Financieel Reglement is een rechtsgrondslag ingevoerd om een panel financiële onregelmatigheden in te stellen (actie 66 van het Witboek Hervorming), die vanaf januari 2003 in werking treedt.</p>	<p>Een van de doelstellingen van het voorstel is de tuchtrechtelijke procedures te herzien (acties 57 en 58) om:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de doeltreffendheid en snelheid van de administratieve onderzoeken en tuchtrechtelijke procedures te verhogen; - de preventie en transparantie op tuchtrechtelijk gebied te versterken.
3.2.2. <i>Verbetering van de doeltreffendheid en samenhang van de administratieve onderzoeken</i>	Analyse van de voorwaarden waaronder artikel 4 van Verordening nr. 1073/1999 in de communautaire instellingen en organen ten uitvoer moet worden gelegd.	OLAF	<p>Lopende actie</p> <p>Zie artikel 15-verslag, onder 2.2.2.</p>	Analyse/evaluatie van de uitoefening van de functie die het Bureau op het gebied van interne onderzoeken is toegewezen in het licht van de ter zake gedane aanbevelingen.

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
4. VERSTERKING VAN DE STRAFRECHTELIJKE DIMENSIE				
4.1. Zorgen voor de follow-up van de mededeling van de Commissie inzake de strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap				
<p>4.1.1. <i>Het debat over de strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen nieuw leven inblazen</i></p>	<p>Verder nadenken over de wijze waarop een Europese openbare aanklager kan worden aangesteld voor de bescherming van de financiële belangen</p>	<p>OLAF, JAI</p>	<p>Actie uitgevoerd</p> <p>Van het Groenboek inzake de strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap en de instelling van een Europese officier van justitie, dat op 11.12.2001 was goedgekeurd [COM(2001) 715], zijn in Europa meer dan 12.500 exemplaren verspreid.</p> <p>In 2002 is de Commissie de drijvende kracht geweest achter het openbaar debat over dit onderwerp onder meer door haar deelname aan een twintigtal seminars in de lidstaten en de kandidaat-landen. Ten slotte heeft zij half september 2002 in Brussel een openbare hoorzitting gehouden waar een representatief panel van alle betrokken actoren bijeen is gekomen.</p> <p>Aan de hand van de bijna 200 antwoorden heeft de Commissie een samenvatting van de debatten gegeven in de vorm van een vervolgverslag over het groenboek COM (2003) 128, dat op 19 maart 2003 werd goedgekeurd. Dit verslag wordt ook aan de Conventie over de toekomst van de Europese Unie voorgelegd.</p> <p>Tegelijkertijd handhaaft de Commissie, met het oog op de komende herziening van de Verdragen, het voorstel dat zij in de politieke fora, en met name aan de Conventie voor de toekomst van Europa, heeft gedaan.</p>	<p>Uit een eerste analyse van de tijdens de publieksraadpleging verzamelde reacties blijkt dat de meerderheid principieel voorstander is van de instelling van een Europees openbaar aanklager. Een minderheid blijft sterk tegen het plan gekant.</p> <p>Samen met de discussie over de herziening van de Verdragen heeft de raadpleging bepaalde institutionele en juridische kwesties aan het licht gebracht die in 2003 wetenschappelijk moeten worden uitgediept.</p>

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
4. VERSTERKING VAN DE STRAFRECHTELIJKE DIMENSIE				
4.1. Zorgen voor de follow-up van de mededeling van de Commissie inzake de strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap				
<i>4.1.2. Bespoediging van de inwerkingtreding van de rechtsbescherming in strafzaken</i>	Tenuitvoerlegging van enkele bepalingen van de PIF-overeenkomst en de bijbehorende protocollen op grond van het nieuwe artikel 280 van het EG-Verdrag	OLAF	<p>Lopende actie</p> <p>De Commissie heeft in oktober 2002 het gewijzigd voorstel voor een Richtlijn betreffende de strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap (COM (2002) 577 def.) voorgelegd in een poging om een einde te maken de terughoudendheid die de Raad ter zake aan de dag had gelegd.</p>	Deze actie heeft tot doel in een communautair instrument een aantal strafrechtelijke bepalingen (definities van illegaal gedrag, verantwoordelijkheden en sancties, samenwerking met de Commissie) op te nemen die in de instrumenten van de derde pijler zijn ondergebracht (PIF-overeenkomst – Overeenkomst betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, door de lidstaten op 26/07/95 ondertekend – alsook de twee protocollen).

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
4. VERSTERKING VAN DE STRAFRECHTELIJKE DIMENSIE				
4.2. Versterking van de samenwerking en actiemiddelen in strafzaken				
4.2.1. <i>Vereenvoudiging van de procedures op het gebied van wederzijdse rechtshulp</i>	Vervolg op de mededeling van de Commissie inzake de oprichting van Eurojust	JAI/OLAF	Actie uitgevoerd Zie onder de volgende actie.	
	Oprichting van het Europees justitieel samenwerkings-team	JAI/OLAF	Actie uitgevoerd Op 28 februari 2002 heeft de Raad het Besluit 2002/187/JBZ betreffende de oprichting van Eurojust teneinde de strijd tegen ernstige vormen van criminaliteit te versterken goedgekeurd. Eurojust is op 6 maart 2002 in functie getreden (PB L 63 van 6.3.2002).	Memorandum van overeenstemming tussen Eurojust en OLAF (zie onder 2.1.2).

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
4. VERSTERKING VAN DE STRAFRECHTELIJKE DIMENSIE				
4.2. Versterking van de samenwerking en actiemiddelen in strafzaken				
<p>4.2.2. <i>Versterking van de samenwerking in strafzaken ter bescherming van de financiële belangen</i></p>	<p>Verticale samenwerking met de lidstaten in de strijd tegen criminaliteit die de financiële belangen schaadt</p>	<p>OLAF</p>	<p>Lopende actie</p> <p>Kaderbesluit van de Raad 2002/465/JBZ van 13 juni 2002 inzake gemeenschappelijke onderzoeksteams (PB L 162 van 20/06/2002). Dit kaderbesluit is in werking getreden en zal niet meer van kracht zijn zodra de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de EU in alle lidstaten in werking zal treden.</p> <p>In het kader van het dienstenplatform wordt een analyse gemaakt van de technische en operationele bijstand die OLAF aan de gerechtelijke instanties kan bieden (zie punt 2.1.1).</p> <p>OLAF zorgt voor de doeltreffendheid van de administratieve onderzoeken via hetzij de functie juridische opvolging en advies (institutioneel en communautair recht), hetzij de functie gerechtelijke opvolging en advies (nationaal recht). Die functies krijgen concreet vorm in de ondersteuning van de gerechtelijke expertise van de eenheid rechterlijke ambtenaren, toegevoegd aan de directeur-generaal van OLAF. De invoering van het dienstenplatform zou het mogelijk moeten maken de bijdrage van deze functies uit te breiden.</p>	<p>De overeenkomst van 26.07.1995 betreffende de PIF is in oktober 2002 in werking getreden. De ratificatie van het tweede protocol, die de sleutel is tot de nauwe en geregelde samenwerking in de zin van artikel 280 van het EG-Verdrag, is nog niet voltooid.</p>

Doelstellingen	Acties	Leidende dienst	Implementatie en follow-up	Opmerkingen
4. VERSTERKING VAN DE STRAFRECHTELIJKE DIMENSIE				
4.2. Versterking van de samenwerking en actiemiddelen in strafzaken				
	Wederzijdse erkenning van strafrechtelijke beslissingen	JAI/OLAF	Actie uitgevoerd Het Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten is aangenomen (PB L 190 van 18/07/2002).	
	Politiële samenwerking	OLAF, JAI, Europol	Actie uitgevoerd Een administratieve regeling inzake samenwerking werd voltooid en is op 18 februari 2003 door de Commissie en Europol ondertekend.	Versterking van de samenwerking met Europol in de strijd tegen onwettige activiteiten ter bescherming van de financiële belangen.

BIJLAGE TITEL II

Tenuitvoerlegging van artikel 280 door de lidstaten in 2002

Door de lidstaten genomen maatregelen ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap

1. TEKSTEN DIE BIJDAGEN AAN DE TENUITVOERLEGGING VAN ARTIKEL 280 VAN HET EG-VERDRAG — BELANGRIJKSTE WETTELIJKE EN BESTUURSRECHTELIJKE ONTWIKKELINGEN

1.1 Eigen middelen: Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
B	<p>Circulaire “Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen – toepassing inzake douane en accijnzen” van 30 juli 2002, C.D. 802.1 – D.C. 12.900.</p> <p>In deze circulaire wordt toelichting gegeven bij de wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen (Belgisch Staatsblad van 22 juni 1999) en worden de gevolgen van deze wet voor de uitvoering van strafrechtelijk onderzoek op het gebied van douane en accijnzen, de opstelling van het proces-verbaal en de strafrechtelijke procedure nader omschreven.</p>
	<p>Artikel 71 van de wet van 28 december 1992 houdende fiscale, financiële en diverse andere bepalingen voorziet in de rechtsgrondslag voor de terbeschikkingstelling van belastingambtenaren bij de parketten. Het gaat in totaal om zestien plaatsen bij de parketten van Brussel, Gent, Antwerpen, Doornik, Luik, Bergen en Charleroi. Begin 2001 was ongeveer de helft van de plaatsen onbezet. In 2002 is een selectieprocedure georganiseerd en afgesloten. Op 1 mei 2002 is een ambtenaar aangesteld bij het Hof van Beroep van Bergen en traden drie ambtenaren in functie bij het Hof van Beroep van Antwerpen. Op 1 juni 2002 werd een van de twee vacante posten in Gent ingevuld. De vacante betrekking in Brussel is op 1 juli 2002 ingevuld.</p>

<p>1.1 Eigen middelen:</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	<p>Bij ernstige en georganiseerde fraude worden faillissementen vaak gebruikt als determinerend element in het geheel van mechanismen van ernstige en georganiseerde fraude. Daarbij maken de fraudeurs gebruik van stromannen en lege vennootschappen, waar zij zich in voorkomend geval van ontdoen om de reconstructie van de fraude te bemoeilijken en de vervolging op hun patrimonium te vermijden.</p> <p>De faillissementswetgeving bleek niet toereikend om misbruiken van de rechtspersoonlijkheid tegen te gaan. Om dit te verhelpen, zijn in de nieuwe faillissementswet twee specifieke bepalingen opgenomen.</p> <p>De eerste is een aanvulling op artikel 54 van de faillissementswet. De tweede is een aanvulling op de artikelen 265, 409 en 530 van de wet op de vennootschappen. Deze bepalingen zijn hoofdzakelijk bedoeld om de opstelling van de liquidatiebalans en de vaststelling van de oorzaken en omstandigheden van het faillissement alsmede van de verantwoordelijkheid van feitelijke of wettelijke beheerders die zich schuldig hebben gemaakt aan ernstige en georganiseerde fiscale fraude te vergemakkelijken.</p> <p>Deze herstelwet van 4 september 2002 is op 21 september 2002 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.</p>
	<p>In de periode van 1 juli 2001 tot 30 juni 2002 is de toekenning van het BTW-identificatienummer in 735 gevallen opgeschort. Het BTW-identificatienummer is een sleutelement in BTW-carroussels, en het is opvallend dat in geen enkel geval een klacht tegen de opschorting bij de overheid of bij justitie is ingediend. Het feit dat niet op de opschorting is gereageerd, doet vragen rijzen omtrent de werkelijke bedoelingen van de aanvragers.</p> <p>Er wordt gewerkt aan een specifiek computersysteem waardoor informatie over onbetrouwbare belastingschuldigen aan de bevoegde diensten kan worden verstrekt. Dit systeem zal voortaan een essentieel element van de inschrijvingsprocedure vormen, en vanaf 1 januari 2003 zullen alle overheidsdiensten over dit computersysteem beschikken.</p>
	<p>In het aanvullende protocol bij het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken van 20 april 1959, dat op 17 maart 1978 in Straatsburg is ondertekend, is nadrukkelijk gesteld dat rechtshulp niet kan worden geweigerd enkel en alleen omdat een verzoek betrekking heeft op een fiscale overtreding. De ratificatiewet is op 28 februari aan de Europese instanties voorgelegd en op 29 mei 2002 in werking getreden.</p>
	<p>België en Frankrijk hebben op 10 juli 2002 een administratief samenwerkingsakkoord inzake de uitwisseling van informatie gesloten. Dit akkoord, dat op 1 september 2002 in werking is getreden (Belgisch Staatsblad van 25 oktober 2002), voorziet in een automatische en spontane gegevensuitwisseling tussen beide landen inzake directe en indirecte belastingen. Verder worden de modaliteiten van simultane controles gedefinieerd.</p>

<p>1.1 Eigen middelen:</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
	<p>Naar analogie met de terbeschikkingstelling van ambtenaren bij de parketten (wet van 10 juni 1997) wordt op grond van een wetsvoorstel het statuut van officier van de gerechtelijke politie aan een beperkte groep belastingambtenaren toegekend. Het gaat enerzijds om belastingambtenaren die ter beschikking van de CDGEFID zijn gesteld en anderzijds om een beperkte groep douaneambtenaren.</p> <p>Dit voorontwerp van wet is op 18 december in de plenaire vergadering van de Kamer van Volksvertegenwoordigers aangenomen en doorgezonden aan de Senaat.</p>
<p>DK</p>	<p>Het Deense parlement (Folketing) heeft op 31 mei 2002 in het kader van het pakket maatregelen van de Deense regering inzake terreurbestrijding een wijziging van de douanewet aangenomen (wetsontwerp nr. L 30). Deze wet is op 8 juni 2002 in werking getreden.</p> <p>Doel van deze wijziging is te voorkomen dat personen het Deense grondgebied binnenkomen of verlaten met geldbedragen waarvan vermoed kan worden dat het gaat om de opbrengsten van een strafrechtelijk feit of die gebruikt kunnen worden voor het plegen van een dergelijk feit, met name wat de financiering van terrorisme betreft.</p> <p>Reizigers die in het bezit zijn van hogere bedragen dan 15 000 EUR of het equivalent daarvan moeten dit bedrag aangeven bij de douane- en belastingdiensten en zich spontaan aanmelden bij de douanecontrole.</p> <p>Daarnaast kunnen de douane- en belastingdiensten ook alle bedragen van meer dan 15 000 EUR of het equivalent daarvan in beslag nemen. Hetzelfde plafond is vastgelegd in de wet betreffende preventieve maatregelen tegen het witwassen van geld.</p> <p>De nationale douane- en belastingdiensten brengen de politie onmiddellijk op de hoogte van de inbeslagname en dragen het dossier aan de politiediensten over, zodat deze kunnen beoordelen of er reden is om de betrokken persoon te arresteren.</p>
<p>EL</p>	<p>Er waren in 2002 geen belangrijke wetgevende of bestuursrechtelijke ontwikkelingen. De tenuitvoerlegging van het nieuwe nationale douanewetboek in 2001 heeft echter geleid tot een uitvoerig onderzoek van de kwesties in verband met de toepassing van artikel 280. Wat de bestuursrechtelijke ontwikkelingen betreft, heeft een werkgroep de mogelijkheid onderzocht om binnen de grote douanekantoren een speciale afdeling voor fraudebestrijding op te richten.</p>
<p>E</p>	<p>Dienstvoorschrift nr. 2/2002 van 11 maart 2002 inzake de behandeling van verzoeken om controles a posteriori op bewijzen van oorsprong uit te voeren.</p>
	<p>Dienstvoorschrift nr. 4/2002 van 10 september 2002 inzake de regulering van de diensten die risicoanalyses uitvoeren en de procedures betreffende smokkel die binnen de douanezones worden toegepast.</p>

<p>1.1 Eigen middelen:</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
F	<p>Besluit nr. 2002-1372 van 18 november 2002 houdende bekendmaking van het besluit van de Raad van 29 september 2000 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen;</p> <p>Besluit nr. 2002-1499 van 18 december 2002 houdende bekendmaking van de Overeenkomst, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen van 26 juli 1995.</p>
	<p>Na de invoering van een nieuw artikel 28-1 van het wetboek van strafvordering, waardoor opsporingsbevoegdheid aan douaneambtenaren kan worden verleend, met name op het gebied van fraude ten nadele van de financiële belangen van de Gemeenschap (traditionele eigen middelen en landbouwuittgaven), zijn in 2002 nieuwe bepalingen vastgesteld met betrekking tot de oprichting van een autonome dienst voor de betrokken douaneambtenaren, zodat er meer middelen beschikbaar komen voor de gerechtelijke instantie die bevoegd is voor economische en financiële zaken: het gaat om besluit nr. 2002-1415 van 5 december 2002 betreffende de deelname van douaneambtenaren aan bepaalde taken van de gerechtelijke politie en houdende wijziging van het wetboek van strafvordering.</p> <p>Deze bepalingen dragen ertoe bij dat de bevoegdheden van het douanewetboek en het wetboek van strafvordering niet worden gecumuleerd.</p>
	<p>In een circulaire van het Ministerie van Justitie van 18 december 2002 betreffende het strafrechtelijk beleid inzake fraude ten nadele van de Gemeenschap worden de nationale maatregelen ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap nader toegelicht en de magistraten aangemoedigd contact op te nemen met de gerechtelijke douanediensten in geval van vermoedens van onregelmatigheden met betrekking tot de ontvangsten of uitgaven van de communautaire begroting. Door het combineren van strafrechtelijke en douanemaatregelen kan worden gezorgd voor een zo doeltreffend mogelijke vervolging van de natuurlijke en rechtspersonen die verantwoordelijk zijn voor de inbreuken.</p>
IRL 1	<p>Ierland heeft op 27 maart 2002 de DIS-overeenkomst, het Verdrag van Napels II en daarmee samenhangende instrumenten aangenomen, waardoor sinds 1 juni 2002 de overeenkomst inzake de voorlopige toepassing van de DIS-overeenkomst kan worden uitgevoerd.</p>
	<p>Ierland heeft uitvoeringsverordeningen aangenomen met betrekking tot Richtlijn nr. 76/308/EEG van de Raad (terugvordering), zoals onlangs gewijzigd bij Richtlijn 2001/44/EG van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen tussen lidstaten. De vorige wetgeving ter zake wordt hierdoor bijgewerkt en bekrachtigd.</p>
	<p>Ierland heeft een amendement op hoofdstuk 908A van de <i>Taxes Consolidation Act, 1997</i> (fiscale delicten – bevoegdheid om informatie te verkrijgen bij financiële instellingen) aangenomen. Op grond van deze wijziging wordt het recht van toegang tot registers en gegevens van financiële instellingen in het kader van onderzoeken naar ernstige gevallen van belastingontduiking uitgebreid tot alle vormen van belastingontduiking of pogingen daartoe, met inbegrip van de belastingen die onder de <i>Customs Acts</i> vallen. Deze bevoegdheid is reeds gebruikt in een geval van smokkel van sigaretten uit een derde land.</p>

	<p>1.1 Eigen middelen:</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>
	<p>Een opvallende administratieve ontwikkeling in 2002 op het gebied van de auditcontrole a posteriori is de invoering door de Ierse douane van het risicoanalysesysteem IRAC (<i>Integrated Risk Analysis for Customs</i> – geïntegreerde risicoanalyse voor de douane). Dit systeem heeft tot doel snellere en vollediger risicoprofielen te verschaffen op basis van de profielen van marktdeelnemers, met het oog op een betere selectie van de te controleren marktdeelnemers.</p>
<p>I</p>	<p>De <i>Agenzia delle Dogane</i> heeft bij circulaire 25/D van 29.03.02 nieuwe procedures voor het geautomatiseerd beheer van de specifieke boekhouding van de eigen middelen ingevoerd.</p> <p>Bij brief nr. 949 van 10.10.02 heeft de Italiaanse douanediens ook instructies gegeven voor de follow-up van verzoeken inzake de terbeschikkingstelling van eigen middelen in gevallen waarbij geen inning heeft kunnen plaatsvinden als bedoeld in artikel 17, lid 2, van Verordening 1150/2000, alsmede voor de opstelling van het jaarverslag over de activiteiten en de resultaten van de controles in de sector van de eigen middelen op grond van lid 3 van genoemd artikel.</p>
	<p>De Regio Sicilië heeft een databank opgezet, waarin gegevens over door de regio verstrekte regionale en de-minimissteun worden opgeslagen, als vereist op grond van artikel 15, punt c.3, van de regionale wet 32/2000, die overeenkomstig de mededelingen van de Commissie is vastgesteld. Zodra dit systeem operationeel wordt, zal het zorgen voor een doeltreffende controle, gericht op de naleving van de steunplafonds. Daartoe voorziet de regeling in de volgende elementen:</p> <p>a) de verstrekking van alle mogelijke informatie over de aard van de steun aan de begunstigde onderneming en de opstelling door de onderneming van een schriftelijke verklaring waarin zij bevestigt dat de nieuwe steun er niet toe leidt dat het totaalbedrag van de ontvangen de-minimissteun de drempel van 100 000 EUR overschrijdt;</p> <p>b) de opslag in een afzonderlijke databank van alle gegevens over de toepassing van de regeling.</p> <p>Het systeem zorgt ook voor een doeltreffende controle op de naleving van de relevante cumulatievoorschriften, door middel van de volgende elementen:</p> <p>a) ondernemingen die via oproepen tot het indienen van voorstellen of blijken van belangstelling steun aanvragen, moeten de ordonnateur een verklaring over de reeds ontvangen steun verstrekken;</p> <p>b) de investeringen waarvoor steun is toegekend, moeten worden omschreven in de aanvullende brief bij de begroting van de begunstigde onderneming, zodat eventuele valse verklaringen kunnen worden bestraft uit hoofde van het strafrechtelijk delict als bedoeld in artikel 2621 van het Italiaanse burgerlijk wetboek;</p> <p>c) de oprichting van een databank inzake steunmaatregelen, die door alle belangstellenden (concurrenten, vakverenigingen, milieuverenigingen, controleautoriteiten en –organen, inclusief arbeidsinspecteurs) kan worden geraadpleegd.</p>

<p>1.1 Eigen middelen:</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
A²	<p>Nieuwe operationele richtsnoeren betreffende de procedures voor de inning en betaling van schuldvorderingen op het gebied van de eigen middelen.</p>
	<p>Vroegtijdig waarschuwingssysteem voor het douanevervoer: (EWS = Early Warning System).</p> <p>Het vroegtijdig waarschuwingssysteem is op 1 december 1998 in het leven geroepen en heeft tot doel zo snel mogelijk onregelmatigheden/inbreuken bij de verzending van gevoelige goederen op te sporen, zodat onverwijld een onderzoeksprocedure kan worden ingesteld en fraudebestrijdingsmaatregelen kunnen worden genomen.</p> <p>De bijlage met de lijst van gevoelige goederen is in februari 2002 gewijzigd. Voortaan moet de zescijferige in plaats van de viercijferige goederencode worden gebruikt. Deze wijziging maakt een betere selectie van de goederen die in het kader van het vroegtijdig waarschuwingssysteem moeten worden aangegeven mogelijk.</p>
P	<p>Op 14 november is wetsbesluit nr. 248-A/02 goedgekeurd. Dit wetsbesluit voorziet in een uitzonderlijke regeling voor de regularisatie van belasting- en socialezekerheidsschulden, waardoor belastingschuldigen tot een definitieve regeling van hun schulden en de gerelateerde inbreuken kunnen komen, zonder dat zij de gevolgen van de niet-naleving van hun verplichtingen moeten dragen (met name wat het recht op belastingvoordelen betreft).</p>
FIN	<p>Algemene ontwikkelingen: het Ministerie van Financiën (valtiokonttori) heeft op 31.10.2001 een besluit over de hervorming van de financiële voorschriften aan de boekhoudkundige diensten doen toekomen. Op grond hiervan moeten de boekhoudkundige diensten een aantal bepalingen in hun financieel reglement opnemen, met name inzake de maatregelen die moeten worden genomen indien vergissingen of onregelmatigheden worden vastgesteld in het beheer (meldplicht voor de persoon die een vergissing/onregelmatigheid vaststelt, verplichting om maatregelen te nemen, melding van de onregelmatigheden aan de inspectie van financiën, melding van inbreuken, melding van vergissingen en onregelmatigheden in het beheer van communautaire middelen, follow-upmaatregelen). Het financieel reglement van de boekhoudkundige diensten moest ten laatste op 30 maart 2002 in overeenstemming zijn gebracht met de voorschriften van het Ministerie van Financiën.</p>
S³	

<p>1.1 Eigen middelen:</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
<p>UK⁴</p>	<p>Wetgevende maatregelen</p> <p>De Britse douane en de overige lidstaten nemen actief deel aan de werkgroep “wederzijdse bijstand” in het kader van de Werelddouaneorganisatie. Deze werkgroep werkt aan de modernisering en herziening van de multilaterale overeenkomst van Nairobi inzake wederzijdse bijstand. De voorgestelde nieuwe overeenkomst zal ertoe bijdragen dat de internationale douanediensten efficiëntere controles kunnen uitvoeren en in het algemeen een positief effect hebben op de belastingcontroles en de fraudebestrijding in het handelsverkeer tussen de EU en derde landen.</p> <p>De civielrechtelijke en wettelijke sancties op belastingfraude zijn nog niet ingevoerd in 2002. Het is de bedoeling dat ze in de loop van 2003 van kracht worden. Deze sancties hebben betrekking op een reeks overtredingen van de communautaire voorschriften, gaande van een eenvoudige vergissing tot opzettelijke fraude.</p>
	<p>Bestuursrechtelijke maatregelen</p> <p>Het Britse project inzake de commerciële douanezekerheid voor invoer in het kader van het GLB is gemoderniseerd en verbeterd, zodat het beter aansluit bij de risico's van het internationale handelsverkeer. De transacties maken thans het voorwerp uit van een gestructureerd programma inzake de verstrekking van garanties voor de inklaring a posteriori, naar gelang van het risico.</p> <p>Voorts zijn er twee multidepartementale protocollen ter bestrijding van de georganiseerde misdaad met Kroatië gesloten.</p>

<p>1.2 Landbouwuitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
<p>a) horizontale ontwikkelingen (algemene controle- en preventiemaatregelen die door het EOGFL-Garantie worden gefinancierd)⁵</p>	
<p>D</p>	<p>Opstelling van een lijst van criteria voor de veiligheid van informatietechnologieën met het oog op de uniforme toepassing van Verordening (EG) nr. 2025/2001 door de geautomatiseerde-auditdiensten.</p>

<p>1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
	<p>Het recht van toegang tot de gegevens van de HIT-databank is uitgebreid tot diensten buiten de landbouwadministratie.</p>
	<p>Verbetering van de efficiëntie door het combineren van veterinaire controles en controles op de landbouwpremies, op basis van een geïntegreerde risicoanalyse en een geïntegreerde rapportage van de controles.</p>

1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):

Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag

EL	<p>Er zijn in 2002 op grond van Verordening (EG) nr. 1663/95 belangrijke ministeriële besluiten betreffende het OPEKEPE genomen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Besluit nr. 227700/2002 van de minister van Landbouw (FEK nr. 215, deel II) betreffende de bevoegdheden van de directoraten van het Ministerie van Landbouw na de opheffing van GEDIDAGEP en de oprichting van het OPEKEPE als betaalorgaan vanaf 3 september 2001. Op grond van dit besluit worden de bevoegdheden inzake de vaststelling van regelgevende en individuele bestuursrechtelijke besluiten met betrekking tot het betaalorgaan overgedragen aan de verschillende bevoegde directoraten van het Ministerie van Landbouw. In het besluit is met name vastgesteld dat de beslissingen over de terugvordering van ten onrechte uitgekeerde bedragen uit het EOGFL-Garantie voortaan door het directoraat financiën van het Ministerie van Landbouw worden genomen. 2. Gezamenlijk ministerieel besluit nr. 245798/2002 (FEK 1012, deel II) “houdende goedkeuring van de wijziging van de structuur en van het functioneren van de diensten van het OPEKEPE als privaatrechtelijke rechtspersoon”. Op grond van dit besluit worden wijzigingen aangebracht in het functioneren en in de administratieve structuur van de centrale en regionale diensten van het OPEKEPE, zodat dit zijn administratieve en controletaken beter kan uitoefenen. Het besluit voorziet onder meer in de volgende maatregelen:<ul style="list-style-type: none"> - de oprichting binnen SDOE van een afdeling voor begeleidende maatregelen en maatregelen op het gebied van landbouwwontwikkeling; - een verhoging van het aantal regionale diensten van 10 tot 11; de bevoegdheden van deze diensten worden in het besluit uitvoerig beschreven, en een ervan heeft betrekking op het controleren van de instanties die belast zijn met de erkenning en goedkeuring van rekeningen, teneinde de regelmatigheid van de betalingen en dus de correcte toepassing van de communautaire en nationale wetgeving inzake de steun en de andere maatregelen in het kader van het EOGFL-Garantie te waarborgen. 3. Besluit nr. 227195/2002 (FEK nr. 265, deel II), op grond waarvan de controlebevoegdheden van het controleorgaan op het gebied van de steun voor olijfolie (OEEE) worden overgedragen aan de onafhankelijke controle-eenheid inzake steun voor olijfolie (AYMEE), die ressorteert onder het OPEKEPE. Deze onafhankelijke eenheid, die op bestuurlijk niveau volledig in het betaalorgaan is geïntegreerd, oefent in het kader van de steunregeling voor de productie van olijfolie en tafelolijven dezelfde essentiële controletaken uit als OEEE, voordat deze instantie werd opgeheven. De eenheid verricht controles bij de betaalorganen, landbouw- en olijfperscoöperaties en in geval van onregelmatigheden stelt zij verslagen op, die bij de bevoegde instanties worden ingediend met het oog op de oplegging van sancties. Deze nieuwe controle-eenheid zal de Europese Commissie informatie over haar controletaken en activiteiten blijven verstrekken. 4. Gezamenlijk ministerieel besluit nr. 507/3/12/2002 betreffende de tenuitvoerlegging van het programma voor financiële steun aan berggebieden en achterstandsregio's – 4de jaar van de periode 2000-2006. In dit besluit wordt het OPEKEPE als bevoegd betaalorgaan aangewezen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1663/95. Voor de andere maatregelen op het gebied van landbouwwontwikkeling zullen soortgelijke bepalingen worden vastgesteld.
-----------	--

<p>1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
E	<p>Departement van de minister-president – koninklijk besluit nr. 1441/2001 van 21 december 2001 houdende goedkeuring van het statuut van het Spaans Garantiefonds voor de landbouw (FEGA):</p> <p>- op grond van dit koninklijk besluit wordt de structuur van het FEGA aangepast zodat het zijn taken beter kan uitoefenen; een van deze taken betreft het toezicht op de coördinatie en de geharmoniseerde toepassing binnen het Spaanse grondgebied van de controles en sancties die voortvloeien uit de toepassing van het GLB, en met name van de controles op grond van Verordening nr. 3508/92.</p>
F	<p>Na de invoering van een nieuw artikel 28-1 in het wetboek van strafvordering, waardoor opsporingsbevoegdheid aan douaneambtenaren kan worden verleend, met name op het gebied van fraude ten nadele van de financiële belangen van de Gemeenschap, zijn in 2002 nieuwe bepalingen vastgesteld met betrekking tot de invoering van een autonome dienst voor de betrokken douaneambtenaren, zodat er meer middelen beschikbaar komen voor de gerechtelijke instantie die bevoegd is voor economische en financiële zaken.</p> <p>Op 5 december 2002 zijn er twee wetteksten aangenomen. Het gaat enerzijds om besluit nr. 2002-1415 betreffende de deelname van douaneambtenaren aan bepaalde taken van de gerechtelijke politie en houdende wijziging van het wetboek van strafvordering en anderzijds om een besluit tot oprichting van een “nationale dienst gerechtelijke douane”. Deze dienst omvat alle douaneambtenaren met opsporingsbevoegdheid en is met name bevoegd op het gebied van het EOGFL-Garantie.</p> <p>Daarnaast heeft het Ministerie van Justitie een circulaire van 18 december 2002 aan alle rechtbanken gezonden. In de circulaire worden het juridisch kader en de instanties die betrokken zijn bij de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap beschreven en de richtsnoeren voor het strafrechtelijk beleid vastgelegd. Doel is voor een zo doeltreffend mogelijke vervolging van natuurlijke en rechtspersonen die inbreuken begaan te zorgen door strafrechtelijke en douanemaatregelen te combineren.</p> <p>Ten slotte worden in besluit nr. 2002-1455 van 12 december 2002 de respectieve taken omschreven van de interministeriële commissie voor coördinatie van controles op het gebied van het EOGFL-Garantie, de controlediensten en de betaalorganen die belast zijn met de toepassing van de Verordeningen (EG) nrs. 1469/95 en 745/96 (zwarte lijst).</p>
IRL	<p>Het <i>Department of Agriculture and Food</i> (Ministerie van Landbouw en Voeding) heeft onlangs een systeem voor risicobeheer ingevoerd. Dit systeem zal worden gebruikt voor de beoordeling van de voornaamste risico's (strategisch, operationeel, financieel, schade aan reputatie) die het betrokken departement loopt bij de verwezenlijking van zijn doelstellingen, en voor de vaststelling van maatregelen waardoor deze risico's op het niveau van de departementen en de afdelingen kunnen worden tegengegaan. Dit systeem is in de loop van het eerste semester van 2002 ingevoerd op het gebied van de landbouwsubsidies en de door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven, en zal worden uitgebreid tot andere beleidsterreinen.</p>

	<p>1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>
	<p>Identificatie van vee en traceerbaarheid – Verordening nr. 1760/00 van de Raad.</p> <p>Er zijn aanvullende controles ingevoerd voor de validering van de registratie van de geboortedatum van kalveren, in verband met het ras van het moederdier.</p> <p>De vereisten op het gebied van veterinaire certificaten en officiële vergunningen met betrekking tot te late registraties van de geboorte van kalveren zijn verscherpt.</p> <p>Er zijn voorschriften ingevoerd voor de registratie van doodgeboren dieren en de verwijdering daarvan.</p> <p>Er is een project gestart om alle niet-gestandaardiseerde metalen oormerken van oudere dieren door gestandaardiseerde oormerken te vervangen.</p> <p>Daarnaast is een project gestart om alle oudere gemerkte dieren te voorzien van een dubbel plastic oormerk.</p> <p>De in de databanken opgeslagen gegevens over de identiteit en de situatie van oudere dieren zijn geactualiseerd.</p> <p>Er zijn vier regionale eenheden opgericht om gericht onderzoek naar kwesties in verband met de identificatie van dieren te doen.</p>
I	<p>Wetsbesluit nr. 305 van 10/12/2002 voorziet in "sanctieprocedures in het kader van de toepassing van Verordening (EEG) nr. 4045/89 inzake de financieringsregeling van het EOGFL-Garantie, op grond van artikel 4 van wet nr. 422 van 29 december 2000".</p> <p>De <i>Agenzia delle Dogane</i> heeft bij circulaire 77/D van 13 december 2002 gedetailleerde instructies gegeven over de correcte toepassing van de bepalingen van de artikelen 3 en 5 van Verordening 595/91, over de kwartaallijst en over de opstelling en doorzending van dossiers over fraude en onregelmatigheden ten nadele van het EOGFL.</p>
NL	<p>Na de invoering van het nieuwe geïntegreerde beheers- en controlesysteem (GBCS) - Verordening (EG) nr. 2419/2001 - worden alle resultaten van de fysieke controles die in het kader van het GBCS worden uitgevoerd, vanaf 1 januari 2002 gezamenlijk in aanmerking genomen voor het geheel van de steunregelingen betreffende runderen.</p>
A	<p>Antwoord voor de landbouwsector:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wijziging van Verordening (EEG) nr. 4045/89 van de Raad vanaf eind 2002; – vermindering van het aantal betaalorganen van 3 naar 2 – (zie punt 4.2).

1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):	
Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
P	Uniform controlesysteem: op grond van uitvoeringsbesluit nr. 35/02 van 29 mei worden de autonome regio's Madeira en Azoren officieel geïntegreerd in het uniforme controlesysteem (UCS) in het kader van de actualisering van het identificatiesysteem voor akkerbouwpercelen en de wettelijke fysieke controles in het kader van het EOGFL-Garantie.
	Nationaal identificatie- en registratiesysteem voor runderen: wetsbesluit nr. 99/02 van 12 april wijzigt wetsbesluit nr. 338/99 van 24 augustus houdende goedkeuring van de verordening inzake identificatie, registratie en vervoer van dieren. In het nieuwe wetsbesluit zijn de toepasselijke sancties vastgesteld; deze zijn evenredig aan de zwaarte van de inbreuk.
FIN	Algemene ontwikkeling: zie punt 1.1.
	Åland: er bestaat een nauwe samenwerking met de minister van Land- en Bosbouw in het kader van een regeling betreffende een overeenkomst die voorziet in een nauwkeuriger en beter georganiseerde controle, zodat het betaalorgaan kan voldoen aan de EU-normen.
S⁶	
UK	Er is geen enkele opvallende wijziging vastgesteld, ofschoon de vergunningsvereisten nog steeds veel aandacht behoeven. Het <i>Rural Payments Agency</i> (RPA) heeft sinds 2002 een programma ingevoerd dat gericht is op de handhaving van de controlevereisten voor steunregelingen ten behoeve van de runderteelt, door deze te combineren met de bepalingen van de verordeningen voor de identificatie van vee. Op basis van het gecombineerde risicoanalysestelsel kunnen de inspecteurs van het RPA meerdere controles tegelijk uitvoeren op het gebied van veesubsidies en -identificatie, en volstaat één enkel bezoek om de oormerken te controleren voor alle subsidies, door de resultaten te vergelijken met de gegevens van het <i>Cattle Tracing System</i> (CTS) (stelsel voor tracering van vee). Door deze maatregelen kan voor elke anomalie worden beoordeeld welke gevolgen deze heeft voor de steunregelingen inzake runderteelt en kan een geïntegreerde aanpak voor de aangifte van anomalieën worden gevolgd. In het kader van het nieuwe systeem wisselen de inspecteurs via beveiligde e-mail gegevens over de inspecties uit, waardoor de verslagen over de conclusies van de inspecties sneller bij de betrokken diensten worden ingediend.
b) ontwikkelingen op het gebied van de uitvoerrestituties	
D	Opstelling van een handboek over het vervoer van dieren, om de eenvormigheid van de controles op de toepassing van de voorschriften inzake het welzijn van levende dieren tijdens het vervoer en de uniforme tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 615/98 te garanderen.
F	zie antwoord onder rubriek 4.2.
I	De <i>Agenzia delle Dogane</i> heeft bij brief prot.30180 van 24.12.02 haar instructies betreffende de fysieke controles bij de uitvoer van landbouwproducten die in aanmerking komen voor restituties bijgewerkt, na de bekendmaking van Verordening (EG) nr. 2090/2002 van de Commissie houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 386/90.

<p>1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
<p>S</p>	<p>De uitvoeringsverordening van Verordening (EEG) nr. 386/90 van de Raad inzake de controle bij de uitvoer van landbouwproducten die in aanmerking komen voor restituties (ex Verordening nr. 2221/95) is eind 2002 vervangen door Verordening (EG) nr. 2090/2002 van de Commissie. De uitvoeringsverordening, die op 1 januari 2003 in werking is getreden, bevat geen belangrijke wijzigingen ten opzichte van de vorige verordeningen. Gedurende de betrokken periode heeft Zweden derhalve geen wijzigingen aangebracht in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.</p> <p>Een van de betrokken maatregelen had echter belangrijke gevolgen voor de kleine douanekantoren in Zweden (waarlangs betrekkelijk weinig goederen die in aanmerking komen voor restituties worden vervoerd). Elk douanekantoor diende tot dan toe voor elke productsector de eerste zending in de controleperiode te controleren, voor het geval dat deze zou worden gevolgd door andere exporten die in aanmerking komen voor restituties, teneinde de vereiste controlefrequentie te garanderen. Door de nieuwe verordening is deze voorwaarde versoepeld, waardoor de risicoanalyse efficiënter kan worden toegepast en de controles kunnen worden aangepast naar gelang van de sectoren die de meeste risico's opleveren.</p>
<p>c) ontwikkelingen op het gebied van de interventie-uitgaven</p>	
<p>E</p>	<p>Ministerie van Landbouw, Visserij en Voeding – koninklijk besluit nr. 330/2002 van 5 april 2002 houdende omzetting van bepaalde elementen van de Europese regelgeving inzake de productiesteun voor katoen.</p> <p>- door dit besluit wordt onder meer een controleregeling ingesteld en worden de betrekkingen tussen de instantie die de steun coördineert en de betaalorganen van de autonome gemeenschappen geregeld.</p>

1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):

Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag

F	<p>In de sector melk en zuivelproducten is op 16 juli 2002 een besluit (nr. 2002-1001) aangenomen inzake de beheersing van de productie van koemelk en de wijze van inning van een extra voorheffing ten laste van de kopers en producenten van koemelk. In dit besluit zijn met name de voorwaarden vastgelegd voor de intrekking van de vergunning van kopers van melk. Zo wordt aangegeven welke nalatigheden kunnen leiden tot de intrekking. Er wordt in het positieve recht een ingebrekestellingsprocedure ingevoerd, waarbij de vergunning van de koper na een termijn van 30 dagen kan worden ingetrokken indien hij niet in overeenstemming is met de voorschriften. Voorts wordt aangegeven onder welke voorwaarden de vergunning opnieuw kan worden verleend (op verzoek van de koper, indien na een periode van ten minste 6 maanden een controle wordt uitgevoerd waaruit blijkt dat de voorschriften opnieuw worden nageleefd). Bovendien wordt een jaarlijkse procedure voor de verlenging van vergunningen ingevoerd. Ten slotte wordt de definitie van de voorraadboekhouding nader omschreven, overeenkomstig het advies van de voorzitter van de interministeriële commissie voor de coördinatie van de controles op het gebied van het EOGFL-Garantie. Dit advies van 2001 omvat de algemene beginselen van de voorraadboekhouding, die noodzakelijk zijn om de traceerbaarheid van de gegevens inzake steun en de goede uitvoering van de controles te garanderen.</p> <p>Na de aanneming van dit besluit is op 6 december 2002 een circulaire (ONILAIT MPL nr. 02.05) inzake de vergunningen voor kopers van melk rondgezonden. In deze circulaire worden de uitvoeringsbepalingen van de artikelen 5 en 13 van de genoemde verordening nr. 2002-1001 omschreven.</p> <p>Voorts heeft een actualisering plaatsgevonden van de controlevoorschriften voor producenten van melk die rechtstreeks wordt verkocht, met het oog op de nieuwe regelgeving na de inwerkingtreding van besluit nr. 2002-1001. Deze actualisering heeft geleid tot de opstelling van circulaire DPEI/SPM/SDEPA/C2002-4045 van 8 oktober 2002, waarin de wederzijdse verplichtingen van het betaalorgaan en de departementale directoraten van Land- en Bosbouw die belast zijn met de controles ter plaatse zijn vastgelegd en de voorbereiding, aard en rapportage van de controles worden omschreven.</p> <p>Ten slotte zijn twee circulaire opgesteld door het betaalorgaan dat belast is met de toepassing van Verordening (EG) nr. 2571/97 betreffende de verkoop van boter tegen verlaagde prijs en de toekenning van steun voor room, boter en boterconcentraat voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen. Deze twee circulaire zijn gericht tot de wederverkopers enerzijds en de begunstigden anderzijds en hebben betrekking op de formalisering van de verkoopgegevens om de administratieve controle op de bestemming van de producten te vergemakkelijken.</p>
FIN	Besluit nr. 860/02 van de Raad van ministers inzake de terugbetaling van de opslagkosten voor over te dragen C-suiker voor het verkoopseizoen 2001/2002: in dit besluit zijn het bedrag en het tijdstip van de terugbetaling vastgesteld.
	Besluit van het Ministerie van Land- en Bosbouw van 17 mei 2002 betreffende bepaalde procedures die van toepassing zijn op de interventieaankopen van granen: in dit besluit worden de controleprocedures met betrekking tot de ontvangst van granen vastgesteld.

1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):	
Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
	Besluit van het Ministerie van Land- en Bosbouw nr. 1190/524/2002 van 2 april 2002 betreffende de controles op de steun voor industriële boter: verdeling van de kwaliteitscontroles tussen het Centrum voor diergeneeskundig en voedingsonderzoek en het Voedingsbureau.
	Circulaire van het Ministerie van Land- en Bosbouw nr. 2385/571/2002 van 30 juli 2002 aan het directoraat-generaal Douane, betreffende de jaarlijkse inventaris en het kwartaalverslag over de interventievoorraden van mageremelkpoeder: in deze circulaire wordt de opstelling van de jaarlijkse inventaris geregeld.
	Circulaire van het Ministerie van Land- en Bosbouw nr. 1271/524/2002 van 4 april 2002 aan de douanediens betreffende de controles op de voedselhulp van de EU.
d) ontwikkelingen op het gebied van directe steun	
E	Ministerie van Landbouw, Visserij en Voeding – koninklijk besluit nr. 1322/2002 van 13 december 2002. - Nationale basisregelgeving inzake de landbouw- en milieueisen voor de volledige betaling van directe steun in het kader van het GLB en de uitvoering, coördinatie en controle van deze betalingen.
F	In 2002 zijn geen nieuwe wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen goedgekeurd betreffende de controle op de steun per dier of op de oppervlaktesteun. De rechtsgrond voor deze controles wordt nog steeds gevormd door de communautaire voorschriften, nader uitgewerkt in nationale circulaire (instructies van de minister aan de diensten): circulaire over oppervlaktesteun en voor de steun per dier circulaire over controles ter plaatse en over het gevolg dat aan de controles moet worden gegeven.
P	Nationaal identificatie- en registratiesysteem voor runderen: bekendmaking van besluit 25586/02 van 2 december van het Ministerie van Landbouw, Plattelantontwikkeling en Visserij, inzake de vaststelling van maatregelen voor een betere en betrouwbaardere identificatie van runderen, met name door de invoering van nieuwe modules in de databank van SNIRB.
	Schoolmelk: aanpassing van ministerieel besluit nr. 398/02 van 18 april betreffende de in Portugal geldende toepassingsvoorwaarden voor de steunregeling op het gebied van de verstrekking van melk en zuivelproducten aan de leerlingen van onderwijsinstellingen op het vasteland en in de autonome regio's Azoren en Madeira. Daarbij gaat het met name om de toelatingscriteria, zowel voor het soort product als voor de kwaliteit en de hoeveelheden die voor steun in aanmerking komen. Op grond van dit ministerieel besluit is het INGA, rechtstreeks of via de organen die het voor deze taak heeft aangewezen, belast met de controle en de vergelijking van alle bewijsstukken inzake de distributie van zuivelproducten die voor steun in aanmerking komen, teneinde te voorkomen dat deze producten voor een ander doel worden aangewend dan waarvoor ze bestemd zijn en ervoor te zorgen dat het uit te keren bedrag in overeenstemming is met de geconsumeerde hoeveelheden. Daartoe wordt een administratief kader opgericht, dat binnen zijn bevoegdheden de nodige controles verricht.

1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):	
Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
	Extra heffing: wetsbesluit nr. 240/02 van 5 november tot vaststelling van de regelgevende bepalingen inzake de extra heffing over de hoeveelheden melk of melkequivalent die aan een koper zijn geleverd of rechtstreeks aan de consument zijn verkocht, opgesteld op grond van Verordening nr. 3950/92 van 28 december 1992 en Verordening nr. 1392/01 van 9 juli 2001. Dit wetsbesluit is gepubliceerd na de recente wijzigingen van de communautaire wetgeving met betrekking tot de extra heffing.
	Sector schapen- en geitenvlees: bekendmaking van uitvoeringsbesluit nr. 37/02 van 1 juli 2002 tot vaststelling van objectieve criteria voor de uitkering van aanvullende betalingen aan producenten van schapen- en geitenvlees en van de regels inzake de toekenning van steun, inclusief het wetshandhavingkader, met het oog op de vaststelling van passende en noodzakelijke maatregelen voor de correcte toepassing van Verordening nr. 2550/01 van 21 december 2001.
FIN	Het Ministerie van Land- en Bosbouw heeft in 2002 verscheidene besluiten uitgevaardigd ⁷ .
S⁸	
UK	Eind 2001 is Verordening (EG) nr. 2419/2001 in werking getreden. Deze verordening bevat gedetailleerde voorschriften voor de toepassing van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem in het kader van bepaalde communautaire steunregelingen op grond van Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad. De verordening had betrekking op steunaanvragen in verband met de verkoopseizoenen of de periodes voor landbouwpremies vanaf 1 januari 2002. De nieuwe verordening vervangt, ten behoeve van de duidelijkheid en de coherentie, Verordening (EEG) nr. 3887/92, die tal van wijzigingen had ondergaan, en bevat een aantal nieuwe bepalingen. Voortaan werken de betaalorganen dagelijks samen om kwesties in verband met het dagelijks beheer of, in voorkomend gevallen, controlekwesties te regelen. De meest opvallende wijziging inzake directe steun betreft de tussentijdse evaluatie. De ecokoppeling, die verbonden is met de loskoppeling van steun en de degressiviteit van de betaling van subsidies, zal waarschijnlijk een belangrijke impact hebben op de regelingen inzake geassocieerde controle.
e) ontwikkelingen op het gebied van de door het EOGFL-Garantie gefinancierde maatregelen inzake plattelandsontwikkeling	
D	Gedetailleerde uitwerking van de richtsnoer betreffende de toepassing van de beheers- en controlesystemen in het kader van de maatregelen inzake plattelandsontwikkeling.

<p>1.2</p>	<p>Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>
<p>EL</p>	<p>Gezamenlijk ministerieel besluit nr. 518/350/2003 en de uitvoeringsbepalingen van dit besluit (nr. 430/2003) voorzien in:</p> <p>a) controles ter plaatse en administratieve controles die op continue basis worden uitgevoerd door lokale instanties gedurende alle fases van de uitvoering van investeringsprojecten, om na te gaan of de projecten van het lokale programma goed worden uitgevoerd, of de eindbegunstigden hun contractuele verplichtingen nakomen en of alle publiciteits-, informatie- en beoordelingsprocedures worden nageleefd. Daarnaast wordt gecontroleerd of de gecertificeerde uitgaven kloppen en of de noodzakelijke maatregelen voor de opsporing en ontdekking van onregelmatigheden worden genomen;</p> <p>b) controles bij de lokale instanties en de eindbegunstigden, gedurende de hele looptijd van de overeenkomst die worden uitgevoerd door de organen die daartoe zijn gemachtigd door het Ministerie van Landbouw, het Ministerie van Economische Zaken en Financiën of andere ministeries, maar ook door de Europese Commissie en de Rekenkamer.</p> <p>De administratieve controles worden verricht in het kader van het "beheers- en controlesysteem", op basis van het geïntegreerd informatiesysteem en de gegevens die door de lokale instanties worden verstrekt;</p> <p>c) sancties voor onregelmatigheden die bij de eindbegunstigden of in het beheers- en controlesysteem van de lokale instanties worden ontdekt en die in strijd zijn met de communautaire en nationale voorschriften. De sancties bestaan uit financiële correcties over een deel of het geheel van de communautaire financiering, gecombineerd met de inleiding van de procedure voor de terugvordering van ten onrechte uitgekeerde bedragen en, in geval van ernstige onregelmatigheden, de uitsluiting van de betrokken instantie. In sommige gevallen, waarbij de termijnen voor de voltooiing van het programma door de betrokken instantie of de eindbegunstigde worden overschreden, eist het Ministerie van Landbouw de terugbetaling van het totale uitgekeerde steunbedrag en het verval van de garantie.</p>
	<ul style="list-style-type: none"> - Gezamenlijk ministerieel besluit nr. 19/2002 tot oprichting van de begeleidingscommissie voor het operationeel programma "Communautair Initiatief Leader + 2000-2006". - Besluit nr. 198/2002 van het Ministerie van Landbouw betreffende de oproep tot indiening van blijken van belangstelling voor het indienen van projecten voor lokale programma's. - Besluit nr. 830/2002 van het Ministerie van Landbouw houdende goedkeuring van de lokale programma's enz., en de circulaire dienaangaande (nr. 833/2002) van de bevoegde secretaris-generaal. - Besluiten nrs. 846/2002, 1587/2002 en 305809/8184/2002 van het Ministerie van Landbouw betreffende de organisatie van internationale vergelijkende onderzoeken met het oog op de selectie van een adviseur voor de evaluatie van het operationeel programma en van contractanten voor de uitvoering van bepaalde projecten in het kader van het programma.

<p>1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
E	<p>Ministerie van Landbouw, Visserij en Voeding – koninklijk besluit nr. 708/2002 van 19 juli 2002. Aanvullende maatregelen bij het plattelandsontwikkelingsprogramma met betrekking tot de begeleidende maatregelen van het GLB.</p>
F	<p>Dienstnota DERF/DEPSE van 13 augustus 2002 annuleert en vervangt de vorige dienstnota van 27 juli 2001 en is gericht op de actualisering van de algemene beginselen die van toepassing zijn op de controles voor alle maatregelen die op grond van de verordening betreffende plattelandsontwikkeling worden genomen, inclusief de gevolgen van deze maatregelen.</p> <p>In de dienstnota wordt met name verwezen naar de algemene regeling die is ingevoerd op grond van de artikelen 58 tot 64 van Verordening (EG) nr. 445/2002 en wordt rekening gehouden met de laatste aanwijzingen van de Commissie in haar beleidsdocument (ref. VI/10535/99 rev. 7) met betrekking tot de beheers-, controle- en sanctiesystemen voor de maatregelen inzake plattelandsontwikkeling op grond van Verordening (EG) nr. 1257/1999.</p> <p>In de dienstnota worden met name de inhoud van de administratieve controles, de wijze van uitvoering van de controles ter plaatse vóór en na de eindbetaling, alsmede het begrip onregelmatigheden nader omschreven.</p>
IRL	<p>Regeling voor vervroegde uittreding</p> <p>In februari 2002 heeft de Europese Commissie ingestemd met een formele wijziging van het Ierse <i>Rural Development Plan</i> (plan voor plattelandsontwikkeling), waardoor de opneming van weduwnaars- en weduwenpensioenen in de lijst van staatspensioenen, die als nationale ouderdomspensioenen gelden, wordt beperkt tot de begunstigden van de regeling die 66 jaar of ouder zijn.</p> <p>De <i>Alternative Enterprise Scheme Division</i> heeft in samenwerking met de <i>Livestock Division</i> gelijktijdige inspecties ingevoerd met het oog op de naleving van goede landbouwpraktijken.</p>

<p>1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
I	<p>De Regio Valle d'Aosta heeft in het kader van het directoraat "Landbouwbeleid en Zoötechnische Ontwikkeling" een operationele structuur opgezet genaamd "systeem voor landbouwbeheer", met het oog op de coördinatie van de administratieve en informaticaprocedures die noodzakelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van het plan voor plattelandontwikkeling (PSR), teneinde een geïntegreerd en vereenvoudigd beheerssysteem voor de regionale landbouw in te voeren.</p> <p>De <i>Agenzia Regionale per le Erogazioni in Agricoltura della Regione Toscana</i> (ARTEA) (regionaal bureau van Toscane voor de uitbetalingen in de landbouw) heeft handboeken inzake het beheer en de controleprocedures van de maatregelen van het plan voor plattelandontwikkeling opgesteld (Verordening (EG) 1257/99).</p> <p>Er is onlangs is een nieuwe instelling opgericht. Het betreft de <i>Agenzia Veneta per i Pagamenti in Agricoltura</i> (AVEPA) (Venetiaans bureau voor de betalingen in de landbouwsector). Het Ministerie voor Land- en Bosbouwbeleid heeft dit bureau bij besluit van 26.06.02 erkend als betaalorgaan voor de maatregelen van de PSR in de Regio Veneto.</p> <p>Dit bureau heeft een overeenkomst gesloten met de AGEA inzake de overdracht van taken en werkt samen met de Regio Veneto op het gebied van de betalingsaanspraken voor alle maatregelen van de PSR als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1257/99.</p>
NL	<p>De "Beleidsregels verlagen subsidie Plattelandontwikkelingsprogramma" (Staatscourant nr. 15 van 22 januari 2002) zijn op 1 februari 2002 in werking getreden en hebben betrekking op de tenuitvoerlegging van artikel 64 van Verordening (EG) nr. 445/2002. Het gaat met name om de maatregelen die van toepassing zijn indien de verplichtingen die gelden voor steun in het kader van het Nederlandse programma voor plattelandontwikkeling niet worden nageleefd.</p>
	<p>"Regeling subsidie plattelandontwikkelingsprogramma provincies" (Staatscourant 2002, nr. 91). Deze regeling vervangt de provinciale verordeningen die tot dan toe de tenuitvoerlegging van bijlage 2 van het Provinciaal Omgevingsplan (POP) regelden.</p>
P	<p>Compenserende maatregelen: ministerieel besluit nr. 134/02 van 9 februari houdende wijziging van de uitvoeringsverordening inzake compenserende maatregelen, goedgekeurd bij ministerieel besluit nr. 46-A/01 van 25 januari, betreffende de opnemings van sancties in artikel 12, lid 2, voor de niet-naleving van de regels inzake goede landbouwpraktijken.</p>

1.2 Landbouwwitgaven (door het EOGFL-Garantie gefinancierde uitgaven):

Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag

FIN	<p>Åland: het regionale bestuur heeft een wetsontwerp over de financiering van de sector plattelandsonwikkeling bij het regionaal parlement (Lagting) ingediend. In de loop van 2003 zou een nieuwe regionale wet in werking moeten treden.</p> <p>Dit wetsontwerp heeft betrekking op plattelandsonwikkeling. De EU voorziet in medefinanciering voor onder meer steun voor de eerste installatie, steun voor milieumaatregelen en steun voor achtergestelde gebieden. Volgens het wetsontwerp kan alleen nationale investeringssteun worden verleend indien de investering niet wordt medegefinancierd door de EU.</p> <p>Op grond van deze wet kan de regionale wetgeving beter aan de communautaire wetgeving worden aangepast. De wet bevat bepalingen inzake de verschillende soorten steun, de financiering ervan, de procedure voor de goedkeuring ervan, het toezicht en de controle, de terugvordering van ten onrechte uitgekeerde bedragen, alsook de sancties. Wat de terugvordering betreft, wordt in het wetsontwerp voorgesteld dat indien de begunstigde niet instemt met de terugbetaling, de terugvordering kan worden verricht volgens de bepalingen van de wet betreffende de inning van belastingen door gedwongen tenuitvoerlegging (FFS 367/1961).</p>
------------	--

1.3 Structuurmaatregelen:	
Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
a) horizontale ontwikkelingen (in verband met verschillende Structuurfondsen)	
B	<p>Besluit van 18 juli 2002 van de Waalse regering tot hervorming van het auditcomité en de brede OLAF-werkgroep, waarvan de taken zijn beschreven in het jaarverslag 2001. De Waalse regering heeft de verschillende administraties verzocht een effectieve vertegenwoordiger en een plaatsvervanger aan te wijzen, zodat deze voor een permanente aanwezigheid op de vergaderingen kunnen zorgen en de nodige beslissingen in eigen naam en tijdens de vergadering kunnen nemen; daarnaast heeft de Waalse regering besloten het huishoudelijk reglement van het auditcomité en de brede OLAF-werkgroep te wijzigen, zodat problemen waarvoor geen bevredigende oplossing is gevonden binnen drie maanden na het onderzoek van het auditcomité of de OLAF-werkgroep, worden overgedragen aan de minister-president en het bevoegde ministerie met het oog op de indiening van een voorstel voor de melding van deze gevallen bij de regering.</p>
	<p>Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft op 28.10.2002 een procedure voor de melding en follow-up van onregelmatigheden als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1681/94 in herinnering gebracht. Het betrokken document is ter kennis gebracht van de verschillende administraties van het Ministerie van Financiën (sindsdien FOD Financiën) door middel van interne nota's van 28.10.2002. Daarbij zij opgemerkt dat de FOD Financiën niet bevoegd is voor de toekenning van steun uit de Structuurfondsen. Op basis van deze kennisgeving kan elke administratie onderzoeken welke gevolgen de mededeling heeft voor de vaststelling van onregelmatigheden bij belastingcontroles en, in voorkomende gevallen, samenwerken met de bevoegde regionale overheden om nader onderzoek in de betrokken sectoren te verrichten.</p>
EL	<p>In 2002 is begonnen met een ingrijpende herziening van de procedure voor de terugvordering van bedragen die ten onrechte of onrechtmatig zijn uitgekeerd in het kader van communautaire programma's. Deze herziening, die in snel tempo is uitgevoerd, is vastgelegd in interministerieel besluit nr. 2007892/461/27-5-98 getiteld "terugvordering van ten onrechte uitgekeerde nationale of communautaire middelen in het kader van de tenuitvoerlegging van communautaire beleidsmaatregelen".</p> <p>Op grond van dit nieuwe besluit wordt een nationaal systeem voor financiële correcties ingevoerd overeenkomstig de bepalingen van Verordening nr. 438/2001 van de Commissie. Bovendien wordt eraan gewerkt om de terugvorderingsprocedure aan te passen aan de nieuwe instellingen en de nieuwe gegevens van het derde communautair bestek die voortvloeien uit het nationale en communautaire rechtskader voor het beheer van de uitgaven van de Structuurfondsen en het Cohesiefonds voor de programmeringsperiode 2000-2006. De opstelling van een nieuw ministerieel besluit inzake terugvordering zou nog in de loop van 2003 moeten zijn voltooid.</p>
	<p>Het betaalorgaan heeft een aanbestedingsprocedure georganiseerd voor de gunning van de studie "risicoanalyse voor de keuze van steekproeven met betrekking tot de maatregelen van het derde CB die aan controle zijn onderworpen". Doel is de ontwikkeling van een steekproefmethode voor de te controleren maatregelen op basis van de in artikel 10 van Verordening (EG) nr. 438/2001 van de Commissie omschreven risicoanalyse. De contractant is in 2002 aangewezen en de studie wordt einde maart 2003 verwacht.</p>

	<p>1.3 Structuurmaatregelen:</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>
	<p>Het betaalorgaan heeft in samenwerking met EDEL gemeenschappelijke controleformulieren opgesteld voor de controle van de eindbegunstigden en de beheerssystemen van de speciale beheersdiensten; deze formulieren zullen worden gebruikt door alle controleambtenaren, afhankelijk van het controleniveau.</p>
F	<p>Op grond van besluit nr. 2002-633 van 26 april 2002 wordt de interministeriële commissie voor coördinatie van controles op het gebied van de maatregelen die worden medegefinancierd door de Europese Structuurfondsen (CICC-Structuurfondsen) belast met het toezicht op de naleving door alle betrokken overheidsdiensten van de verplichtingen inzake de controle van door de Structuurfondsen medegefinancierde maatregelen en op de doeltreffendheid van de beheers- en controlesystemen.</p> <p>Daartoe dient de CICC-Structuurfondsen het algemene kader voor de controles vast te stellen, toe te zien op de tenuitvoerlegging ervan, systeemaudits uit te voeren, en ontvangt zij syntheseverslagen van de controles die door andere diensten zijn verricht, beoordeelt zij de resultaten ervan en stelt zij een jaarverslag van de controles op als bedoeld in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 438/2001 van 2 maart 2001.</p> <p>Zij doet aanbevelingen aan de betrokken ministeries om de beheers- en controlesystemen te verbeteren, stelt passende maatregelen voor en wordt op de hoogte gehouden van het gevolg dat daaraan wordt gegeven. Zij pleegt overleg met de betrokken ministeries of elk ander ministerie dat betrokken is bij het beheer of de controle van door de Structuurfondsen medegefinancierde maatregelen. Zij geeft ook leiding aan het netwerk van controleurs.</p> <p>Daarnaast zorgt zij voor de coördinatie tussen de nationale en communautaire controles.</p> <p>Na de afsluiting van de maatregelen stelt zij de verklaringen over de deugdelijkheid van de betalingsaanvragen op als bedoeld in de artikelen 15 en 17 van Verordening (EG) nr. 438/2001 van 2 maart 2001.</p>
	<p>Op grond van artikel 60 van de aanvullende begrotingswet voor 2002 nr. 2002-1576 van 30 december 2002 is aan de CICC-Structuurfondsen een eigen controlebevoegdheid verleend ten aanzien van de beheers- en betaalorganen van de Structuurfondsen, inclusief de territoriale gemeenschappen, maar ook ten aanzien van de bemiddelende instanties en de eindbegunstigden van de Structuurfondsen.</p>
	<p>De circulaire van de eerste minister van 15 juli 2002 heeft gezorgd voor een nieuwe dynamiek in de programmering en uitvoering van maatregelen, door middel van de bevordering van partnerschap en bewustmaking. In de circulaire worden de verplichtingen inzake beheer en controle van de communautaire verordeningen omschreven, waarbij met name details worden verschaft over de taken en functies van de verschillende betrokken instanties.</p>
	<p>De circulaire van 19 augustus en 27 november 2002 van de ministeries die belast zijn met de follow-up van het beheer van de Structuurfondsen en de circulaire van de eerste minister van 24 december 2002 zijn gericht op de vereenvoudiging van het beheer van de Structuurfondsen.</p>
I	<p>Regio Sicilië: zie punt 1.1.</p>

1.3 Structuurmaatregelen: Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
NL	<p>De Wet toezicht Europese Subsidies (TES) is in Nederland op 1 mei 2002 in werking getreden. Naast het terugvorderingsrecht en de aanwijzingsbevoegdheid, wordt in deze wet ook het recht op informatie geregeld. De wet is met name van toepassing op de Structuurfondsen. In het najaar van 2003 zal een verslag over de toekenning van communautaire steun in de periode van mei tot en met december 2002 aan het Nederlandse parlement worden voorgelegd. De organen voor gedecentraliseerd beheer als bedoeld in de wet zullen de overheidsdiensten informeren over de Europese steun die zij hebben ontvangen. De achtste wijziging van de comptabiliteitswet is in werking getreden op hetzelfde tijdstip als de wet TES. Door deze wet worden controlebevoegdheden verleend aan de Nederlandse Algemene Rekenkamer ten aanzien van de besteding van communautaire subsidies tot op het niveau van de uiteindelijke ontvanger. De wet TES en de achtste wijziging van de comptabiliteitswet worden toegelicht in de Nederlandse bijdrage aan de jaarverslagen 2000 en 2001 met betrekking tot artikel 280 van het EG-Verdrag.</p>
	<p>Vereenvoudiging: de Europese Commissie werkt aan een procedure die gericht is op de vereenvoudiging, verduidelijking, coördinatie en flexibilisering van het beheer van het structuurbeleid over de periode 2000-2006. Zij spant zich in om het beleid doeltreffender en transparanter te maken en het financiële beheer te verbeteren. In deze context hebben de lidstaten, waaronder Nederland, om vereenvoudiging verzocht. Deze procedure zal pas na 2002 van kracht worden.</p>
	<p>Draaiboek over toezicht en controle: het toezicht en de controle van de overheidsdiensten op de toewijzing van Europese steun is in 2002 versterkt. De ministeries hebben een draaiboek over toezicht en controle opgesteld.</p>
	<p>Verordening (EG) nr. 438/2001: in Verordening (EG) nr. 438/2001 wordt een nieuw formulier voorgeschreven voor de uitgavenstaat. In de bijlage bij het "certificaat over de uitgavenstaat" wordt het formulier beschreven waarin de teruggevorderde bedragen moeten worden aangegeven. Dit formulier is ingevoerd en wordt gebruikt in de stedelijke programma's van doelstelling 2 en Urban 2. Het wordt nog niet gebruikt voor doelstelling 3 en Equal, maar dit zal zo snel mogelijk gebeuren. Het wordt wel al gebruikt voor de programma's IIB, NWE en het Noordzee-programma, alsmede voor Interreg C, onder verantwoordelijkheid van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.</p>
	<p><u>Urban</u>: voor de steden van "Urban 2" geldt een vergelijkbare procedure als voor de steden van "doelstelling 2".</p>

<p>1.3 Structuurmaatregelen:</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
P	<p>Met het oog op het in 2001 vastgestelde rechtskader voor CB III, zijn met name de volgende ontwikkelingen belangrijk:</p> <p>Wetsbesluit nr. 168/01 van 25 mei, waarin het functioneren van het Nationaal Controlesysteem (SNC) is geregeld met het oog op de verplichtingen van Verordening nr. 438/01 van 2 maart.</p> <p>Ministerieel besluit nr. 684/01 van 5 juli inzake de onderlinge afstemming van de verschillende controleniveaus van het SNC, met name op het gebied van planning, tenuitvoerlegging, rapportage van de controleactiviteiten, verspreiding van informatie, auditmethodes en melding van onregelmatigheden aan de EG.</p> <p>In 2002 is het model voor de onderlinge afstemming van de instanties die op verschillende niveaus controletaken uitoefenen in praktijk gebracht met het oog op de naleving van de verplichtingen van de geldende communautaire voorschriften.</p> <p>De regelgeving betreffende de vormen van coördinatie tussen de verschillende instanties wordt behandeld in punt 4.3 van de onderhavige vragenlijst.</p>
FIN	<p>Algemene ontwikkeling: zie punt 1.1.</p>
	<p>Åland: bij besluit van 29 april 2002 heeft het regionaal parlement een regionale wet (Landskapslag) inzake de toepassing van hoofdstuk 29 van de strafwet in de provincie Åland aangenomen. Deze wet bepaalt dat elk delict ten nadele van de overheidsfinanciën van de provincie Åland wordt bestraft met sancties als bedoeld in hoofdstuk 29 van de genoemde wet, volgens de in Zweden geldende versie. De wet is gericht op de bescherming van de financiële belangen van de provincie Åland en de Gemeenschap en de naleving van de strafrechtelijke bepalingen van de overeenkomst inzake fraudebestrijding. Bovendien zullen de inbreuken ten nadele van de overheidsfinanciën op dezelfde manier worden bestraft, ongeacht of ze op regionaal, nationaal of communautair niveau worden gepleegd. De nieuwe bepalingen van de regionale wet worden ten uitvoer gelegd door de regionale wet ÅFS nr. 60 van 2002.</p>
	<p>Åland: het regionaal parlement van Åland heeft de regionale wet betreffende de auditdienst van de regionale overheid aangevuld, waardoor communautaire steunmaatregelen door externe accountants kunnen worden gecontroleerd. Voortaan kunnen verscheidene accountants worden ingezet voor "5 %" -controles en andere controles. De wet is aangevuld door de regionale wet ÅFS nr. 27 van 2002.</p>

<p>1.3 Structuurmaatregelen:</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
S	<p>Zweden heeft gedurende deze periode geen nieuwe wet of regelgeving aangenomen.</p> <p>Er waren in 2002 wel nieuwe ontwikkelingen op administratief gebied. De interne auditdienst van het nationale arbeidsbureau (Arbetsförmedlingen - AMS) is belast met de verstrekking van het eindcertificaat voor de doelstelling 3-programma's van het Europees Sociaal Fonds en het programma Equal voor de programmeringsperiode 2000-2006. De interne auditdienst van het provinciebestuur (Länsstyrelsen) van Gävleborg dient voortaan zelf de certificaten op te stellen voor de programma's van doelstelling 1 en doelstelling 2, de communautaire initiatieven Interreg IIIA, Interreg IIIB-Noordelijke perifere regio's, Leader + en Urban II, alsook voor de structurele bijstand aan de visserij die niet onder doelstelling 1 valt. Deze procedure is alleen van toepassing indien de beheersautoriteiten gevestigd zijn in Zweden. Voor de Interreg-programma's (in de regio Öresund bijvoorbeeld) waarvan de beheersautoriteiten in andere landen zijn gevestigd, geldt deze bevoegdheid niet.</p>
UK	<p>Ministerie van Handel en Industrie (<i>Department of Trade and Industry (DTI)</i>):</p> <p>Het DTI voert een beleid van nultolerantie ten aanzien van fraude. Bij gebrek aan nieuwe wetgeving in de betrokken periode stelt het DTI voortdurend nieuwe richtsnoeren voor en verleent het bijstand aan andere ministeries, zowel wat de melding als wat de vaststelling van onregelmatigheden betreft. Het DTI heeft in december 2002 deelgenomen aan een reeks vergaderingen met OLAF/DG Regio in Engeland. Deze vergaderingen boden een goede gelegenheid om de in het Verenigd Koninkrijk geldende procedures voor melding en follow-up van verslagen uiteen te zetten.</p>
<p>b) ontwikkelingen op het gebied van het EFRO</p>	
B	<p>Publicatie van een vademecum voor de administraties die belast zijn met de tenuitvoerlegging van door het EFRO medegefinancierde projecten. Het vademecum heeft betrekking op de programma's die worden gecoördineerd door de directie Europese programma's (DPEur) en voorziet in de volgende elementen: aanwijzing van de gebieden die in aanmerking komen voor steun, beheer van projecten, informatie die aan de DPEur moet worden verstrekt, controles op het eerste niveau (Verordeningen nrs. 1260/1999 en 438/2001), in aanmerking komende uitgaven, werkgroepen, nuttige definities, belangrijkste wetteksten. Dit document, alsmede de onder 1.3 a) vermelde cd-rom, dragen bij aan de versterking van de controle van de geleverde diensten en dus aan de opsporing van fraude en pogingen tot fraude.</p>
	<p>In 2002 is binnen het Bestuur Financiën en Begroting de "cel toezicht Europese Structuurfondsen" opgericht. Deze dienst controleert of uitgaven daadwerkelijk zijn gemaakt en rapporteert onder meer aan de betalingsautoriteit van de programma's van doelstelling 2 en Urban 2. De directeur-generaal die voor deze nieuwe dienst verantwoordelijk is, is ook verantwoordelijk voor de melding van onregelmatigheden aan OLAF.</p>
	<p>Tenuitvoerlegging van de aanbevelingen van de auditdienst van DG REGIO (november 2001) inzake de beheers- en controlesystemen; de voornaamste aanbeveling heeft betrekking op de volledige scheiding van controletaken.</p>
	<p>Inwerkingtreding van nieuwe structuren voor de programmeringsperiode 2000-2006.</p>

1.3 Structuurmaatregelen:	
Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
D	Uitwerking en aanpassing van de richtlijnen inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen die in aanmerking komen voor steun van het EFRO.
EL	Bevordering van een speciaal institutioneel kader voor technische bijstand/ondersteuning en beheer van de bijbehorende middelen (DP 4/2002, PB 3 A/14-01-02).
	Publicatie van een gids voor technische bijstand/ondersteuning (maart 2002).
	Continue werking van een “ondersteuningsbureau” voor kwesties in verband met het geïntegreerde informatiesysteem (IIT) en het gebruik van speciale software (Discoverer) om de behandeling van de gegevens van het geïntegreerde systeem te vergemakkelijken.
	Uitwerking van een kader voor de uitvoering van MKB-maatregelen in de POR (AIM nr. 192249/EYS 4057, 19-08-2002, PB 1079/B’/19-08-2002 en AIM nr. 206883/ EYS 5066, 23/10/2002, PB 1470/B’/21-11-02).
I	<p>De Valle d’Aosta is voornemens een administratief besluit houdende goedkeuring van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) 438/01 en Verordening (EG) 1681/94 betreffende de programma’s voor de periode 2000-2006 aan te nemen.</p> <p>Wat het programma PIC URBAN II 2000–2006 betreft, bestaat er een controle op het eerste niveau door lokale instanties en een controle op het tweede niveau door de voor de communautaire Structuurfondsen bevoegde diensten van het Ministerie van Infrastructuur en Vervoer en het Ministerie van Economische Zaken en Financiën. In het kader van het programma zijn controletrajecten vastgelegd (op grond van artikel 38 van Verordening (EG) 1260/99), die zijn aangenomen door alle bij het programma betrokken diensten en sectoren.</p> <p>Het intersectoraal comité zorgt voor de coördinatie door middel van regelmatige ontmoetingen.</p>
NL	Het draaiboek betreffende onregelmatigheden van het Ministerie van Economische Zaken en het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij is in 2002 voltooid en in werking getreden. In het draaiboek wordt een samenvatting gegeven van de voor de melding van onregelmatigheden geldende procedure en regelgeving. Het draaiboek is verstrekt aan alle contractanten en contactpersonen op het gebied van onregelmatigheden. Het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer heeft het draaiboek van de Ministeries van Economische Zaken en van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij als basis gebruikt voor zijn eigen draaiboek over de Interreg-programma’s waarbij het betrokken is. Het document zal zoals afgesproken zeer binnenkort aan OLAF worden gezonden.
	Controle van de auditplannen: voor de opstelling van hun jaarverslag over 2002 zullen de steden van doelstelling 2 hun auditplannen laten nakijken door de auditdienst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

1.3 Structuurmaatregelen:	
Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
FIN	Wet nr. 602/2002 inzake regionale ontwikkeling en besluit nr. 1225/2002 van de Raad van ministers inzake de financiering van maatregelen voor regionale ontwikkeling hebben betrekking op de door het Ministerie van Binnenlandse Zaken verleende financiering op administratief gebied. Ze bevatten met name bepalingen over de toewijzing en betaling van middelen, de follow-up, de controle en het te geven gevolg in geval van onregelmatigheden, de criteria voor de terugvordering en de rente over het terug te vorderen bedrag.
	Åland: zie punt a).
c) ontwikkelingen op het gebied van het ESF	
B	Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van het samenwerkingsakkoord inzake de coördinatie en het beheer van door de Europese Commissie toegekende steun op het gebied van personele middelen en de oprichting van het ESF-Agentschap, op 2 september 1998 te Brussel gesloten door de Waalse regering, de regering van de Franse Gemeenschap en het College van de Franse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, goedgekeurd bij decreet van de Franse Gemeenschapsraad van 5 mei 1999. Dit besluit is op 4 september 2002 goedgekeurd. Op grond van dit besluit worden een afzonderlijke “beheersdienst” en “inspectiedienst” opgericht.
	Aanneming van een ontwerp van decreet houdende de oprichting van de vzw ESF-Agentschap door het Vlaams Parlement op 16 oktober 2002. Dit Agentschap is belast met het beheer en de tenuitvoerlegging van maatregelen van het Europees Sociaal Fonds.
EL	Bij interministerieel besluit nr. 118267/12-12-00 van de minister van Binnenlandse Zaken, de minister van Openbaar Bestuur en Decentralisatie, de minister van Economische Zaken en Financiën en de minister van Arbeid en Sociale Zekerheid is een speciale beheersdienst voor het operationeel programma “Werkgelegenheid en beroepsopleiding” opgericht, op grond van de bepalingen van wet nr. 2860/00 inzake “het beheer, de follow-up en de controle van het communautair bestek en andere bepalingen”.
	Bij interministerieel besluit nr. 80056/3-9-01 van de minister van Binnenlandse Zaken, de minister van Openbaar Bestuur en Decentralisatie, de minister van Economische Zaken en Financiën en de minister van Arbeid en Sociale Zekerheid zijn de directoraten opgeheven die belast waren met de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van ESF-programma’s, communautaire initiatieven en andere financieringen, alsook met de controle en evaluatie daarvan. De bevoegdheden inzake de controle van ESF-maatregelen in het kader van de operationele programma’s en communautaire initiatieven voor de perioden 1989-1994 en 1994-1999 zijn overgedragen aan de speciale beheersdienst van het OP “Werkgelegenheid en Beroepsopleiding”.

<p>1.3 Structuurmaatregelen:</p> <p>Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag</p>	
E	<p>Ministerie van Arbeid en Sociale Zaken – koninklijk besluit nr. 683/2002 van 12 juli 2002, waarin de taken en beheersprocedures van de administratieve eenheid van het Europees Sociaal Fonds (UAFSE) zijn vastgesteld:</p> <p>- in dit besluit worden de taken van de UAFSE als betaal- en beheersorgaan en de bevoegdheden inzake de controle van door het ESF medegefinancierde maatregelen omschreven.</p> <p>Handboek inzake de interne procedure van de UAFSE: daarin wordt de methode beschreven die deze eenheid moet volgen bij de uitoefening van haar controlebevoegdheden als beheers- en controleorgaan.</p>
IRL	<p>De nationale administratieve vereisten (<i>National Administrative Requirements</i>) zijn verscherpt door de circulaire "FSE PA5" en "FSE PA6", met het oog op de verruiming van de Structuurfondsen en van de vorige circulaire die door de nationale ESF-autoriteit (<i>ESF National Authority</i>) werden toegepast. In circulaire FSE PA5 zijn nieuwe certificeringsvereisten vastgelegd, zoals gevraagd door het betaalorgaan van het ESF, terwijl circulaire FSE PA 6 betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van verschillende aanbevelingen van het in februari 2002 gepubliceerde verslag over de door DG Werkgelegenheid uitgevoerde preventieve audit van het betaalorgaan van het ESF, de beheersautoriteit van EHRD-OP en de beheersautoriteit van EQUAL CI.</p>
I	<p>Valle d'Aosta werkt aan de aanneming van een administratief besluit tot goedkeuring van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) 438/01 en Verordening (EG) 1681/94 betreffende de programma's voor de periode 2000-2006.</p> <p>De gemeente Milaan heeft in 2002 de volgende richtsnoeren goedgekeurd:</p> <p>"Richtsnoeren betreffende de staat van de certificering van de uitgaven", goedgekeurd bij D.D.G. nr. 10529 van 5.6.2002 houdende wijziging en vervanging van D.D.G. nr. 5728 van 27.03.2002.</p> <p>Op grond van deze richtsnoeren moeten de uitgaven in het kader van de activiteiten van het ESF regelmatig worden gecontroleerd en dient de definitieve certificering van de uitgaven te worden verricht door een accountant die is ingeschreven in de Orde van Accountants.</p> <p>Voor bepaalde projecten zijn, zoals voordien, controlecommissies gehandhaafd of opgericht, waaraan leden van het gemeentebestuur of van betrokken instanties deelnemen (ministeries, regionaal bestuur, extern certificeringsorgaan). De commissie volgt het project van begin tot eind door middel van vergaderingen die meestal maandelijks worden gehouden en waaraan zeven of acht leden deelnemen. De commissie wordt opgericht voorzover daarin is voorzien in de oproep tot het indienen van voorstellen voor het project.</p> <p>Ten slotte verrichten gemeenteamttenaren in sommige gevallen controles om na te gaan of de geleverde diensten overeenstemmen met de vereisten van het project.</p>

1.3 Structuurmaatregelen:	
Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
A	Speciaal EQUAL-richtsnoer, overeenkomstig punt 6 van de algemene kaderrichtsnoeren inzake de toekenning van steun uit fondsen van het BMWA (sinds februari 2002 in werking getreden).
FIN	Circulaire van het Ministerie van Arbeid (nr. 3870/0551/2002 TM) betreffende procedures om op lokaal niveau te controleren of goederen en diensten zijn geleverd, opgesteld op grond van Verordening (EG) nr. 438/2001 van de Commissie.
	Åland: zie punt a).
UK	<p>Ministerie van Arbeid en Pensioenen (<i>Department for Work and Pensions (DWP)</i>):</p> <p>In 2002 heeft het DWP verbeteringen aangebracht in de administratieve procedures van de controle- en inspectieregelingen voor projecten van het ESF. Daartoe heeft het DWP nauw samengewerkt met alle regio's van Engeland, teneinde de bestaande richtsnoeren verder te ontwikkelen en te voldoen aan de nieuwe, verbeterde bepalingen inzake het beheer van het ESF. Gedurende de betrokken periode zijn de volgende nieuwe administratieve procedures ingevoerd:</p> <ul style="list-style-type: none"> – nieuwe systemen en procedures met het oog op de verplichting om ten minste 5% van de totale uitgaven van het programma te controleren en verslagen op te stellen; – verbeterde regelingen voor de melding van onregelmatigheden in verband met het ESF aan de Europese Commissie; – invoering van een nieuw garantiesysteem, waardoor voor ESF-projecten een jaarlijks certificaat door onafhankelijke instanties moet worden verleend om het betalingsproces te ondersteunen.
d) ontwikkelingen op het gebied van het EOGFL, afdeling “Oriëntatie”	
E	<p>Ministerie van de Openbare Dienst – koninklijk besluit nr. 355/2002 van 12 april 2002. Door dit besluit wordt de organieke basisstructuur van het Ministerie van Landbouw, Visserij en Voeding gewijzigd en uitgebreid:</p> <ul style="list-style-type: none"> - het directoraat-generaal plattelandontwikkeling wordt aangewezen als administratieve eenheid voor het beheer van de middelen van het EOGFL-Garantie en belast met de algemene en territoriale coördinatie van door de Europese Unie medegefinancierde programma's in het kader van de bevoegdheden van het Ministerie.

1.3 Structuurmaatregelen:	
Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
IRL	Het <i>Department of Agriculture and Food</i> heeft onlangs een risicobeheerssysteem ingevoerd voor de evaluatie van de belangrijkste risico's (strategisch, operationele kosten, aantasting van de reputatie) waarmee het departement wordt geconfronteerd bij de verwezenlijking van zijn doelstellingen en voor de uitwerking van maatregelen op het niveau van het departement en de afdelingen om deze risico's het hoofd te bieden. Het systeem is ingevoerd op het gebied van de landbouwsubsidies en heeft betrekking op alle door het EOGFL-Oriëntatie gefinancierde uitgaven voor het eerste gedeelte van 2002; sindsdien is het uitgebreid tot andere beleidssectoren van het departement.
	Het <i>Department of Agriculture and Food</i> heeft richtsnoeren inzake de financiële voorschriften voor toezicht en controle op het gebied van de Structuurfondsen aan de uitvoeringsafdelingen en -organen doen toekomen. In samenwerking met de twee <i>Regional Assemblies</i> (de beheersautoriteiten van de twee regionale operationele programma's) zijn seminars georganiseerd voor alle bij de tenuitvoerlegging van de maatregelen van het EOGFL-Oriëntatie betrokken partijen, teneinde deze volledig in te lichten over de geldende bepalingen.
	In 2002 zijn procedures voor beheer en financiële controle op het gebied van het EOGFL-Oriëntatie, alsook medegefinancierde bosbouwmaatregelen in het kader van regionale operationele programma's voltooid en in werking getreden.
I	De Regio Toscane heeft het verslag over het beheer en de controle van DocUP in het kader van het communautair initiatief Leader + opgesteld en bij de diensten van de Europese Commissie ingediend overeenkomstig Verordening (EG) 438/01. De Valle d'Aosta werkt aan de aanneming van een administratief besluit houdende goedkeuring van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) 438/01 en Verordening (EG) 1681/94 betreffende de programma's voor de periode 2000–2006.
NL	Het in het antwoord bij punt 1.3 b) genoemde draaiboek betreffende onregelmatigheden is ook van toepassing op het EOGFL, afdeling Oriëntatie.
A	Nieuwe ontwikkeling: speciale richtlijn Leader + (Zl. 26.100/01-II/6/02); Verordening (EG) nr. 445/2002.
FIN	Åland: zie punt a).
e) ontwikkelingen op het gebied van het FIOV	
IRL	Begin 2002 hebben de afdeling NDP/UE (<i>National Development Plan</i>) van de Structuurfondsen en de interne-auditeenheid van het departement mariene en natuurlijke hulpbronnen een uiteenzetting gegeven van de procedures inzake beheer en financiële controle van het FIOV (periode 2000–2006) aan de met de uitvoering belaste bureaus en departementen. Daarbij zijn alle aspecten van het financieel beheer aan bod gekomen. Het departement heeft een circulaire (IFOP/1-2001) aan alle bij het programma betrokken partijen doen toekomen.

1.3 Structuurmaatregelen:	
Nieuwe wettelijke en/of bestuursrechtelijke ontwikkelingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag	
NL	Het in het antwoord bij punt 1.3 b) genoemde draaiboek betreffende onregelmatigheden is ook van toepassing op het FIOV.
P	De Portugese overheid heeft een lijst doen toekomen met tien nieuwe wetsbesluiten en nieuwe ministeriële besluiten die in 2002 zijn aangenomen.
FIN	Circulaire van het Ministerie van Land- en Bosbouw (nr. 3363/701/2000 van 14 oktober 2002) betreffende de terugvorderingen van het FIOV. Deze circulaire bevat met name een analyse van de inbreuken en onregelmatigheden die aanleiding geven tot terugvordering, een verslag over onregelmatigheden en richtlijnen op het gebied van terugvordering.
	Åland: zie punt a).
UK⁹	
f) ontwikkelingen op het gebied van het Cohesiefonds	
IRL	Het <i>Department of finances</i> (Ministerie van Financiën) heeft in december 2002 een oriëntatiedocument gepubliceerd (D/Circulaire financiën 41/2002) betreffende de uitvoering van de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1386/2002 van de Commissie (beheers- en controlesystemen en financiële correcties voor de vanaf 1 januari 2000 goedgekeurde projecten die in aanmerking komen voor steun uit het Cohesiefonds). Met deze circulaire brengt Ierland een proces op gang dat tot de tenuitvoerlegging moet leiden van de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1386/2002, wat de uit het Cohesiefonds toegekende bijstand betreft. In de circulaire worden de verplichte procedures vastgesteld die de bemiddelende en met de uitvoering belaste organen moeten volgen voor (i) de behandeling en certificering van betalingsaanvragen in het kader van het Cohesiefonds en (ii) de invoering van de vereiste systemen inzake financiële controle.
P	Bekendmaking op 29 januari van wetsbesluit nr. 17/02 inzake het functioneren van de controle van het Cohesiefonds als integrerend bestanddeel van het nationale controlesysteem (SNC) en het derde communautair bestek, op grond van Verordening nr. 1164/94 van 16 mei 1994, en van de wijzigingen die zijn ingevoerd bij de Verordeningen nrs. 1264/99 en 1265/99, beide van 21 juni 1999.

2. TEKSTEN DIE BIJDAGEN AAN DE TENUITVOERLEGGING VAN DE OVEREENKOMST AANGAANDE DE BESCHERMING VAN DE FINANCIËLE BELANGEN VAN DE GEMEENSCHAP

2.1	Stand van zaken met betrekking tot de ratificatieprocedure van het tweede protocol¹⁰ bij de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen – datum van aanmelding bij de Raad
B	12.03.2002
DK	2.10.2000
D¹¹	
EL¹²	26.07.2000
E	20.01.2000
F	4.08.2000
IRL	3.06.2002
I¹³	
L	
NL	28.03.2002
A	
P¹⁴	15.01.2001
FIN₁₅	
S¹⁶	12.03.2002
UK	11.10.1999

2.2	Nieuwe ontwikkelingen in 2002 op het gebied van de omzetting van de Overeenkomst van 1995 en de aanvullende protocollen daarbij¹⁷. Aspecten of bepalingen waarvoor nog geen nationale maatregelen zijn genomen; ondervonden moeilijkheden
B¹⁸	
DK¹⁹	
D	<p>De wet van 22 augustus 2002 (BGBl 2002 I, blz. 3387) tot omzetting van het tweede protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen van 19 juni 1997, van het gemeenschappelijk optreden van 22 december 1998 inzake corruptie in de privé-sector en van het kaderbesluit van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsmunterij in verband met het in omloop brengen van de euro, is op 30 augustus 2002 in werking getreden. Wat het tweede protocol betreft, is de werkingssfeer van artikel 261 van het strafwetboek (witwassen van geld, versluiering van de opbrengsten van misdad) uitgebreid tot de opbrengsten van passieve en actieve corruptie, de corruptie van communautaire ambtenaren en de ambtenaren van andere lidstaten. Ook de personele werkingssfeer van artikel 30 van de wet betreffende administratieve sancties (aan rechtspersonen en verenigingen van personen opgelegde geldboeten) is uitgebreid en heeft thans in algemene zin betrekking op personen die handelen namens de directie van een instelling of een onderneming, inclusief de personen die het beheer controleren of een andere controlebevoegdheid op directieniveau uitoefenen. Daarnaast is de werkingssfeer van artikel 30 van de wet betreffende administratieve sancties uitgebreid tot alle individuele ondernemingen met rechtspersoonlijkheid. Bovendien is het maximumbedrag van de geldboete voor een opzettelijke inbreuk verhoogd van 500 000 tot 1 miljoen EUR.</p> <p>De wet van 21 oktober 2002 betreffende de ratificatie van het tweede protocol is op 28 oktober 2002 gepubliceerd (BGBl. 2002 II, blz. 2722). Op grond van deze “wet betreffende het tweede protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen van 19 juni 1997” is de bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en het recht van de Duitse rechtbanken om prejudiciële vragen te stellen, of de verplichting om prejudiciële vragen te stellen wanneer tegen hun beslissing geen beroep kan worden ingesteld, uitgebreid tot de werkingssfeer van het tweede protocol.</p>
F	Bekendmaking van besluit nr. 2002-1499 van 18 december 2002 houdende bekendmaking van de Overeenkomst, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen van 26 juli 1995.
IRL²⁰	

2.2	<p>Nieuwe ontwikkelingen in 2002 op het gebied van de omzetting van de Overeenkomst van 1995 en de aanvullende protocollen daarbij¹⁷. Aspecten of bepalingen waarvoor nog geen nationale maatregelen zijn genomen; ondervonden moeilijkheden</p>
I	<p>De Italiaanse staat heeft in 2002 geen enkele nieuwe maatregel tot omzetting van de Overeenkomst en de protocollen daarbij in zijn nationale wetgeving genomen.</p> <p>De Overeenkomst, het eerste protocol en het protocol betreffende de prejudiciële uitlegging van de Overeenkomst zijn geratificeerd bij wet nr. 300/00 van 29 september 2000, waardoor ook de vorige bepalingen zijn gewijzigd. Hierdoor zijn alle wettelijke bepalingen omgezet in nationale maatregelen, behalve de wettelijke bepalingen van het protocol betreffende de prejudiciële uitlegging van de Overeenkomst: volgens de bepalingen van wet nr. 300/00 is het aan de Italiaanse regering om uitvoeringsbepalingen vast te stellen, maar zij heeft dit recht nog niet uitgeoefend.</p> <p>Het tweede protocol is nog niet geratificeerd, maar, zoals reeds gezegd in punt 2.1, is de inhoud van dit protocol bijna volledig omgezet in de geldende nationale wetgeving. Het enige aspect dat nog niet is geregeld, is de verantwoordelijkheid van rechtspersonen voor witwasdelicten.</p>
NL	<p>De Overeenkomst van 1995 en de protocollen daarbij zijn omgezet in het nationale recht voorzover dit noodzakelijk was.</p> <p>Sinds 2001 zijn de volgende gedeelten van het strafwetboek aangevuld met nieuwe strafbaarstellingen, om volledig te voldoen aan de verplichtingen van de Overeenkomst van 1995 en de protocollen daarbij:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Door de invoering van artikel 323a voorziet het strafwetboek in een afzonderlijke strafbaarstelling voor fraude in verband met subsidies van de Europese Unie. – De werkingssfeer van de artikelen 177, 177a, 362, 363 en 364a van het Strafwetboek (met betrekking tot corruptie) is uitgebreid tot ambtenaren van andere lidstaten of van de Europese Gemeenschappen. Bovendien zijn de bepalingen met betrekking tot de rechtspraak verruimd in het kader van de Overeenkomst van 1995 en het eerste protocol bij deze Overeenkomst. – Wat het tweede protocol betreft, zij opgemerkt dat Nederland sinds 1976 beschikt over een algemene regelgeving inzake strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen. Bovendien maakt het witwassen van de opbrengsten van criminele activiteiten sinds 2001 het voorwerp uit van afzonderlijke strafbaarstellingen (verschillend van heling). – Het protocol betreffende de bevoegdheid van het Hof van Justitie heeft uiteindelijk geleid tot de aanneming in Nederland van wettelijke bepalingen, op grond waarvan de nationale rechters zich tot het Hof van Justitie moeten wenden in gevallen waarbij geen beroep kan worden ingesteld en zij het noodzakelijk achten een prejudiciële vraag over de uitlegging van bepaalde artikelen van de Verdragen te stellen.

2.2	<p>Nieuwe ontwikkelingen in 2002 op het gebied van de omzetting van de Overeenkomst van 1995 en de aanvullende protocollen daarbij¹⁷. Aspecten of bepalingen waarvoor nog geen nationale maatregelen zijn genomen; ondervonden moeilijkheden</p>
A ²¹	<p>De enige maatregel die nog niet is omgezet, is de invoering van de aansprakelijkheid van rechtspersonen als omschreven in het tweede protocol. Wat de omzetting van deze verplichting betreft, wordt het Oostenrijk in artikel 18, lid 2, van het tweede protocol toegestaan de omzetting binnen een termijn van vijf jaar na de vaststelling van de overeenkomst tot stand te brengen. Met het oog op de invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen is Oostenrijk voornemens in het eerste halfjaar van 2003 een ontwerp op basis van de internationale richtsnoeren (EU, Raad van Europa, OESO, VN) voor algemeen advies toe te zenden, zodat het tweede protocol voor eind 2003 kan worden geratificeerd.</p>
P	<p>Ofschoon de Overeenkomst en de protocollen daarbij rechtstreeks toepasbaar zijn, zijn de volgende wettelijke bepalingen aangenomen:</p> <p>Wet nr. 5/02 van 11 januari tot vaststelling van een geheel van maatregelen ter bestrijding van de georganiseerde misdaad en van economische en financiële criminaliteit; daarbij gaat het met name om de invoering van een speciale regeling betreffende bewijsgaring, opheffing van het beroepsgeheim en verlies van goederen ten nadele van de staat in het kader van bepaalde soorten misdrijven, zoals corruptie, witwassen van geld, bendevorming en georganiseerde smokkel. Meer in het bijzonder:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) moet het beroepsgeheim van de leden van vennootschapsorganen van kredietinstellingen en financiële ondernemingen alsook van belastingambtenaren worden opgeheven wanneer de rechterlijke instantie die het proces leidt van oordeel is dat de gevraagde informatie belangrijk is om de waarheid te achterhalen; 2) moet, wanneer een veroordeling wegens een van de genoemde delicten wordt uitgesproken, het verschil tussen de waarde van het patrimonium van de verdachte en de waarde die in overeenstemming zou zijn met zijn rechtmatige inkomsten in aanmerking worden genomen. <p>Wet nr. 10/02 van 11 februari tot verbetering van de wettelijke bepalingen die betrekking hebben op de voorkoming en bestraffing van het witwassen van opbrengsten van criminele activiteiten. In deze context zijn de volgende aspecten van belang:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) de verplichting voor de boekhoudkundigen, de externe accountants en de geldtransporteurs die bij de boekhouding en de audits van ondernemingen, vennootschappen en klanten en bij het vervoer en de bewaking van goederen betrokken zijn, om bij de bevoegde gerechtelijke instantie gevallen te melden waarbij de betrokken bedragen, de frequentie, de financiële situatie van de betrokkenen of de gebruikte betaalmiddelen aanleiding geven tot vermoedens inzake het witwassen van geld of van andere goederen en producten; 2) de verplichting voor de notarissen, bewaarders van registers of alle andere instanties die betrokken zijn bij de verkoop of aankoop van onroerende goederen of ondernemingen, transacties van gelden, effecten of andere activa, de opening of het beheer van bankrekeningen, aandelen of effecten, de oprichting, exploitatie of het beheer van ondernemingen, om bij de bevoegde gerechtelijke instantie gevallen te melden waarbij, om de onder punt 1) genoemde redenen, vermoedens bestaan inzake het witwassen van geld, van andere goederen of producten; 3) de verplichte identificatie voor transacties op afstand waarbij bedragen van meer dan 12 469,95 EUR zijn gemoeid; de betrokken gegevens moeten 10 jaar worden bewaard.

2.2	Nieuwe ontwikkelingen in 2002 op het gebied van de omzetting van de Overeenkomst van 1995 en de aanvullende protocollen daarbij¹⁷. Aspecten of bepalingen waarvoor nog geen nationale maatregelen zijn genomen; ondervonden moeilijkheden
FIN	<p>Finland heeft in 2002 vooruitgang geboekt bij de omzetting van het tweede protocol bij de Overeenkomst van 1995.</p> <p>Dit protocol is in Finland in werking getreden bij wet nr. 1191/2002 betreffende de inwerkingstelling van de wettelijke bepalingen van het tweede protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, waarvan de tekst integraal in de wet is overgenomen.</p> <p>Ten aanzien van de wetswijzigingen die op grond van het protocol noodzakelijk zijn, heeft de regering een voorstel tot wijziging van de bepalingen inzake financiële delicten ingediend (HE 53/2002, vp), waarvan de aspecten met betrekking tot de vereisten van het protocol in november 2002 door het parlement zijn goedgekeurd. Wet nr. 61/2003 houdende wijziging van de als bijlage bij dit voorstel gevoegde strafwet, is op 31 januari 2003 aangenomen en op 1 maart 2003 in werking getreden.</p> <p>Op grond van het protocol is de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen uitgebreid tot belastingfraude ten nadele van de financiële belangen van de Gemeenschap. Bovendien zijn pogingen tot het witwassen van geld en afspraken om ernstige vormen van witwaspraktijken te plegen strafbaar gesteld. Finland heeft op 17 februari 2003 de akte van goedkeuring van het protocol opgestuurd met het oog op de indiening ervan bij het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.</p>
S²²	
UK²³	

3. ORGANISATIE VAN DE MET DE BESCHERMING VAN DE FINANCIËLE BELANGEN VAN DE GEMEENSCHAPPEN BELASTE DIENSTEN

In de onderstaande tabellen is het aantal personeelsleden, uitgedrukt in voltijdsequivalenten, aangegeven dat in de betrokken periode door de lidstaten per sector (eigen middelen, landbouwuitgaven, structuurmaatregelen) voor de verschillende soorten controles werd ingezet.²⁴

3.1 Traditionele eigen middelen

In de onderstaande tabel is het aantal personeelsleden weergegeven dat door de lidstaten in de sector van de traditionele eigen middelen voor elke controletaak (ex ante, ex post en fraudeonderzoek) werd ingezet.

Aangezien de interpretatie van de in de vragenlijst gegeven definities van lidstaat tot lidstaat kan verschillen, moeten de onderstaande gegevens omzichtig worden geïnterpreteerd.

Tabel 3.1. Traditionele eigen middelen: aantal personeelsleden dat door elke lidstaat voor de drie soorten controles werd ingezet²⁵

111

	(1) Ex ante	(2) = (1)/(7) %	(3) Ex post	(4) = (3)/(7) %	(5) Fraude- onder- zoek ²⁶	(6) = (5)/(7) %	(7) = (1)+(3)+(5) Totaal (3 soorten controles)	(8) Te contro- leren begroting (mln. €) ²⁷	(9) = (8)/(7) Per controle- ambte- naar te controle- ren begroting (mln. €)
B	801	74,7%	155	14,4%	116	10,8%	1 072	1 247,1	1,16
DK	45	38,8%	49	42,2%	22 ²⁸	19%	116	290,9	2,51
D	12 650 ²⁹	98,7%	170 ³⁰	1,3%	- ³¹		12 820	3 148,7	0,25
EL	2 200 ³²	54,9%	338 ³³	8,4%	1 470 ³⁴	36,7%	4 008	182	0,05
E	512	30,6%	434	26,%	726	43,4%	1 672	904,6	0,54
F	8 246 ³⁵	92,4%	580	6,5%	97 ³⁶	1,1%	8 923	1 509,4	0,17
IRL	222	58,9%	99	26,3%	56	14,9%	377	160,1	0,42
I	8 221	78,3%	808	7,7%	1 471	14%	10 500 ³⁷	1 398,9	0,13
L								20	
NL							5 505 ³⁸	1 745,7	0,32
A	672 ³⁹	40%	644 ⁴⁰	38,3%	364 ⁴¹	21,7%	1 680	228,7	0,14
P	610	83,4%	100	13,7%	21 ⁴²	2,9%	731	165,6	0,23
FIN	649 ⁴³	88,3%	41	5,6%	45 ⁴⁴	6,1%	735	118,3	0,16
S	470	86,1%	50	9,2%	26 ⁴⁵	4,8%	546	360,2	0,66
UK	850	47,7%	919	51,6%	13	0,7%	1 782	3 109	1,74
Totaal ⁴⁶	36 148	80,4%	4 387	9,8%	4 427	8,8%	50 467	14 589,2	0,29

3.2 Landbouwwitgaven

In de onderstaande tabel is het aantal personeelsleden weergegeven dat door de lidstaten op het gebied van de landbouwwitgaven voor elke controletaak (ex ante, ex post en fraudeonderzoek) werd ingezet.

Aangezien de interpretatie van de in de vragenlijst gegeven definities van lidstaat tot lidstaat kan verschillen, moeten de onderstaande gegevens omzichtig worden geïnterpreteerd.

Tabel 3.2. Landbouwuitgaven: aantal personeelsleden dat door elke lidstaat voor de drie soorten controles werd ingezet⁴⁷

	(1) A priori	(2) = (1)/(7) %	(3) A posteriori	(4) = (3)/(7) %	(5) Fraude- onder- zoek ⁴⁸	(6) = (5)/(7) %	(7) = (1)+(3)+(5) Totaal (3 soorten controles)	(8) Te contro- leren begroting (mln. €) ⁴⁹	(9) = (8)/(7) Per controle- ambte- naar te controle- ren begroting (mln. €)
B	773 ⁵⁰	75,8%	184 ⁵¹	18,0	64 ⁵²	6,2%	1 021	937,9	0,92
DK	277	89,6%	30	9,7%	2 ⁵³	0,6%	309	1 112	3,60
D	3 665 ⁵⁴	98,9%	40 ⁵⁵	1,1%	- ⁵⁶		3 705	5 861,7	1,58
EL	587 ⁵⁷	90%	50 ⁵⁸	7,7%	15 ⁵⁹	2,3%	652 ⁶⁰	2 613,5	4,01
E¹²¹	526	76,9%	158	23,1%			684 ⁶¹	6 184,5	9,04
F	2 241 ⁶²	97,4%	29 ⁶³	1,3%	31 ⁶⁴	1,3%	2 301	9 230,1	4,01
IRL	902 ⁶⁵	90,4%	85 ⁶⁶	8,5%	11 ⁶⁷	1,1%	998	1 584,5	1,59
I	643	52,1%	235	19%	357	28,9 %	1 235 ⁶⁸	5 343,8	4,33
L									
NL	401	89,8%	34	7,5%	12	2,7%	447 ⁶⁹	1 111,8	2,49
A	1 023 ⁷⁰	86,2%	20 ⁷¹	1,7%	144 ⁷²	12,1 %	1 187	1 052,6	0,89
P	533	95,2%	27	4,8%	0	0%	560	875,0	1,56
FIN	182,9	78,3%	6	2,5%	45 ⁷³	19,3 %	234 ⁷⁴	815,0	3,49
S	149 ⁷⁵	92,5%	6 ⁷⁶	3,7%	6 ⁷⁷	3,7%	161	780,1	4,86
UK	2 396	87,2%	314	11,4%	38	1,4%	2 748 ⁷⁸	3 998,8	1,46
Totaal	14 299	88%	1 218	7,5%	724	4,5%	16 240	41 502,1	2,56

3.3 Structuurmaatregelen

In de onderstaande tabel is het aantal personeelsleden weergegeven dat door de lidstaten op het gebied van de structuurmaatregelen voor elke controletaak (ex ante, ex post en fraudeonderzoek) werd ingezet.

¹²¹ De gegevens voor Spanje zijn om de volgende redenen onvolledig:

- een groot aantal diensten heeft ter zake geen inlichtingen verstrekt;
- als de controles werden uitgevoerd door auditbedrijven, werd het aantal voor deze controles gepresteerde manuren niet in aanmerking genomen;
- er is geen informatie beschikbaar over het aantal personeelsleden dat voor fraudeonderzoeken is ingezet.

Aangezien de interpretatie van de in de vragenlijst gegeven definities van lidstaat tot lidstaat kan verschillen, moeten de onderstaande gegevens omzichtig worden geïnterpreteerd.

Structuurmaatregelen: aantal personeelsleden dat door elke lidstaat voor de drie soorten controles werd ingezet⁷⁹

	(1) Ex ante	(2) = (1)/(7) %	(3) Ex post	(4) = (3)/(7) %	(5) Fraude- onder- zoek ⁸⁰	(6) = (5)/(7) %	(7) = (1)+(3)+(5) Totaal (3 soorten controles)	(8) Te controle- ren begroting (mln. €) ⁸¹	(9) = (8)/(7) Per controle- ambte- naar te controle- ren begroting (mln. €)
B	143 ⁸²	86,3%	23 ⁸³	13,7%	- ⁸⁴		166	155,9	0,94
DK	54 ⁸⁵	48,9%	44 ⁸⁶	39,8%	13 ⁸⁷	11,3 %	111	40,9	0,37
D	1 879 ⁸⁸	79,8%	475 ⁸⁹	20,2%			2 354 ⁹⁰	3 635,6	1,54
EL	63 ⁹¹	34,6%	119 ⁹²	65,4%			182 ⁹³	2 940,1	16,15
E¹²²	236	49,6%	240	50,4%			476 ⁹⁴	7 141,7	15,00
F								1 475,9	
IRL	480 ⁹⁵	56,4%	360 ⁹⁶	42,3%	11 ⁹⁷	1,3%	851 ⁹⁸	624,9	0,73
I	575	64,8%	140	15,8%	173	19,5 %	888 ⁹⁹	2 707,2	3,05
L								4,6	
NL¹⁰⁰	46 ¹⁰¹	51,5%	42 ¹⁰²	46,9%	2 ¹⁰³	1,7%	89	225,8	2,53
A	366 ¹⁰⁴	95,9%	16 ¹⁰⁵	4,1%	- ¹⁰⁶		382 ¹⁰⁷	206,4	0,54
P	11 ¹⁰⁸	6,1%	170	93,9%	0		181	1 969,8	10,88
FIN	249 ¹⁰⁹	83,5%	37 ¹¹⁰	12,2%	13 ¹¹¹	4,3%	299	83,6	0,28
S	251	89%	25	8,9%	6 ¹¹²	2,1%	282	135,6	0,48
UK	248	48,6%	200	39,3%	62	12,2 %	510	1 091,4	2,14
Totaal	4 600	68%	1 890	27,9%	279	4,1%	6 769	20 958,9	3,10

¹²² De gegevens voor Spanje zijn om de volgende redenen onvolledig:
- een groot aantal diensten heeft ter zake geen inlichtingen verstrekt;
- als de controles werden uitgevoerd door auditbedrijven, werd het aantal voor deze controles gepresterde manuren niet in aanmerking genomen;
- er is geen informatie beschikbaar over het aantal personeelsleden dat voor fraudeonderzoeken is ingezet.

4. COÖRDINATIE VAN DE DIENSTEN IN DE LIDSTATEN

<p>4.1 Eigen middelen:</p> <p>Nieuwe bepalingen die in 2002 zijn aangenomen om de coördinatie van de verschillende diensten binnen elke lidstaat te organiseren¹¹³</p>	
B	<p>Het Samenwerkingsprotocol betreffende de strijd tegen de mineraleoliefraude, dat op 20 juli 2000 tussen de Ministers van Financiën en Justitie werd gesloten, voorzag in de instelling van een ondersteuningscel die bij de Administratie der douane en accijnzen te Brussel zou worden ondergebracht.</p> <p>Er werd een aanhangsel bij het protocol ondertekend door de Ministers van Financiën, Justitie en Binnenlandse Zaken, alsook door de regeringscommissaris belast met de vereenvoudiging van de fiscale procedures en de strijd tegen de grote fiscale fraude. Dit aanhangsel, waardoor de directie van de gerechtelijke politie officieel bij de coördinatiestructuur van het protocol wordt betrokken, werd begin 2002 goedgekeurd door de betrokken administratieve instanties.</p> <p>Een lid van de federale politie is bij de ondersteuningscel gedetacheerd.</p>
	<p>Het Besluit van de Raad van 6 december 2001 houdende uitbreiding van het mandaat van Europol tot de in de bijlage bij de Europol-overeenkomst vermelde ernstige vormen van internationale criminaliteit (PB C°362 van 18 december 2001) is op 1 januari 2002 in werking getreden.</p> <p>Hoewel dit besluit als zodanig geen aanleiding heeft gegeven tot nieuwe bestuursrechtelijke bepalingen, is het toch van invloed geweest op de rol die op het betrokken terrein wordt gespeeld door de verbindingsofficieren bij de douane in de zetel van Europol en de nationale Europol-eenheid.</p> <p>Sinds de goedkeuring van dit besluit dekt het mandaat van Europol namelijk ook terreinen als vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten, oplichting en fraude.</p>
EL	<p>Instelling van een commissie voor het opzetten van een gemeenschappelijk informaticasysteem bij de directoraat-generaal Douane om te beantwoorden aan de behoeften van alle controle- en onderzoeksdiensten. Door de invoering van een dergelijk systeem zou het mogelijk moeten worden de coördinatieproblemen op te lossen.</p>
F	<p>Alle administratieve controles en onderzoeken op het betrokken terrein worden door de Franse douane uitgevoerd, waardoor er geen behoefte aan coördinatie met andere administraties, maar wel aan interne coördinatie bestaat.</p>
	<p>Bij besluit van 30 april 2002 werden de bureaus van het directoraat-generaal douane en indirecte heffingen gereorganiseerd. Er werd een bureau voor controlebeleid ingesteld om de controlewerkzaamheden van de douane beter te coördineren teneinde de controles van deze administratie doeltreffender te maken.</p>

	<p>De Franse douane kwam op 27 november 2002 met een dienstvoorschrift om de verwerking, het gebruik en de follow-up te optimaliseren van de gegevens over gevallen van wederzijdse bijstand die OLAF aan de lidstaten meedeelt uit hoofde van Verordening (EG) nr. 515/97 van 13 maart 1997 betreffende wederzijdse bijstand op douane- en landbouwgebied. De bedoeling ervan is een algemeen kader voor het optreden van iedere actor bij de douane vast te stellen om een van de belangrijkste kaders van de operationele samenwerking met OLAF op nationaal, regionaal en lokaal niveau te implementeren. Het DGGDI is aangewezen als de nationale autoriteit die zich in het kader van de bovengenoemde Verordening (EG) nr. 515/97 in verbinding moet stellen met de andere lidstaten en OLAF.</p>
	<p>Een circulaire van 18 december 2002 van het Ministerie van Justitie over het strafrechtelijk beleid op het gebied van fraude ten nadele van de Gemeenschap moedigt de magistraten aan onverwijld contact met de gerechtelijke douanediens op te nemen als er vermoedens van fraude zijn die te maken hebben met de ontvangsten of uitgaven van de communautaire begroting.</p> <p>Anderzijds zijn de gerechtelijke instanties uit hoofde van artikel 343 bis van het nationale douanewetboek verplicht de douanediens, ongeacht de aard van de lopende procedure, op de hoogte te brengen van alle inlichtingen inzake strafbare feiten die onder de bevoegdheid van die diensten vallen, met name deze die verband houden met de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap (eigen middelen en uitgaven EOGFL-Garantie).</p>
IRL	<p>Er is geen enkele bepaling aangenomen. De samenwerking met het <i>Criminal Assets Bureau</i> (illegale activa) en het <i>Garda Bureau of Fraud Investigations</i> (GBFI) op gebieden van gemeenschappelijk belang werd voortgezet.</p>
I	<p>Op regionaal niveau:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de Regio Toscane heeft op 23.04.02 een overeenkomst met het Ministerie van Economische Zaken en Financiën ondertekend. <p>Samengevat is in deze kaderovereenkomst het volgende overeengekomen:</p> <p>het Ministerie van Economische Zaken en Financiën verbindt zich ertoe :</p> <ul style="list-style-type: none"> a. technische bijstand te verlenen in de verschillende stadia van de follow-up van de uitgaven met het oog op de uitvoering van verschillende acties op basis van behoeften die door de Regio kenbaar worden gemaakt; b. deel te nemen aan controles ter plaatse op het tweede niveau voor de uitoefening van taken die verband houden met het afsluiten van de verrichtingen met betrekking tot de regionale programmering 94/99 en 2000/06 van de Structuurfondsen overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EG) nr. 438/01; c. deel te nemen aan bijeenkomsten ad hoc die op initiatief van de Regio Toscane worden gehouden; <p>de Regio verbindt zich ertoe:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. de steekproef als bedoeld in artikel 10 van Verordening (EG) nr. 438/01 te nemen; b. alle gegevens en elementen te verstrekken die dienstig kunnen zijn voor de effectiviteit van de controlewerkzaamheden; c. contact op te nemen met de <i>Dipartimento Provinciale</i> (Ministerie van Economische Zaken en Financiën) met het oog op de uitoefening van de controlewerkzaamheden, en daarbij gezamenlijk een jaarlijks werkprogramma op te stellen; d. alle stukken en documenten bij te houden die na afloop van de controles door de <i>Dipartimenti Provinciali</i> zijn opgesteld ; <ul style="list-style-type: none"> - de Regio Ligurië heeft binnen het departement Landbouw het <i>Ufficio Coordinamento Funzioni Ispettive</i> (coördinatiebureau voor inspecties) ingesteld, dat onder meer is belast met het verrichten van controles van de onder de bevoegdheid van het Dipartimento vallende financieringen.
A	<p>Op 1 juli 2002 werden douane- en belastingzaken binnen een zelfde afdeling van het Ministerie van Financiën gehergroepeerd.</p>

<p>P</p>	<p>Wetgevende maatregelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Wetsbesluit nr. 305/02 van 13 december 2002 tot wijziging van de wet houdende organisatie van het strafrechtelijk onderzoek, waarbij complexe onderzoeken, en met name deze die verband houden met fiscale delicten van complexe, georganiseerde of transnationale aard waarmee een bedrag van meer dan 500 000 EUR is gemoeid, uitsluitend aan de gerechtelijke politie worden toevertrouwd. – Wet nr. 16-A/02 van 31 mei 2002 en wetsbesluit nr. 262/02 van 25 november 2002 waarbij de AGT werd opgeheven en de onder zijn gezag staande diensten opnieuw werden verdeeld onder de directoraten-generaal waaronder zij voorheen ressorteerden. Aldus kwamen de respectieve "interne-auditkernen" weer onder het gezag van het DGAIEC en het DGCI.
	<p>Administratieve maatregelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Samenwerkingsprotocol, op 27 februari 2002 gesloten tussen het DGAIEC, het directoraat-generaal belastingen, de algemene inspectie economische activiteiten en de nationale republikeinse garde op het gebied van fraudebestrijding, belastingontduiking en economische delicten teneinde: de gemeenschappelijke doelstellingen op nationaal en communautair niveau vast te stellen; de grote lijnen van de interventiemethodologie uit te zetten en over te gaan tot een periodieke beoordeling van de uitgevoerde maatregelen; andere vormen van samenwerking, met name op opleidingsgebied, te bestuderen en te plannen. – Protocol inzake administratieve samenwerking, op 15 maart 2002 gesloten tussen het DGAIEC en het directoraat-generaal energie, dat vooral gevolgen heeft voor de aardolie-sector en moet zorgen voor wederzijdse toegang tot de informatie en de administratieve documenten van deze sector . – Samenwerkingsprotocol, op 13 september 2002 gesloten tussen het DGAIEC en REACT (<i>European Anti-Counterfeiting Network</i>), een representatieve organisatie van verschillende houders van intellectuele eigendomsrechten en ingeschreven merken, met het oog op het verkrijgen van informatie, langs elektronische weg, over goederen waarvan wordt vermoed dat het om namaak- of piraatproducten gaat. – Circulaires nrs. 7/02 en 28/02 van het DGAIEC van 29 april en 18 november, die de interne procedures voor het functioneren van het DGAIEC op het gebied van strafrechtelijke onderzoeken ten uitvoer leggen en die met name (overeenkomstig circulaire nr. 7/02 van het openbaar ministerie van de republiek) voorschrijven dat nieuws over fiscale douanedelicten onmiddellijk aan het openbaar ministerie moeten worden meegedeeld. – Oprichting van een organisme voor de uitwisseling van financiële informatie (UIF) tussen de gerechtelijke politie en de diensten van de belastingadministratie (DGAIEC en directoraat-generaal belastingen) op het gebied van fraudebestrijding en vooral van het witwassen van geld.

S	<p>Hierna volgt een overzicht van de horizontale maatregelen om zowel op het gebied van de eigen middelen en de landbouwuitgaven als van de structurele steun samenwerking aan te moedigen.</p> <p>Zoals aangegeven voor de voorgaande jaren, is er in Zweden een raad voor fraude ten nadele van de Gemeenschap ingesteld die onder de bevoegdheid van de autoriteit ter bestrijding van financiële criminaliteit (Ekobrottsmyndighet) valt. De taak van deze raad bestaat in het verbeteren van de samenwerking tussen de diensten die direct of indirect zijn belast met de bescherming van de communautaire middelen. In de raad worden bijzondere vraagstukken besproken met de bedoeling de hinderpalen voor een doeltreffende bescherming van deze middelen te verminderen of, indien mogelijk, weg te werken. In de loop van het jaar werd een opleiding georganiseerd over de melding van onregelmatigheden aan OLAF. Ook het personeel belast met het onderzoek van vermoedelijke fraudegevallen heeft specifieke opleidingsacties gevolgd. Voorts werd er een jaarverslag opgesteld over de manier waarop de bescherming van de communautaire middelen in Zweden wordt gewaarborgd.</p> <p>De autoriteit belast met de bestrijding van economische en financiële criminaliteit heeft dit jaar ook gewerkt aan het opzetten van een informele vorm van samenwerking met andere lidstaten met het oog op de uitwisseling van ervaring op het gebied van de bescherming van de communautaire middelen.</p>
UK	<p>De Britse douaneadministratie blijft, zoals die van de andere lidstaten, functioneren in het kader van het programma Douane 2000, dat berust op het beginsel van zeer nauwe samenwerking tussen de 15 lidstaten. Dit programma is een forum voor coördinatie en uitwisseling van informatie dat de verspreiding van de beste praktijken op douanegebied onder de lidstaten mogelijk maakt. Ook de kandidaat-landen doen sinds 2002 mee aan het programma.</p> <p>Het actieplan Douane 2002 omvat zes werkterreinen. Elk van deze terreinen valt onder een beheersgroep die uit vertegenwoordigers van alle lidstaten bestaat. Een van de werkterreinen is gewijd aan een geharmoniseerd model voor risicobeheer en het informatieformulier voor risico's, dat wordt getest. Er vonden ook seminars over de controles van namaakgoederen plaats.</p>
	<p>Om haar betrekkingen met de andere lidstaten te verbeteren houdt de Britse douaneadministratie de inzet van haar personeelsleden in het buitenland voortdurend in het oog. Dezen zijn als volgt over de lidstaten verspreid:</p> <p>(1) verbindingsofficieren in: Oostenrijk, België, Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland Portugal en Spanje;</p> <p>(2) daarnaast bestrijkt de Britse douaneadministratie de volgende kandidaat-landen: Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slowakije, Slovenië.</p>
	<p>De administratieve overeenkomst tussen de Britse douaneadministratie en het <i>Rural Payment Agency</i> (RPA) werd in 2002 grondig herzien. Aan de onderdelen van de overeenkomst met betrekking tot de GLB-invoer is echter relatief weinig veranderd. De Britse douane vervult nog altijd het merendeel van de taken die verband houden met rechten die verschuldigd zijn als eigen middelen en met landbouwproducten. Het RPA neemt niettemin bepaalde taken voor zijn rekening, waaronder de controle van tariefcontingenten rundvlees en het beheer van alle contingenten waarvoor vergunningen gelden. De Britse douaneadministratie blijft verantwoordelijk voor het merendeel van de fraudebestrijdingsmaatregelen.</p>

4.2. Landbouwwitgaven (uitgaven gefinancierd door het EOGFL-Garantie): nieuwe bepalingen die in 2002 zijn aangenomen om de coördinatie tussen de verschillende diensten binnen de lidstaat te organiseren¹¹⁴	
B	De organisatie van de coördinatie tussen de verschillende organen, die na de regionalisering van het Ministerie van Landbouw en de Copernicus-hervorming bevoegd zijn geworden, is in 2002 begonnen (betaalorganen en controlediensten). De resultaten zullen in het eerste kwartaal van 2003 aan OLAF worden meegedeeld.
	Landbouw: door de laatste hervorming van de instellingen (bijzondere wet van 13 juli 2001) is de regionalisering van de landbouw sinds 1 januari 2002 een feit geworden. Ten gevolge van Copernicus-hervorming in opdracht van de federale overheid werden de Belgische federale overheidsdiensten volledig geherstructureerd, zodat de overblijvende bevoegdheden van de federale overheidsdiensten van Landbouw en de bevoegdheden van Middenstand in 2002 een nieuwe verankering kregen. De definitieve overdracht van het personeel van het Ministerie van Middenstand en Landbouw naar de regionale en federale overheidsdiensten die ze erven, heeft zoals voorzien in de hervormingen, op 1 oktober 2002 plaatsgehad. Sinds deze datum is het Ministerie van Middenstand en Landbouw dus volledig ontbonden.
	BIRB: de nodige protocollen werden al vóór 2002 gesloten. Op het gebied van de in 2002 aan andere instanties overgedragen controlebevoegdheden blijven de eerder gesloten protocollen van toepassing en zijn de onderhandelingen over de aangepaste protocollen al goed opgeschoten.
	Interdepartementale interventiecel: voortdurende inachtneming van de Europese regelgeving op het gebied van controles door alle controle-instanties dankzij een strikte opvolging van de verslagen en de inspanningen die worden geleverd om de continuïteit van de diensten ondanks de verschillende hervormingen (agentschap, regionalisering, Copernicus) te waarborgen; controle van de daadwerkelijke toepassing op het terrein van de bestaande instructies in de gevoelige sectoren door preventieve controleacties ter plaatse; waarborging van goede samenwerking bij de uitvoering van de controletaken van de Europese Unie.
DK	Het directoraat van de voedingsindustrie (<i>Direktoratet for FødevarerErhverv</i>) – het betaalorgaan – heeft overeenkomsten met de diensten waaraan het de controles heeft overgedragen uitgewerkt. In deze overeenkomsten zijn de algemene richtsnoeren vastgelegd voor de taken die uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1663/95 van de Commissie aan de autoriteiten zijn opgelegd, met name op het gebied van verstrekking van betalingsopdrachten en uitvoering van betalingen, van boeking en controle. Deze overeenkomsten worden minstens eenmaal per jaar herbekeken. Dankzij regelmatige bijeenkomsten tussen de betrokken kantoren wordt de kwaliteit van de samenwerking op het gebied van controles voortdurend geëvalueerd. De directeurs van de directoraten komen minstens eenmaal per jaar samen om algemene vraagstukken te bespreken.
D	<ul style="list-style-type: none"> – Organisatie op centraal niveau van bijscholingsacties voor het personeel van de nationale controle-instanties, in samenwerking met Oostenrijk; – Invoering van een geïntegreerd informatiesysteem met het oog op een betere uitwisseling van informatie tussen de veterinaire diensten en de met de premies belaste diensten om deze diensten in staat te stellen ook langs elektronische weg de resultaten van elkaars controles in te zien.
	Uitbreiding van het recht op toegang tot de databank HIT tot andere diensten dan die van de landbouwadministratie (bijvoorbeeld het douanehoofdkantoor HH-Jonas in de sector uitvoerrestituties).

	<ul style="list-style-type: none"> – Als nieuwe maatregelen in verband met de controle van de landbouwwuitgaven werd de verificatie van de inachtneming van het minimumpercentage van de uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 386/90 verrichte controles in 2002 toevertrouwd aan de regionale directoraten financiën die verantwoordelijk zijn voor de betrokken exportkantoren. Dit was voorheen de taak van het HZA Hamburg-Jonas – de centrale organisatie voor fraudebestrijding. – Door de decentralisatie van de taken is het mogelijk nauwkeuriger statistische gegevens te verzamelen en de controleprocedure doeltreffender te organiseren. De stroomlijning van de daaruit resulterende controleprocedure maakt het mogelijk eventuele fraudegevallen doeltreffender te bestrijden.
F	<p>Op het gebied van de douanediensdiensten heeft een besluit van 30 april 2002 geleid tot een reorganisatie van de bureaus van het directoraat-generaal douane en indirecte belastingen. Een bureau belast met het controlebeleid werd opgericht om de werkzaamheden op het gebied van douanecontroles beter te coördineren, met name in de sector van het gemeenschappelijk landbouwbeleid met het oog op meer doeltreffendheid van de controles die door deze administratie worden verricht. Deze nieuwe dienst staat met name in voor de planning van de controles waarmee de douane in het kader van het EOGFL-Garantie is belast, de follow-up en de regelgevende analyse daarvan, alsmede de samenhang met de communautaire controles.</p> <p>Anderzijds werd er, zoals elk jaar, een dienstorder verspreid in het kader van de samenwerking tussen het DGDDI en het DGCCRF. Voor 2002 handelde de dienstorder in het bijzonder over juridische aspecten van een verbetering van de voorwaarden voor de uitwisseling van informatie en documenten tussen de functionarissen van deze beide directoraten.</p> <p>Met betrekking tot de dossiers die te maken hebben met de activiteit van de douaneadministratie zij erop gewezen dat de gerechtelijke instanties bij artikel 343 bis van het douanewetboek verplicht zijn de douanediensdiensten, ongeacht de aard van de lopende procedure, in kennis te stellen van alle aanwijzingen van strafbare feiten die onder de bevoegdheid van de douane vallen.</p>
	<p>Voorts werd er door de Franse douane een dienstvoorschrift uitgewerkt, dat op 27 november 2002 werd rondgestuurd. De bedoeling van dit dienstvoorschrift was de verwerking, het gebruik en de follow-up te optimaliseren van de gegevens over gevallen van wederzijdse bijstand die OLAF overeenkomstig Verordening (EG) nr. 515/97 van 13 maart 1997 betreffende wederzijdse bijstand op douane- en landbouwgebied meedeelt aan de lidstaten. Deze gevallen kunnen betrekking hebben op vermoedens van fraude met betrekking tot uitgaven van het EOGFL-Garantie. Met dit dienstvoorschrift wilde de douane een algemeen kader voor het optreden van iedere actor bij de douane vaststellen om een van de belangrijkste kaders van de operationele samenwerking met OLAF op nationaal, regionaal en lokaal niveau te implementeren.</p>
	<p>Sector visserijproducten (binnenlandse steun)</p> <p>Er werd een protocol ondertekend tussen de douaneadministratie en het bevoegde betaalorgaan (OFIMER) waarin werd vastgesteld hoe de controles moeten worden uitgevoerd die zijn verbonden aan de toekenning van de compenserende vergoeding voor tonijn die voor de verwerkende industrie is bestemd.</p>

	<p>Sector uitvoerrestituties</p> <p>Er werden in 2002 technische commissies uitvoer (<i>Commissions Techniques à l'Exportation</i>, CTE) ingesteld. Deze commissies roepen ieder kwartaal het bevoegde betaalorgaan en de betrokken overheidsdiensten bijeen (douane, Ministerie van Landbouw, fraudebestrijdingsdiensten). Het doel van deze instanties is de invoering van communautaire regelgeving in deze sector te vergemakkelijken en beter controleerbaar te maken.</p> <p>Op hetzelfde gebied werden in 2002 in de sector granen werkgroepen ingesteld om de toepassingsvoorwaarden voor de regelgeving inzake prefinanciering van uitvoerrestituties (toegestane mengsels) uit te werken, alsook voor de maximaal toelaatbare fouten voor gewogen gewichten. De samenwerking op dit laatste gebied heeft in juli 2002 tot de opstelling van een dienstorder voor de douanediensdiensten geleid.</p> <p>Ten slotte werd in 2002 een werkgroep inzake de dematerialisering van exportcertificaten ingesteld. Er is een beginselakkoord uitgewerkt over de installatie van een Internetserver bij het bevoegde betaalorgaan in de sector melk en zuivelproducten (ONILAIT). De bedoeling van dit project is de douanediensdiensten in staat te stellen real-time toegang te krijgen tot landbouwdocumenten om de controles te vergemakkelijken en de doorstroming van informatie tussen de douanediensdiensten en alle landbouwdiensten te verbeteren.</p>
	<p>Sector granen</p> <p>Het protocol tussen de Franse betaalorganen voor de graansektor (ONIC en ONIOL) en de Franse douane werd op 19 april 2002 bijgewerkt om in de organisatie van de controles bij invoer, bij uitvoer en van het prefinancierings- en interventiestelsel voor granen rekening te houden met de wijzigingen van de regelgeving en de daaruit voortvloeiende nieuwe procedures voor de uitwisseling van informatie tussen de ondertekenaars van het protocol.</p> <p>Ook met de andere betaalorganen wordt aan een zelfde bijwerking gewerkt.</p>
	<p>Wijnbouwsector</p> <p>In de wijnbouwsector werd in 2002 een overeenkomst betreffende de marktmaatregelen van de GMO ondertekend. In deze overeenkomst werd de respectieve rol van de functionarissen van ONIVINS en de douanediensdiensten bij de uitvoering van de controles van de marktmaatregelen van deze GMO vastgelegd.</p>
	<p>Sector plattelandontwikkeling</p> <p>Op het gebied van de plattelandontwikkeling werd een vast team van controleurs ter plaatse bij het betaalorgaan ingesteld. Dit team werkt in samenwerking met en onder de verantwoordelijkheid van de gedecentraliseerde diensten van het Ministerie van Landbouw. Bovendien werd een eenheid voor de coördinatie van de controles ingesteld om voor een betere samenhang bij de uitvoering van de controles van het betaalorgaan te zorgen.</p> <p>Nog op dit gebied werd een transversale methodologische handleiding voor controleurs ter plaatse uitgewerkt, alsook een specifiek informatica-instrument «<i>contrôles RDR</i>».</p>

	<p>Multisectorale maatregelen</p> <p>In het laatste kwartaal van 2002 werd onder het beschermheerschap van de interministeriële commissie voor de coördinatie van de controles begonnen aan het bijstellen van de procedure die van toepassing is vanaf het moment dat er een eerste administratief proces-verbaal van een onregelmatigheid is opgemaakt. Het doel van deze werkzaamheden was drievoudig: rekening houden met de nadere bepalingen in het werkdocument van het 19de CoCoLaF van 11 april 2002 met betrekking tot het begrip economisch subject; in specifieke bepalingen voorzien voor de wijze waarop OLAF in kennis moet worden gesteld van gevallen van ernstige onregelmatigheden en/of onregelmatigheden die het risico van verplaatsing naar andere lidstaten of van transnationale gevolgen inhouden; en ten slotte voor een nauwere betrokkenheid van de betaalorganen zorgen bij de opstelling van formulieren voor de melding van onregelmatigheden. Deze werkzaamheden werden begin 2003 afgerond met de toezending van een procedurenota aan alle nationale diensten die betrokken zijn bij de toepassing van Verordening (EEG) nr. 595/91.</p> <p>Wat de coördinatiemaatregelen op het gebied van de controles a posteriori (controles die zijn gepland uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 4045/89 of fraudeonderzoeken) betreft, blijven de in het antwoord voor 2001 beschreven maatregelen van toepassing.</p>
IRL 115	
I	<p>Het <i>Agenzia delle Dogane</i> begon in 2002 samen te werken met het <i>Ufficio Telematico del Comando Generale della Guardia di Finanza</i> met het oog op de uitwisseling van informatie over restitutiebetalingen: om de twee maanden verstrekt de <i>Servizio Autonomo Interventi Settore Agricolo</i> (SAISA) van het <i>Agenzia delle Dogane</i> aan het bovengenoemde <i>Comando</i> de gegevens over de betalingen die in de afgelopen twee maanden aan communautaire marktdeelnemers zijn gedaan.</p>
	<p>Voor de Regio Veneto is het AVEPA (<i>Agenzia Veneta per i Pagamenti in Agricoltura</i>) in het leven geroepen. Het werkt samen met de Regio Veneto en de 19 bergdorpen van Veneto. Het is tevens belast met de machtiging tot uitbetaling voor de maatregelen van het plan voor plattelandontwikkeling als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1257/99.</p>
	<p>De Regio Valle d'Aosta heeft in het kader van het directoraat "landbouwbeleid en zoötechnische ontwikkeling" de operationele structuur "<i>sistema azienda agricola</i>" ingevoerd voor de coördinatie van de administratieve en informaticaprocedures die nodig zijn voor de uitvoering van het plan voor plattelandontwikkeling. Om een geïntegreerd en vereenvoudigd beheerssysteem voor de sector regionale landbouw tot stand te brengen wordt gepoogd de coördinatie te verbeteren tussen de verschillende bureaus van het assessoraat die zijn belast met het beheer van de maatregelen van het plan voor plattelandontwikkeling. Daartoe worden in het kader van de operationele structuur inspanningen gedaan om alle administratieve procedures te informatiseren en een geïntegreerd informaticasysteem tot stand te brengen dat kruiscontroles in het datanetwerk betreffende de bedrijven en de stand van de dossiers door alle beheersbureaus voor de maatregelen van het plan voor plattelandontwikkeling mogelijk maakt. Daartoe worden nieuwe technologieën gebruikt of opgezet, zoals bijvoorbeeld geïnfomatiseerde cartografische instrumenten en systemen van databanken. Voorbeelden van hiermee samenhangende administratieve maatregelen zijn beraadslagingen en/of begeleidende maatregelen hoofdzakelijk met betrekking tot de toewijzing van taken in verband met technisch advies en leveringen om het geïntegreerde systeem tot stand te brengen.</p>
	<p>De Regio Ligurië heeft in het kader van het departement landbouw het <i>Ufficio Coordinamento Funzioni Ispettive</i> ingesteld, dat is belast met het verrichten van de controles van de financieringen die onder de bevoegdheid van het departement vallen.</p>

A	<ul style="list-style-type: none"> – Overdracht van taken van het betaalorgaan «plattelandontwikkeling» van het BMLFUW aan «Agrarmarkt Austria» met ingang van 16 oktober 2002, (mededeling nr. 32/2002 van het BMLFUW) en, tegelijkertijd, – coördinatie van de controlediensten voor dier- en oppervlaktepremies voor alle maatregelen op het gebied van plattelandontwikkeling. – Er blijven in Oostenrijk dus maar twee betaalorganen over: <ul style="list-style-type: none"> - Agrarmarkt Austria, Dresdnerstrasse 70, 1210 Wien - Douanekantoor Salzburg Restituties, Walsenberg 25, 5071 Wals.
	<p>Samenwerking van de diensten van de douaneadministratie, de belastingadministratie en de politie.</p> <p>Rechtsgrondslagen: artikel 146 van het strafwetboek (bedrog), gecombineerde bepalingen van artikel 33 van de wet ter bestrijding van fiscale overtredingen (misbruik van rechten) en van artikel 7 van de wet op uitvoerrestituties, gerechtelijke onderzoeken op grond van artikel 197 van de wet ter bestrijding van fiscale overtredingen aan het directoraat douane en belastingen toevertrouwd.</p> <p>Instelling van een bijzondere commissie (SOKO) die bestaat uit leden van de douaneadministratie (drie financieel-strafrechtelijke instanties, afdeling externe controle en bedrijfscontroles van het hoofddouanekantoor van Wenen) wegens fraude met uitvoerrestituties, van de belastingadministratie wegens BTW-fraude (bestrijding van belastingfraude, audit van grote ondernemingen) en van de uitvoerende macht (autoriteiten van de gerechtelijke politie van Neder-Oostenrijk) wegens bedrog/fraude in de zin van het strafwetboek; maken van interfaces tussen deze diensten; centrale verspreiding van de informatie via het BMF, directoraat fraudebestrijding.</p> <p>Doel van de SOKO: er zijn meerdere overtredingen begaan waarvan de bestrijding onder de bevoegdheid van verschillende instanties valt. De verschillende diensten moeten echter samenwerken. De SOKO is geen afzonderlijk organisme; de commissie dient voor de uitwisseling van informatie. Tijdens de regelmatige bijeenkomsten kan worden gediscussieerd over de stand van de onderzoeken en over de maatregelen die de onderzoekers zullen nemen (daarnaast ook wederzijdse bijstand, beschikbaar stellen van informatie).</p>
P	<p>Eind 2002 (begin van het begrotingsjaar 2003 van het EOGFL) is op het gebied van het beheer en de controle van de steun aan de Portugese landbouwers een bijzonder belangrijke beleidsbeslissing genomen: het in het leven roepen van één enkele raad van beheer voor het INGA en het IFADAP bij wetsbesluit nr. 250/02 van 21 november 2002.</p> <p>De instelling van één enkele raad van beheer voor de twee betaalorganen, met als voornaamste taak de geleidelijke integratie van beide organen in één instelling heeft als doel betere voorwaarden te scheppen voor een rationeler en nauwkeuriger beheer van de middelen en ondertussen voor het beheer door de twee organen te zorgen.</p> <p>Door deze samensmelting, die op grond van het bovengenoemde wetsbesluit op 22 november 2004 geheel voltooid zou moeten zijn, zal het nieuwe orgaan de communautaire regelgeving doeltreffender kunnen toepassen dankzij beter op elkaar afgestemde en doeltreffendere controlemaatregelen die tot doel hebben de institutionele taak van de twee organen op het gebied van het EOGFL-Garantie op eenvormige wijze uit te oefenen en aldus de financiële belangen van de Gemeenschap doeltreffender te beschermen.</p> <p>Op 7 maart 2002 werd tussen het DGAIEC en het IVV een administratief samenwerkingsprotocol gesloten dat gevolgen voor de wijnbouwsector heeft. Het doel ervan is een uniformisering van de documenten, de uitwisseling van informatie en de planning en uitvoering van gemengde controles.</p>

FIN	De overeenkomst die tussen het Ministerie van Land- en Bosbouw en het Ministerie van Financiën was gesloten over de overdracht van bepaalde taken aan de douaneadministratie werd bijgewerkt. De overeenkomst werd tegelijkertijd op een aantal punten (richtsnoeren en rapportage) aangevuld (overeenkomst nr. 2267/571/2002 van 11 juli 2002).
S	De voor de economische en financiële criminaliteit verantwoordelijke instantie zorgt voor de permanente opleiding van het personeel van de overheidsdiensten die belast zijn met dossiers die verband houden met de communautaire middelen (bijvoorbeeld op het gebied van de melding van overtredingen). Zie ook punt 4.1
UK	De <i>Forestry Commission</i> en het Ministerie van Landbouw wisselen informatie uit om te voldoen aan de regelgeving inzake plattelandsontwikkeling (<i>Rural development regulation</i>). De protocollen worden telkens als dat mogelijk is bekeken en verbeterd.
	<p>In 2002 waren het <i>Rural Payments Agency</i> (RPA) en de Inspectie (<i>Inspectorate</i>) echt operationeel. Zij zijn ontstaan uit de samenvoeging van de regionale structuur van het DEFRA (<i>Department for the Environment, Food and Rural Development</i> – Ministerie van Milieu, Voedsel en Plattelandsontwikkeling) en de <i>Intervention Board</i> op 16 oktober 2001, en uit de versterking van het personeel voor inspecties ter plaatse van het DEFRA met het controlepersoneel van de <i>Intervention Board</i>. De bijstand en samenwerking op grond van de wettelijke en andere verplichtingen tussen het RPA en de andere ministeries, met inbegrip van douane en accijnzen, worden nog altijd als bevredigend beschouwd.</p> <p>Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3508/92 gaat het RPA elk jaar over tot een uitwisseling van informatie met andere betalingsbureaus over grensoverschrijdende eigendom (landbouwbedrijven die landerijen in andere delen van het Verenigd Koninkrijk bezitten). Deze controle garandeert dat de rechtstreekse steun correct wordt uitbetaald (geen dubbele betaling). Het RPA houdt ook nauwkeurige databanken bij van de in het geïntegreerde beheers- en controlesysteem (GBCS) ingeschreven landerijen. De informatie over de uitvoering van de controles van het GBCS is verdeeld tussen de Britse betalingsbureaus dankzij de harmonisatietaken van het Britse coördinatieorgaan, dat als bemiddelende instantie verantwoordelijk is voor de accountantsrapporten van het EOGFL en de controles namens de betalingsbureaus.</p>

4.3. Structuurmaatregelen: nieuwe bepalingen die in 2002 zijn aangenomen om de coördinatie tussen de verschillende diensten binnen de lidstaat te organiseren¹¹⁶	
B	Deze landbouwstructuurmaatregelen zijn opgenomen in de verordening inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het EOGFL-Garantie.
DK	Het directoraat voedingsindustrie (betaalorgaan) heeft een overeenkomst uitgewerkt met het directoraat visserij, waaraan het de controle heeft overgedragen. Deze overeenkomst bevat de algemene richtsnoeren voor de taken die de autoriteiten moeten vervullen, met name op het gebied van het verstrekken van betalingsopdrachten en de uitvoering van betalingen, boeking en controle. De overeenkomst wordt minstens eenmaal per jaar opnieuw geëvalueerd. De kwaliteit van de samenwerking op het gebied van controles wordt voortdurend gewaarborgd door regelmatige bijeenkomsten van de betrokken bureaus. De directeurs van de directoraten vergaderen minstens eenmaal per jaar om algemene vraagstukken te bespreken.
D	Oprichting van een werkgroep bondsministeries–deelstaten met het oog op een betere coördinatie met betrekking tot kernvragen op het gebied van financiële controle die van belang zijn voor alle fondsen van de Europese Unie.
	De werkgroep bondsstaat-deelstaten «begrotingsrecht en –nomenclatuur» heeft zich gebogen over de gevolgen van de regels van de Europese Unie voor het nationaal recht op het gebied van subsidies en heeft ter zake de volgende documenten opgesteld: <ul style="list-style-type: none"> – wenken om rekening te houden met de communautaire regelgeving bij de toepassing van het nationaal recht betreffende steunmaatregelen, 25 april 2002; en – wenken inzake vrijstelling van de aanmeldingsverplichting (de minimis), 25 april 2002. De «wenken om rekening te houden met de communautaire regelgeving bij de toepassing van het nationale recht betreffende steunmaatregelen» hebben betrekking op overlappings van de regelgeving van de Europese Unie betreffende de Structuurfondsen en het nationale recht betreffende steunmaatregelen. Ze zijn niet exhaustief en ontslaan de overheidsdiensten niet van de verplichting te controleren of er nog andere overlappings zijn. De wenken inzake vrijstelling van de aanmeldingsverplichting betreffen de steun die hoofdzakelijk op grond van nationale bepalingen wordt toegekend, zoals gesubsidieerde leningen, belastingvrijstellingen of verliescompensaties.
	Uitbreiding van de op centraal niveau georganiseerde bijscholingsacties tot het personeel van de «onafhankelijke organen».
	In een deelstaat werd de beschrijving van het beheers- en controlesysteem aangepast met betrekking tot de uitbetaling van de steun.
	Gedeeltelijke reglementering van de samenwerking tussen de interne audit en het onafhankelijke orgaan, met name wat de onregelmatigheden betreft.
EL	De betalingsautoriteit heeft in samenwerking met EDEL en de beheersautoriteit van het communautaire bestek gemeenschappelijke formulieren opgesteld voor de controle van de activiteiten van de eindbegunstigden en de beheerssystemen van de speciale beheersdiensten. Deze formulieren zullen afhankelijk van het controleniveau door alle controleambtenaren worden gebruikt.
	Oprichting van een «bijstandsbureau» voor vragen in verband met het gebruik van informatie in het geïntegreerde systeem. De personen die zijn belast met controlewerkzaamheden hebben toegang tot het geïntegreerde systeem en gebruiken de beschikbare gegevens.

E	<p>Ministerie van Financiën – Besluit van 1 maart 2002 van het directoraat-generaal communautaire fondsen en lokale financiering betreffende bepaalde aspecten van het beheer van het communautaire bestek van doelstelling 1 en van de enige documenten van doelstelling 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> - instructies van de beheersautoriteit voor de uitvoerende en bemiddelende organen met betrekking tot de presentatie van de certificering van betalingsverplichtingen en van de jaarlijkse uitvoeringsrapporten.
F	<p>In 2002 hadden verschillende teksten betrekking op de controles van maatregelen die werden gefinancierd door de Europese Structuurfondsen: verordening nr. 2002-633 van 26 april 2002, artikel 60 van de aanvullende begrotingswet 2002 en een circulaire van de eerste minister d.d. 15 juli 2002 (zie hierboven onder punt 1.3 a)). Door deze teksten wordt de coördinatie van de controles op het gebied van interventies die door de Structuurfondsen worden medegefinancierd, toevertrouwd aan de CICC-Structuurfondsen.</p>
IRL	<p>EOGFL Oriëntatie: Eenheid interne audit De eenheid interne audit heeft meegewerkt aan de presentatie van de vereisten van Verordening (EG) nr. 438/01 op het gebied van audit en controle aan het – administratieve en technische - personeel. Landbouwinvesteringen Verplaatsing van de administratieve dienst van Cavan naar Wexford. De administratieve en technische afdelingen zijn nu beide in Wexford gevestigd, hetgeen zeker een verbetering betekent. Samenwerking en planning (de nationale en de gefinancierde uitgaven worden door dezelfde afdeling beheerd).</p>
	<p>ESF De operationele scheiding tussen de betalingsautoriteit van het ESF, de beheersautoriteit van EHRD-OP en de beheersautoriteit van EQUAL-CI, die allemaal onder het departement ondernemingen, handel en werkgelegenheid vallen, werd nader omschreven op het gebied van de certificering van de uitgaven. Hierbij werden de verantwoordelijkheden uit hoofde van hoofdstuk 9 van de <i>Public Service Management Act</i> op het gebied van het financiële beheer en de controle van het certificeringsproces van het ESF door de secretaris-generaal (en de rekenplichtige) van het Ministerie Ondernemingen, Handel en Werkgelegenheid formeel overgedragen aan de ambtenaren die bevoegd zijn voor het beheer van EHRD-OP en EQUAL-CI.</p>
I	<p>Het departement communautair beleid van het voorzitterschap van de Raad van ministers heeft:</p> <ul style="list-style-type: none"> – bij brief nr. 7800 van 08.07.2002 alle betrokken organen de definitieve tekst doen toekomen van het werkdocument CoCoLaF/11.04.2002/2 rev. betreffende de verplichte melding van onregelmatigheden op grond van Verordening nr. 1681/94 en de organen verzocht rekening te houden met de inhoud ervan. Andere preciseringen hadden als doel een duidelijker omschrijving te geven van bepaalde rubrieken van het OLAF-formulier als bedoeld in de bovengenoemde mededelingen; – met het <i>Comando Generale della Guardia di Finanza</i> passende initiatieven genomen om de mededelingen waarin Verordening (EEG) nr. 1681/94 voorziet te vereenvoudigen en te verbeteren. De <i>Nucleo Speciale Repressioni Frodi Comunitarie</i> staat in voor de meldingen die aan alle lokale diensten van de <i>Guardia di Finanza</i> worden gezonden. Deze eenheid moet ervoor waken dat de formulieren worden toegezonden aan het orgaan dat bij de terugvordering is betrokken en aan het departement voor het communautaire beleid.

Het Comando Generale della Guardia di Finanza heeft sinds 2001 initiatieven voor samenwerking met de regio's genomen teneinde een stelselmatige en regelmatige uitwisseling van informatie op gang te brengen over individuele begunstigden van financieringen van de Structuurfondsen die aan controle zijn onderworpen.

In het kader van dit initiatief, dat momenteel bijna voltooid is op nationaal niveau, vond in 2002 een herdefinitie plaats waardoor de procedures voor de doorstroming van gegevens en inlichtingen in overleg met de conferentie van de voorzitters van de regio's en de provincies werden verbeterd.

Samenvattend is in de kaderovereenkomst het volgende bepaald:

de regio's verbinden zich ertoe te zorgen voor:

de databank van de begunstigden van communautaire cofinancieringen en het wetgevingskader voor de programmeringsperiode 2000-2006;

de periodieke bijwerking en eventuele rectificatie van de databanken van de begunstigden van communautaire cofinancieringen voor de programmeringsperiode 2000-2006;

de Guardia di Finanza verbindt zich ertoe:

in de veronderstelling dat zij feiten vaststelt die met het oog op het onderhavige protocol uit strafrechtelijk oogpunt relevant zijn – en onder het voorbehoud dat de gerechtelijke autoriteit er niets op tegen heeft – aan de regio's de persoonlijke inlichtingen mee te delen over de betrokken natuurlijke en rechtspersonen teneinde terugvorderingsprocedures voor de onverschuldigd betaalde financieringen in te leiden;

in de veronderstelling dat zij overtredingen van administratieve aard vaststelt, de regio's daarvan in kennis te stellen en daarbij tevens het volgende aan te geven: de bepalingen die zijn overtreden, de aard en het bedrag van de uitgave, het tijdstip waarop of de periode waarin de onregelmatigheid is begaan, de wijze waarop de overtreding is begaan, de terugvorderingsmogelijkheden, de datum waarop de overtreding van de bepalingen is vastgesteld, de identiteit van de betrokken natuurlijke en rechtspersonen.

Naast de door de regionale administratie in het kader van haar bevoegdheden uitgewerkte procedures hebben de operationele contacten met de *Guardia di Finanza* nieuwe controle- en garantie-elementen opgeleverd op het gebied van de vaststelling – vooral wat de steunstelsels betreft – van eventuele onverschuldigd betaalde financieringen en de terugvordering daarvan.

	<p>In de visserijsector (financiering FIOV), overeenkomstig het memorandum van overeenstemming tussen de staat en de regio's over de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 438/01 (nr. 260164 van 08.05.02) werd bij besluit van het Ministerie van Land- en Bosbouw - directoraat-generaal visserij en aquacultuur – een vast technisch comité ingesteld waarvan vertegenwoordigers van het ministerie zelf en van de buiten doelstelling 1 vallende regio's deel uitmaken.</p> <p>Op regionaal niveau, de Regio Veneto heeft:</p> <ul style="list-style-type: none"> - voor het ESF, DGR nr. 1804 van 06.07.01 "Ob. 3 POR Veneto 2000/2006 Verordening (EG) nr. 438/01 van de Commissie – Organisatorische bepalingen" aangenomen; - bij DGR nr. 2845 van 04.10.2002 de coördinatie geformaliseerd van de regionale diensten en bureaus die belast zijn met controles op het tweede niveau in de zin van Verordening nr. 438/2001; hierbij werd een projecteenheid voor inspecties en bijdragen van bedrijven opgericht, die in verband met de Structuurfondsen de volgende bevoegdheden uitoefent: <ul style="list-style-type: none"> – zorgen voor de coördinatie van de bureaus die binnen de regionale administratie zijn belast met de controles op het tweede niveau en het informaticasysteem dat daarvoor nodig is; – specifieke en gespecialiseerde opleidings- en informatietrajecten uitwerken voor het personeel waaraan controletaken worden toevertrouwd; – in het kader van de controles van het tweede niveau contacten onderhouden met de op nationaal en communautair niveau bevoegde diensten.
NL	<p>In Nederland is iedere minister verantwoordelijk voor zijn beleidsterrein. De ministers zijn ook de gesprekspartners van de Europese Commissie, en dus van OLAF. Dit laatste heeft Nederland verzocht de centrale coördinatie van dit systeem te verbeteren. De Nederlandse autoriteiten vinden dat de verantwoordelijkheden moeten worden toevertrouwd aan het niveau met de meeste kennis en de grootste expertise¹¹⁷. In het Nederlandse systeem zijn de betrokken ministers individueel verantwoordelijk. Ieder van hen staat in voor de melding van onregelmatigheden die op zijn beleidsterrein worden vastgesteld. De centrale coördinatie zou kunnen worden verbeterd door periodiek overleg onder leiding van het Ministerie van Financiën over de meldingen die door de individuele verantwoordelijken moeten worden gedaan. De contactpersonen van de betrokken departementen hebben hierover gediscussieerd.</p>
P	<p>Zoals voorzien in de wetgeving die van toepassing is op het derde communautaire bestek, kwam in 2002 de feitelijke coördinatie op gang tussen de organen van het nationale controlesysteem voor de Structuurfondsen, waaronder het Cohesiefonds (betalingsautoriteiten, coördinatie-eenheid voor de controle op het tweede niveau en inspectoraat-generaal financiën (IGF)), op het gebied van planning en begeleiding van de uitvoering van de maatregelen, arbeidsmethoden en -instrumenten, follow-up van de vragen die zijn opgeworpen door nationale of op initiatief van de Gemeenschap verrichte audits, opleidingsplannen, analyse van onregelmatigheden die in aanmerking komen om aan OLAF te worden gemeld, vormen van toegang tot de informatie over de controles die door de eenheden van het nationale controlesysteem (SNC) zijn verricht. Er zij tevens gewezen op de inspanningen die voor het beheer van de debiteuren zijn gedaan.</p>
	<p>De informatie over de audits van het IGF en de andere organen van het SNC, waaronder informatie over de financiële gevolgen, is opgenomen in een door het IGF opgezette databank van de controles (SIGIFE), waartoe eenheden die controletaken verrichten toegang hebben via een Internetpagina op de <i>site</i> van het IGF, die ook een gebruikershandleiding omvat. De gegevens worden opgenomen door de eenheden die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de controles. Ze worden elk kwartaal aan de respectieve coördinatoren van het tweede controleniveau gezonden, die ze vervolgens naar het IGF doorsturen. De resultaten van de audits van de EG of de TCE worden door het IGF opgenomen.</p>

	<p>In 2002 werden protocollen gesloten tussen het IGFSE en de algemene inspectie van het Ministerie van Sociale Zekerheid en Arbeid, die pas in 2003 in werking treden. Bij deze protocollen, die in het kader van artikel 3 van het ministerieel besluit nr. 684/01 tot stand zijn gekomen, wordt het optreden van de algemene inspectie geregeld, die in het kader van het programma werkgelegenheid, opleiding en sociale ontwikkeling controles op het tweede niveau zal verrichten.</p>
	<p>Op grond van artikel 36 van wetsbesluit nr. 54-A/00 van 7 april en artikel 6 van toepassingsbesluit nr. 12-A/00 van 15 september werden door de beheersautoriteiten van de regionale programma's programmacontracten met het IEFP gesloten, waardoor dit instituut bij het technische, administratieve en financiële beheer van bepaalde maatregelen wordt betrokken.</p>
	<p>Op basis van juridische bepalingen heeft het IGA, als coördinatieorgaan voor het tweede controleniveau van het EOGFL-Oriëntatie en het FIOV, zich geïntegreerd in eenheden van het SNC; in 2002 werd de klemtoon gelegd op de bijwerking en verspreiding van de controle-instrumenten voor het eerste en het tweede controleniveau (en met name controlehandboeken, selectiecriteria voor steekproeven en risicoanalyse) en de uitwisseling van informatie over de controle-inspanningen die in het kader van deze fondsen zijn gedaan, waarbij het doel was voor de complementariteit van de controles te zorgen.</p>
FIN	<p>De samenwerking tussen verschillende regionale centra voor werkgelegenheid en economische bedrijvigheid (TE-keskus) en andere instanties werd versterkt op het gebied van informatie-uitwisseling, toezicht en opleiding, alsook om onregelmatigheden te voorkomen en bij een vermoeden van eventuele fraude een onderzoek in te stellen. Binnen deze centra houden projectgroepen voor communautaire projecten zich bezig met vraagstukken op het gebied van samenwerking bij projecten die gedeeltelijk door de Europese Unie worden gefinancierd. Ook andere autoriteiten zijn bij deze groepen betrokken. Verschillende financieringsinstanties hebben gezamenlijke controlebezoeken gebracht aan begunstigden die door hen gefinancierde projecten beheren. Daarnaast werden verschillende richtsnoeren vastgesteld.</p>
S	<p>De administratieve procedures met betrekking tot Interreg 111A in de regio Öresund verlopen zoals omschreven in de overeenkomst die hierover is gesloten tussen NUTEK, als betalingsorgaan, en de Hovedstadens Udviklingsråd (HUR – de met de ontwikkeling van de hoofdstad belaste raad), als beheersautoriteit. In deze overeenkomst staat dat iedere lidstaat, overeenkomstig de communautaire verordeningen, verplicht is ervoor te waken dat wordt voorkomen dat onregelmatigheden worden begaan, en alle onregelmatigheden, indien die zich toch voordoen, aan de Commissie moet melden. Zweden en Denemarken zijn gehouden alle onregelmatigheden te melden die worden vastgesteld in projecten waarvan de begunstigden Zweden of Denen zijn.</p> <p>Er is ook een overeenkomst gesloten tussen NUTEK en het secretariaat dat is belast met het programma.</p> <p>De autoriteit voor de bestrijding van economische en financiële criminaliteit zorgt voor de permanente opleiding van het personeel van de administratieve autoriteiten die dossiers in verband met de communautaire middelen behandelen, bijvoorbeeld inzake de wijze waarop overtredingen moeten worden gemeld, enz.</p> <p>Zie ook punt 4.1</p>

UK	<p>Ministerie van Arbeid en Pensioenen (<i>Department for Work and Pensions (DWP)</i>):</p> <p>Nadat in 2001 de verantwoordelijkheid voor het ESF van het Ministerie van Onderwijs en Vaardigheden werd overgedragen aan het DWP, hebben de beide ministeries wat het beleid betreft nauwe contacten met elkaar onderhouden om met het oog op een vermindering van de fraudegevallen voor de samenhang van de doelstellingen te zorgen. Er is tijdens dit hele proces voor een volledige integratie van alle auditfuncties van het ESF gezorgd. De verantwoordelijkheid voor onafhankelijke auditfuncties en voor het onderzoek van fraudegevallen werd in april 2002 formeel overgedragen aan het DWP.</p>
	<p>Ministerie van Handel en Industrie (<i>Department of Trade and Industry (DTI)</i>):</p> <p>Het Verenigd Koninkrijk beschikt over een gecoördineerd meldingssysteem dat alle beheersautoriteiten in het Verenigd Koninkrijk, met inbegrip van Gibraltar en Noord-Ierland, in staat stelt vastgestelde onregelmatigheden te melden aan het DTI, dat deze informatie doorstuurt naar OLAF.</p> <p>Het DTI houdt een lijst bij van de gemelde gevallen en van de follow-upverslagen overeenkomstig artikel 5, die jaarlijks wordt bijgewerkt; deze lijst wordt aan de andere ministeries en de gedecentraliseerde overheden in het Verenigd Koninkrijk gestuurd.</p> <p>Het DTI heeft richtsnoeren en adviezen inzake de behandeling van onregelmatigheden bij de afsluiting van de programma's 1994-99 voorgesteld.</p>
	<p>Kabinet van de vice-premier (ODPM):</p> <p>Het kabinet van de vice-premier heeft de verantwoordelijkheid voor de administratie van het EFRO overgenomen van het vroegere Ministerie van Vervoer, Lokaal Bestuur en Regio's. In 2002 heeft het ODPM dienst gedaan als coördinerende instantie voor de afsluiting van de programma's 1994-99. Het heeft daartoe een reeks regelmatige vergaderingen georganiseerd waarop alle bevoegde ministeries en kabinetten aanwezig waren. Tijdens deze vergaderingen konden de gemaakte vorderingen worden bekeken en ervaringen worden uitgewisseld inzake de behandeling van problemen waarop men bij de afsluiting van de programma's was gestuit. Omdat het ODPM zich op deze belangrijke taak heeft moeten concentreren, is het er niet toe gekomen de invoering van andere nieuwe maatregelen op het gebied van de EFRO-administratie te overwegen.</p>
	<p>Schotse regering</p> <p>In Schotland kregen al degenen die betrokken zijn bij het beheer van het EFRO en het ESF online toegang tot de geïntegreerde databanken voor het beheer van die fondsen.</p> <p>Het actieplan van de Schotse regering om het probleem van de fraude ten nadele van het EOGFL en het ESF aan te pakken, werd herzien en bijgewerkt.</p>

¹ De *Irish Customs service* (Ierse douanedienst), die deel uitmaakt van de *Revenue Commissioners Office* (belastingdienst) heeft een breed scala van wetteksten inzake maatregelen op administratief en douanegebied ten uitvoer gelegd. Daarbij gaat het om een volledig pakket instrumenten ter bestrijding van fraude en andere onwettige activiteiten op het gebied van de traditionele eigen middelen. Er worden strenge sancties toegepast op het gebied van smokkel; smokkelwaar kan in beslag worden genomen en verbeurd worden verklaard. Over deze bevoegdheden is reeds uitvoerige informatie aan OLAF (destijds UCLAF) verstrekt in antwoord op een vorige vragenlijst over dit onderwerp. De specifieke ontwikkelingen die daarna hebben plaatsgevonden, zijn in de tabel weergegeven.

² Volgens de Oostenrijkse overheid hebben de volgende autoriteiten aan de beantwoording van de vragenlijst bijgedragen. Traditionele eigen middelen: BMF (Bondsministerie van Financiën); EOGFL-Garantie, EOGFL-Oriëntatie, FIOV: BMLFUW (Bondsministerie van Land- en Bosbouw, Milieu en Waterhuishouding); ESF: BMWA (Bondsministerie van Economische Zaken en Arbeid); EFRO: BKA (Bondskanselarij).

---

³ Zweden heeft gedurende de referentieperiode geen nieuwe wetten of bepalingen noch nieuwe regelgeving op het gebied van de eigen middelen aangenomen. De voorgaande jaren heeft Zweden belangrijke wijzigingen aangebracht in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag.

⁴ Algemene maatregelen: het Verenigd Koninkrijk wijst erop dat de Britse douanediens over wetten en systemen beschikt om fraude en andere illegale activiteiten te bestrijden. Over het algemeen kunnen de bestaande wetgeving, regelgeving en administratieve maatregelen als bevredigend worden beschouwd.

⁵ Met inbegrip van de maatregelen die zijn gericht op de toepassing van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem (GBCS) (Verordening (EG) nr. 3508/92).

⁶ Zweden heeft gedurende de referentieperiode geen nieuwe wetten of bepalingen noch nieuwe regelgeving met betrekking tot het EOGFL, afdeling Garantie, aangenomen. De voorgaande jaren heeft Zweden belangrijke wijzigingen aangebracht in de wetgevende, regelgevende en administratieve bepalingen die bijdragen aan de tenuitvoerlegging van artikel 280 van het EG-Verdrag.

⁷ De Finse overheid heeft de lijst met 29 besluiten ingediend.

⁸ Op 1 januari 2002 is de nieuwe Verordening (EG) nr. 2419/2001 inzake geïntegreerde beheers- en controlesystemen aangenomen. Deze verordening vervangt Verordening (EG) nr. 3887/1992 en heeft met name betrekking op de controles en sancties op het gebied van de landbouwsubsidies. De regelgeving inzake oppervlakte- en dierpremies blijft ongewijzigd. Dit geldt ook voor het systeem van de melkquota. Zweden heeft gedurende deze periode derhalve geen wijzigingen aangebracht in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.

⁹ Het Verenigd Koninkrijk merkt op dat er geen opvallende ontwikkeling op wettelijk of bestuursrechtelijk gebied met betrekking tot het FIOV heeft plaatsgevonden. De verordeningen van 2001 betreffende visserij en aquacultuur (subsidies) voor Engeland en de daarmee overeenstemmende wetgeving voor Schotland, Wales en Ierland blijven van kracht.

¹⁰ Tweede protocol, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen – Gezamenlijke verklaring over artikel 13, lid 2 – Verklaring van de Commissie over artikel 7 - PB C 221 van 19.07.1997.

¹¹ Geratificeerd op 5.03.2003.

¹² Volgens de Griekse overheid zijn de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen en de protocollen daarbij geratificeerd bij wet nr. 2803/2000 (PB 48/03-03-00).

¹³ De procedures betreffende de ratificatie van het tweede protocol zijn nog niet omgezet in de Italiaanse wetgeving. Er zij echter opgemerkt dat de inhoud van het protocol reeds voor een groot gedeelte in de geldende wetgeving is omgezet.

Wat artikel 2 van het protocol betreft, is het witwassen van geld sinds 1978 strafbaar gesteld in het Italiaanse strafwetboek (artikelen 648 bis en 648 ter van het strafwetboek).

Ten aanzien van de aansprakelijkheid van rechtspersonen is de administratieve aansprakelijkheid van rechtspersonen voor door de organen van deze rechtspersonen gepleegde delicten vastgelegd in wetsbesluit nr. 231 van 2001. Onder deze delicten vallen ook fraude (640, co.2, 640 bis van het strafwetboek) en corruptie (artikelen 318, 319, 319 ter, 320, 321, 322, 322 bis van het strafwetboek), waarvoor rechtspersonen door de lidstaten aansprakelijk moeten worden gesteld op grond van artikel 3 van het tweede protocol. De aansprakelijkheid van rechtspersonen geldt zowel voor delicten die rechtstreeks door de organen aan de top van de hiërarchie van de rechtspersoon worden gepleegd als

---

voor delicten die worden gepleegd door personen die tot de directie of de voor controle bevoegde afdelingen behoren.

De sancties voor de rechtspersonen voldoen aan de in artikel 4 van het tweede protocol vastgelegde normen.

Wat artikel 5 van het tweede protocol betreft, voorzagt artikel 240 van het strafwetboek reeds in de inbeslagneming van de opbrengsten van fraude, witwaspraktijken en corruptie door natuurlijke personen. Voor administratieve inbreuken in het kader van delicten waarvoor rechtspersonen aansprakelijk zijn, is de inbeslagneming ingevoerd door artikel 19 van wetsbesluit 231/01.

¹⁴ Zoals reeds aangegeven in het verslag over 2001, heeft Portugal het ratificatieproces voltooid.

Zo is het tweede protocol van de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (samen met de overeenkomst en de twee andere protocollen) goedgekeurd bij resolutie nr. 86/00 van het Portugese parlement en geratificeerd bij besluit nr. 82/00 van de president van de Portugese Republiek. De resolutie en het besluit zijn beide gepubliceerd in de *Diário da República*, I serie A, nr. 288, van 15 december 2000.

Portugal heeft op 15 januari 2001 het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie op de hoogte gebracht van de voltooiing van het ratificatieproces.

¹⁵ Geratificeerd op 26.02.2003. Op 19 januari 2001 heeft het regionale parlement van de provincie Åland de wet houdende goedkeuring van een aantal bepalingen van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen goedgekeurd, waardoor deze wet in de provincie Åland van kracht wordt in de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. De ratificatie van het tweede protocol heeft betrekking op Finland en is niet specifiek van toepassing op de provincie Åland. De bescherming van de financiële belangen wordt geregeld in het bovengenoemde regionale wetsontwerp, dat met name betrekking heeft op plattelandontwikkeling. In de visserijwetgeving van de provincie Åland zijn eveneens bepalingen opgenomen met betrekking tot de bescherming van zowel de communautaire als de nationale financiële belangen.

¹⁶ Algemene opmerkingen:

Zweden heeft de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en de protocollen bij deze overeenkomst geratificeerd.

De verschillende instrumenten:

I. Overeenkomst inzake fraudebestrijding (26 juli 1995)

De overeenkomst is omgezet in het Zweedse recht en de betrokken wetgeving is op 1 juli 1999 in werking getreden (prop. 1998/99:32, bet. 1998/99:JuU16, rskr. 1998/99:167).

De wetgeving is op bepaalde punten aangepast om ervoor te zorgen dat Zweden aan de verplichtingen van de overeenkomst voldoet. Er is een nieuwe overtreding, genaamd "misbruik van subsidies", opgenomen in het strafwetboek. Deze nieuwe overtreding, die bestaat in het aanwenden van communautaire kredieten voor een ander doel dan waarvoor ze zijn toegekend, is onderworpen aan sancties. De strafbaarstelling van dit soort handelingen is uitgebreid tot de corruptie van ministers, afgevaardigden en buitenlandse ambtenaren. Bovendien is de aansprakelijkheid inzake corruptie uitgebreid tot situaties waarbij de corruptie ten goede komt aan andere personen dan de bekleeders van ambtelijke functies in het kader waarvan de inbreuk wordt gepleegd, en zijn er bepaalde wijzigingen aangebracht in de regels betreffende de obstakels die voortvloeien uit strafrechtelijke veroordelingen in het buitenland.

II. Eerste protocol (27 september 1996)

Het eerste protocol (27 september 1996) is omgezet in het Zweedse recht en de vereiste wetgeving is op 1 juli 1999 in werking getreden (prop. 1998/99: 32, bet. 1998/99:JuU16, rskr. 1998/99:167).

III. Tweede protocol (19 juni 1997)

Het tweede protocol (19 juni 1997) is omgezet in het Zweedse recht en de betrokken wetgeving is op 1 januari 2002 in werking getreden (prop. 2000/01: 133, bet. 2001/02:JuU2, rskr. 2001/02:3).

De wetgeving is op bepaalde punten gewijzigd om ervoor te zorgen dat Zweden volledig voldoet aan de verplichtingen van het protocol. Pogingen, voorbereidingen of samenzweringen met betrekking tot zware vormen van heling of witwassen van geld zijn strafbaar gesteld. De bepalingen betreffende de obstakels die voortvloeien uit buitenlandse strafrechtelijke veroordelingen zijn uitgebreid, waardoor strafvonnissen over de in het protocol genoemde inbreuken in sommige gevallen in de weg staan aan vervolgingen in Zweden.

IV. Protocol betreffende het Hof van Justitie (29 november 1996)

Het protocol betreffende het Hof van Justitie is omgezet in het Zweedse recht en de betrokken wetgeving is op 1 juli 1999 in werking getreden (prop. 1998/99:32, bet. 1998/99:JuU16, rskr. 1998/99:167).

¹⁷ - Overeenkomst, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB C 316 van 27.11.1995);

- Protocol, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen – Verklaringen van de lidstaten bij de aanneming van de akte tot vaststelling van het protocol (PB C 313 van 23.10.1996);

- Protocol, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de prejudiciële uitlegging, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen – Verklaring over de gelijktijdige aanneming van de Overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied en het Protocol betreffende de prejudiciële uitlegging, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, van deze Overeenkomst – Verklaring afgelegd overeenkomstig artikel 2 (PB C 151 van 20.05.1997);

- Tweede protocol, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen – Gezamenlijke verklaring over artikel 13, lid 2 – Verklaring van de Commissie over artikel 7 (PB C 221 van 19.07.1997).

¹⁸ Volgens de Belgische overheid voldoet de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen aan de in de Overeenkomst van 26 juli 1995 omschreven doelstellingen, die enerzijds betrekking hebben op de strafbaarstelling van frauduleuze gedragingen ten nadele van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen en de oplegging van doeltreffende, evenredige en passende strafsancities (inclusief vrijheidsstraffen) voor deze feiten, en die anderzijds gericht zijn op de invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid voor bedrijfsleiders.

¹⁹ De Deense overheid wijst erop dat de overeenkomsten en de protocollen daarbij zijn omgezet in het Deense recht bij wet nr. 228 van 4 april 2000 betreffende de wijziging van het strafwetboek (ernstige BTW-fraude, fraude ten nadele van de communautaire middelen, corruptie van buitenlandse ambtenaren, enz.).

---

²⁰ Ierland heeft alle maatregelen tot omzetting van de overeenkomst van 1995 en de protocollen daarbij in 2001 voltooid door de aanneming van de *Criminal Justice Act* van 2001 (met betrekking tot diefstal en fraude).

²¹ Er is reeds voldaan aan de verplichting tot omzetting als omschreven in deze vier overeenkomsten van de Europese Unie (met inbegrip van het tweede protocol), door middel van de huidige bepalingen en, behoudens één uitzondering (zie hieronder), door middel van de wet tot wijziging van het strafrecht van 1998 (BGBl. I 1998, blz. 153, in werking getreden op 1 oktober 1998), met name door:

- invoering van de overtreding “misbruik van steunregelingen” (artikel 153b van het strafwetboek);

- verruiming van de bepalingen inzake de corruptie van ambtenaren tot ambtenaren van de Gemeenschap en ambtenaren van andere lidstaten (artikelen 74 Z 4a en 4b, 304 en 307 van het strafwetboek);

- uitbreiding van de lijst van overtredingen op het gebied van het witwassen van geld (artikel 165 van het strafwetboek).

Bepaalde wijzigingen van de wet inzake de bestrijding van fiscale delicten en van de wet inzake restituties bij uitvoer door middel van de wet houdende wijziging van de heffing van 1998 dragen ook bij aan de omzetting van bovengenoemde overeenkomsten.

²² Zweden heeft in 2002 geen enkele nieuwe maatregel genomen, omdat de overeenkomst van 1995 en de protocollen daarbij reeds volledig zijn omgezet.

²³ Volgens het Verenigd Koninkrijk bestonden de meeste bepalingen van de overeenkomst en de protocollen daarbij reeds in het nationale recht voordat deze teksten werden ondertekend. Op grond van deel 1 van de *Criminal Justice Act* van 1993, die op 1 juni 1999 van kracht is geworden, kon het Verenigd Koninkrijk de overeenkomst ratificeren. De bevoegdheid die is vereist op grond van de eerste alinea van artikel 4, lid 1, van de overeenkomst (fraude op het grondgebied van de lidstaat, met inbegrip van de gevallen waarin het gewin is verkregen op het grondgebied), werd door deze bepalingen toegekend.

²⁴ De lidstaten werden verzocht hun ramingen te beperken tot het personeel dat echt verantwoordelijk was voor de uitvoering van de controles, m.a.w. het ondersteunend personeel (secretariaat, archieven,...) niet mee te rekenen.

Indien sommige personeelsleden meerdere soorten controles uitvoerden (ex ante, ex post en/of fraudebestrijding), werden de lidstaten verzocht het aantal personeelsleden te berekenen op basis van een raming van de relatieve duur van ieder soort controle dat door het betrokken personeel werd uitgevoerd.

Indien sommige personeelsleden verantwoordelijk waren voor de uitvoering van controles in meerdere sectoren (eigen middelen, landbouwuitgaven en/of Structuurfondsen), werden de lidstaten eveneens verzocht de aantallen te berekenen op basis van een raming van de relatieve duur van de controles die door elk personeelslid in elke sector werden verricht.

Indien welbepaalde controletaken werden overgedragen aan externe (particuliere) bureaus of organen, werden de lidstaten verzocht het aantal personeelsleden dat door deze bureaus of organen voor de uitvoering van die taken werd ingezet in hun cijfers op te nemen.

De cijfers in de tabellen zijn afgerond op het naaste gehele aantal.

²⁵ In de betrokken sector:

- hebben de controles ex ante betrekking op het toezicht als bedoeld in artikel 4, lid 13, van het communautair douanewetboek en de douanecontroles als bedoeld in artikel 4, lid 14, van dit wetboek, met uitzondering van controles als bedoeld in de artikelen 3 en 4 van Verordening nr. 386/90²⁵);

- hebben de controles ex post betrekking op de in artikel 78 van het communautair douanewetboek bedoelde controles;

- worden fraudeonderzoeken verricht in geval van een vermoeden van onregelmatigheden, met inbegrip van onderzoeken door de onderzoeksdiensten en in voorkomende gevallen door vervolgingsinstanties.

²⁶ De lidstaten werden verzocht om, indien mogelijk, ook het aantal personeelsleden op te geven van de met strafvervolging belaste diensten (politiediensten, gerechtelijke instanties) dat voor dit soort onderzoeken werd ingezet.

²⁷ Omdat de gegevens over 2002 bij de opstelling van het verslag niet beschikbaar waren, zijn de bedragen overgenomen uit het verslag «Specificatie van de beleidsuitgaven van de EU per lidstaat in 2001», punt 5 (Statistische bijlage), tabel 2a – Stortingen van de eigen middelen in 2001 per lidstaat – traditionele eigen middelen.

²⁸ Van wie er 2 waren ingedeeld bij het parket voor bijzondere vormen van economische criminaliteit.

²⁹ 12 650 personen werden ingezet voor de controles ex ante (geldt ook voor de volgende cijfers) in de hoofddouanekantoren, de grenskantoren en de kantoren in het binnenland. In de huidige statistische gegevens wordt er geen onderscheid gemaakt aan de hand van de door de Commissie vastgestelde criteria. Een nauwkeuriger uitsplitsing van het aantal personeelsleden naar het soort controle is dus niet mogelijk.

³⁰ 170 personen werden ingezet voor de uitvoering van controles ex post overeenkomstig artikel 78 van het douanewetboek. Dit cijfer is verkregen door de tijd te berekenen die aan dit soort controles werd besteed.

³¹ Er bestaan geen statistische gegevens over het aantal personeelsleden dat is ingezet voor «fraudeonderzoek» en het zou een niet te verantwoorden inspanning vergen om dergelijke statistieken op te stellen.

³² 56% van de douaneambtenaren.

³³ 8% van alle douaneambtenaren.

³⁴ 1400 van het douanepersoneel (36% van het douanepersoneel); 70 controleurs van de eenheid vervolging van economische criminaliteit (SDOE). NB. De controleurs van de SDOE, in totaal 70 personen, hebben in fraudegevallen met betrekking tot tabak of alcoholische dranken de drie soorten controles verricht.

³⁵ Zoals de voorgaande jaren zijn de beschikbare statistische gegevens van de Franse douane niet uitgesplitst per sector (traditionele eigen middelen en EOGFL-Garantie).

³⁶ Van deze 97 ambtenaren hebben in 2002 48 douaneambtenaren die gemachtigd zijn om gerechtelijke taken uit te voeren, gerechtelijke onderzoeken verricht. Dit zijn ambtenaren met twee petten die zowel administratieve als gerechtelijke onderzoeken kunnen uitvoeren. Het bevoegdheidssterrein van de ambtenaren van de gerechtelijke douane omvat de strafbare feiten, als bedoeld in het nationale douanewetboek, die verband houden met de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen (eigen middelen en EOGFL-uitgaven).

³⁷ Cijfers voor de instanties die hebben geantwoord op de vragenlijst.

---

³⁸ Van wie er 4,5 waren ingezet bij het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (4 voor controles ex ante, 0,5 voor controles ex post); 5500 werden ingezet bij het Ministerie van Financiën (het aantal personeelsleden van de douane-instanties van het Ministerie van Financiën bedraagt in voltijdsequivalenten ongeveer 5500. De meerderheid van hen is belast met operationele taken. De administratieve informatie van de douane-instanties is niet onderverdeeld in de gevraagde categorieën).

³⁹ Van wie er 628 waren ingezet bij in-/uitklaring in het douanekantoor goederenvervoer; 14 bij de controles ex ante in het controlekantoor douaneboekhouding; 30 bij de controleorganen voor in-/uitklaring ter plekke.

⁴⁰ Van wie er 102 waren ingezet bij externe controles en bedrijfscontroles (douane), 14 bij het controlebureau van de douaneboekhouding en 528 bij het mobiel toezicht.

⁴¹ Van wie er 144 waren ingezet bij strafzaken, 104 bij het speciale interventieteam, 14 bij het controlebureau douaneboekhouding, 102 bij externe controles en bedrijfscontroles (douane).

⁴² Het gaat om het aantal door het DGAIEC gedetacheerde personen dat in 2002 tot onderzoeker en/of deskundige in procedures met betrekking tot overtredingen van de douanewetgeving werd benoemd. Algemene opmerking inzake fraudeonderzoeken: er bestaat op nationaal niveau geen groep van rechterlijke ambtenaren die uitsluitend is ingezet bij de afdeling fraudeonderzoeken. Het DCIAP (centraal departement onderzoek en strafvordering), dat bevoegd is op nationaal niveau, en het DIAP (departement onderzoek en strafvordering) van Lissabon zijn diensten voor het leiden van onderzoeken, met name op het gebied van corruptie, fraude bij het verkrijgen of misbruiken van steun, subsidies of leningen, van economische en financiële misdrijven die op georganiseerde wijze zijn begaan of die een internationale of transnationale dimensie hebben. Zij kunnen rekenen op 13 rechterlijke ambtenaren van het openbaar ministerie.

Fraudeonderzoeken – de recherche beschikt over 22 ambtenaren die voor dit soort onderzoeken zijn ingezet (1 coördinator, 3 hoofdinspecteurs en 18 inspecteurs).

⁴³ Douane: wat het werk van de personen (349) die deelnemen aan de in- en uitklaringsverrichtingen betreft, wordt niet duidelijk gemaakt welk deel aan toezicht-/controletaken wordt besteed.

⁴⁴ Douane: het aantal personeelsleden is gelijkelijk verdeeld over de sectoren eigen middelen, accijnzen en landbouwsteun.

⁴⁵ Aantal personeelsleden in voltijdsequivalenten belast met het vooronderzoek van overtredingen van de douanewetgeving.

⁴⁶ In de hierna in de kolommen 3, 5 en 7 aangegeven percentages is geen rekening gehouden met de door de Nederlandse autoriteiten verstrekte gegevens, omdat deze niet per soort controle waren uitgesplitst.

⁴⁷ In de betrokken sector:

- hebben de controles a priori betrekking op fysieke controles en controles van betalingsaanvragen door douanediensten en betaalorganen. Zij omvatten ook controles met betrekking tot uitvoerrestituties, controles van steunmaatregelen in het kader van de interne markt en controles van maatregelen op het gebied van de regulering van de landbouwmarkten in de sectoren wijnbouw, granen en rijst, suiker, olijfolie, olie- en eiwithoudende gewassen, textielplanten en zijderupsen, groente en fruit, ruwe tabak, zaaigoed, hop, bijenteelt, melk en zuivelproducten, rundvlees, schapen- en geitenvlees, varkensvlees en visserijproducten (zie geconsolideerde Verordening (EEG) nr. 1883/78 van de Raad van 2 augustus 1978);

- zijn de controles a posteriori de controles ter plaatse waarin Verordening nr. 4045/89 voorziet;

- zijn de fraudeonderzoeken onderzoeken die in geval van vermoedelijke onregelmatigheden worden gevoerd.

⁴⁸ De lidstaten werden verzocht indien mogelijk ook het aantal personeelsleden van de diensten strafvervolging (politiediensten, gerechtelijke autoriteiten) op te geven dat voor dit soort onderzoek werd ingezet.

⁴⁹ Omdat de gegevens over 2002 bij de opstelling van het verslag niet beschikbaar waren, zijn de bedragen overgenomen uit het verslag « Specificatie van de beleidsuitgaven van de EU per lidstaat in 2001 », punt 5 (Statistische bijlage), tabel 2a – Stortingen van de eigen middelen in 2001 per lidstaat – traditionele eigen middelen.

⁵⁰ Van wie er 102,23 waren ingezet bij douane en accijnzen. 40 waren verantwoordelijk voor de controle ex ante van de investerings- en installatiesteun voor landbouwers. 67 waren verantwoordelijk voor de controles ex ante bij de ALT, 408 bij het BIRB (rekening houdend met de Belgische hervorming inzake de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met name de afschaffing van het nationale Ministerie van Landbouw en de overdracht van de controlebevoegdheid aan het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen; het gaat om een ruw geschat cijfer), 100 bij het DG 3 (cijfer geldig tot 1 oktober 2002. Na deze datum vond een regionalisering en herstructurering plaats en werden nieuwe structuren in de gemeenschappen en gewesten ingevoerd).

⁵¹ 50,5 van hen werden ingezet bij douane en accijnzen; 8 bij de EOGFL-cel. 5 waren verantwoordelijk voor de controles ex post van de investeringssteun in de agrovoedingsmiddelensector. Wat de controles a posteriori betreft, moet ook rekening worden gehouden met de Administratie van de Economische Inspectie van de FOD Economische Zaken, waaraan 11 ambtenaren werden toegewezen (niet opgenomen in de tabel). 24 waren verantwoordelijk voor de controles ex post bij het BIRB, 100 bij het DG 3.

⁵² Van deze personeelsleden werden er 2 ingezet bij douane en accijnzen in Antwerpen; 8,5 in Brussel; 8 in Gent; 4 in Hasselt; 1 in Luik; 2 in Bergen; 0 bij de EOGFL-cel; 34 werden ingezet bij het BIRB (administratieve diensten: 27,5; politiediensten: 5 en gerechtelijke instanties: 1,5), 4 bij het DG 3; 10 werden bij de ALT ingezet.

⁵³ Parket verantwoordelijk voor bepaalde vormen van economische criminaliteit.

⁵⁴ Zie ook punt 3.1; ongeveer 120 personen werden (in 2002) ingezet voor de controle van betalingsaanvragen (zie artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 386/90) bij het betaalorgaan van de Europese Unie (hoofddouanekantoor Hamburg-Jonas).

⁵⁵ 51 personen werden ingezet voor controles a posteriori overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 4045/89 (controleprogramma 2001/2002). Dit cijfer is berekend aan de hand van de tijd die aan deze controles werd besteed.

⁵⁶ Opmerking: vermoedelijke fraudegevallen met subsidies moeten uit hoofde van de wet op subsidies verplicht bij het openbaar ministerie worden gemeld. Er bestaan geen statistische gegevens over de voor fraudeonderzoeken ingezette personeelsleden en de opstelling van dergelijke statistieken zou niet te verantwoorden inspanningen vergen.

⁵⁷ Van wie 150 controleurs van de eenheid voor vervolging van economische criminaliteit (SDOE) (De SDOE heeft, in samenwerking met het Ministerie van Landbouw, alle katoenleveringen van het oogstjaar 2002 gecontroleerd); 437 controleurs van OPEKEPE.

⁵⁸ OPEKEPE.

⁵⁹ Controleurs van de eenheid voor vervolging van economische criminaliteit (SDOE). In het kader van de controles ter bestrijding van fraude zijn er met OLAF gezamenlijke controles uitgevoerd (Verordening (EEG) nr. 4045/89) voor de programma's langdurige braaklegging van landbouwgronden.

---

⁶⁰ Van wie 165 controleurs van de eenheid voor vervolging van economische criminaliteit (SDOE); 487 van OPEKEPE.

⁶¹ In deze cijfers zijn niet alle personeelsleden begrepen die controletaken in de hele lidstaat uitvoeren, omdat er over een aantal van hen geen gegevens beschikbaar waren.

⁶² Controles ex-ante (bijvoorbeeld op het niveau van de financieringsaanvragen, voor de uitgaven, en van de aanvaarding van de aangifte, voor de ontvangsten).

Het aantal ambtenaren in voltijdsequivalenten dat werd ingezet voor de controles ex-ante uit hoofde van Verordening nr. 386/90 kan op basis van de beschikbare statistische gegevens niet apart worden berekend, omdat deze ambtenaren controles op het gebied van zowel de eigen middelen als het EOGFL-Garantie verrichten (het totale aantal ambtenaren dat controles a priori «eigen middelen en EOGFL-Garantie» uitvoert bedraagt 8246). Alleen voor de controles op het gebied van het uit de handel nemen van groente en fruit zijn afzonderlijke cijfers over het aantal ambtenaren in voltijdsequivalenten beschikbaar: 35 ambtenaren in voltijdsequivalenten. Bij de 2 241,05 in voltijdsequivalenten komen nog 1026 mandagen die door de douanediensden werden besteed aan controles ter plaatse van bepaalde steunmaatregelen in het kader van de GMO melk en zuivelproducten; deze kunnen niet worden omgezet in voltijdsequivalenten.

⁶³ Controles ex-post (bijvoorbeeld controle van gebruik/uitvoering)

Het aantal ambtenaren in voltijdsequivalenten van de douanediensden dat werd ingezet voor controle ex-post op het gebied van het EOGFL-Garantie kan niet uit de statistieken worden afgeleid, maar het aantal mandagen dat door de douane aan de controle op de toepassing van Verordening (EEG) 4045/89 werd besteed bedraagt 6 532,5 (juli 2001 tot juli 2002).

⁶⁴ Fraudeonderzoek in de strikte zin van het woord (onderzoek van onregelmatigheden). Het aantal ambtenaren in voltijdsequivalenten van de douanediensden dat werd ingezet voor de fraudeonderzoeken ter bescherming van de financiële belangen (traditionele eigen middelen en EOGFL-Garantie) bedraagt 97. Het aantal ambtenaren in voltijdsequivalenten dat is gespecialiseerd in landbouw kan echter op 30 worden geraamd. Van de 97 bovengenoemde ambtenaren zijn naar schatting 48 douaneambtenaren gemachtigd om gerechtelijke taken uit te voeren, hetgeen zij in 2002 ook hebben gedaan. Onder de bevoegdheid van de gerechtelijke douaneambtenaren vallen met name de in het nationale douanewetboek bedoelde strafbare feiten die verband houden met de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen (eigen middelen en EOGFL-Garantie).

⁶⁵ 376 van deze personeelsleden verrichten zowel controles a priori als controles a posteriori.

⁶⁶ 376 van deze personeelsleden verrichten zowel controles a priori als controles a posteriori.

⁶⁷ 2 van deze personeelsleden houden zich bezig met algemene vraagstukken in verband met geschillen.

⁶⁸ Totaal van de aantallen die zijn opgegeven door de autoriteiten die op de vragenlijst hebben geantwoord.

⁶⁹ Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij.

⁷⁰ Van wie er 628 werden ingezet bij de in-/uitklaring in het douanekantoor goederenvervoer; 27 bij de controleorganen voor in-/uitklaring ter plekke; 43 bij het betaalorgaan van het douanekantoor van Salzburg; 270 bij AMA (betaalorgaan Agrarmarkt Austria); 55 bij LE (betaalorgaan «plattelandontwikkeling» bij het BMLFUW). NB. Van de personeelsleden van AMA en LE werden er 110 (voor AMA) en 35 (voor LE) berekend op basis van het personeelsbestand belast met de machtiging tot uitbetaling in het betaalorgaan (telkens 50%).

---

⁷¹ Van wie 14 controleurs van de afdeling externe controle en bedrijfscontrole/douane; 6 houden zich bij het BMLFUW (Bondsministerie van Landbouw, Bosbouw, Milieu en Waterbeheer) bezig met de financiële controle van de communautaire uitgaven.

⁷² Het gaat om het aantal personeelsleden dat belast is met strafzaken. Er zijn geen personeelsleden of organen speciaal voor fraudebestrijding ingezet.

⁷³ Deze 45 ambtenaren in voltijdsequivalenten werden allemaal ingezet bij de douanediens ten. Zij zijn allen beschikbaar voor controles van de eigen middelen, accijnzen en landbouwsteun.

⁷⁴ Van wie er 2,86 verantwoordelijk waren voor controles ex ante en 0,8 voor controles ex post in Åland.

⁷⁵ SJV: interventie: 6 (met inbegrip van de controles verricht door het Zweedse Bureau voor de controle en certificatie van zaden (Svensk utsädeskontroll) voor rekening van de nationale landbouwadministratie (Statens Jordbruksverk - SJV); buitenlandse handel: 15 ; rechtstreekse steun: 4; KULM: 1 (KULM = maatregelen voor de ontwikkeling van vaardigheden ten behoeve van het milieu in het kader van het programma voor plattelandsonwikkeling. Uitgevoerd door SJV); eenheid bedrijven: 2 ; controle-eenheid: 4 ; douaneadministratie: 25, van wie 1½ bij SJV. Regionale administratie – rechtstreekse steun & afdeling-Garantie: 90.

⁷⁶ Auditdienst van de nationale landbouwadministratie.

⁷⁷ In totaal 6 voltijdsequivalenten, waarvan 2 procureurs, 2 politieambtenaren en 2 inspecteurs. Dezelfde werkgroep verricht ook de controles als bedoeld in punt 3.3 (structurele interventies).

⁷⁸ Bij dit totaal horen ook 10,5 personeelsleden van de Bosbouwcommissie (Forestry Commission). Deze personen voeren een geheel van taken uit en kunnen daarom niet over de verschillende kolommen worden verdeeld.

⁷⁹ In de betrokken sector hebben de controles ex ante betrekking op:

- voor de Structuurfondsen, de controles en onderzoeken van projecten of maatregelen die op verschillende niveaus (beheersautoriteit, betalingsautoriteit, gedelegeerde of bemiddelende instanties, eindbegunstigden) worden uitgevoerd om de juistheid, de regelmatigheid en de subsidiabiliteit van aanvragen om communautaire steun te controleren overeenkomstig artikel 4 van Verordening nr. 438/2001, en de controles als bepaald in artikel 9, leden 2, 3 en 4, van Verordening nr. 438/2001;
- voor het Cohesiefonds, de controles die op verschillende niveaus (uitvoeringsorganen, beheersautoriteiten, betalingsautoriteiten, bemiddelende instanties) worden uitgevoerd om na te gaan of de opgevoerde uitgaven daadwerkelijk zijn gedaan en of het project, vanaf de voorbereidende fase tot en met het functioneren van de gefinancierde investering, wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 2 van Verordening nr. 1386/2002, en de controles als bepaald in artikel 8, leden 2, 3 en 4, van Verordening nr. 1386/2002 ;

hebben de controles ex post betrekking op:

- voor de Structuurfondsen, de onderzoeken en controles ter plaatse als bepaald in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2064/97 en artikel 10 van Verordening (EG) nr. 438/2001;
- voor het Cohesiefonds, de controles ter plaatse overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1386/2002 waardoor het mogelijk wordt de effectiviteit van de beheers- en controlesystemen en de aangiften van uitgaven van de projecten te verifiëren.

De fraudeonderzoeken omvatten alle onderzoeken die bij een vermoeden van fraude worden verricht.

⁸⁰ De lidstaten werden verzocht indien mogelijk ook het aantal personeelsleden van de diensten strafvervolging (politiediensten, gerechtelijke autoriteiten) op te geven dat voor dit soort onderzoek werd ingezet.

---

⁸¹ Omdat de gegevens over 2002 bij de opstelling van het verslag niet beschikbaar waren, zijn de bedragen overgenomen uit het verslag « Specificatie van de beleidsuitgaven van de EU per lidstaat in 2001», punt 5 (Statistische bijlage), tabel 2a – Stortingen van de eigen middelen in 2001 per lidstaat – structuurmaatregelen.

⁸² De Belgische autoriteiten vestigen er de aandacht op dat het om een raming gaat. Van dit totale aantal werden 26 personeelsleden ingezet voor controles ex ante op het gebied van het EOGFL-Oriëntatie; 22 voor zogenaamde «artikel 8»-controles; 3 voor zogenaamde «artikel 9»-controles; 3,8 voor controles van de uitvoering van doelstelling 3 in het Brusselse Gewest (arbeidsbemiddelingsdienst); 4 waren verantwoordelijk voor de controle ex ante van de programma's van doelstelling 2 en Urban 2; 10 voor het FIOV en Leader; 6 voor de controles ex ante van het ESF (van wie 3 voor inhoudelijke controle en 3 voor financiële controle).

⁸³ Van wie er 6,5 werden ingezet bij de Auditcel van de Inspectie van Financiën en 1,2 bij de controles van de uitvoering van doelstelling 3 in het Brusselse Gewest (arbeidsbemiddelingsdienst); 2 waren verantwoordelijk voor de controle ex post van de programma's van doelstelling 2 en Urban 2; 1 voor het FIOV en Leader; 6 voor de controles ex post van het ESF (van wie 3 voor inhoudelijke controle en 3 voor financiële controle); 2 controleurs waren bij de Arbeidsinspectie verantwoordelijk voor inspecties ter plaatse.

⁸⁴ Inbegrepen in de vorige twee cijfers.

⁸⁵ Van wie er 5 werden ingezet voor EOGFL- en FIOV-controles; 29 voor EFRO-controles, met inbegrip van Interreg; en 20 voor ESF-controles.

⁸⁶ Van wie er 3 werden ingezet voor EOGFL- en FIOV-controles; 1 voor EFRO-controles, met inbegrip van Interreg; en 40 voor ESF-controles.

⁸⁷ Van wie een ½ werd ingezet voor EFRO-controles, met inbegrip van Interreg; 10 werden ingezet voor ESF-controles; en 2 bij het parket voor bepaalde vormen van economische criminaliteit.

⁸⁸ FIOV: 21; Oriëntatie: 683; EFRO: minstens 720 (er kon geen nauwkeurig aantal worden berekend); ESF: minstens 455.

⁸⁹ FIOV: 3; Oriëntatie: 53; EFRO: minstens 137 (er kon geen nauwkeurig aantal worden berekend); ESF: minstens 282.

⁹⁰ Er kon geen nauwkeurig aantal worden berekend.

⁹¹ Betalingsautoriteit en beheersautoriteiten van het derde communautair bestek: 60 (art. 4, verord. 438/2001); personeel van de speciale beheersdienst: 3.

⁹² EDEL: 52 (art. 10, verord. 438/2001); EDEL: 4 (art. 9, verord. 1386/02); personeel van de betalingsautoriteit en de beheersautoriteiten van het derde communautair bestek: 60; personeel van de speciale beheersdienst: 3.

⁹³ Het onderscheid dat wordt gemaakt tussen het aantal personeelsleden dat voor de controles ex ante en voor de controles ex post is ingezet, heeft slechts een indicatieve waarde aangezien de toepasselijke verordeningen niet in dit onderscheid voorzien. De in het kader van de fraudebestrijding verrichte onderzoeken werden hoofdzakelijk door SDOE uitgevoerd; voor 2002 beschikken wij echter niet over gegevens inzake deze controles. Bovendien houdt een deel van de voor controles ingezette personeelsleden zich ook bezig met de vaststelling van fraude/onregelmatigheden in de sector van de Structuurfondsen. Het totale aantal personeelsleden (182 personen) dat bij alle fasen van de controles is betrokken, is representatief.

⁹⁴ In deze cijfers zijn niet alle personeelsleden vervat die in de hele lidstaat controletaken verrichten, omdat er over een aantal van hen geen gegevens beschikbaar waren.

---

⁹⁵ Van wie: 97 voor het EOGFL-Garantie (76 van hen verrichten zowel controles ex-ante als controles ex-post); 14 + 4 voor het ESF (met inbegrip van artikel 4) (d.w.z. dat alle leden van de betalingsautoriteit ESF, de beheersautoriteit EHRD-PO en de beheersautoriteit EQUAL-CI als integrerend deel van hun verantwoordelijkheden controles ex ante moeten verrichten, net als trouwens 4 leden van de structuur voor technische bijstand die is aangetrokken om te helpen bij de uitvoering van EQUAL); 344 voor EFRO; 3 voor het FIOV; 18 voor het Cohesiefonds; 0 voor de Gardai (politie).

⁹⁶ Van wie: 76 voor het EOGFL-Garantie (zowel bij controles ex ante als bij controles ex post betrokken); 5 + 3 voor het ESF (met inbegrip van artikel 10) (1 beheerder/controleambtenaar en 5 controleambtenaren, de Ierse eenheid voor financiële controle van het ESF (controle-eenheid) meegerekend; 3 leden van de eenheid interne audit van het departement); 266 voor het EFRO; 2 voor het FIOV; 8 voor het Cohesiefonds; 0 voor de Gardai (politie).

⁹⁷ EOGFL-Oriëntatie.

⁹⁸ Van wie: 108 voor het EOGFL-Oriëntatie (van wie 67 in de bosbouw); 26 voor het ESF (van wie er 5 uitsluitend zijn bestemd voor controleactiviteiten-eenheid financiële controle); 610 voor het EFRO; 5 voor het FIOV; 26 voor het Cohesiefonds; 3 voor de Gardai (politie) (De politie zet personeel voor fraudeonderzoeken in als er vermoedelijke fraudegevallen worden gemeld; gezien het aantal meldingen van vermoedelijke fraude wordt het aantal benodigde personele middelen voor 2002 op drie voltijdpolitieambtenaren geschat).

⁹⁹ Cijfers voor de autoriteiten die hebben geantwoord op de vragenlijst.

¹⁰⁰ De Nederlandse autoriteiten wijzen erop dat de aantallen voltijdsequivalenten zowel betrekking hebben op de tenuitvoerlegging en de controle van de regelgeving tijdens de vorige periode, als op de tenuitvoerlegging en de controle tijdens de nieuwe periode.

¹⁰¹ Van wie er 3 werden ingezet voor controles ex ante van het FIOV en het EOGFL-Oriëntatie op het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij; 43 werden ingezet voor controles ex ante van het ESF op het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Als gevolg van de gedecentraliseerde aard van de EFRO-programma's is het aantal ambtenaren dat op het Ministerie van Economische Zaken actief deelneemt aan de aan dit programma verbonden controlewerkzaamheden niet bekend.

¹⁰² Van wie er 0,1 werd ingezet voor de controles van de EFRO-stedenprogramma's en Urban op het Ministerie van Binnenlandse Zaken (NB. Als gevolg van de gedecentraliseerde aard van de EFRO-programma's, doelstelling 2 en Urban 2, is het aantal ambtenaren dat actief deelneemt aan de controlewerkzaamheden niet bekend. Er wordt ieder kwartaal een verslag opgesteld op het gedecentraliseerde niveau van de stedelijke programma's van doelstelling 2 en Urban 2. Deze verslagen worden door het Ministerie van Binnenlandse Zaken bijeengevoegd en aan de Europese Commissie gezonden. Aangezien er in verband met de stedelijke programma's in 2002 geen meldingen van onregelmatigheden waren, bleef de tijd die aan controles werd besteed beperkt tot 0,1 voltijdsequivalent. Indien er wel meldingen binnenkomen, zal er meer tijd aan controle moeten worden besteed); 2 werden ingezet voor controles a posteriori van het FIOV en het EOGFL-Oriëntatie op het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij; 1,8 werden ingezet voor controles a posteriori in het kader van Interreg 6 en c op het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (interventies van de betalingsautoriteit, de beheersautoriteit en het internationaal secretariaat niet inbegrepen); 38 werden ingezet voor controles a posteriori van het ESF op het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

¹⁰³ Van wie er 0,5 verantwoordelijk was voor de fraudecontroles in het kader van Interreg 6 en c op het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (interventies van de betalingsautoriteit, de beheersautoriteit en het internationaal secretariaat van de programma's niet inbegrepen); 1 werd ingezet voor fraudecontroles in het kader van het ESF op het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

---

¹⁰⁴ Van wie er 4 werden ingezet voor controles *ex ante* in het kader van het EOGFL-Garantie en het FIOV; 264 voor controles *ex ante* in het kader van het ESF; en 98 voor controles *ex ante* in het kader van het EFRO. NB. In het geval van het EFRO gaat het om gegevens met betrekking tot 2001, omdat er sindsdien geen statistisch overzicht meer is gemaakt.

¹⁰⁵ Van wie er 4 werden ingezet voor controles *ex post* in het kader van het EOGFL-Garantie en het FIOV; 1,5 voor controles *ex post* in het kader van het ESF; en 10 (van wie 4 op de BKA) voor controles *ex post* in het kader van het EFRO.

¹⁰⁶ Er zijn geen personeelsleden of instanties specifiek voor fraudebestrijding ingezet.

¹⁰⁷ NB. Wegens hun uiteenlopende verantwoordelijkheden en complexe taken zouden de afzonderlijke organisatorische eenheden en hun personeelsbestand ook onder de punten 3.1. en 3.2 kunnen worden ondergebracht.

¹⁰⁸ Wat de controles *ex ante* betreft, gaat het enkel om personele middelen die werden ingezet voor controles als bedoeld in artikel 9 van Verordening 438/01, die moeten worden uitgevoerd door de betalingsautoriteiten, waarbij dus de controles van de bijstandsverzoeken en van de uitgavenaangiften niet zijn meegerekend. Als deze controles evenals in andere lidstaten wel worden meegerekend, gaat het om de volgende aantallen personeelsleden: controles *ex ante*: 1585; controles *ex post*: 188; fraudebestrijdingsonderzoeken: 0; totaal voor de drie soorten controles: 1773.

De opgegeven personele middelen werden ingezet voor de controlestructuren van de operationele programma's. Voor een aanzienlijk aantal programma's heeft men een beroep gedaan op de diensten van externe auditors (bijvoorbeeld economie, werkgelegenheid, opleiding en maatschappelijke ontwikkeling, regionale programma's van het vasteland, toegankelijkheid en vervoer). Ook het IGF heeft in 2002 een bijkomend beroep gedaan op externe auditors en was van plan dat ook in 2003 te doen.

¹⁰⁹ EFRO: 88 voltijdsequivalenten; EOGFL + FIOV: 75 voltijdsequivalenten (In deze cijfers zijn ook de personeelsleden vervat die werden ingezet voor controles van door het EOGFL-Oriëntatie gefinancierde acties voor plattelandsontwikkeling. Het gaat om ramingen); ESF: 82,4 voltijdsequivalenten; Åland : 3,75.

¹¹⁰ EFRO: 19 voltijdsequivalenten; EOGFL + FIOV: 2. (In deze cijfers zijn ook de personeelsleden vervat die werden ingezet voor controles van door het EOGFL-Oriëntatie gefinancierde acties voor plattelandsontwikkeling. Het gaat om ramingen); ESF: 9,82 voltijdsequivalenten; Åland: 5,70.

¹¹¹ EFRO: 6 ETP; EOGFL + FIOV: 2 ETP (In deze cijfers zijn ook de personeelsleden vervat die werden ingezet voor controles van door het EOGFL-Oriëntatie gefinancierde acties voor plattelandsontwikkeling. Het gaat om ramingen); ESF: 4,8 ETP; Åland: onder a) en b) vermeld.

¹¹² Zelfde werkgroep als vermeld onder punt 2.

In Zweden worden de onderzoeken verricht door de instantie die belast is met de bestrijding van economische en financiële criminaliteit (Ekobrottsmyndighet). De dossierbeheerders en de controleurs die zich bezighouden met de regelmatigheid van de plaatsing van overheidsopdrachten zijn evenwel gehouden aangifte te doen van eventuele onregelmatigheden en de desbetreffende informatie aan de bevoegde instantie te doen toekomen. Voor het directoraat arbeidsmarkt (AMS) en de raad die dossiers in verband met het ESF behandelt, wordt de totale tijd die aan het onderzoek van vermoedens van fraude wordt besteed op twee voltijdsequivalenten geraamd. Deze twee eenheden beschikken zelfs elk over een juridisch adviseur (of een voltijdsequivalent) aan wie informatie- en onderzoekstaken worden toevertrouwd. Als daar reden toe is, verplaatst het directoraat arbeidsmarkt ook personeel van de controles *ex ante* naar het onderzoek van fraudedossiers. NUTEK beschikt over een 0,5 voltijdsequivalent voor overleg en onderzoek.

113

Met name:

- maatregelen ter coördinatie van de controles en onderzoeken van de verschillende organen (om te voorkomen dat zich eventuele overlappingsen voordoen of dat in een bepaald geval niet wordt opgetreden), bijvoorbeeld de procedures ad hoc, het programma voor periodieke vergaderingen, enz.
- maatregelen inzake de uitwisseling van informatie tussen de verschillende diensten die belast zijn met de controles en onderzoeken (administratieve autoriteiten, politie, douane, justitie, enz.), met inbegrip van een gemeenschappelijke databank en/of bepalingen waardoor iedere dienst toegang kan krijgen tot de databanken van de andere diensten;
- maatregelen waardoor de administratieve autoriteiten vermoedelijke fraudegevallen aan de gerechtelijke instanties kunnen melden.

114

Met name:

- maatregelen die zijn gericht op de coördinatie van controles in betalingsaanvraagdossiers die overeenkomstig artikel 4 van Verordening nr. 386/90 zijn verricht door betaalorganen, administratieve controles uit hoofde van artikel 8, lid 1, van Verordening nr. 3508/92, controles ter plaatse overeenkomstig Verordening nr. 4045/89, en fraudeonderzoeken (om te voorkomen dat zich eventuele overlappingsen voordoen of dat in een bepaald geval niet wordt opgetreden), bijvoorbeeld procedures ad hoc, het programma voor periodieke vergaderingen, etc.;
- maatregelen voor de uitwisseling van informatie tussen de verschillende verantwoordelijke controle- en onderzoeksdiensten (administratieve diensten, politie, douane, gerechtelijke instanties, enz.), met inbegrip van het bestaan van een gemeenschappelijke databank en/of bepalingen die iedere dienst toegang geven tot databanken van de andere diensten;
- vooral de diensten die toegang hebben tot de databanken bedoeld in de Verordeningen nrs. 3508/92 en 4045/89, en de wijze van toegang;
- maatregelen waardoor de administratieve instanties vermoedelijke fraudegevallen aan de gerechtelijke instanties kunnen melden.

115

Eenheid interne audit

Geen nieuwe bepalingen. De bestaande coördinatiemethodes via de auditcomités van de departementen zijn bevredigend gebleken.

116

Met name:

voor de Structuurfondsen:

- coördinatiemaatregelen voor de controles en onderzoeken met betrekking tot verrichtingen of marktdeelnemers die steun uit verschillende fondsen krijgen;
- coördinatiemaatregelen voor controles ex ante die op verschillende niveaus worden uitgevoerd (beheersautoriteit, betalingsautoriteit, gedelegeerde of bemiddelende instanties), en de coördinatiemaatregelen voor deze controles, steekproefsgewijs verrichte controles op grond van artikel 3 van Verordening nr. 2064/97 en artikel 10 van Verordening nr. 438/2001, en fraudeonderzoeken;
- maatregelen voor de uitwisseling van informatie tussen de verschillende diensten die verantwoordelijk zijn voor de controles en de onderzoeken (administratieve autoriteiten, politie, gerechtelijke instanties, enz.);
- maatregelen die de administratieve autoriteiten in staat stellen vermoedelijke fraudegevallen aan de gerechtelijke instanties te melden;

voor het Cohesiefonds:

- coördinatiemaatregelen voor de controles van projecten vóór goedkeuring door de Commissie, controles om na te gaan of de projecten op regelmatige wijze zijn voltooid en fraudeonderzoeken;
- maatregelen voor de uitwisseling van informatie tussen de verschillende diensten die verantwoordelijk zijn voor de controles en onderzoeken, met inbegrip van het bestaan van een gemeenschappelijke databank en/of bepalingen waardoor iedere dienst toegang kan krijgen tot de databanken van de andere diensten;
- maatregelen waardoor de administratieve autoriteiten vermoedelijke fraudegevallen aan de gerechtelijke instanties kunnen melden.

---

¹¹⁷ Zie de brief aan OLAF gerichte (DAR 2002-0686 M) van 20 december 2002 over de melding van onregelmatigheden in het kader van de Verordeningen (EG) nrs. 1681/94 en 1831/94 betreffende de Structuurfondsen.